

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૯૪૬ કિંમત -

ગ્રંથનામ ઈનડે કિતાબ

ગુજરાત વિધાપીઠ મંજૂર
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૭૬

દીનુકદ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતબોગ
પેહલવી શીબોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન હસતુર બેહરામજી સંભાળા.

દફતર બીજું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન પ્રિંટના આસરા હેઠલ
છપાવી પરગટ કરેછાંછે.

મુંબઈ,

દફતર આશાકારા છાપાખાનાંમાં

બેહરામજી ફરહુનજીની કંપનીએ છાપાઈછે.

કોટ—બેહરામજી હોરમજી સોટ, નાં ૬ તથા ૧૧.

સને ૧૨૪૬ ઇઅબ્દજરદી.

સને ૧૮૭૬ ઇસવી.

સાં કલી ઉં.

આએ દુનીઆનાં લોકોની સંકટ દુર કરવા માટે યજ્ઞોની મદદ મલવા તથા નહી મલવાનો સમ્બંધ.	૧૩
વીતર વીચાર (ઈઆને મજદીઅસની દીનનું ગણેઆણું) સધલા સહડતે દરજ્જેના વીચાર, વચન અને કાંમનો સમ્બંધ.	૧૬
હુમને સહડતી તથા ઉતરતી હાલતમાં જુંદગી ગુનરવાની રીત.	૧૮
હી દીનને લગતાં સહડતાં, મધ્યમ, અને ઉતરતે દરજ્જેનાં કાંમ વીસે.	૨૦
હી દીનવાલો (ઈઆને કુદર) ભલી દીન ઉપર ઈઆકીન બાવીને પોતાને માટે ગાથા પઢાવવા તથા ખીજાં સયામનાં કાંમો કરાવવાની આરજી રાખેતો તેમ કરવાની જરૂરછે.	૨૩
અને જુરાં આદમીઓનાં પ્રમાંણ અથવા દરજ્જા વીસે.	૨૬
હી રહે પસંદ કરવા તથા નાપસંદ કરવાનોગ યોરત કેહીછે? તે વીસે.	૨૫
આદમીએ પોતાના પેદા કરનારના તાએઆ તરે પોતાને કેમ ચલાવું, તે વીસેની સહમજ.	૨૬
આમનાંતા ઘેરાવાની અંદર કેટલી જાતની પેદાએશછે તે અને તેહની ચાલચ-લાણુ, ગુણુ અને હાલત વીસે.	૨૭
આદમીને સહડતે દરજ્જેનું તથા નીચ કડિઅત સાથી મલેચ? અને તે શુધરેણું તથા પોતાના પેદા કરનારથી જુદું સાથી થાએચ? તે વીસે.	૨૦
કુદરતી અકલની તથા જુરા હવસની સકતી વીસે.	૨૧
પાક ખોદાતાજાને પીછાંણવાની સકતી આદમીને કોણથી મલેચ અને તે કેહવી રીતે મેલવી સકાએચ?	૨૩
મજદીઅસની દીનનો તરીકો એ, પાક ખોદાએતાજાનો ધારેછે.	૨૪
આદમીના આતમાને લગતાં પાપ તથા પુણી આવતી દુનીઆમાં તપાસ તેહની મનસકતીનાં પ્રમાંણ મુજબ થાએચ.	૨૬
મજદીઅસની જરતોશતી દીન ધરાવનારને જુદદીન અથવા પરગણેઆતની સાથે લગણુ કરવાની મનાઈ, તથા તેમ કરવાથી થતા ગેરફાએદા વીસે.	૨૮
પાદાર અહુરમજદને લગતી રતુતી અથવા પેહલથી નાંમસેતાએચને.	૨૯
આએ અને આવતી દુનીઆનાં સુખ અને દુઃખના સમ્બંધો વીસે.	૧૦૨
આદમી પોતાને આએ દુનીઆમાં ખેહશતની ઉમેદ અને દોજખની ધાસ્તીથી ચમાચનાર દીનને લગતી નસીહતથી થાએચ.	૧૦૪

સ્પેનામીનોની સકતીને અંધમેનીઉશની ઉપર અન્નાબ્વાના સંખ્ય તથા તેહને લગ- તી મતલબની સહમજ	૧૦
મજદીઅસની દીનના સંબંધને લીધે માંલુસને મલતા ફાએદા તથા વગર સંબંધને લીધે તેહને થતાં નોકસાંન વીસે	૧૦૫
પ્રાંલુનું કાંમ કરનાર અને પાપથી દુર રહેનાર માંલુસ અગમજુદિવાલુંછે. ..	૧૦૬
મજદીઅસની દીનને લગતા થોડા, મધ્યમ અને મહડતા સંબંધ અને તેહને લ- ગતા ફાએદા વીસે	૧૦૭
મજદીઅસની દીનની કીરતીને વધારનાર તથા ઘટાડનાર આદમી વીસે. ..	૧૦૮
આતમાનાં સુખની તરફ માંલુસે નજર રાખીને આએ દુનીઆમાં ઉદીઆગ ક- રવો, અને સંતોષ રાખવો.	૧૦૯
જોદાએતાલાની તરફથી આદમીને સવાબનો બદલો અને ચુનાહની સજા મલ- વાનો સંખ્ય	૧૧૦
જોદાએતાલાની સ્તુતી કરવાની અને તેહની બખ્શીશનો આભાર માંનવાની માંલુસને જરૂરીઆત.	૧૧
આએ દુનીઆને લગતી હલાકી તથા નોકસાંન દુર કરવાની પાદશાહીની ફરજ વીસે	૧૧
ધરથીકંપ થવાનાં તથા જમીનથી તેના ભાગને ગુદો પડવાનાં કારણ વીસે. ..	૧૧
પચ્ચોરીઆદકએશીઓના કેહવા મુજબ કેટલીએક વસ્તુથી દુર રહેવા વીસે. ..	૧૧
મીનો અને ગેતીની અંદર કેહી જાનદાર પેદાએશ અહુરમજદની પેદાએશ ત- રીકીની ધધાંણી વાલીછે ?	૧૧૭
સારાં અને નરસાં રાજથી બલી દીનના સારા અને નરસા વખતની ઉમેદ તથા સારી—નરસી શરૂઆતના સંખ્ય વીસે	૧૧૭
એઆર તરેહનાં આદમીઓની અંદરથી સરવેધી ઓત્તમ અને સરવેધી ખુરાં માંલુસ વીસે.	૧૧૮
શુધરેલી રહ્યાત તથા કેલવણી પાંચેજા રાજ અધીકારીથી રાજાને ફાએદા, અને રાજની કીરતીમાં વધારો થાએચ તે વીસે	૧૨૦
કીહું માંલુસ અક્ષમંદછે ?	૧૨૧
કીહું માંલુસ સકતીવાંન અને કીહું માંલુસ વગર સકતીવાલુંછે ?	૧૨૧
દાદાર અહુરમજદે જરતોશત્ર સ્વીતમાનને પોતાના પેગમબર તરીકે તેહને લગતા કીહા ગુણોથી પસંદ કીધો ?	૧૨૨
મજદીઅસની દીનના રેવાજથી યર્ષ ગએજા, હાલના અને હવે પછી થનારા લોકોને યએજા અને હવે પછી થનારા ફાએદા વીસે	૧૨૪

દમીઓનું પાલણુ કરવાની, અને તેઓને (કોઈબી જાતની બદીથી) છુટ-
કારો તથા સુખ આપવાનીછે, તે (ધર્મજ્ઞ) આપ્તે દુનીઆનાં લોકોને સારી
રોતે જાહેર કરવાનો ખોલ્લો મારગ, જેબી યજ્ઞદોને આપ્તે દુનીઆનાં લો-
કોની મદદ કરવા સાડું આપવાથીછે. (એટલેજે પાક દાદારની ખરજ આ-
લમને સંકટથી બચાવી તેહને શુખ આપવાનીછે તેહનું કારણ જેબી યજ્ઞ-
દોને આપ્તે દુનીઆનાં લોકોની મદદ કરવા સાડું આપવાથી જણાએચ.)
આદમીઓને દેવોના મારગ ઉપર ઉતાવલે દોડવું, (એ તેઓને) સવાખ કર-

પાપી હેશમ, લાંબો વખત શુધી સુસતીમાં રાખનારો ખુશીઆંસત, તથા ખીજ સં-
ઘલા જેબી દેવો અને નાસકારક પાપી 'વરેનીઆ' ધણા ખીલેચ.

કરદો ૨૬ મો, ફકરો ૧૦૩ જો.

જેહને, (ધર્મિઆને મેહર યજ્ઞદને), અથો અહુરમજ્દે આપ્તે દુનીઆની સંઘલી
જાનદાર પેદાએથનો સંભાલ અને સાચવણી કરનાર તરીકે પેદા કરેલોછે, તેથી તે,
સંઘલી જાનદાર પેદાએથને સાચવનાર અને જાલવનારછે; અને તે (હમશાં) વગર
ગફલત અને ચાલાકીથી અથો અહુરમજ્દની ખલકને નીભાવેચ અને જાલવેચ.

સરોશ યશત કરદો ૭ મો, ફકરો ૧૫, ૧૬, ૧૭, ૧૮.

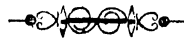
જેહને, (ધર્મિઆને મેહર યજ્ઞદને), અથો અહુરમજ્દે આપ્તે દુનીઆની સંઘલી
જાનદાર પેદાએથનો સંભાલ અને સાચવણી કરનાર તરીકે, ધર્મિઆને દુર કરનાર) છે. જે, ખોરશેદને અસત પાંચઆ
પછી, સંઘલી તનોમદ દુનીઆને, ઉઠાવેલાં હથીઆરે કરી, (દેવોથી) જાલવેચ. અને
કાએદાને તોડનારા દેવોની સાથે, સંઘલા દાહડા અને રાત લડાઇ કરેચ. જેમાં તે
પોતે, ધણા દેવોના ડરથી ખીલેતા અને નીરાસ થતો નથી; પણ તેહનાથી, ધણાએક
દેવો નીરાસ થાઈ, ખીલેને નમિચ, અને ડરીને અંધારામાં નાહસી જાએચ.

વાથી પાછા રેહવાએ, અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધવાએ; અને તેથી આદમીએને યજ્ઞોથી નેકીનું મલવું બંધ થાએચ, તથા તેઓને પાક ખોદાએતાલાની (ઉપલી નેક) ઈચ્છા જણાતી નથી. કેમકે આદમીને ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને સવાબ કરવામાં આગલ વધવાએ, તરેહવાર રીતની પાકીના રસ્તા, અને ફરાગતના મારગ, (ખોલ્લા) હોવાથી, યજ્ઞો દેવોને ઘણી ઈજા દેવા સાથે, આલંબને ઘણી આબાદી પોહ-ચાડનારા થાએચ. ઘણુંકરીને યજ્ઞોની વધારે ક્તેહથી, તથા લોકોની તરફની સારી હકુમત, (ઈઆને રવાંનને લગતી સારી હીલચાલ) થી, તથા ભલી દીનને લગતી સહમજ, ધરમને લગતા શુધારા અને ખોદાને લગતા સંબંધે કરી, આદમીને મુરદ મુજબની જીંદગી, અને (બદીથી) છુટકારો મલેછ. દેવોનું (આએ ફુનીઆમાં) આવવું, જમ બને તેમ લોકોને ઠગવા, અને (તેઓને) ગુનાહમાં આગલ વધારવાથી, તરેહવાર રીતે આલમને હલાક કરવાના સબખો ઉત્પત્ત કરવા સાચું છે. કારણ કે જ્યારે ફુનીઆમાં બેહદ લોકો સવાબ કરવાથી પાછાં રેહ્ય અને ગુનાહ કરવામાં આગલ વધેચ, તેઆરે દેવોની આમદરકૂતનો (આએ ફુનીઆમાં) ઘણો વધારો થાએચ, અને તેને લીધે, યજ્ઞોની તરફથી ફુનીઆનાં લોકોને આબાદી પોહચવાને માટેનો મારગ વધારે રેહતો નથી; અને લોકો જોલમ, અધરાંમણી, દીનને લગતા અંધાપા, બેહરપણ, બદ દીઆંનત, બુરી સહમજ અને અનીતીએ કરી ઘણાં લુખમાં અને પરેશાંન રેહ્ય. અને (તેથી) માંણસોને ઘણી સંકટ, મેહનત અને સખતી પોહચેચ. માંટે તેહવા વખતની અંદર, કોઈબી શખ્સે, ગુનાહમાં આગલ વધનારા અને સવાબથી પાછા રેહનારા સઘલા લોકોમાં, ગુનાહથી પાછા ફરવાનું અને સવાબમાં આગલ વધવાનું, લાખાંણ કરવું; અને તેમાં, (માંણસોને) ગુનાહમાં આગલ વધવાએ અને સવાબથી પાછાં રેહવાએ, દેવોની (આએ ફુનીઆમાં) ઘણી આમદરકૂત હોવાથી, યજ્ઞો (ને આએ ફુનીઆમાં આવા) નો મારગ બંધ થાએચ તે સબખથી, યજ્ઞોની તરફથી (લોકોને) મુખા કારી મલવાનો રસ્તો (ઈઆને ઉપાએ) રેહતો નથી, તે વીસેનું વરણન કરવું. અને તેથી યજ્ઞોની તરફથી (લોકોનો) ફરાગત ભરેલો બચાવ નહીં થવાનું અને (તેઓને) નેકી નહીં મલવાનું કારણ સહમજનવું. કે તે શખ્સનાં તેવાં લાખાંણને લીધે, બેહદ લોકોને નેકીનું પોહચવું થાએ; તથા લોકોને ગુનાહથી પાછાં રેહવાએ, અને સવાબમાં આગલ વધવાએ, યજ્ઞોને

લગતી આખેરશની કૃતેહને સખખ મલે. આદમીઓને જે કાંઈ હૃદયી છુઆદા નેકીછે, તે (તેઓને) બેહદ રીતે ગુનાહથી પાછાં રેહવાની, અને સવાબમાં આગલ વધવાની અંદર છે. માટે (આદમીઓને) સવાબથી પાછાં રેહવા અને ગુનાહમાં આગલ વધવા વીસેનો બોધ આપનારો શખ્સ (તેઓમાં) ઘણો ભયંકારછે; (કારણ કે) તે શખ્સની ઉપર દેવોની હકુમત હોવાને લીધે, (ધંઆને દેવ સકતીઓને તે તાએબે હોવાથી), બેહદ લોકોની અંદર તે સવાબનો અટકાવ કરનાર, અને ગુનાહને વધારનાર તથા યજ્ઞાંની ખોરેહ (ધંઆને કીરતી) નો નાસ કરાવનારછે. અને તે સવાબથી પાછા રાખવાનો તથા ગુનાહમાં આગલ વધવાનો (આદમીઓને) બોધ કરનાર, બેહદ લોકોને હલાકી તથા નોકસાંનની અંદર લાવવા માટેની ધાસ્તીનું ખરેખરું કારણછે. જેમ આદમીનાં બદનની બીમારીના વગર એલાજથી, તેહનાં સઘલાં સરીરને બીમાર થવાની ધાસતી રેહય, અને વલી (તેહનો) ઉપાએ નહીં થવાએ, (મરજનો) વધારો થવાથી, જલદીથી તે આદમી મરણ માંમેય, તેમ (જે માણસોને ગુનાહ કરવાથી અટકાવી તેઓને સવાબ કરવા સાચું નહીં ચલાવેઆમાં આવેતો તેથી, તેઓનો આતમા મોતમંદ. ધંઆને દોજખનું સંકટ હમેશાં ભોગવનારો થાએય.)

૧ (૧૪) દરએક કાંમને વાસ્તેના ચહુડતા વીચાર, વચન અને કરણીના સખખ તરીકે, પવીત્તર વીચાર (ધંઆને મજદીઅસની દીનનું ગણેઆણ) છે, તે વીરો ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ ખાણુવું કે, (માણસ પોતે) પોતાના સઘલાં કાંમ અને ચાલચલણની મારફતે પેહલ્લી કુનીઆને લગતા વીચારવાણું, તથા તે (ખુબ્બરગ કુનીઆ) ને લાએકનું, સઘલા પવીત્તર વીચાર (ધંઆને મજદીઅસની દીનનાં ફરમાંનો) ઉપર, એકીત રાખવાથી થાએય. અને દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવાને લીધે, તે (આદમી), ચહુડતે દરજજેના ગુનાહનો પસ્તવો કરી સકેય; પણ જે (આદમી) નો વીચાર દીન ઉપર ઓસ્તવાર નહીં હોએ, અને તે જ્યાંને કરી ઘણુંએ પઢે, તથા કાંમની મારફતે ઘણું કરી બતલાવે, તે

સહીપણું; (એ તેહને લગતા ધરમના) વીચાર ઉપરથી; અને (તેહના) વીચારનું (નીઆધીસને) સારી રીતે જણાવું; (એ તેહના) બોલવાથી. તેમ (આદમીને) સવાબના બદલાવાલાં કાંમનો સંબંધ, પાક ખોદાએતાલાની તરફની વસ્તુથી (ઈઆને તે ખોદાવંદતાલાની તરફથી મોકલેલા મ-જહબની ઉપર એકીન રાખીને તેના ફરમાન પરમાણુ ચાલવાથી) છે. જેમ મનને લગતો આપ (ઈઆને વીચારનું જાહેર કરવું), એ જ્યાંને કરી બોલવાએ; તેમ નેક બદલાને લાએકના (આદમી) ને, નેક બદલાનું મેલવવું (દીનને લગતાં અંતકરણથી) છે. મારે જો (આદમીની) કરણી, તેહની, (ઈઆને ધરમને લગતા વીચારની) સાથે વલગેલી નહી હોએતો, તેથી, આવતી ફનીઆને લગતો નેક બદલો તેહને મલતો નથી.

૧ (૧૪) જીંદગી ગુજારવાના વખત વીસે ભણી દીનને લગતો ખોલારો.

૨ જાણવું કે, (આએ ફનીઆમાં માંણસે પોતાની) જીંદગીનો વખત સારી રીતે ગુજારવો, એ અકલને લગતા ગુણોની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી. તેહમાં જે અગમબુદ્ધિવાલું (માંણસ) છે, તે, કેહવી રીતના

(ફુઆ સાથે) કહીકે કે, તું જીવતો રહેજે ! જે કોઈ જાણીશુજીને પોતાના મલિકનો જીવ લેવાની કુશિય કરે તે મરગરજાનને કાપી નાખવો ઘટારતછે.

ઉપલી ખીનાને લગતું વરણુન શીરદોસીનાં શાહનામાંની અંદર આએ રીતે આવેલુએ.

بیامد برخسرو پاک رای	بفرمود تا مرید و کدخدای
که بدخواه را گرنشانی بکاه	ز دستور ایران بپرسید شاه
که بیهوده یازد بجان تو دست	شود در نوازش بدیدگونه مست
چه سازیم درمان خود کرد را	چو بادافره است آن برادر را
چه یازد بجان جهاندار دست	چنین داد پاسخ که مهتر بواس
کسی پند گوید نداید شنید	سریکداهش بداید برید

પાદશાહ અરદેશરે ફરમાવીકે તેથી મોઅદ તેહની આગલ આવેઓ, તે ધરિનના દશનુરને પાદશાહે સવાલ કીયો કે, જો એક બદખાહે તુંએ તખ્ત ઉપર બેસારેઓ હોએ, અને તેહથી નવાજેશથી તે બેપરવાબનીને તારો જીવ લેવાની વગર દાહપણુની કુશિય કરે તો, તેહને (દીનની રાહ) શું મળછે? અને તે કાંમનો ઉપાએ શું કરીએ? મોઅદ તેહના ઉત્તર વાલેઓ કે, જે કોઈ પાદશાહેના બન લેવાની કુશિય કરે, તેને (યુનાહ) ઘણો મોહ્યાછે, મારે તે યુનાહના બદલામાં કોઈની સીખામન માંબેઆ જગર તેહનું માથું કાપવું જોઈએ.

ગુણો ચહડતે દરબજની હાલતને લગતાછે, તેહને પીછાંનેચ; અને પેદા-
એસને પેદા કરનાર (ખોદાએતાલા) ના બંદોબસ્ત (ઈઆને ધારા) થી,
પોતાની જાતને ભરપુર કરી, તેહને લગતી સુખ્ય અકલના ગુણોએ,
દરએક વખતની સહમજને મેલવેચ, (એટલેજે કીહા વખતમાં કીહું કાંમ
કરવું, તે સહમજ સકેચ). ચહડતી હાલત*ની અંદર, ભલી પેદાએશ
તરીકે રેહવા અને (આવતી ફનીઆનું) સુખ મેલવવા સાડ, માંણસનો
વખત તરેહવાર રીતનાં મોહટપણથી ગુજરેઆમાં આવેચ. અને ઉતરતી
હાલત*ની અંદર, તેહને ભલી પેદાએસ તરીકે રેહવા અને સુખ મેલવવા
સાડ, તેહનો વખત ઘણીએક તરેહની હલકાઈથી ગુજરેઆમાં આવેછે.
(આએ) બે તરેહનાં વખતની અંદર, માંણસને સારી રીતે ચલાવવાને માટે-
નું કાંમ કરાવનારા, બે રીતના ગુણોછે. (તેમાં) જે ગુણો ચહડતી હાલતની
અંદર (માંણસને) ચલાવવા, તથા વખતને સારી રીતે ગુજરવાને માટેના
અને કાએદો કરનારાં કાંમોને લગતાછે, તેઓથી માંણસ પોતાની સારી કીરતી,
રવાંનને લગતી નેકી, અને (પોતાના આતમાના) છુટકારાની તરફ ઘેઆંન
આપનાડ, આએ તરેહથી, (એટલેજે નીચે લખી જણાવેલી રીતે), થાઈ
સકે. જેમકે તે, (ઈઆને આદમી), લોભ વગરની લીઆકતે, (ઈઆને કોઈની
તરફ લાએકી બતલાવવામાં મતલબ નહી રાખવાએ); ગોસ્સા વગરના આ-
ખેરસને લગતા ઉપાએ, (ઈઆને આવતી ફનીઆને લગતું સાડ કાંમ
કરવાથી કંટાલો નહી ખાવાએ); મતલબ વગરની હીલચાલે, (ઈઆને
વગર સવારથનાં કાંમ કરવે); બુરા હવસ વગરના ઉદીઓગે; ધરમને લ-
ગતાં બેહરપણ વગરની પરહેજગારીએ, (ઈઆને મજહબનાં ફરમાંન ઉપર
ઘેઆંન આપી ગુનાહથી દુર રેહવાએ); નાપાએદાર સુખ વગરનાં સુખે,
(ઈઆને બદકારીથી મલતાં સુખ વગરનાં નેક કાંમને લગતાં સુખે); નાંફર-
માંની વગરની તાબેદારીએ, (ઈઆને કોઈની રીતે પાક ખોદાએતાલાની
તાબેદારીમાં કસુર નહી રાખવાએ); બખીલી વગરની સખાવતે, (ઈઆને
સખાવત કરવામાં દીલ તંગ નહી રાખવાએ); પરદા વગરની સચ્ચાઈએ,
(ઈઆને સાચવટની અંદર કરસો આંતરો રાખેઆ વગર); સુસ્તી વગરની
વગર બીહુકે, (ઈઆને ખરી હીમત તથા બેદરકારીએ); ઠગાઈ વગરના ઈન-
સાફે, (ઈઆને અપખસપાત ચુકાદાએ); મગડરી વગરનાં મોહટાં મને; બુરી

* ચહડતી હાલત તથા ઉતરતી હાલતનો અર્થ માંણસની ચહડતી દયા,
તથા પડતી દયાને સહમજવી.

ધારણા વગરની સારી ખતલબે; બુરા હવસની ઇચ્છા વગરની (ઇચ્છાને નેક દેખાંતવાલી) ચાલચલણે; ઢાંકણુ વગરની (ઇચ્છાને વગર ઠગાઈની) ચાલા-
 ઠીએ; ખરાબ વીચાર વગરની (ઇચ્છાને સારાં કાંમને માટેની) હીમ્મતે;
 અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ કરી, પોતાનો ચહુડતો વખત, અકલની
 આગેવાંની (ઇચ્છાને રેહનોમાઈ) થી, સારી રીતે ગુજારે. તે આદમી, પોતાને
 (આએ ફુતીઆંમાં), ઈબત ભરેલું તથા (પોતાની જાતને) સફાઈદાર બ-
 નાવવાનું, (મીનોઈ ફુતીઆને સાડ) ચહુડતે દરજ્જેનું, અને હમેશની
 નાંમદારી વાહું સવાબનું જે પાએદાર કાંમછે, તેહમાં બરોબર ચલાવી સ-
 ૩ કેચ. (એજ પરમાંણે) માંણસને તેહની ઉતરતી હાલતમાં, અકલની આ-
 ગેવાંની (ઇચ્છાને રેહનોમાઈ) તલે સારી રીતે વખત ગુજારવો, એ ચુગલી
 વગર, તપાસથી, પોતાને રાખવાએ, હાએ અફ્ફોસ કરેઆ વગર દુઃખને
 ભેહન કરવાએ, નોકસાંન કરવાના વીચાર વગર ગુપચુપ રેહવાએ, આલ-
 સાઈ વગરના સંતોષે, કંગાલીઅત વગરની દરવેશીએ, (ઇચ્છાને સંતોષ
 ભરેલી ગરીબાઈથી); નજીસી (ઇચ્છાને લોભ) વગરના પવીતર ખવાસવાલા
 સંતોષે, અપદીરતી વગરની (ઇચ્છાને સારા ઉદીઓગની) આએપત મેલ-
 વાએ, તથા (તેહવીજ) ખાહેશે, બખીલી વગરના વધારાએ, (ઇચ્છાને દરએક
 બાબતમાં મોહટું દીલ બતલાવાએ), બેઝરવતાઈ વગરની શરમે, સવાબની
 ફુરી વગરની પરહેજગારીએ, પોતાની વખાંણુ કરેઆ વગરની બરદાસત કરવા-
 ની સકતીએ, હીનપસ્તી વગરની નમનતાઈએ, બુરી ધારણા વગરની સારી
 નીસતાએ, વેરલાવ વગરની મોહટાઈએ, સખતી વગરની કરજદારીએ,
 ગુનાહના સંબંધ વગરની પસંદગીએ, અને પાપ વગરના બીજા ગુણોએ
 કરી, અકલમંદીથી બરોબર ચલાવવાને લીધે, તે પોતાને બલી પેદાએસ ત-
 રીકે બનાવનાર અને સરવેથી નાંધલા ગુનાહથી પરહેજ કરનાર થાએચ.

૧ (૧૧) ચહુડતે દરજ્જેનાં, મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેનાં
 કાંમ વીસે, બલી દીનને લગતો ખેલાસો.

૨ જાણુવું કે, બલી દીનની અંદર (ફરમાવેલાં) સઘલાં કાંમો સવાબને
 લગતાંછે, અને સવાબ જે છે તે, (માંણસને) નેક બનવા સાડછે. જે લોકો
 (પોતાને) ચહુડતે દરજ્જેનાં બનાવનાર તથા મોહટાં કાંમ કરનારછે, તે નેકી-

થીછે. જે કાંમ દરજને વધારે ટાલનારૂં અને કુનીઆને અશોધના ઘણા આપવાલી કરનારૂંછે, તે મનદિયસની દીનને લગતા એઆર જાતના ધન-ધાની અંદરનુંછે; તેમાં અથોરનાંતનો ધનધો કરનારાઓનું સરવેથી ચહ-ડતે દરજજેનું કાંમ, યજ્ઞાંતી આરાધનાને પસંદ કરવાનું તથા તેહની સહમજ (લોકોને) આપવાનું, દીનનું ફરમાન સહમજાવવાનું, દીનને લગતો ચુકાદો કરવાનું અને (એ વગેરે) બીજું અથોરનાંતના ધનધાને લગતું કાંમછે.

અરથેશતારના ધનધાની અંદર ચહડતે દરજજેનું કાંમ, પેહલવાંતગરી, ૩
એલચીપણું, અને બીજાં રાજદરબારી કારોબારને લગતુંછે. વાસ્તરીઓ- ૪
શના ધનધાની અંદર ચહડતે દરજજેનું કાંમ, આતમાનું રક્ષન કરવાનું
અને બીજું આધખોરાકને લગતી ખેતી કરવાનુંછે. હુતુખશના ધન- ૫
ધાની અંદર ચહડતે દરજજેનું કાંમ, સારા ઉદ્યોગની ખારફતે પવિત્તર
(ધંઆને હલાલ મેહનતની) રોટી મેલવાનું, તથા બીજા સારા ઉદ્યોગને
લગતાં કાંમથી સારી કારીગરી કરવાનુંછે. તેમાં માંત બરેલા અથોરનાંતના
ધનધાનું ગમે હેવું હલકું અને નીચું કાંમ હોએ, તોપણ તેહની આગલ,
ઉપલા તરજે ધનધાને લગતાં સબલાં કાંમ મધ્યમ ગણાએછે. અને વેપારને
લગતું (ધંઆને હુતુખશના ધંધાનું) ઉતરતે દરજજેનું કાંમ, વાસ્તરી-
ઓશના ધંધાને લગતાં કાંમની આગલ ધણુંજ હલકે દરજજેનુંછે.
તેથી (ઉપલા તરજે પેશેવરોમાં) જે કોઈ વધારે હોલતમંદ હોએ ૬
તેણે, તેહની વધારે હોલતને, (આદમી તથા ગોસ્પંદની) પરવરશીનાં તથા
બીજા ચહડતે દરજજેના સંખંધને લગતાં નેક કાંમની અંદર વાપ-
રવી, (એટલેજ તે હોલતથી એ ઉપરાંત બીજાં પુતનાં કાંમ કરવાં)* અને

* વંદીદાદની એથી પરગરદની અંદર આવેલા નીચે લખી જણાવેલા પાક અવસ્તામાં, ગોસ્પંદ તથા આદમીની જાલવણી તથા પરવરશી કરવાનું ફરમાન આ-વેલુંછે, તેહમાં તે પુણુનું કાંમ કરનારને સરવેથી સરસ ભલા વીચારવાલો ગણેલોછે.

કાંમ, જેણે તેમજ પુણુનું કાંમ કરનારને સરવેથી સરસ ભલા વીચારવાલો ગણેલોછે.
જેણે તેમજ પુણુનું કાંમ કરનારને સરવેથી સરસ ભલા વીચારવાલો ગણેલોછે.
જેણે તેમજ પુણુનું કાંમ કરનારને સરવેથી સરસ ભલા વીચારવાલો ગણેલોછે.

જે કોઈ ગોસ્પંદની બરદાશત નહી કરે, અને તેથી તે મરણ પામે, તેહવાં ગો-સ્પંદ, ઘોડા, પસુ, ઘોર અને આદમીની જે ચખ્ખ વૃદ્ધિ તથા જ્યાબંધ સંખીઆ બનાવેય, (ધંઆને વગર જતન તથા પરવરશીએ મરણ પામતાં ગોસ્પંદ તથા આ-દમીની જતન કરીને જે કોઈ તેઓની સંખીઆને વધારેય), તે ચખ્ખ, બીજા (નેક) પુરૂષોનાં કરતાં, અતીઅંત ભલા (ધંઆને પુનને લગતા) વીચાર વાલોછે.

જે જગોએ ગોસ્પનદો તથા આદમીઓ જટલાં રેહી સકે તેથી વધારે હોએ તો, તે આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોને ઘટતી રીતે ખીલતાં રાખવા, તથા તેઓને સુખચેતથી રેહવા, અને વાનખી રીતે વસવા વાપરવા સાડું, (ખીજ) લાએક જગો ખરીદવી. અને જાંહાં આદમીઓ તથા ગોસ્પનદોનું રેહકાંજી હોએ, પણ તાંહાં તે (આદમી) ઓને રેહવાથી તથા (ગોસ્પનદોને) રાખવાથી તેઓની વસ્તી અને ઓલાદનો ઘટારો થતો હોએ તો, તે જગોને ઘટતી કીમતે વેચી નાખવી, અને (તેહને બદલે) ખીજ જગોને ખરી કીમતે વેચાતી લેવી. સા સખબથી કે તેહને લીધે ગોસ્પનદો તથા આદમીઓને ઘણી મદદ મલે, તથા લોકોમાં એક બીજને કહ્યત આપવાનું કાંમ ચાલુ રેહવાથી દુનીઆનો વધારો થાએ. (ખાણસને) સારી હાલતની અંદર (રેહવાથી), આએ (ઈઆને નીચે જાણાવેઆ) પરમાંણે, એ તરેહની હાંસેલ થાએચ; તેહમાં (એક હાંસેલ) તેહને સાડું (હવે પછી આવનારી) બુલંદ દુનીઆનાં વધારે કાએદેમંદ ધનધાને લગતું કાંમ કરવાની (ઈઆને સવાબકારીની) છે, અને (ખીજ હાંસેલ) પોતાના ગુજરાંણને લગતી રોટી મેલવવાની છે. જે (આદમી) ધરમ પરમાંણે ચાલનાર છે, તેહને, તેહની પોતાની પરવરશી કરવા સાથે દીનતાં કરમાંત મુજબનાં કાંમ કરવાનું ભલી દીનનું કરમાંત છે.

- ૭ વલી આએ ઉપલાં કાંમથી ઉતરતે અને હલકે દરજજેનાં જે કાંઈ કાંમો છે, તે ખેડુતને લગતા ધનધાની અંદરના વાનખી કાંમથી, નેકીના સંબંધ સાથે (ઈઆને સસતી કીમતે લોકોને અનાજ વેચી), ભલી રોટી મેલવા, અને સારી (ઈઆને સવાબ કરી ભરેલી) જીંદગી ગુજરવા વીસેનાં છે. અને તેથી અથોરનાંત, અરથેશતાર અને હુતોખશના ધનધાનું કાએદાસર
- ૮ ચાલવું છે. (પણ એથી ઉલટું) જે કોઈ, પોતાને સાડું બુરાઈના સંબંધવાલો સામાં ખરીદે, અને પોતાનાં દેશમાં આદમીઓને રેહવા તથા ગોસ્પનદોને રાખવા સાડું નારાજ બતલાવે, અને અનાજ ઉગાડવાને માટે ઘણી કસુર ભરેલો હોએ, અને તેથી બેહુદ લોકોને (ખાધખોરાકનો) વાખો તથા તંગી પડે, અને તેહના સંબંધને લીધે સઘલાં આદમી તથા ગોસ્પનદો બીચાર અને જખમી થાએતો, હેવી રીતે ખોદાના બંદાઓને ઈજા દેવાએ, તે શખ્શ કુફર તરીકે (ઈઆને ખોદાની તાબેદારીમાંથી બાહર ગએલો) ગણાએચ. કારણ કે તે, (ખાધખોરાકની) તંગીથી દુનીઆને ખરાબ કરવાએ, અને ખોદાનાં તાબેદાર ઈનસાંનોને તેથી નેકસાંત ખેહ્યાડવાએ, નેકીથી રદ થાએલો અને પેલા (નેકીનો) ઘટારો કરનાર (અંધ-

મેનીઉશ) ના સંબંધમાં પોતાને રાખનારોછે. અને હેવો શખસ ભલી દીનને લગતા ઉપાએ છતાં ઘણોજ પાપીછે. (ધમ્માને ભલી દીનની અં- કર ફરમાવેલાં ગુનાહને લગતાં નીવારણો તેહને કારગત લાગતાં નથી.)

(૪૦) જે સવાખ, ભલી દીનવાલો શખસ, યુરી દીનવાલા+ધી ૧
કયુલે અને કરે, તે વીસે ભલી દીનને
લગતો ખેલાસો.

જે કયુ કોઈબી દીવસે કોઈ યુરી દીનવાલો (ધમ્માને મજદીઅસની ૨
દીનને છોડી દેઈ ઉલટે મારગે ચાલનારો શખસ), પાછો (ભલી દીન ઉપર

† આએ જગોએ યુરી દીનવાલાનો અરથ ભલી દીનવાલાધી ઉલટી ચા-
લચલણવાલાનો સહમજવો. અને તેહમાં આપણથી જુદો ધરમ પાલનાર શખસને
ગણવો નહી, પણ જે શખસ ભલી દીનનો હોએ અને તે પોતાનો ખોદાઈ નીતીવાલો
યજદાંપરસ્તી ધરમ તરક કરી, શેતાંની અનીતીતા દેવપરસ્ત મારગ ઉપર ચાલતો
હોએ તેહને ગણવો. કારણકે વંદીદાદની ૧૮ મી પરગરદમાં એક મજદીઅસની
દીનવાલો તરણ વરસવેર શુદરૈહ કુસ્તી કાહાડીનાંખીને ફરે, ગાથા વાંણી નહી પઢે અને
પાક પાંણીથી ગામલ ઉતારીને ખોદાતાલાની બંદગી નહી કરે, તેહને યુરી દીન (ધ-
આને ગુનાહ ભરેલી ચાલચલણ) ખતજાવનારો કહેલોછે, અને તે વીસેનું બએઆન
પાક અવસ્તામાં નીચે જણાવેઆ પરમાંણે આવેલુછે.

.દીવસે .અપણાવણ .ફેરવાડ .અગસ્ટ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
.ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
.ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
.ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
.ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
.ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ
૦ ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ .ફેરવાડ

પુછીઈ જરતોશતે અહુરમજદને કે, યો ગેખી વૃદ્ધિના કરનાર, તથા તનોમંદ
(ધમ્માને બદન વાલી) દુનીઆને પેદાના કરનાર અશો અહુરમજદ ! નોકસાંનકારક તથા
મોત ભરેલો (ધમ્માને ઈજ કરવાને લાએકનો તથા મોતની સજા ભોગવવાને યો-
ગીઆ) કોણુછે ? તેહનો અહુરમજદ જવાબ દીવો કે, યો સ્પિતમાન જરતોશત !
જે કોઈ તરણ વરસ વેર શુદરૈહ કુસ્તી નહી રાખે, ગાથાનું ગાએત નહી કરે (ધમ્માને
ગાથા વાંણી નહી પઢે) અને ભલાં (ધમ્માને ગુનગારાં) પાંણીઓની વખાંત નહી
કરે તે. તે (દોષખનાં) સંકટમાં ગીરફતાર થાએલા પુરૂષને, તેહમાંથી, મારો જે
કોઈ પુરૂષ બહિર કાહાડે, ધમ્માને (મજદીઅસની દીનની રાહ તેહનાં ગુનાહનું નીવા-
રણ કરનારાં કાંમની મારફતે) તેહને પાછી ફરાગત આપે, (એટલેજે બેહશતને લગતાં
શુખની હાલતમાં તેહને લાવે), તો તેમ કરવાથી તે શખસ, તેહનાં માથાંની આમડી
કાંસી નાખે, તેહના કરતાં ઓછું ભણું કાંમ નથી કરતો.

ઈમાન લાવી), પુણે માંટેનો અતીશ્ય વીચાર રાખીને, પોતાની જુરી દીન-
(ઈઆને ઉલટી ચાલચલણ) ને લગતો (પર્યાતાપનો) વીચાર, (નરતોશતી દી-
નના) સાચ્યા વીચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કાંમવાલા સરદાર (ઈઆને
દશતુરાંન દશતુર) ની હજુરમાં જાહેર કરે, અને (તેહને સાડું) ગાથા ગા-
વાની અને ગેબી સવાબની મદદ આપવાની, (તે દશતુરને) અરજ
કરે તો, તે બદબખત પાપીનાં રવાંનને સાડું, તે જુરી દીનના પા-
સેથી દાંમ લેઈને, ગાથાનું ગાએન, અને બને તેટલાં બીજાં સવાબનાં
૩. કાંમ, કરવાં સારાં છે. જેમ એક બીમારી વાલાં તનદરૂસ્તીને માંડે
ઉમેદવાર આદમીને દવા આપવી ઘટતી છે, તેમ તે ભલી દીન ઉપર શોક
બતલાવનાર જુરી દીનવાલા પાપીનાં, સવાબનાં કારણસર ઉમેદવાર થાએ-
લાં રવાંનને સાડું, (તેહની) જનદગીમાં (સવાબનું) કાંમ કરવું, તથા
તે સવાબની મારફતે તે જુરી દીનવાલાનાં રવાંનને દોબખથી છુટકારો
કરવો, એ કાએદાસર છે. કારણ કે તે (જુરી દીનવાલો) બદબખત, મરજુ
પાખીને દોબખમાં પડે તેઆર પછી, તેહના રવાંનને સાડું સવાબ કરવો,
એ તેહને મદદ કરનારો નથી; અને તેહને લગતા કોઈબી સવાબે દોબ-
ખમાંથી તેહનો છુટકારો થવાનો નથી. જેમ મુએલાં શરીરની અંદર
દવાઈ નાંમવાથી, તેહને તે (દવાઈ) કસ્સી મદદ કરતી નથી, અને તે બ-
દનને, દવાઈ નકાંમી થવાના સબખથી, તેહનો નાસ થાએ છે; તેમ ગાથાનાં
ગાએનની આરાધના તે દેવપરસ્તને સાડું (તેહના મુઆપછી નકાંમી) છે.

૧ (૧૧) મરદોની અંદરના અતીશ્ય ભલા, વધારે ભક્ષા, અને
ભલા શખ્સ વીસે, તથા જુરાઓની અંદરના અતી-
શ્ય જુરા, વધારે જુરા અને જુરા શખ્સ વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, જે કોઈ શખ્સ દુનીઆમાં આબાદી આપવાના ખવાસ
અને કાંમવાલો, તથા દુનીઆમાં બેમરગી આપવાની ખાસીઅત અને કાંમ
વાલો (હોએ), તે સોસીઓષના ખવાસ અને કાંમને ઘણોજ મલતો, તથા
મરદોની અંદર સરવેથી સરસ, અને ભલાઈમાં સરવેથી ચહુડતે દરજેનો છે.
અને જેહનો ખવાસ અને કાંમ તે, (ઈઆને ઉપર જણાવેલા) શખ્સનાં

કાંમને મદદ કરનારું છે, તે શખ્સ ભલાઈમાં તેથી ઉતરતે દરજ્જો છે. અને જેહનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા (બંધે) શખ્સના ખવાસ અને કામની સાંમણે થવાનું નથી, તે (ઉપર જણાવેલા બીજા શખ્સનાં કરતાં) ભલાઈમાં ઉતરતે દરજ્જો છે.

જે કોઈ દુનીઆમાં ઘટારો કરવાની ખાસીઅત ધરાવનારો અને કાંમ ૩ કરનારો છે, તે જોહાકના ખવાસનાં કાંમવાલો છે, અને જે કોઈ દુનીઆમાં મોહુત લાવવાના ખવાસ અને કાંમવાલો છે, તે મલકુસ * ના ખવાસ અને કાંમ ને ઘણો મલતો છે, અને તે યુરાએની અંદર યુરાઈમાં સરવેથી સરસ દરજ્જો ધરાવનારો છે. અને જે કોઈ તે શખ્સના ખવાસ અને કાંમને મદદ કરનારો છે તે વધારે યુરાઈની અંદર તેહનીથી ઉતરતે દરજ્જો છે. અને જેનો ખવાસ તથા કાંમ ઉપર જણાવેલા યુરા શખ્સના ખવાસ અને કાંમની સાંહાંમણે થવાનો નથી, તે યુરાઈમાં (બીજાનાં કરતાં) ઉતરતે દરજ્જો છે.

(૪૨) ઓરતોમાંની પસંદ કરવા જોગ તથા તરક કરવા જોગ ૧
ઓરત વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

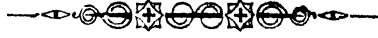

જે કોઈ ભલી દીનવાલો શખ્સ, આએ (ઈઆને ઉપર જણાવેલી) ૨ ખાખત ઉપર ઘેઆન આપનારો હોએ, તેહને જે પસંદ કરવા જોગ અને તરક કરવાજોગ ચાલચલણુ વાલી ઓરતો છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો જણાવેઆમાં આવે છે. (જાણવું કે), અગત કરીને ઓરતો, આએ (ઈ ૩ આને નીચે લખી જણાવેલી) એઆર પરકારની હોએ છે, (તેમાં એક) સારી તેમ માઠી, (બીજી) માઠી નહીં ને સારી, (તરીજી) સારી નહીં ને માઠી; અને (ચોથી) નહીં સારી તેમ નહીં માઠી; તેમાંથી જે ઓરત ખરાબ નહીં હોએ અને નેક હોએ તેણીને ઘરનો કારોબાર ચલાવવા સાડું, તથા ઘરઘણીને

* મલકુસ—એ નામ આએ દુનીઆની અંદર દુનીઆના મોહટા ભાગને ખરાબ કરનારો જે વરસાદ વરસવા વીસે અશો અહુરમજ્દે પાદશાહ જમશ્દને અગમચેતી આપી હતી અને તેહને સાડું જમશ્દે પાદશાહ 'વરજમકરદ' નામની એક જમા ઉપલાં આફત વરસાવનારા વરસાદથી માંણસો, જનવરો અને જાહડ પાંતનો ખચાવ કરવાની નેમથી બાંધી હતી, તે વરસાદને આપેઆમાં આવેલું છે. (જુઓ વહીદાદની બીજી પરગરદનો ૪૬ થી ૬૦ મો ફકરો તથા પાજ્દ મીનોખરદની ૨૭ મી પુરસેથ.)

શુભ અને આરામ આપવા સાડું પસંદ કરવી. અને તેણીથી પોતાને વગર કુખે રાખવા સાડું, જે નેક અને બદ (હોએ) તેહને મેલવવી (ધ્યાને પસંદ કરવી) નહી, અને પેલી ઉપર જણાવેલી બે તરાંહની ઓરતોમાંની નહી શારી તેમ નહી બુરીના કરતાં જે શારી નહી ને બુરી હોએ તેણીને પસંદ કરવાથી જરૂર દુર રહેવું.

- ૧ (૧૪) પેદાના કરનાર અહુરમઝદની આએ ફુનીઆંને લગતી પેદાએશે (પોતાને આએ ફુનીઆંમાં કેમ) ચલાવવું ?
તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું, કે દાદાર અહુરમઝદની આએ ફુનીઆંને લગતી પેદાએ-શની ચાલચલાણ, (સ્પન્તોમઘનીઉશ અને અંધ્રમઘનીઉશને લગતી) બે સકતીની મારફતે ભેલસેલ વીચારની અંદરછે; માટે તે બેમાંની એક (સ્પન્તોમઘનીઉશને લગતી) પસંદ કરવા જોગ મનના જોરસા અને પસંદ કરવા
- ૩ જોગ ઈચ્છાએ કરી (આએ ફુનીઆંમાં ખાણુસે) પોતાને ચલાવવું. (આએ) બે (સકતી) ની અંદરથી, પસંદ કરવાજોગ મનના જોરસાએ કરી, (ખાણુસે પોતાને) ચલાવવું, એ (તેહનાં) બદનની અંદરના, હયાતીને લગતી કહ્યમત ધરાવનારા સાચ્યા અવ્યઓ + થી બની સકેછે. એને તે અવ્યઓની મારફતે પોતાને ચલાવવાથી, લોકો એમ આપનાર (એહુરમઝદને) ટોડવાએ ક્ષોકન્તને માટેનો સંબંધ મેલવેચ. અને પસંદ કરવા જોગ ઈચ્છાએ કરી પોતાને ચલાવવાએ ખાણુસ બેમરગ અને બુજેર સકતીવાલા વીચાર, વચન અને કાંમને સાડું શુધરેલું બનેચ, અને સારા વીચાર, સારા વચન અને સારા કાંમની મારફતે અશોધનો વધારો કરેચ, દરૂજને જાંખો પાડેચ, એમ આપનારા (અંધ્રમઘનીઉશ) ને તોડેચ અને લોકોને ક્ષાએદો કરેચ. જો કોઈ શખ્સ (આએ ઉપર જણાવેલી) બે, (આદમીઓને) તાએ-આમાં રાખનારી સકતીઓમાંની, પસંદ કરવા જોગ મનના જોસાએ ચ-

+ સાચ્યા અવ્યઓ—તે પાક ખોદાતાલાની તરફથી રવાનને લગતી ૧૧ સકતીઓ જે રવાનના ઇજતવાલા મદદમાર તરફે ગણ્યએચ, તેહને ચહમજવા. (જુઓ એ વીસે 'દીનકર્દ' કેતાબનાં ૧ બાં દફતરના બુજરાતી તથા ઇંમરેજી તરજુમાને ૪૨ તથા ૪૪ મે સર્કે આપેલી નોટ.)

લાવવાને માટેની સકતીએ કરી, આલમને ચલાવીને, તેહને કશોકન્તને લગતા સંબંધ વાલી કરે, અને તેમજ બેમરગી અને બુન્નેરગીને લગતી પસંદ કરવાબેગ ઈચ્છાએ ચલાવાની સકતીની મારફતે, લોકોને ચલાવી, ભલી દીનની તથા સારી હુકમતની કહ્યત, સઘલા હુમત, હુમ્ત અને હવરશતની ઈચ્છાથી કાંમ કરનારા દેશીએને પોંહચાડે, તથા અશોઈનો પુરતો વધારો કરે, દરૂજને પુરેપુરો જાંખો કરે, અને એમ આપનાર (હેરેમન) ને ટાલે, અને ઈજ્જ આપવાથી (તેહને) ઘટાડે, તથા લોકોને ભલાઈની મારફતે સ-ફાઈદાર બનાવે; તો તે શખ્સ (આલમને) સઘલી નેકીને સાઈ શુધારનારો અને પેદાના કરનાર (અશો અહુરમઝદ) ની અગમબુધીના વીચાર વાલોછે. (પણ) જે ધરમગુરૂઓ, સઘલા લોકોને તકસીરવાર કરવા (સાઈ), ૫ આખેરશના ઘટારાને લગતા મનના જોસ્સા અને ઈચ્છાએ ચલાવનારાછે, તેઓ તે (કાંમ) થી, પોતાને હમેશનાં બંદીવાંત કરનારા, અને દોષખી બનાવનારાછે. માટે તેઓનો મજહબ, જે (લોકોને) બુરી રીતે ચલાવવા સાથે, ચહડતે દરજેના ધરમ તરીકે (લોકોની અંદર) ફેલવાતો હોએતો, તે તેમ નહીં ફેલવાએ તેહમાં અગમબુદ્ધિ (ઈઆને દાહપણ) છે.

(૧૪) આસમાંનની અંદરની (પેદાએશ) વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

દીનની રાહે એમ જણાવેલું છે કે, આએ ફુનીઆંની (પેદાએશ) થી ૨ પેહલવી, આસમાંની (ઈઆને મીનોઈ જેહાંનને લગતી) પેદાએશ છે. જેમ ઈંડાંની અંદરથી પક્ષી પેદા થાયેચ, તેમ આએ ફુનીઆંને લગતી, તથા બીજી પેદાએશ પેદા થાયેલી છે. અને જેમ ઈંડું પક્ષીની ઉપર હોએચ, તેમ સઘલી પેદાએશની આસપાસ આસમાંન છે. આસમાંનની અંદર તરણ તરેહનાં મકાંન છે; તેમાં એક મુતલક અંધારાં વગર, રોશનીવાલું, બીલકુલ બુરાઈ વગર ભલાઈ સાથનું, અને કાંઈપણ દુઃખ વગર, ખુસીવાલું મકાંન છે; અને તેમાં ઘણું ચહડતે દરજેનું મકાંન છે તેહનું નામ ગરોથમાંત બેહશત છે, અને તેમાં જે શરવેથી સરસ જગોછે, તાંડાં પેદાના કરનાર અહુરમઝદનું, અમેશાસ્પન્દાનું અને બીજા ઈબદો તથા (આએ ફુનીઆંના) વગર જણમ લીધેલાં

- ફરોહરો અને રોશન સેતારાઓનું મકાંતછે; અને તે (મકાંત) એમ
 ૩ આપનાર (એહરેમન) થી નીરમલછે. બીજું મુતલક રોશની વગર, અં-
 ધારૂં, કાંઈપણ લલાઈ વગર, બુરાઈવાલું અને કોઈપણ તરેહની ખુશી
 વગર, કુઃખવાલું, અંધારાં (દોળખનું) મકાંતછે; તેહમાં સરવેથી ઉતરતે
 દરજેનું ઢેકાધરીઆવાલું મકાંત અંબ્રમેનીઉશ, તથા કાએદાને તોડનારા
 (દેવો) અને બીજા આલમનું પાલંણુ કરવાની આડે આવનારાઓનું છે.
 ૪ (તરીજીં આએ ફુતીઆંને લગતું મકાંત બેહુશત અને દોળખની વચ્ચે-
 નું છે. અને તે રોશની તથા અંધારાંવાલું, લલાઈ તથા બુરાઈ સાથનું
 અને મુખ તથા કુઃખવાલું છે; અને તેહમાં† જ્યો સંતોષ, (આવતી ફુતી-
 આને લગતો) મહુડતો દરજ્જો અને ઉદીઓગ, એ તરંણુ સકતીવાલા
 છે, તેઓ ખરેખર ખોદાને સંબંધ ધરાવનારા, અને ખોદાને પીછાંણનારા
 છે. ખોદાએતાલાને પીછાણવો એ દાંનાઈની મારફતેછે, તેમજ તે સાહેબની
 ઉપર ઈમાંત રાખવું, એ આદમીની આતમાને લગતી વગર પરદાવાલી
 અસલ આંખે (ઈઆને રૂહને લગતી સહમજ) છે. માંટે (માણસને ઘટા-
 રતછે કે) દાંનાઈની મતલબવાલી આંખના નમુના દાખલ, (તેહના) બ-
 દનને કાએદાસર ચલાવનારી પરદાવાલી, (ઈઆને હૃદયસર જોઈ સકનારી),
 જે આંખછે, તેહને આતમાને લગતી પેહલવી આંખની સાથે ઉઘાડી રાખ-
 વી, (ઈઆને આએ ફુતીઆંની આંખે કોઈબી વસ્તુ જોતાં આતમાને લ-
 ગતી આંખને, એટલેજે રૂહને લગતી સહમજને, તેહની સાથે વાપરવી.)
 કારણ કે બુરો હવસ, લોભ, અદેખાઈ, વેર અને બીજા ખરાબ કરનારા,
 હાંણી પોહચાડનારા અને કુઃખ દેનારા દરૂજો (ઈઆને બુરા ખવાસો) છે,
 તેઓ માંણસની દાંનાઈને (તેહનાં) બદનમાંથી કુર કરવા તથા (માંણસને)
 આએ ફુતીઆંની નેકી (ઈઆને નાપાએદાર શુખ) ની તરફ લેઈ જાઈને,
 આએ ફુતીઆંને લગતી નેકીથી, (તે આદમીની) આવતી ફુતીઆંની નેકીને
 લુટનારાછે; માંટે જે કાંઈ આ ફુતીઆંની નેકીછે, તેહને વગર વળનની કરવા
 સાડૂં, તેહની સાંહમણે લડાઈ કરવા માંટેની અંદાંમી સકતીઓ (ફુદરતની
 તરફથી માંણસની અંદર બખશેઆમા આવેલી) છે. જેમકે બુરા હવસની

† આગલાં લખાણની સાથે શરખાવતાં, હમોએ વલાએઆમાં લખી જણા-
 વેલી ખીના અસલ પેહલવી લખાણ કરનારની તરફથી લખાવી જોઈએ, પણ નકલ
 કરનારની ગફલતથી તે ઈરાંનથી શુરત પાતે આવેલી નકલમા લખેઆમા આવી
 નથી, તેમજ તે ઉપરથી થાએલી સધલી નકલોમાં તે મલતી નથી.

સાંભણે થવા સાડું અંકલ, લોભની સાંભણે થવા સાડું સંતોષ, ગોસ્સાની સાંભણે થવા સાડું નમનતાઈ, અદેખાઈની સાંભણે થવા સાડું વાજખી રીત, અને વેરની સાંભણે થવા સાડું ખમવા (ઈચ્છાને સેહન કરવા) ની સકતી છે. (માંણસની અંદર) દાનાઈમાં વધારે ચહડતે દરજ્જેની તરંગ સકતી છે, સંતોષ, મોહટું દીલ અને ઉદીચ્છોગ. જાંહાંવેર તે સકતી (માંણસની અંદર) રહેલી હોય્મેય, તાંહાંવેર આય્મે (ઈચ્છાને ઉપર જણાવેલી) યુરી સકતીચ્છોને (માંણસની તરફથી) વજન આપેઆપાં આવતું નથી. (આદમી) જે આવતી ફુતીઆંતાં શુખથી પાચ્મેખાલ થાય્મેય, તે આય્મે ફુતીઆંતાં શુખની તરફ ખેચાય્મેજું હોવાને લીધે છે. (જાંહાંવેર) આદમીનાં બદનની અંદર આલસાઈને લગતી યુરી સકતીને પકડેઆ તથા રાખેઆપાં આવતી નથી, (તાંહાંવેર) આદમીની અંદર યુરી સકતી-ચ્છો (તેહના) આતમાને લગતું જોવાનો પરદો કરવાથી છુપી રેહય. અને તેહને લીધે (માંણસની અંદર) આતમાની આંખ વાલી હકુમત (ઈચ્છાને રૂહને લગતી સહજની હીલચાલ) ખોલલી રેહય. અને (તેથી) આદમીચ્છો યજ્ઞોની તરફ સારી રીતે જોવાય્મે (ઈચ્છાને તેચ્છોની તરફ ધે-આંત આપવાય્મે) અને તેચ્છોને ચ્છોલખવાય્મે, તેચ્છોનો પેચ્ચાર મેલવેય, અને તેજ સખખથી તેચ્છો પાક ખોદાતાલાનો સંબંધ ધરાવેય. મારે જે ૫ ધરમગુરુચ્છો આતમાને લગતી આંખે જોવાનો પરદો કરનારા, તથા માંણસની અંદરથી યજ્ઞો * ને પાછા રાખવાનું કાંમ કરનારા છે, તેચ્છોનો આપેતો મજહુમ આદમીચ્છોને પોતાના પેદા કરનારને ચ્છોલખવા સાડું નામોરાદ કરનારો છે; તેથી જ્ઞેચ્છો, તેવા મજહુમની મારફતે આદમીચ્છોને ખોદાતાલાને પીછાંણવાનું ફરમાંત આપનારા છે, તેચ્છો ખરેખર તેહણું ફરમાંત આપવાથી આદમીચ્છોને બદખખતીની ઈચ્છા તરફ ડગનારા છે. વાસતે તેવો મજહુમ, મજહુમ તરીકે ગણાવો જોઈચ્છે નહી; પણ તેહને લોભના દેવને માનવાનો (મજહુમ) કેહવો સજ્જવાર છે.

* આય્મે જગોચ્છે યજ્ઞોથી મોરાદ પાક ખોદાચ્છેતાલાની તરફથી આરતીદિ ખરદની મારફતે જે મારી સોચના ઉત્પત્ત કરનારી મકતીચ્છો આદમીની અંદર રેહય તેહને મહમજવી.

- ૧ (૧૦) આદમી સવાબનું કાંમ કરવાથી ચહડતી સકતીવાલું
અને ગુનાહનું કાંમ કરવાથી નીચ કઠિઅત વાલુંછે,
અને સવાબને લીધે (આદમીને) સુધરવું તથા
ગુનાહને લીધે (પોતાના પેદા કરનારથી)
જુદાઈનું મેલવુંછે, તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુપું કે, (ખાંણસ) સરવેથી સરસ ચહડતે દરબજેનું સ્પેનામી-
નોનાં સવાબકાર મુલ * ની કહ્યમતે સવાબ કરવાથીછે. અને સરવેથી વધારે
ઉતરતા દરબવાલું (ઈઆને ખરાબ અવસ્થાવાલું) ગનાહમીનોનાં પાપી
મુલ † ની સકતીની મારફતે ગુનાહ કરવાથીછે. (આએ) બેહુ મીનોને લગતું
કાંમ કરવાની અંદર, સવાબના સોકનું ઉતપન થવું, ખાંણસનાં અંતકરણની
અંદર સારા બદલાવાલાં સવાબનાં મુલને પોંહુચવાથીછે, અને તેથી ખાંણ-
સનો સુધારોછે. તેમજ પાપના શોકનું ઉતપન થવું આદમીનાં દેલની
અંદર દુઃખકારક પાપી મુલને પોંહુચવાથીછે. આદમીએ એવ આપનાર
(એહરેમન) ની મારફતે (પોતાને) સીનગાર આપવો, (ઈઆને શેતા-
નના મારગ ઉપર પોતાને ચલાવવું), એ (પોતાની) ખરાબીને
સાડુંછે. આદમીની અંદર બંધે મીનોને લગતું કાંમ કરવાના શોકનું
ઉતપન થવું દરએક મીનોની તરફની સકતીને (આદમીએ) કબુલ રાખ-
વાથી (ઈઆને તેહને તાએએ થવાથી) છે. (આદમી) સવાબની સકતીવાલા
ભલા મીનોને કબુલ રાખનારું (ઈઆને સ્પેનામીનોને તાએએ રેહનારું),
સવાબની હાંસેલને સાડુંછે, અને તેથી તે સવાબકાર (આદમી) નાં ગુન-
રેલાં રવાંતને (બેહુશતમાં) પોંહુચાડવા સાડું મદદ આપનાર તરીકે,
(એક) ખુબસુરત, સીનગારેલાં બદનવાલી, જવાંત છોકરીનાં રૂપ વાલી,
અને કનીઆનું નામ ધરાવનારી (મીનો), (ઈઆને તે આદમીએ આએ
હુનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમનો નમુનો ઉપલા આકારમાં તેહની) સાંમણે

* આએ જગોએ સવાબકાર મુલનો અરથ, ભલામ કરવાને લગતા અને
ખુરાઈની સાંમણે થનારા નેક વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આ-
પણુ ‘બેહમન’ ને નામે ઓલખીએય તેહનો સહમજવો.

† પાપી મુલનો અરથ ખુરાઈ કરવાને લગતા અને ભલામને આડે આવ-
નારા ખુડા વીચારને ઉતપન કરનારી ગેખી સકતી કે જેહને આપણુ ‘અકુમન’ ને
નામે પીછાણીએય, તેહનો સહમજવો.

આવેચ; અને અશોનું રવાન (તેહના) ગુનાહથી સવાખ વધારે હોવાને લીધે, ચીનવત (પુલ) નો રસ્તો ગુજારવા, અને ચહડતે દરજેનાં હુમેશની પસંદગી વાલાં (બેહશતનાં) મકાંન તરફ ઉનચે ચહડવા સાડું, સકતીવાંન થાએચ. વલી (આદમી) ગુનાહની સકતીવાલા યુરા ખીનોને કબુલ રાખનારું (ધઆને ગનાખીનોને તાએ રહેનારું) ગુનાહને મદદ કરવાનું કાંમ કરવાએછે, અને તેથી તે ગુનાહ કરનારાં (આદમી) નાં બદબખ્ત રવાંનને યુરી મદદ આપનારી, છોકરીનાં રૂપવાલી, વેશીઆ બદનના સીનગારવાલી, ચરાઈતી તરીકેનું નાંમ ધરાવનારી, અને નોકસાંનકારક કાએઆવાલી (ખીનો), (ધઆને તેણે આએ ફનીઆંમે કરેલાં ભુડાં કરતુકનું) કરૂપ ઉપલા આકારનાં તેહની) સાંમણે આવેચ. અને તે પાપીનાં રવાંનને તેહના સવાખ કરતાં ગુનાહનો વધારો હોવાને લીધે, તે ખરાબ બદનવાલીની સાથે ચેનવદ (પુલ) ને લગતા નીચાંનવાલે ખારગે અંધારાં (દોજખનાં) મકાંનમાં કેદ પડવુંછે.† અને તે વીસે ભલી દીનની રાહે જે કાંઈ ખબર મલીચ તે, હેવી રીતનીછે કે, (તાંહાં) તેહને ‘ફશકેરેતિ’ ના વખત શુધી છુટવું નથી, પણ (દોજખથી) દુઃખ ભોગવું અને ડંખ ખમવાચ.

(૧૫) બેહશતને લગતી અકલનો, તથા યુરા હવસની. ૧
સકતીઓ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

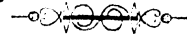
જાણવું કે, (માંણસની અંદર) સઘલા સારા ગુણુછે તે, બેહશતને લગતી અકલની સકતીને લીધેછે. અને તેહની વીગત, આએ (નીચે જણાવેલા) છ સારા ગુનોથીછે. જેમાં એક સંપુરણ વીચારને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરને લગતા અનીતીના વીચારવાલા (ફરગુણ) ના સંબંધથી વેગલોછે; બીજો બાહુધરીને લગતો ગુણ, કે જે પાપને લગતી અથરાંમ-

† અશો અને દરવંદ (ધઆને પુણ અને પાપ કરનાર) આદમીને આ એ ફનીઆંથી ગુજરી જવા પછી, તરીજ રાતની બાંમદાદે, ઉપલા આકારનાં તેવાન કરતુકનાં સારાં માઠાં રૂપ, તેઓની સાંમણે આવેચ, અને તેહની સાથે તે અશો અને પાપીનું રૂહ બેહશત અને દોજખનાં મકાંનમાં જાએચ, અને તાંહાં પોતાનાં કરતુક મુજબનું સુખ દુઃખ ભોગવેચ; તે વીસેનું વીગતવાર વરણન વંદોદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૨૭ થી તે ૩૪ મા ફેકરા સુધીનાં પાક અવસ્તામા તથા હાદોષ નુસકની ખીજ અને તરીજ પરગરદમાં આવેલુછે.

ણીના (ફરગુણ) ના મેલાપથી ફરછે; તરીજે ઉદીઝોગને લગતો ગુણ, કે જેનો સંબંધ કસુરને લગતા લોભના (ફરગુણ) થી ફરછે; ચોથો સં-
 તોષને લગતો ગુણ, કે જેહનો મેલાપ આલસાઈના (ફરગુણ) ના સંબંધથી
 જુદોછે; પાંચમો અકલની પસંદગીને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત
 યુરા હવસની આપખતલખના (ફરગુણ) થી ફરછે; અને છઠો દાંનાઈ-
 ના વધારાને લગતો (ગુણ), કે જે કસુરવંત ઉલટી ઈચ્છાના સંબંધથી ફર
 છે. જેનામાં ઉપર જણાવેલી છ મદદગાર સકતીની અસર હોએ, તે
 (આદમી) બેહશતી અકલવાલુંછે. અને તેથી તે બેશતી અકલ ધરાવનારૂં
 (માણસ), સઘલાં એવવંતાં માણસોની અંદર (પોતાને) સારી રીતે બચા-
 ૩ વનારૂં અને ચહુડતો દરજે મેલવનારૂંછે. માણસની અંદર સઘલા
 ફરગુણોછે તે યુરા હવસની સકતીએને લીધેછે. અને તે આએ
 (ઈઆને નીચે લખી જણાવેલા) છ કાએદાને તોડનારા ફરગુણો-
 છે. જેમાં એક સંપુરણ વાચારના (ગુણ) વગરનો અનીતીના વી-
 ચારવાલો (ફરગુણ), કે જે પાપને લગતોછે; બીજો બાહુધુરી વગરનો, કસુર-
 ના મેલાપવાલો અથરાંમણીના (ફરગુણ); તરીજે પાપને લગતો ઉદમ વમ-
 રના લોભનો (ફરગુણ); ચોથો સંતોષ વગરની આલસાઈનો પાપને લગતો
 (ફરગુણ); પાંચમો અકલની પસંદગી વગરની યુરા હવસની આપખતલ-
 ખનાં પાપને લગતો (ફરગુણ); અને છઠો વિદીઆના અભિયાશ વગરનો
 પાપના સંબંધવાલી ઉલટી ઈચ્છાને લગતો (ફરગુણ) છે. જે (આદમી) યુરા
 હવસના સંબંધને લીધે, આએ (ઉપર જણાવેલા) ઉલટા છ ફરગુણો ધરાવેય,
 તે ઘણી સખતી ભોગવનારૂં, અને યુરા હવસના ઉલટા મારગવાલુંછે. જેહના
 સખબને લીધે આદમીઓની અંદર તે (માણસ) ઘણું ખરાબ અનંધીકારવા
 ૪ જોગછે. (માટે) જે ધરમગુરૂઓ ભલી ઈમાનદારીને વાસતેની (ઈઆને અહુ-
 રમજદી ફરમાન મુજબ આએ ફુતીઆમાં ખરી પરહેંગારીથી ચાલવાની)
 મેહનતને નાપસંદ કરનારા, તથા આદમીઓની અંદર તેઓને હુલાક
 કરવાનો મજહુબ ચલાવનારાછે, તેઓનો ધરમ, યુરા હવસની અસરવાલી
 ઉલટી ચાલચલણથી, આદમીઓને દરએક તરેહની ઈજા અને નોકસાંન
 કરનારોછે. અકલના તરીકા પરમાંણે (તેવો ધરમ), માણસોને આડે આ-
 વવા વાલો, તેમજ તેઓની ફુશમનીને લગતો ગણાએય; માટે તેહવા મ-
 જહુબને મજહુબ તરીકે કેહવો સજવાર નથી.

(૧૧) જે સાહેબ (આલમને) પેદાનો કરનાર છે, તેહને ૧
 (આદમીએ) કેહવી રીતે પીછાંણુવો, તે વીશે
 ભલી દીનનો ખોલાસો.

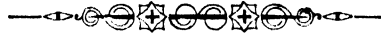
દીનમાં એમ જાહેર કરેલું છે કે, માંણસ યજ્ઞદોની કહ્યત અને તે ૨
 એની સાહેતાએ કરી પાક ખોદાએતાલાને પીછાંણુનારૂં, દરૂન (ધ્યાને
 ખુરી સકતી) ની સાથે લડનારૂં, અને પોતાનાં શરીર તથા રવાંનને તેથી
 છુટકારો આપનારૂં તથા આએ ફુનીઆની બીજી પેદાએશને ચલાવવા
 ની સકતી ધરાવનારૂં છે. (એટલું જ નહીં પણ) આદમી (પોતે) પેદાના કર-
 નાર (અશો અહુરમઝદ) ની ધારણાથી પોતાને યજ્ઞદોનાં ઉપરીપણા હેડલ
 ચલાવવા સારૂં હયાતી પાંમેલું અને સકતી મેલવેલું છે. (આદમીની અં- ૩
 દર) ખુરા હવસના ફરગુણોનું રેહકાંણુ, બેહશતી અકલની આડે આવવા
 તથા માંણસને પાપમાં નાંખવાની ઈઉકતી કરવા સારૂં છે. આદમીની અં-
 દર તેને એબીઅલ કરનારની સકતી, ઉલટાં મુલની તરફથી પોહચેછ, અને
 તેથી તેવાં (આદમી)એ યજ્ઞદોને દુઃખકારક થાએચ. આએ ફુનીઆનાં
 લોકોને, સરવેથી સરસ દરજ્જાવાલા લોકોમાં, (ધ્યાને યજ્ઞદ અમેશાસ્પનદો
 અને પવીત્તર આતમાવાલાં અશો રવાંનો સાથે) ખીતરાચારી કરાવનારી
 બેહશતી અકલ (ધ્યાને મજદયસની દીનને લગતું ગણેઆન) છે.
 તેથી આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુચ, અને તે સા
 હેબની તરફ વીસવાસથી રેહચ. તથા નીતીને સારૂં યજ્ઞદને,
 અનીતીને સારૂં દેવને, સચ્યાઈને સારૂં સાચ્યાને, ખોટાંને સારૂં
 જુઠાંને, નફાને સારૂં નફો કરનારને, અને નોકસાંનને સારૂં નોકસાંન
 કરનારને સહમજેચ. અને ભલી દીનની ખારફતે ગુનાહથી દુર રેહચ,
 સવાબને મેલવેચ, ફુનીઆને ચલાવેચ, પોતાનાં બદનને જાલવેચ, અને
 આતમાને (દોખખથી) છોડવેચ. ખુરો હવસ, ખુરાઈતા સખખથી નીચો, ૪
 તથા ઘણીજ કઠંણુ ઘાટ કરનારોછે, અને તે એચ આપનારની તરફથી આ-
 એ ફુનીઆનાં લોકોમાં (તેઓની) ખરાબીને સારૂં પોહચેલોછે; તેહનીથી
 આદમીએ પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુવાની સકતી વગરનાં તથા હાજ-
 તમંદ રેહચ, અને (તેઓ) અનીતીને સારૂં યજ્ઞદને, નીતીને સારૂં દેવને,
 સાચ્યાઈને સારૂં ખોટાંને, જુઠાંને સારૂં સાચ્યાંને, પુણને સારૂં પાપને, પા-
 પને સારૂં પુણને અને નોકસાંનને સારૂં ફાએદાને સહમજેચ; અને (તેથી)

તેઓ દોષખી થાએચ. તથા તેહની યુરી દીનને લીધે તેઓ સવાબથી દુર રેહ્ય, પાપની તરફ દોડ્ય, લોકોને ખરાબ કરેચ, અને મીનો યજ્ઞને લગતી (ધમ્માને આવતી દુનીઆનાં શુખને લગતી) ઇચ્છાને પસંદ કરતાં નથી. આદમી ઉલટા મારગથી દુર રેહનારૂં, અને નેક તરીકાની જીંદગીવાલું,

૫ બેહુશતી અકલની ચહુડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણું લીધેછે. અને સારા મારગથી દુર રેહનારૂં તથા ખરાબ રીતે જીંદગી ગુજરનારૂં યુરા હવસની

૬ ચહુડતી કહ્યત તથા ઉપરીપણું લીધેછે. માટે જેઓ ધરમગુરૂ કેહવાત હોએ, તેઓએ ખોદાની હસ્તીવાલી પેદાએશ (ધમ્માને આદમજાત) ની અંદર, જે લોકો બેહુશતી અકલનાં પરમાંણુ વગર યુરા હવસની ચાલચલણુ વાલા હોએ, તેઓને બેહુશતી અકલવાલો ધરમ (એવી શરતથી) આપવો, કે તેઓ યુરા હવસની મારફતે કરેલાં કાંમનો પસ્તાવો કરે તથા (પોતાની અંદરથી) ગુનાહનાં મુલને ઉખેડી નાંખે. એટલુંજ નહી પણ આદમીઓની અંદર જેઓ ખોદાતાલાનો આભાર નહી માંનનારાં તથા ગુનાહનો સંબંધ રાખનારાં હોએ, તેઓને (તેઓએ) ધીકારવાં.

૧ (૪૮) મજ્ઞદિયસની દીનનો તરીકો, એ બરદાશત કરવાની સક્તી* ધરાવનાર (પાક દાદાર) નો ધારોછે,
તે વીસે (ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.)

૨ જાણુ કે, જેમ સુંદર રોશની ચહુડતે દરજેની રોશનીના વસીલા તરીકેછે, તથા સાચી દાંનાઈ સઘલી દાંનાઈ તથા સચ્ચાઈની મીસલ બ-

* પાક ખોદાએતાલાને બરદાશત કરવાની (ધમ્માને ખમવાની) સક્તી ધરાવનારનો એલકાબ ઉપલાં મયાલામાં આપેઆછે. તેથી ખરેખર આપણને સંતોષ મલેછે; કાગણુ કે આપણે જોઈએચ કે આએ દુનીઆમાં ગમે હેવું માંણુચ થંડા સવભાવનું, ગંભીર અને મોહટાં દીલ વાલું હસે, તે કોઈખી વખતે તેહની મરજીની આડે આવનારની ચાંદમણે થયા વગર તથા તેહની તરફ પોતાનો મોરસો બતલાવેઆ વગર રેહવું નથી. પણ પાક ખોદાએતાલા સરવે સક્તીવાન હોવા છતાં, આદમ જાત તેહની મરજીની વીરંધ થાઈ, પાપનાં કામો કરેચ, અને તે આહુયની ઇઆદ કે આભાર માંનતા નથી, તેહવાં ખેમરવત અને નીમખહરાંમ આદમીની તરફ તે આહુય પોતાનાં પુરતાં બલ સાથે રેહમ બતલાવેચ અને તેહનાં સઘલાં બુડાં કરવુક છતાં તેહને આએ દુનીઆમાં જીંદગી ભોગવ્યા દીએચ અને તેહનું પાલંણુ પોસંણુ કરેચ. તેઆરે એ બરદાશત કરવાની સક્તી કેહવી ! ખમીત તેહની ખોદાવદીને જેબ આપનારો આએ તેહનો ગુણુછે.

તલાવનાર છે, તેમ સેહન કરવાની સકતી ધરાવનાર (અશો અહુરમઝદ) ની મજદીઅસની દીનનો ધારો, તેહને (ધંઆને પાક ખોદાએતાલાને) માંનવાની દીનનો તરીકો (માંણુશને) બતલાવનાર છે. અને તેજ પરમાણુ ભલી દીનના તરીકાની અંદર તરણુ તરેહનો ખોલાસો આપેલો છે. તેમાં એક (ખોલાસો) બદનની હાલતની અંદર (માંણુસે) આએ ફુનીઆમાં (કેમ) રેહવું તે વીસે- નો છે; બીજો (ખોલાસો) બદન સાથની (આએ ફુનીઆંની) હાલત પછીની ૩ મીનોઈ (જેહાંત) ને માંટેનો છે; અને તરીજો (ખોલાસો) ક્રશોકન્તને લગતાં ૪ સેવટનાં કાંમનો છે. (આએ તરણુ તરેહના ખોલાસાની અંદર) હાલની ૫ ફુનીઆંને લગતો જે તરીકો છે તે નાસકારક વસ્તુથી (માંણુસને) દુર રેહવાનો, તથા માંણુસનાં દુઃખનું નીવારણુ કરવાનો છે. તેથી જે કોઈ ખોદાની ભકતી કરનાર છે, તે (દીનના) કાએદાસર બરોબર કાંમ કરનાર, (કોઈને) ઈજા તથા દુઃખ દેવાથી દુર રેહનાર, અને પોતાનાં શરીરને લગતાં દુઃખ તથા ઈજાની સહમજ ધરાવવાને લીધે (તેથી) પોતાને મુખી રાખનાર છે, અને તે, દરીએક શુખને આપનારી વસ્તુથી પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુનાર છે. મા- ૬ ણુસે પોતાના પેદા કરનારને પીછાંણુવો, એ પુરી દીનવાલા (એહેરેમન) ને પીછાંણુવા સાડું છે. અશો (આદમી) તકસીર કીધા વગર (દીનના) કાએ- દાસર પોતાને રાખવાએ, અને કોઈની સાથનો કોલ વચણુ નહીં તોડવાએ, ધરમનાં કાંમને માટે લાએકનું છે. બદનની અવસ્થા પુરી થવા પછીની ૭ આવતી ફુનીઆંને વાસ્તેની બેમરગી (ધંઆને મુખ) ને લગતો (બીજો) તરીકો, આએ ફુનીઆંમાં રેહીને (ગુનાહથી) જેમ બને તેમ રવાંનને મા- ૮ ટેની દરીએક ઈચ્છા તથા સહમજે કરી પાક રેહવા સાડું, સવાબનો સાં- માંન ખરીદવાનો, અને પાપને તોડવા એ, ગુનાહનું નીવારણુ કરવાનો છે. (જરીજો અથવા) છેહુલ્લો જે તરીકો ક્રશોકન્તને માટેનો છે, તે પેદાના કર- ૯ નાર (અશો અહુરમઝદ) ની સેવટની સારી સહમજવાલી ધારણાને લગ- તો છે. 'જેહુમાં સારા ખવાસની પેદાએશને સવજ બનાવવાની, તથા એજ આપનાર (એહેરેમન) ની સકતીએ જે (આદમીને) ગુનેહગાર, તેમજ જુદું બનાવનાર છે, તેહને લોકોની અંદરથી બાહરે કાહડીને તોડવાની, અને બીજાં તકસીરવારોનાં રવાંનને દોજખથી છુટકારો આપીને તેઓને ગુનાહ- ની આલુદગીથી પુરતી પવીતરાઈ આપવાની, તથા તેઓની મુરદાલ અવ- સથાને અશો લોકોના રવાંનની સાથે હમેશની અમર કાએઆની અંદર સમારવાની, અને તેહને ઘણી નુરમંદ બનાવવાની, ખુબીવંતી અગંમ-

બુદ્ધિછે; (કે જ્યો) તે ખોદાવંદની પેદાએશમાંથી કોઈખી પોતાને લોભની
 ૮ મારફતે લોભીઉ બનાવે નહી. આએ દુનીઆનાં લોકોમાંથી જેહનું કાંમ
 (ખોદાની પેદાએશને) જખમી કરવાનું તથા કુઃખ દેવાનુંછે, તે કાંમ કા-
 એદાસરનું (ધઆને ધરમનાં ફરમાન પરમાંણેનું) નથી. કારણકે (લોકોને)
 ઈજ્જ તથા કુઃખ દેવાનું કાંમ, ઉલટી ચાલચલાણુવાલા, ખેદીન, અને ખોદાની
 ૯ નાફરમાંની કરનારનુંછે. માટે જે ધરમગુરૂઓ (લોકોને) આવતી દુનીઆં
 તથા ક્ષોકન્તને વખતે છુટકારો આપવાને માટેના તરીકાવાલો મજબૂબ ધરાવ-
 તા હોએ, તેઓ બીજા લોકો, કે જેઓની અંદર સંઘલી ઈચ્છા અને સહમજ
 સકતી પાપના સબબને લગતી હોએ, તેઓને (તે ગુનાહની અંદરથી) મો-
 કલા કરવાનો ઉપાયે નહી કરે; અને તેહને લીધે ઘણાંએક આદમીઓ હ-
 મેશનાં દોષખી હોવાથી તેઓ વગર છુટકારાએ દોષખમાં પડેતો, તે (ધ-
 રમગુરૂ) એનો મજબૂબ દાદારની તરફનો હોવા છતાં, તેઓ લોકોને કાએ-
 દાસર નહી ચલાવવાએ, તેઓને ખુરી મદદ આપવાએ, અને તેઓને
 આકેબતને લગતું ગણેઆણુ નહી આપવાનાં કારણને લીધે, પોતાની
 જાતવાલાઓને ખુરાં સેવટવાલા બનાવનારછે. અને જેહનું વડૂ, ચાલ-
 સાધને લગતા લોભની અસરને લીધે, પોતાનાં બચ્ચાંઓનો નાસ કરનાર
 તરીકે કેહવાએચ, (તેટલા નાસકારક તે ધરમગુરૂઓછે.)

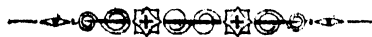

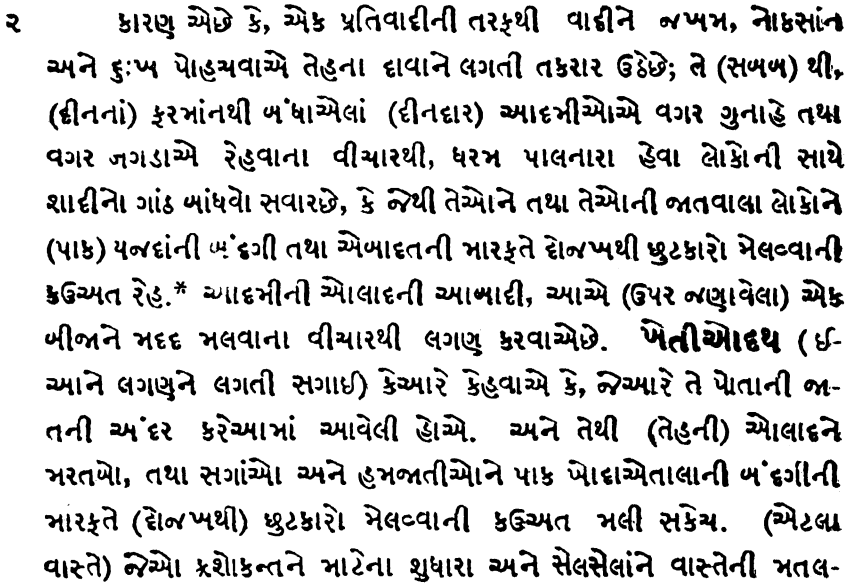
૧ (૧૧) જે (વરતુ) ને લીધે રવાંનનો (આવતી દુનીઆમાં)
 હેસાબ શુમાર થાએચ, તે વીસે ભલી દીનને
 લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, (આદમીના) આતમા (એ, આએ દુનીઆમાં કરેલાં કાંમ)
 નો હેસાબ શુમાર, (આવતી દુનીઆંખો) તેહની ઈચ્છા તથા સહમજ સકતી ન
 પરમાંણુ પરમાંણુ થાએચ. અને એ પરકારનાં આદમીઓ અગત કરીને
 ૫) તરેહનાંછે. (તેમાં) એક તે (આદમી) કે જેહની ઈચ્છા (પોતાના) પેદા
 કરનાર અને તેહની દીનની ઉપર અંતકરણથી હોએ, અને તે (બંધે) ને
 સહમજવા સાડું પુછપરછ કરવાની દાનાઈની જોઈતી સકતી તેહનામા
 હોએ; તેથી તે શખ્સ ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું
 ગણેઆંત મેલવે, તથા તે ઉપર એકીન રાખીને ભલી દીનનાં ફરમાન પરમાંણુ
 સવાબ કરે અને ગુનાહથી દુર રેહતો, તે દીનની રાહે અશોછે. પણ જે

કયુ (તેહનું આદમી) પુછપરછ કરવાની સક્તી છતાં ભલી દીનને લગતું ગણેઆંન નહીં મેલવી સકે, અને બનતી કુશેશ કરતાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરવામાં નીસફ થાએ, તેઆરે પાક દાદારની તરફનાં અંત-કરણથી (ધરમને લગતી) ચાલતી રીત પરમાંણેનો કોઈખી સવાબ કરવાએ દોનખથી (પોતાના રવાંનને) છુટકારો આપવાની ઉમેદવાલોછે, (ઈઆને તે સવાબનાં કાંમ કરવાથી તેહનું રવાંન દોનખી થતું નથી. બીજું તે ૩ (આદમી) કે જે (પોતાનાં) પેદા કરનારને અને તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, પણ તેહનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને તેહને લગતું જેટલું ગણેઆંન મેલવું જોઈએ તેહવી સહમજ સક્તી નહીં હોએ, અને હેવી તરેહનું તે માણસ હોએ કે જેટલું સહમજ તેટલું પાપથી દુર રેહ, અને જેટલો જાણે તેટલો સવાબ કરે, તે આદમી પાક દાદાર અને તેહની દીનને ચાહવાના સબબને લીધે, તથા પેલાં સવાબના કાંમની અને ગુનાહથી દુર રેહવાની કહ્યતને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવવાની આસાવંતુંછે. તરીજું તે (આદમી) કે જે પાક દાદાર અને ૪ તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, અને (દીનની) પુછપરછ કરવાની ઉલટ રાખતું હોએ, પણ ભલી દીનને સહમજવાનું તેહનામાં ગણેઆંન નહીં હોએ, અને તે, હેવી રીતનું આદમી હોએ કે, તે પોતે તેહનામાં દાંનાઈ નહીં હોવાને લીધે, મતલબને નહીં સહમજ સકે. તે તેહવાં આદમીનો (દોનખથી) છુટકારો, પેદાના કરનાર દાદાર અને તેહની દીનની દાંનાઈ તરફ તેહનું અંતકરણ હોવાની સક્તીને લીધે થાઈ શકે. ચોથું ૫ તે (આદમી) કે જે (પોતાના) પેદા કરનાર અને તેહની દીનને અંતકરણથી ચાહનાર હોએ, પણ તેનામાં ભલી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને સહમજ મેલવાની મનસક્તી નહીં હોએ, અને તે, હેવી રીતનું માણસ હોએ કે, દાંનાઈની સક્તીએ કરી જે કાંઈ (દાંનાઈ) તેહની પાસે નહીં હોએ તે (બીજાં પાસેથી) સહમજ સકે નહીં. તે માણસને, પાક દાદાર અને તેહની દીનને લગતાં તેહનાં અંતકરણને લીધે (દોનખથી) છુટકારો મેલવાનો ઉપાએછે. પાંચમું તે (આદમી) કે જેહને (પોતાના) પેદા કરનાર ૬ અને તેહની દીનને ચાહવાનું અંતકરણ નહીં હોએ, (ઈઆને જે માણસ સહમજ સક્તી વગરનું, અને થેલું હોએ) તે તે આદમીને ગુનાહનો સંબંધ હોવા છતાં તેહનાં અંતકરણથી ઈચ્છા લઈ લેવાએઆને લીધે (ઐટલે જે સવાબ કે ગુનાહ એ બંધે કરવાની સહમજ સક્તી તેહનામાં નહીં હોવાને લીધે) તેહને દોનખથી છુટવાનો એક સબબછે.

[illegible]

‘(ઓ) અથો જરતોશ્તા ! જો અતરે હમદીન (ધ)અને મજ્ઞદીઅસની જર-
તોશ્તાની દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારા) પુરૂષો, બાઈઓ, અથવા દોસ્તો, દોલત મેલ-
બ્બાની, ઓરત કરવાની, અને એલમ સીખવાની આદેશ બતલાયે; તેહમાંનાં જે-
ઓ દોલત મેલબ્બાની આદેશ રાખતા હોએ તેઓને દોલત બપ્પશયી; જેઓ ઓ-
રત કરવાની આદેશ રાખતા હોએ તેઓને ઓરત પરણાવી આપવી; અને જે-
ઓ એલમ સીખવા માંગતા હોએ તેઓને ‘માંત્રસ્પેન્ત’ (ધ)અને જરતોશ્તા ઉપર-
મને લગતું ગણેઆણું આપવું.’

બધા પોતાનાં (ધંઆને પોતાની દીનનાં) આદમીઓનું મરદ ઓરત તરીકેનું જોડું બનાવેતો, તે (જોડાં) ની સગાઈનું નાતું વધારે સલામતી સાથે ઘણી લાંબખી મુદતવેર ચાલવા સારૂ, (પોતાના) બેહદ હુમજતીઓની અંદરથી સગાં-ઓમાંના નબદીકનાં સગાંઓમાં, તથા ઓરખાંણુવાલાઓમાંના વધારે ઓરખાંણુવાલાઓની સાથે કરવું. અગત કરીને (ખાણસની) ઓલાદ (ની ઉતપન્તી) 3 ને લગતો સંબંધ જે ઘણોજ વીચાર કરવા જોગછે, તે તરણુ તરેહનોછે; તેમાં એક બાપ અને બેટીનો, બીજો દીકરા અને માતાનો, અને તરીજો લાઈ અને બેહનનોછે. અને આએ બાબતને લગતાં ભરંમ ભરેલાં બોલવાને, દીનના વાકેફગાર દસતુરની તરફથી ભલી દીનની રાહે આએ પરખાંણુ ખોલાસો કરેઆમાં આવેલોછે. આપણે કહીએચ કે, ખોદાએતાલાએ ખલકની અંદર જે કાંઈ પેદા કરીલુંછે, તે નર અને માદાછે; તેમાં જે નરછે તે બેટો, અને તેહનાં જોડાં તરીકે જે માદાછે તે બેટીછે, અને (ખોદાએતાલા) પોતે (તેઓનો) બાપછે. (હવે) સફંદારમદની જમીન કે જેમાથી પેદાએશની ઉતપન્તી થાઈછે, તેણી, તેહની (ધંઆને પેદાના કરનારની), માદા તરીકે ગણાયેછે, તેણીની અંદરથી તેણે (ધંઆને પાક ખોદાએતાલાએ), ગયોમરદ જે નર હોતો, તેહને પેદા કીધો હોતો. અને તે પેહલા પુરૂષને લીધે (આએ ફુનીઆનાં) સઘલાં આદમીઓએ જણુમ લીધેછે. † જાંહાંવેર ગ-

† આપણા પવીતર જરતોશતી મજહબનાં ફરમાન પરમાણે, આએ ફુનીઆમાં આદમીઓની પેદાએશની ઉતપન્તી અશો ગયોમરદથી થાઈછે. તે વીસેની ગવાહી, ફરવરદીન યથતના ૨૪ મા કરદા, અને ૮૭ મા ફેકરાની અંદર તથા યજ્ઞશંના ૨૫ મા હા, અને ૧૦ મા ફેકરામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાણે આવેલીછે.

... .

‘ ગયોમરદનાં અશો ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએચ, કે જે પેહલો અહુરમજ્દના વીચાર અને નરીહતોને સાંભળનારો હોતો; જેહનીથી (અશો અહુરમજ્દ) ધરાંન દેશના લોકોની ઓલાદ, અને યુનીઆદની ઉતપન્તી કીધી હતી.’

... .

‘ અશો મરદોનાં અને ઓરતોનાં ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએચ; તેમાં ગયોમરદથી તે સોસીઓશ શુધીનાં સઘલાં ભલાં, કવિઅતદાર અને સવાબની અંદર ચહડતે દરજેનાં અશો (આદમીઓ, જે થઈ ગીઆં, હમણાછે, અને થસે તેઓ) નાં ફરોહરની હમો ઇઆદ કરીએચ.’

ગોમરદ હોતો તાંહાંવેર તે જીવતો, બોલતો, અને મોતની તરફવાલો (ઈઆને મોતમંદ થવા જોગ) હોતો. દરીએક આદમીને જે કાંઈ જીવતું, બોલતું અને મરનારૂં, હેવા તરંજી સખુનની હદ (ઈઆને પરમાંજી) મલીકંછે, તે તેહનીથી, (ઈઆને અશો ગયોમરદથી) છે; તેમાં (માંજીસ), પેદાએશની અંદર જીવતું, તથા બોલતું, એ બે (ઉમદા ચીજ) ધરાવનારૂં, પેદાના કરનાર બાપ (ઈઆને પાક બોદાએતાલા) થીછે, અને મરનારૂં (ઈઆને દોજખની ઈજા ભોગવનારૂં), એ બાપનાર (એહરેમન) ને તે ઉપર પોહચવાથી (ઈઆને તેહની અસરથી) છે. આએ (ઉપર જણાવેલી તરજી) હદવાલાં આદમીઓનો સેલસેલો ક્રશોકન્ત (ના વખત) શુધી, તે પુરૂષ, (ઈઆને ગયોમરદ) ની સાથે જોડાએલો રેહસે. હવે (ઉપર લખી જણાવેઆ પરમાંજી) બાપની સાહેતાએ છોકરીથી પુરૂષ પેદા થાઈને જે પેદાએશ બની, (ઈઆને સફંદારમદની જમીનની મારફતે ગઈઓમરદ જણાએઓ,) તેહને હમો બાપ બેટીને લગતું ખેતીઓદથ કહીએચ. વલી દીનમાં એમ જાહેર કરેલુંછે કે, જે આરે ગયોમરદ (આએ ફતીઆથી) ગુજરી ગીઓ, તેઆરે તેહની મની, જે તેહનું વિરજ કરી કેહવાએચ, તે સફંદારમદની જમીન જે તેહની (ઈઆને ગયોમરદની) માતા હતી, તેણીમાં પડીકં, તેહના સંબંધથી 'મશય' અને 'મશ્યાનિ' ની ગયોમરદ અને સફંદારમદના બેટા બેટી તરીકે ઉત્પન્તી થાઈ, તેહને હમો દીકરા અને માતાને લગતું 'ખેતીઓદથ' કરી કહીએચ.*

* 'બુન્દેહશને' નામની પેહલવી કેતાબમાં 'મશય' અને 'મશ્યાનિ' ને પેદા થવાનું વરણન નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંજી આવેલુંછે.

જાણીએ જાણીએ ૧૧૭ ફાજ ૬૬ જાણીએ ૨૧ ફાજ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧
જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧
જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧
જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧
જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧
જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧ જાણીએ ૨૧

'ગયોમરદ ગુજરતી વખતે (પોતાનું) તોખમ બાહર આપીકં હતું, (ઈઆને તેહનું વીરજ જમીન ઉપર પડીકં હતું), તે તોખમ ખોરશેદની રાશનીના પરકાશથી ફેલાઈકં અને તેના બે ભાગને નેરીસંગે (ઈઆને માંજીસની ઓલાદનો અચાવ કરનારી કુદરતી સકતીએ) જાલવેઆ અને એક ભાગને સફંદારમદ કબ્જા રાખેઓ (ઈઆને એક ભાગની અસર જમીનમાં થાઈ), તેથી ૫૦ વરસે એક જાડે જમીનમાંથી ૩૫ પડીકં, અને ૧૫ વરસે ૧૫ પાતરાં વાલો 'મશય' અને 'મશ્યાનિ' તે લગતો એક રથંબ હેથી પરકારે ઉગી નીકલઓ કે, જેહમાં તેઓના હાથ ખેળાં

અમને મરુત તથા મરુયાનિએ એકબીજાની સાથે મરદ એરત તરીકે રેહીને
 યોલાદની વરધીને લગતું કાંમ કીધું, અને તેહનેથી (આદમીની) પેદાએ-
 શની ઉત્પન્તી થાઈ, તેહને હમો લાઈ બેહનને લગતું 'ખેતીએદથ' કરી
 ફહીએય. આએ 'મરુત' તથા 'મરુયાનિ' થી ઘણા જોડ છોકરાંએએ
 જણુમ લીધો હતો, અને તે દરએક જોડું એરત મરદ તરીકે રહીઈ હતું;
 અને (આએ દુનીઆમાં) જે સઘલાં આદમીએ જણુમેઆંય, અને વલી
 જણુમસે તે (સઘલાં) આએ વસલ (મરુત, મરુયાનિની) યુનીઆદના સં-
 બંધથીછે. પાક ખોદાએતાલાની તરફથી આએ પરમાંણે (ઈનસાંનની)
 પેદાએશની ઉત્પન્તી થવાએ, તે જે હસ્તીનો સાહેબછે, તેહને પીછાંણવાનો
 સબબ બનેએછે, એટલે જે પાક ખોદાએતાલાને લગતી સહમન સઘલાં કેશ-
 વરના (ઈઆને હફતએકલીમના) આદમીએને, (આદમજાતની) પેદાએશની
 વરધીથી મલીછે; અને તેથી (તે) વરધીનો કરનાર (પોતે) જણુએલોછે. મારે
 કેહવું જોઈએય કે, દેવો આદમીના ફુશમનછે, તેઓની ઈચ્છા અને હીલચાલ, ૫
 (ખલકની) નેસ્તીને માંટેનીછે, તેથી (આદમીએને) ઘટારતછે કે તેઓએ લગ-
 ણુને લગતી સગાઈ કરવા માટેનો ઉલટ રાખવો, કે તેથી તેઓની (ઈઆને દેવો-
 ની), બદબખતી થાએ, જે (સરવે સફતીવાંન) સાહેબથી આએ કાંમના દેડાવની
 શરૂઆત થાઈછે, (ઈઆને જે સાહેબે આદમજાતને જે નીઅમથી જણુમ
 આપેએછે), તેહનો પુરતો આલાર માણુવાને સઘલાં આદમીએ બંધાએલાંછે;
 અને તેથી તેઓના (ઈઆને આદમીએના), જે હરીફીછે તેઓને (ઈઆને
 દેવોને), ઘણી ધાસ્તી, દુઃખ, અને ઈજા પોહએછે, તથા તેઓની સફતી
 ઘટેછે; અને તેહને લીધે તેઓ આદમીએને નરતલ તથા નોકસાંન કરવાનું
 કારણ જાણી સફતા નથી. જાંહાંશુધી (આદમીની અંદર) આએ રીતની
 (ઈઆને ખેતીએદથને લગતી) સવાબકારી હોએય, તાંહાંશુધી તે, દુઃખી,
 દરદી, ભએ ભરેલા અને જોલમ પાંખેલા કરી સકેય; અને એ મારજે સવા-
 બકારોને સવાબનો સુનદ અને બદલો મલેય, (વલી) માહરે કેહવું જો- ૬
 ઈએય કે, (આદમીનાં) બચ્ચાંએ શોકલ, અંદાંમનો ઘાટ, ઉધરલાવ, ભ-
 લાઈ, અકલ, સારો ખવાસ, મરવત, માએઆ, પરાકરમને લગતી સફતી,
 શરીરનો બાંધો અને તેમજ બીજી કેટલીએક બાબતમાં તેહને જનમ આ-

આગલથી એલા હતા, અને તેઓનાં શરીર જાડની એકબીજા સાથે મલતી ડાલીના
 આકારમે એકબીજા સાથે જોડાએલાં હતાં. અને તે બંધે કમર આગલથી એકબીજા
 સાથે હેવી રીતે મલેલાં હતાં કે પુરૂષ કીહા અને સ્ત્રી કેહી તે જણાવું નહી હવું.'

- પનારી અસલ બુનીઆદને ઘણું કરીને મલતાં આવેચ. અને એ (વાત-
ને લોકો) વધારે સહી અને વાનખી ગણેચ. વલી તે વીશેનો વીચાર
આપણને એ ઉપરથી મલી આવેચ કે, જે કોઈ રોલો પવીત્તર, અને
દીનને લગતો (ઈઆને અથોરનાંની) છે, તે આવતી ફુનીઆની તરફ ઈ-
માંન રાખનારો, ખરવતવાલો, વગર સકતીવાલાની તરફ મોહકું દીલ બ-
- ૭ તલાવનારો અને ખોદાનો દર રાખનારો હોએચ. અને જે અરથેશતારનો
(ઈઆને રાજ દરખારી રોલો) છે, તે ગુરૂગ ઉઠાવનારો, આએ ફુનીઆનાં
બંદોબસ્તને વધારનારો, કદાવર બદનવાલો, કઉઅતદાર, મનબુત દીલનો,
(ઈઆને ધારી છાતીવાલો), અને દલેર હોએચ; અને (આખી) જનદગી
શુધી લડાઈ અને બાહુકુરી કરવાથી ધરાતો નથી, અને શેકારી સગ તથા
વરૂની માફક, જીવની નહીં દરકાર કરનાર તથા (ખીજનો જીવ લેવાથી)
કુર રેહનારો નથી. વલી ગરીબરૂં ગોસ્પન્દ, વરૂની માફક ઘાતકી નથી;
- ૮,૯ તેમજ (શેકારી) સગના જેવું વરૂ ઉતર્યું નથી; અને (શેકારી) સગ વગર
(આદમી તથા ગોસ્પન્દનાં) સરીરનો (વરૂથી) બચાવ થાઈ સકતો નથી.†
વલી અરખી તેજ ચાલના ઘોડા (ની બુનીઆદ) થી ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાં-
ની ઘોડી) એ જે બચ્માંને જણુમ આપેચ, તે અરખી ઘોડાની માફક ચા-
લતા નથી. તેમ ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાંની) જણુમેલા ઘોડા ચાલમાં અરખી-
ના જેવા નથી. એજ મુજબ બદાવી ‡ (ઘોડા) ગાંમઠી (ઈઆને ઈરાંની) ના
જેવા નથી. વલી એક ઘોડા અને ઘણેડાં (ના સંબંધ) થી જણુમેલું ખ-
ચર, ઘોડા અને ઘણેડામાં કોઈની સાથે જાતની અંદર બરોબર મલતું
આવતું નથી. આએ પરકારે (અવાર નવાર જાતના સંબંધને લીધે)
તેઓમાંનું (ઈઆને ઉપર લખી જણાવેલાં જાણુવરોમાંનું) કોઈ, એકખી-
જને મલતું આવતું નથી, અને તેમ થવાયો ખરી બુનીઆદીને હાંણી પો-
હએચ, તથા એપ્રલાદ આગલ વધતી નથી. એટલા સારૂં પોતાની બુનીઆ-
- ૧૦ દને નીરમલ હાલતમાં સાચવી રાખવામાં ધણો ફાએદોછે. ખાટે માહરૂં
કેહતું એછે કે, માંણસોની અંદર ભાઈ અને બેહનને તાંહાં જણુમેલાં ફર-
જંદોમાં આએ (ઈઆને નીચે જણાવેલી) એઆર કેસમની મોહબતનો
તરીકોછે; તેમાં એક ભાઈનાં ફરજંદોનો ચાહ (ખીજ) ભાઈના ફરજંદ ઉ-

† સગ, ગોસ્પંદ તથા આદમીએનો વરૂથી બચાવ કરેચ, તે વીસેની જેકર
વંદીદાદની ૧૩ મી પરગરદના ૩૯ અને ૪૦ મા ફેકરાનાં પાક અવસ્તામાં આવેલીછે.

‡ બદાવી એ ઉતાવલી ચાલવાલા ઘોડાની એક જાતનું નામછે.

પર; બીજું—ભાઈના ફરજંદનો ચાહ બેહુનનાં ફરજંદ ઉપર; તરીજું—
બેહુનનાં ફરજંદનો ચાહ (બીજી) બેહુનના ફરજંદ ઉપર; ચોથું—પીતરા-
ઈ ભાઈનાં ફરજંદનો (ચાહ) પીતરાઈ (ભાઈ બેહુન) નાં ફરજંદ ઉપર હોય્મ; તોહના સખબને લીધે આપ્તે એઆર કેસમનાં લોકોને તેઓને લગતાં એઆર કેસમનાં ફરજંદોની પરવરશી કરવાની માએઆ, કાલજી, ઉલટ અને આ-
સા રેહુય; અને તેથી તેઓ સવધ ફરજંદોને જનમ આપનારાં થાય્મ.

(સવાલ—) તેઆરેતો એજ રીતે બાપ અને બેટી, તથા દીકરા અને ૧૨
માતાના સંબંધથી જે ફરજંદ જણ્યે, તેવાં ફરજંદની ઉપરબી વધારે મા-
એઆ રાખવાની અને તેઓની જતન જાલવણી કરવાની કાલજી રાખવી
વધારે જરૂરીછે ?

(જવાબ—) જોકે કેટલાએક લોકોમાં ફરજંદની સાથે હમબીશતર ૧૨
થવાનું જે કાંમછે તે વધારે ખુશી ઉપજવનારું અને (તેઓના) મજહબને
લગતું ગણાય્મ, અને (તે વાત આપણને) જાણીતીછે, તેહનો સખબ
અગત ફરીને જુદી યુનીઆદના અને ઉલટો મજહબ પાલનારા કોઈ શખ્સ-
થી કેટલીએક હલકે દરજ્જેની એલાદને લીધે બનવો જોઈએ.* અને તેહવી

* દખ્ખેસ્તાં કેતાબના ૧૩ મા બાબની અંદર ‘આખ્શીઆન’ ટોલાની રીત-
બાંત અને મજહબને લગતા તરીકા વીસેનું વરણન આપેલુંછે, તેહમાં જએય કે
આએ ટોલાને લગતો મજહબ મોબદ ‘આખ્શી’ નામના એક ધર્મના રેહવાસી-
થી ઉત્પન થએઓ હતો, અને એ મજહબ પાલનારા લોકો બેહથત, દોજબ અને
રીસ્તાબેજનો ધનકાર કરનારા તથા પોતાની મરજી મુજબ કોઈબી રીતની હદ વ-
ગરનાં કાંમો કરનારાછે; અને તેઓમાં દીકરી, બેહન, માએ અને માસી તથા તેઓથી
જણ્યેલાઓની સાથે હમબીશતર થવાનું રવાછે. આએ છેલ્લી મતલબને લગતું
લખાણ અસલ કેતાબમાં આપણને આએ રીતે લખેલું મલેછે:—

نزد این فرقه وطی دختر و خواهر و مادر و خاله و آنچه از
ایشان بزیاد رواست

આએ ટોલાને લગતાં ઉપલાં વરણન ઉપરથી જણાય્મ કે, તે દખ્ખ-
ઈતો કુદર અને વગર ધરમવાલો ટોલોછે. તેહવો ટોલો જીરંનના કોઈબી
ભાગમાં વસ્તો હોએ તેહની સાથે મજહીઅસની જરોથતી ધરમ પાલનારા પાર-
સીઓને કરસુ લાગતું વજગતું નથી. પણ જેઆરે આપણ જોઈએય કે કેટલાએક
યુનાની અને ગ્રીક લખનારાઓએ, તેઓને મલેલી ખોટી ખબર ઉપરથી વગર તપાસે
ઉપલી બેકાએદ લગણુ કરવાની અથવા હમબીશતર થવાની નાલાએક ચાલને જરો-
થતીઓને લાઘુ પાડીય. જેમકે: Philo (ફીલો) અને Diogenes Laertius
(ડાયોજેનીસ લેઅરતીઅસે) પારસીઓને વાસ્તે લખીઉંય કે “ પારસીઓ પોતાની
માએ અને બેહનોની સાથે પરણતા હતા, તે યગાઓની સાથે જણ્યાકારી કરનારાઓ-
ના લગણુને સેકંદરે ૨૬ કીધાં હતાં.” Herodotus (હીરોડોટસ) લખેય કે,
“Cambyses (કમબાઈસીસ), તેહની ‘એટાસ’ નામની બેહનની સાથે પરણેઓ

શાદીની મોહબત તથા ખુશીની મારફતે જો એક પુરુષને તેહની બેઠીના સંબંધથી એક બેટો જન્મ્યો તેથી (જણીથી તે છોકરાએ જન્મ લીધો) ૧૩ તે તેણીનો) લાઈ ગણાએ; તેમજ તેણી તેહની માતા ગણાએ. અને જો છોકરો માએ અને દીકરાના સંબંધથી જન્મ્યો તેહનો (પેલો જન્મ આપનાર શખ્સ) લાઈ તેમજ આપ ગણાએ; માટે આએ એક શાદીનો અણ-ઘટતો અને જણાકારીને લગતો તરીકા છે. જો એમ હોએ તો તેથી તે (હેતુ કામ કરનારો) શખ્સ ખોદાતાલાની બંદગી, તથા ખેડસતની ખુશીને લગતો નથી; પણ તેથી તે વધારે નોકસાંનને ઉત્પન્ન કરનારો, તથા નહીં કાએ દો ૧૪ કરવા સાથે સારા દેખાવ વગરનો અને વધારે એવવાલો છે. જો તમે એમ કહેવા માંગતા હોવો કે, તેમાં ખરાબ દેખાવ (ઈઆને એવ) શું છે ? તો આએ વાત ઉપર એમાં આપો કે, જો કોઈની માએ, અથવા બેહુન અને દીકરીને, કબજોએ કાંઈ જખમ થએઓ હોએ તો, તેણીને એક ડાક્ટરની નબદીક જા-ઈને તેની પાસે તે જગોએ રૂજનો કાકરો મેલાવેઆ વગર છુટકો નથી, તે વઈદનું કાંમ કરવાથી તેણીનો આપ, બેટો અને લાઈ જો દુર રહેતો, તેહમાં ખરાબ શું છે ? કારણ કે બીજા બેગાંનાં પુરુષનાં કરતાં તેઓ (તે જગોને) હાથ લગાડે અને રૂજનો કાકરો મેલે તે (ઈઆને) કાએ દાસર નથી.

૧૫ (શિવાલ—) જોએ તેઓનું (ઈઆને યાહુદી અને પારસીનું) જોકુ બનાવવાની મતલબ ધરાવતા હોએ, તેઓ પોતાની તરફથી એક પેગાંમતની મારફતે (તે જોડાંને) ધણી ધણીઆણી તરીકે મુકરર કરવાનો વીચાર જણાવીને (તેઓની રાજથી) તે વીસેનો બંદોબસત કરે, અને લગાણને લગ-

હોતા." Strabo (સ્ટ્રાબો) લખેય કે, "પારસીઓને તેઓના મજહબની રાહ પોતાની માએની સાથે હમખીસ્તર યવાની છુટકે." Plutarch (પ્લુટાર્ક), Artaxerxes (ઈઆને ખેહમન) ની જુદેગાંનીના એહવાલમાં લખેય કે, "આએ પાદશાહે પોતાની Atossa (એટોસ્સા) અને Amestris (એમેસ્ટ્રીસ) નામની બે દીકરીઓને પોતાની આસપાસ કીધી હતી." હવે આએ ઉપલા તેમજ તેહને મલતા બીજા લખનારોએનું બુલ ભરેલું લખાણ પારસીઓતો કદીખી કબુલ નહીં રાખે; પણ જો વીદવાં યુરોપીઓને જોએ જરતોશ્તી મજહબનાં પુસ્તકો અને એ ટોલાને લગતી તવારીખથી મારી રીતે વકીફાર છે, તેઓખી કબુલ રાખવાનાં નથી. તે છતાં 'દેવેસ્ટાન' કેતાબનો ઇંગરેજી તરજુમો કરનાર 'ડેવીડ શેઆ' (David Shea) તથા એન્થોની ટ્રોયર (Anthony Troyer) નામના વીદવાનોએ મજહુર તરજુમાને લગતી નોટોની અંદર ઉપલા ગરંથકારોનાં મતો જખબ ટાંકીને તેઓના બે-વજન લખાણને પોતાની તરફથી વજાણ આપીદે છે, તેવાત આપણને નાપસંદ લાગે છે, અને તેમજ તે ઉપલા ગરંથકારોને શોભા આપનારી નથી. (જુઓ 'દેવેસ્ટાન' કેતાબનો સં. ૧૮૪૩ ઇસવીમાં થએલો ઇંગરેજી તરજુમાનો વાલમ ૧ લાને સં. ૧૯૧, અને ૨૦૯ નં.)

તાં વાળાં તથા સરનાઈની મારફતે શેહરનાં સઘલા લોકોને વાકેફ કરે કે, આએ આદમીએની શાદી થાએચ, એટલે જે “ફલાના અરમાંતીની બેટી, બેહન, અને માએની સાથે, ફલાનો પારસી ફલાંતું” (ઈઆને પરણવાનું) કાંમ કરવા માંગેચ,” અને તે વાતથી લોકોને વાકેફ કરેઆ પછી, જે કબુ તેઓ-નું જેડું બનાવેઆમાં આવેતો તે વાળખી હોવું જોઈએ. (આ રીતના બંદોબસ્તથી મુકરર થાએલું જેડું) ખરાબ દેખાવવાલું તથા એક બીજાને નહી ચાહનારૂં કેમ હોએ ? પણ તેમ થવાથી તો (તેહવું જેડું) એકબીજાની સાથે ખરાબ દેખાવ નહી રાખનારૂં અને સારો વસ્તુકથી એકબીજાની સાથે કાંમ કરનારૂં થાએચ.

(જવાબ—) દેખઈતું છે કે, જુદી કોમથી જનદગી ગુજારવા માટેની ૧૬ ફાએદા ભરેલી હાલત, એબનું ઢાંકવું, એકબીજાને મલતી ઇચ્છા, એક બીજાના નફા નોકસાંતમાં ભાગ લેવો, અને જે કાંઈ મલે તે ઉપર રાજ રેહવું બની શકે નહી; કારણ કે કેટલીએક ઓરતો પોતાના ખાવંદની ઉપર તેઓની કમસકતી તથા નહી હીમત હોવા છતાં, પોતાની વાપરવેશને સારૂ વધુ વસ્તુઓ ખરીદવાની ફરજ પાડેચ, અને ખાવંદની તરફથી તે નહી મેલવવાને લીધે, પોતાની મોહટાઈ જણાવવા સારૂ, ખાવંદની ઉપર જાસ્તી કરેચ. જેમ બીજી ઘણીએક પારકી (ઈઆને જુદી જાતવાલી) ઓરતો આએ રીતનો હોકમ (પોતાના ખાવંદની ઉપર) કરવાને રાજ થાએચ, અને (તેઓ પાસે) જરીઆંત તથા જેબદાર પોશાક પેહરવા ઓઢવા માંગેચ, તથા બાંડીઓ, ખુશ દેખાવ દેખાડનારો રંગ, સુગંધી, અને તેમજ બીજી ઘણીએક ઘરઘણીઆંતીને પસંદ પડતી વસ્તુઓ માંગેછે, કે જે (ખાવંદથી) કબુલ કરી શકાય નહી. અને જે તે કબુલેઆ વગર છુટક નહી થાએ હેવું હોએતો, પછી તે વીસેની મારામારી, ગાલાગાલી થાએ, અને (એકબીજાને) ખરાબ શખુત ઓચરેઆમાં આવે. અને જે તે (વસ્તુ) મેલવાને લગતી વધારે જાસ્તી થાએતો, પછી તે (અસલ મતલબ) નો ભેદ છુપો રેહ, અને તેઓ રાત દાહડો (એકબીજા સાથે) ખરાબ ચાલ ચલાવે, તથા (એકબીજાંતું) મોહડું જેવાનો વેહવાર નહી રાખે. અને (સેવરે) પેલી ભુંડી ઓરત, પોતાનાં મા-બાપને ઘર જતી રેહ, અને ખાવંદને નીઆધીસોની આગલ ખેંચી મંગાવે, અને (નીઆધીસો) તેણીને સારૂ નોકસાંત વગર રેહવાનો ચુકાદો કરે. અને જે ખાવંદ કેહ કે હું (એ ઓરતને) ઓરત તરીકે રાખવા માંગતો નથી; કારણ કે તેણીની અંદર ઘણીએક તરેહની ખરાબ એબ, નો-

કસાંન, હલાકી, બદી અને ગુનાહ છે. પણ નીચાધીસો ને એમાંનાં (ધંઆને ખાવંદે બતલાવેલાં) એકબી કારણથી, તે ઓરતના છુટાછેડા નહી કરેતો પછી, તે જોડાને કેહવી રીતે કાએદા બરેલી હાલત, સારી છનદગી, થોડી મીરાસે રેહવું, ઈજ્જતથી વખત ગુજરવો અને સંતોષથી ૧૭ રેહવાની ચહડતે દરજ્જની કહ્યત મલે. ? જે તમે (એમ) કેહવા માંગતા હોવો કે, એવું (ખરામ) પરીનાંમ, જે કોઈ ખરામ વીચારવાલો હલકો ટોલો હોએય તેહનીથી બનેય; તો સહમજવું જોઈએ છે કે, બદી અને નીચાઈનો વધારો પોતાની મેલે થતો નથી, પણ ઘણાંએક બચ્ચાંઓ બીજાઓનો ખવાસ પસંદ કરવાએ અને તેહની ઉપર પેઆર રાખવાએ, ખરામ (ખવાસનાં) થાએ છે. (કેટલાએક લોકો) હમબીસ્તર થવાના વીચારને લીધે (હેવું કેહય કે). ખુબસુરત ઓરતથી ઘણાં (બચ્ચાંઓ) ખુબસુરત રૂપ લીએય; પણ અશે અહુરમજદના સંભાલ હેલ રેહનાર (મજદીઅસની દીનવાલા) ના વીચાર પરમાંજે તેવી ઓરત બદસુરત છે, કારણ કે હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓની અંદર જે આદમી, નાગું હમબીસ્તર થાએય, તેહને હમે ખરામ ગણીએય, અને તેમજ (નેક) લોકો તેહને એમ બરેલું ગણેય. અને જો પોશાક પેહડેલો હોએય તેહને હમે શુંદર ગણીએય, અને તેહને તેઓ (ધંઆને હમારીથી ઉલટા વીચારવાલાઓ), ખરામ ગણેય. જોહું નાંખ તેહનાં મોહડાની સાથે એકસરખું (ધંઆને મલતું) હોએય, તેહને હમે ખુબસુરત ગણીએય, પણ જોઓનું નાંખ મોહડાંથી ઉંચું હોએય, તેઓ તેહને બદસુરત ગણેય; અને કેહય કે જોઓની બે આંખની વચ્ચે (નાખ) દીવાર તરીકે બાહેર નીકલેલું હોએ તે પસંદ કરવા જોગ અને સુનદર છે. તે ઉપરથી જણાએય કે ખુબસુરતી તથા બદસુરતી અસલ નથી, પણ તે (માણસની) પસંદગીમાં છે. તેમજ ઈમાંદારી, જે ધરમ કદીમ અને મતલબને સહમજવાનારો છે, તેહની અંદર ફરવામાં (ધંઆને મજદીઅસની નરતોશતી દીન કયુલ કરવામાં) છે.* જો માયું બોરાવેલું હોએ-

* આએ બાબતની અંદર મજદીઅસની દીન ઉપર ઈમાં લાવ્યા બીસે, હુરબદની તરફથી વીચાર આપવાની મતલબ, એ દીન કયુલ કરવાથી કોઈની જાત વાલી ઓરત સાથે પરણવું દીનની રાહે ગેરવાજબી નથી, તે વીસે છે. સાસાંની તખ્કાના પાદશાહો બેહરાંમગાર, અને નોશિરવાંન, પારકી કોમવાલી ઓરતો સાથે પરણેઆ હતા, હેવું જે આપણને તેઓને લગતી તવારીખ ઉપરથી જણાએલું છે, તેહની મતલબની આપણને હેવીજ રીતે શહમજબી જોઈએય કે, તેણીઓને આપણા મજહબમાં લઈને તેઓ પરછી, તેઓએ તેણીઓની સાથે પોતાની શાદી કરી હતી. કારણ કે તેમ થએઆ વગર આપણા પાક મજહબની રાહે લગણુ થાઈ શકતાં નથી.

ચ, તે હુમારી નબરમાં બદલ સુરતછે, કારણ કે હુમારી દીનમાં તેહવા લોકોને 'મરગરજાંની' † ગુનેહગાર ગણેલાછે. તેથી જે શેહરી મરદો માથું બોરાવવાને કાચેદાસરનાછે, (ઈઆને જ્યોના મજહબમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ નથી) તેઓને પણ તે વીસેનો અટકાવછે. તેઓએ હવે દાંનાઈ તેહમાંછે કે, જે (ખોરત) કોઈબો દેકાંભૂથી (ઈઆને કોઈબી તરેહથી) ખરાબ નહીં વીમારી સકાએ, તેણીને સવાબનાં કારણસર શુંદર ગણવી. કેટલીએક કોમની અંદર આએ (ઈઆને લગણુ સંબંધી સગાઈનું) કાંમ પોતાની જાતમાં કરવાનો સુતલક રવઈઓ નથી; પણ જાંહાંબી ખરાબ અને વગર દીનના લોકો હોએ, અને તે પસંદ પડેતો તાંહાં કરવાનો (રવઈઓ) છે. અને હમો (તેથી ઉલટી રીતે) જેમ દાંનાઈનો તરીકોછે તેમ, ઈઆને પેદાના કરનાર (પાક દાદાર) ની તરફથી આએ રીતે (એટલેજ પોતાની કોમની અંદર શાદી કરવાથી) પેદા થાએલા (ફરજંદો) ને જેમ સવાબનો બદલો મેલે તે મુજબ, (પોતાની) બુનીઆદની સાચવણી કરનારા અને ઓલાદને સલામત રાખનારા છઈએ. અને તેજ કારણને લીધે, હમો આખેરશને લગતા ઉપાએવાલા (ઈઆને આવતી કુનીઆનું શુખ મેલવનારા) છઈએ, તથા જેમ ફરજંદને ફાએદો થાએ, ઓલાદને મદદ મેલે, અને બુનીઆદને (બેહશતનાં શુખની) આસા રેહ,

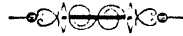
† 'મરગરજાં' બોલનો અર્થ 'મોહતની કીમતનો ગુનાહ' હોવા થાએછે; પણ માથું બોરાવનારો શખ્શ એટલો કસુરવંત નથી કે તે મોહતની મજાને લાએકનો ગણાએ. જરતોશતી ધરમમાં માથું બોરાવવાની મનાઈ બે કારણસરછે, તેહમાં એક-તો એકે, જરતોશતી ધરમનો ફેલાવો પેહલ્લાં ધરાંનના મુલકમાં થએઓ હોતો અને તે દેશ સરદીનેછે, માટે તેહવા દેશમાં આદમીઓને પોતાના બદનને સરદીથી સાચવવા સારૂ હમેશાં ગરમ કપડાં પેડવાં જોઈએછે, તેમજ માંથાંને સાચવવા સારૂ તેહવા દેશમાં માંથાં ઉપર બાલ રાખવાની ઘણી જરૂરછે. અને બીજું બીલકુલ માથું બોરાવવાથી માંથાંની આંમડીની અંદરથી જે મવાદ અથવા એક જાતની તરતની કીલેછે તે રસી જરતોશતી દીનની રહે અવગુન ભરેલી ગણાએછે; એટલા સારૂ આપણુ પાક મજહબમાં માંથું બોરાવવાની મનાઈ કરીછે, અને તેહને બદલે માંથાંના બાલ કાતરવાને ફરમાવેલુંછે. જે ફરમાનને ધરાંનથી હીંદુસ્થાનમાં આવેઆ પછી સંઘલા જરતોશતીઓએ સાચવી રાખીડું નથી; પણ અયોરનાન ટોલા આએ ફરમાન સાચવીને તે મુજબ ચાલેછે. એ ઉપરથી ખાલી રીતે જણાએછે કે, માંથું બોરાવવાની કસુરનાં કાંમને 'મરગરજાં' નું નામ આપેઆમાં આવીડુંય તેહની મતલબ માથું બોરાવવાથી માથું બોરાવનાર શખ્શ કેટલેએક દરજ્જે પોતાને ઈજા ભોગવા જોગ બનાવેય તે સહમજબવાનીછે; કારણકે 'મરગ' બોલનો માએનો 'મોહત' સેવાએ 'કુખ' અને 'ઇજા' નોબી થાએછે.

(તેહવી ઓરત ઉપર) હમો મોહબત રાખીએય; અને તેજ મુજબ (ઓરતને) ખુશી ઉપજાવનારો આવંદ, જે મીઠી જખાંનવાલો, વધારે મુખ આપનારો, વગર નોકસાંનનો, ઘણીએક રીતનો ફાએદાકારક, નવી નવી ઇંકિતીવાલો, ઘણો હુનરવન્તો, શુંદર, અને બીજી જણાતી (સંકટથી) ફરાગત આપનાર, તેમજ નોકસાંનકારક, તથા કુખ્પકારક વસ્તુને દુર કરનારો, વગર બીહુકનો, આપોઆપ ચલકાટ ભરેલો, અને લોકોની (ઇઆને રેવાજ) રીત ભાંતને તરક કરનારો હોએ તેછે. હમારા સઘલા નીઆંગાનો અને બાપદાદાઓ, આએ તરેહની (ઇઆને ઉપર જણાવેલી રીતની શાદીનાં) કાંમને દીનની શરત પરમાંણે પસંદ કરીને કરતા આવેઆછ. મારે જે આદમી (આવતી દુનીઆને લગતો) છુટકારો મેલવાને મારે લોકોને જાણીતું હોએ, તેહને શુંદર ગણવું. વલી આએજ મતલબને મલતી ગવાહી આપણને ચકલની રાહે પણ મહેછે, કે જે કાંમ, નાલાએક હોએ તે કરવું ૧૮ નહી. જે તમો એમ કહેવા માગતા હોવો કે, તેમ કરવાને (ઇઆને જુદદીન સાથે પરણવાને) તમારા ધરમની અંદર નીચું કહેલુંછે, એટલેજ મજહબની અંદર તેમ કરવાની મનાઈ કરેલીછે; પણ જે ફરમાંનો દાંનાઈને લગતાં હોએ તે સઘલાં ચાલુ રાખવાં જેઇએછે. (તેહના જવાબમાં હમો કહીએય કે) તે, (ઇઆને જુદદીન સાથે પરણવાનું) ફરમાંન, હમોને દાંનાઈને લગતું અને પેહલ્લે દરજેનું લાગતું નથી, તેહનું કારણ એ છે કે, બારીકોથી ખરી રીતે તપાસ કરીને જેતાં જણાએય કે, જેમ સઘલાં આદમીઓની પેદાએશ 'ખેતીઓદથ' ઇઆને લગન (ની સગાઈ) થી થાએય, તેમ દરએક જાતની દાંનાઈની ઉત્પન્તી, આસ્નેખેરદ (ઇઆને બેહશતને લગતી કુદરતી ચકલ) તથા ગોશોસરૂતખેરદ (ઇઆને દુનીઆઈ એલમ હોનરથી મેલવેલી ચકલ) એ બેના સંબંધથી થાએય; તેમા 'આસ્નેખેરદ' માદા અને 'ગોશોસરૂતખેરદ' નરછે, આએ બંધે (જાતની ચકલ) પેદાના કરનાર દાદારની તરફથી (પેદા થવાના સખબને લીધે) બેહન અને ભાઈ તરીકે છે. અને આએ દુનીઆને લગતી દરએક હયાતી ધરાવનારી વસ્તુને (દાંનાઈની અંદર) પુખ્તગી તથા શુધારો, તેહનાં (ઇઆને ઉપર જણાવેલી બેહુ ચકલનાં) પરમાંણના સંબંધથીછે. એજ રીતે પાંણી જેછે તે માદાછે, અને આતશછે તે નરછે, તેઓબી (ઉપલા નીઅમ પરમાંણે) પોતપોતાની જાતમાં બેહન ભાઈ તરીકે ગણાવાં જેઇએ. તેઓની એકબીજા સાથની સગાઈને જે તેઓથી અટકા-

વેઆમાં આવેતો, તેથી (ધણીએક ચીજનો) નાસ થાએ, * એટલું નહીં, પણ ખુદ (સઘળી જાનંદાર વસ્તુને) જનમ આપનારૂં વીરજ જે આએ પાણી અને આતશની કહ્યતનાં એકસરખાં પરમાણુને લીધે મગજની અંદર ઉતપન થાએય, તેહની ખરાબી થાએ. કારણ કે પાણી જે વધારે થાએ-તો તે તેહને કોહવી નાએ, અને આતશ (ધ્યાને ગરમી) જે વધારે થાએતો, તે તેહને બાલી નાંખે.

(૧૧) દાદાર અહુરમજદની દરરોજની બંદગીમાં પઠવા સારૂં ૧ ભલી દીનની સહમજથી (મોડેલી) સ્તુતી.

જાણવું કે, ભલી દીનનો જે કોઈ શખ્સ, દરરોજ (પાંચે ગેહમાંની) ૨ દરએક ગેહને શરૂ થતાં ખોરશેદની સાંમણે દાદાર અહુરમજદની નીઆએશ તથા યશત પઢે, તે વખતે અવસ્તાની સાથે આએ બંદગી જરૂર પઢવી. તેમાં જે ભલી દીનનો શખ્સ (પાક ખોદાતાલાની) આરાધના કરતો હોએ તેણે, તેમજ જે આરાધના કરવાને લાએકનો નહીં હોએ તે આરાધના કરવાની ઉમરે પોંહુએ તેઆરે, ખોરશેદની સાંમણે દાદાર અહુરમજદની નીઆએશ કરતી વખતે આએ નીચે લખી જણાવેલી (સ્તુતીના) કલાંમ સહમજને ધેઆનથી પઢવા. અને આએ સ્તુતી પુરી કરતી વખતે (ધ્યાને આએ બંદગીની સેવરે) તરણુ અશેમવોહુ પઢવી, † અને તે દરએક (અશે-

* આએ જગોએ હેરબદે ‘આસનેખેરદ’ તથા ‘ગોશોસરતખેરદ’ તેમજ પાણી, અને આતશને કુદરતની તરફથી બાઈ બેહન તરીકે પેદા થાએલાં ગણાને તેહની તમસીજ જરતોશતી ધરમ પાલનારા પુરૂષને જરતોશતી ધરમ પાલનારી આરતની સૂચે લગણુને લગતી સગાઈ કરવાની તરફેનમાં બતાવતીય, તેમાં હેરબદ પોતે હેવું જણાવવા માંગેય, કે જેમ ‘આસનેખેરદ’ અને ‘ગોશોસરતખેરદ’ અને પાણી તથા આતશ અશો અહુરમજદની તરફથી પેદા થએલછે, તેથી તેઓ જેમ પોતાની અસજ (ધ્યાને અશો અહુરમજદને લગતી) બુનીઆદના પરમાણીક યુણથી એક બીજા સાથના મેલાપે ખુબી ભરેલાં કાંમ અથવા પેદાએશને જનમ આપેય, તેમ મજદી-અસજની જરતોશતી દીન ધરાવનારાઓ પોતાની કોમને લગતા પુરૂષનાં લગણુ પોતાની જ કોમની સાથે કરવાથી લાએક અને દખાંદાર ફરજંદને જનમ આપનારા થાએય. અને તેમ નહીં થવાથી (ધ્યાને પરકોમ સાથે જરતોશતીનાં લગત થવાથી) તેથી ઉલટું પરીનાંમ નીપળેય.

† આએ જગોએ, આએ બંદગી પુરી મીધા પછી, તરણુ ‘અશેમવોહુ’ પઢવાનું ફરમાન આપેલુંછે, તે તરણુ ‘અશેમવોહુ’ ને બદલે હાલમાં શું ધરિત કે હી-નદોસ્તાન ખાતે પઢાતી ‘નામસેતાએશને’ ની સેવરે, જે ફેકરાઓ પાછલથી વધારે-

મવોહુ) પુરી કરતી વખતે માથું નીચું નાખીને શેઠદો કરવો. આમ્મે વખાણવા ભેગ સ્તુતી લલી દીનના દસતુરની બનાવેલીછે.†

- ૩ (હું) સ્તુતી (કરુંચ) જે (સાહેબ) હમેશાં હોતો, હમેશાંછે, અને હમેશાં રેહસે તે આરાધના કરવાભેગ વરધીના કરનાર મીનાયાંન મીનો ‡ નાં (મોબારક) નાંમની; જેહનું પોતાનું એક (ધંઆને મુખ્ય) નાંમ અહુરમજ્દછે. જે સરવેથી મોહટો, ગણેઆણી, પેદાનો કરનાર, પાલનાર, સંભાલ કરનાર, સેહનાર, સવાબનો આવંદ, માફી બખ્શનાર અને ખુબી ભરેલો વાબબી ધનસાફ કરનાર, ખોદાએ (તાલા) છે. (હું) શુકર (કરુંચ) તે ખલકના બુજેરગ આવંદની, (કે) જેણે પોતાની જાતી સકતી અને દાંનાઈએ કરી વધારે ચહડતે દરજ્જના છ અમેશાસ્પન્દો, અતીશ્ય યજ્ઞદો, રોશની વાહું બેહશત, ગરોથમાંન, ફરતું આસમાન, તપતો સુરિય, ચલકતો ચંદ્ર, ઘણીએક જાતના સેતારા, પવન, હવા, આતશ, પાંણી, જમીન, જાડપાંન, ગોસ્પન્દ, ધાતુ, અને આદમીને પેદા કીધાંચ. (હું) આરાધના

આમાં આવેલાછે, તેમાં ધરંગી જરતોશતીએને લગતો ફેકરો ‘શીરજબાદ-ખોરેહ-અતીજે દીને માજ્દીઅમનાંન’ થી શરૂ થાયછે; અને હીનદુસ્થાન ખાતેના જરતોશતીઓમાં પઢાતી એ બંદગીની સેવટે ‘વીરપે સેતાએશને દાદાર અહુરમજ્દ’ થી શરૂ થાયછે. અને આએ ફેકરાઓ શેવટે તરણ મરતમે પઢેઆમાં આવેછે, અને તેહની સાથે દર વખતે એક ‘અશેમવોહુ’ પઢેઆમાં આવેછે.

‡ અતરે જે સ્તુતી દરએક જરતોશતીને પઢવા સારું આપેઆમાં આવેલીછે, તે આપણને ‘દુઆનાંમ સેતાએશને’ નાં નાંમથી જાણીતી પાક ખોદાએતાનાને લગતી યોતમ બંદગીછે. આએ બંદગી પાક અવરતામાં જણાવેલા દાદાર અહુરમજ્દની બુજેરગી, મોહટાઈ, તેહની અપરંમપાર સકતી, રેહમ અને માણસજાતનાં બધે જેહાંનનાં મુખને સારું તેહની તરફથી થાયેલી બખ્શેશને લગતા એહવાજ ઉપરથી, આપણી દીનના એક કામિજ અને જરતોશતી ધરમની ખુબીને પુરતી રીતે શહમજનારા દશતુરે સાસાંનીઆંન પાદશહિના દોરની આગમચ, જે વેલા આવસ્તા જખાંનની સહમજ આપણુ લોકમાંથી કમ થાતી ગેઈ અને પેહલવી ભાષાનો ઘણો મોહાવેરે વધેઓ તે વેલા, વપરાતી પેહલવી ભાષામાં લોકોને અવસ્તા પઢેઆ પછી શહમજને પાક ખોદાએતાનાની વખાણ અને ઘટ્ટી સ્તુતી કરવાની મતજમથી જોડી હતી. અને દરએક જરતોશતીને નીઆએશ તથા યશન પઢેઆ પછી તે બંદગી શહમજને પઢવા સારું તાકીદ ફરમવેલીછે. સામાનીઆંન દોરમાં જેઆરે પેહલવી ભાષાનો રૈવાજ પાદશહી દરબાર ખાતે ચાલવા લાગો, અને પાજ્દ ભાષા કે જેહને કદીમ ફારસીને નામે આપણુ ઓલખીએચ, તે આંમ લોકોની ધરિનંગી ભાષા થવાને લીધે, પાછલથી ઉપલી પેહલવી બંદગીનો તરજુમો પાજ્દમાં થયેઓ. અને તે બંદગીને હાજમાં આપણુ જરતોશતીઓ પઠીએ છઈએ.

§ મીનાયાંનમીનો—એકકાબ પાક દાદાર અહુરમજ્દનોછે, કારણ કે મીનો યજ્ઞદો તથા બુજેરગ અમેશાસ્પન્દો જેએને આપણુ જોઈ સકતા નથી તેઓ તે સરવે સકતીવાન સાહેબને નજરે જોઈ સકતા નથી.

અને બંદગી (કરૂંચ), તે પુનવન્તા ખોદાવંદની, કે જોલે લો-
કોની ઉપર હુકુમત કરવા તથા લોકોને દેવોની સાંહાંમણે લડાઈ
કરવા સાથે ચલાવવા સાડું, આદમીને વાચા અને વીચાર સકતી બખશીને
આપ્પે ફુનીઆંની દરએક પેદાએશની અંદર ચહુડતે દરજેનું બનાવીઉંચ.
(હું) શેનદો (કરૂંચ), તે સરવે સહુમન ધરાવનારા, અને બરદાસતના કરનારા ૪
સાહેબની હજુરમાં, કે જોલે આરાધણા કરવાબેગ ફરોહરના જરતોશત
રૂપેતમાંની ખારફતે, લોકોને પોતાની તરફ દોસ્તીવાલા કરવા સાડું,
જાતી બુદ્ધિ તથા એલમને લગતી સહુમજે કરી ધમાં લાવવાબેગ દીનની
દાંનાઈ મોકલી; (કે જે દાંનાઈ) સઘલા હાલતા, થઈ ગએલા અને હવે
પછી થનારા લોકોને (આપ્પે ફુનીઆંમાં) ચલાવવા સાડું સરસમા સરસ
દાંનાઈછે. એટલે જે (આપ્પે દીનને લગતી દાંનાઈથી) આતમા દોનખની
સખતીથી બચનાર અને અશો લોકોનાં રોશનીવાલાં, ખુશખોદાર, હમેશ-
નાં સુખવાલાં, સરવેથી ચહુડતે દરજેનાં મકાંનોમાં (પોતાને) પોહચાડનાર
થાએચ. ઓ બરદાસતના કરનાર શાહેબ ! તારા હોકમ મુજબ (તે) ખા- ૫
લેસ દીન ઉપર હું એસ્તવાર (ધઆને ચુસ્ત) છેઉં, અને (તે દીનનાં ફ-
રમાં મુજબ) દરીએક સવાબને વીચારવા, બોલવા અને કરવાને હું કબુ-
લ છેઉં. તું મહને (મારા) ઘણીએક તરેહના ગુનાહની માફી બખશ, (કે)
હું પોતાની જાતી કરણીને સવછ રાખું; અને તું પુનવન્તા સાહેબની
ધચ્છા મુજબ કરણી, વાચા, મનસકતી, તરક સકતી, હોશ, અને અકલ
જે આતમાને લગતી ફ સકતીઓછે, તેહને (ગુનાહની) વગર આલાએશે
રાખી, આવતી ફુનીઆને લગતો અસબાબ મેલવા સાડું ભલા વીચારે,
ભલા વચને અને ભલાં કાંમે કરી, હું તાહરી પરસ્તેશ કરૂં. કે જેથી હું રો-
શન બેહસતનો રરતો (માહરે સાડું) બોલો કરૂં. એટલે જે મહને દોન-
ખની ભારી સજા નહી થાએ, અને હું ચીનવદપુલપરથી ગુજર કરીને
ખુશખો ભરેલાં સઘલા સીનગાર સાથનાં અને હમેશનાં સુખવાલાં બેહશ-
તનાં મકાંનમાં પોહચું. (હું વખાંણ કરૂંચ) તે બખ્શેશના સાહેબની, કે ૬
જે, તેહનાં ફરમાં મુજબ ચાલનારાઓને, પુતની ધચ્છાને લગતો નેક બદ-
લો આપેચ, અને આખેરશ (ધઆને કશકન્તને વખતે), તકસીરવારોને દો-
નખથી છુટકારો આપશે, અને સઘલી ખલકને સવછપણાથી સીનગારશે.

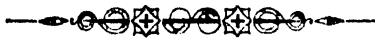

૧ (૧૨) (આએ અને આવતી દુનીઆને લગતા) તરીકાઓના સખખ વીસે, ભલી દીનને લગતો ખેલાસો.

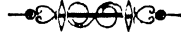

- ૨ જાંણુવું કે, ખીનોઈ દુનીઆં અને આએ દુનીઆંને લગતી (ચાલ ચલાંણુના) સખખ, ખે (જુદી જુદી) તરેહનાછે; તેમાં ખીનોઈ દુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગત (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં વગર કુઃખે રેહવા અને શુખ એન ભોગવવા) નાં સખખને લગતું કારંણ, યજ્ઞોને લગતી ઈચ્છા, સારી બખ્શેશ કરનારા (જેખી યજ્ઞો) ની કહમ્પત, નેક લોકોની કુઆ, અ-શો લોકોને લગતા પેઆર અને ભલાઓને લગતી સારી મતલબથી (માંણુ-
૩ શને આએ દુનીઆંમાં રેહવાએ) છે. અને (આવતી દુનીઆંને લગતી) ખીમારી તથા સંકટ (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં હલાકી ભોગવવી અને સંકટમાં રેહવા) ના સખખનું કારંણ, દેવોને લગતા જીલમ, દરંદાંને લગતાં કાંમ, (દુનીઆંનો) ઘટારો કરનારાઓની બદ કુઆ, જાહુગરોની સ્તુ-તી, અને ખુરા લોકોને લગતી ખરાબ મતલબથી (આએ દુનીઆંમાં આદખીને
૪ જીનદગી ગુજરવાએ) છે. (માંણુસને) આ દુનીઆંની સલાંમતી (ઈઆને આએ દુનીઆંમાં તનદરૂસ્તી સાથે રેહવું), સારી રીતની પરહેઝ (ઈઆને પોતાનાં અં-દાંમની જલવણી) થી રેહવાએછે; અને ફરાગત (ઈઆને શુખથી તથા પઈસાની તંગી વગર રેહવું) ઉદીઓગ કરવાએછે. તેમજ (આએ દુનીઆંને લગ-તી) ખીમારી, વગર પરહેઝથી (ઈઆને પોતાની કાએઆની સાચવણી રા-ખેઆ વગર) રેહવાએછે, અને સંકટ, આલસાઈથી (ઈઆને વગર ઉદીઓ-
૫ ગ કરવાએ) છે. જે કાંઈ આવતી દુનીઆંને લગતી સલાંમતી અને ફરાગ-તછે, તથા જે કાંઈ (આવતી દુનીઆંને લગતી) ખીમારી અને સંકટછે, તેહ-નો સખખ કોણુથી છે ? આએ દુનીઆની અંદર માંણુસને મદદ કરનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓથી. આએ અને આવતી દુનીઆંને લગતી મદદ ક-રનારી તથા ઘાત કરનારી સકતીઓ કેહી ? જે સકતીઓ આએ દુનીઆં-ની અંદર (માંણુસને સાદું) સારી વસ્તુ મેલવેચ, અને તેહની (ઈઆને માંણુસની) સલાંમતી તથા ફરાગતનો વધારો કરેચ તે, તથા જે સકતીઓ તે-હને લગતી ખીમારી તથા સંકટને પસંદ કરેચ તે. (માંણુસ) આવતી દુ-નીઆંને લગતા સખખવાણું કેમ થાએચ ? અને કોણુથી (તેહને આવતી દુનીઆંની) સલાંમતી છે ? આએ દુનીઆંમાં મદદ કરનારી પર માંણુક ઈચ્છા

અને બનતી કુશેશથી છે. કોણથી (ભાણસને આવતી કુનીઆને લગતી) ફ-
રાગત છે ? આએ કુનીઆની અંદર મદદ કરનારા ઉદીઓગથી. (આવતી ૬
કુનીઆને લગતી) બીજારી કોણથી છે ? આએ કુનીઆની ફરેહબુતને લ-
ગતી ઘાટકી ધચ્છાથી, તથા (ભાણસને) દુરબલ બનાવનારી જાસ્તીથી. કો-
ણથી (ભાણસને આવતી કુનીઆને લગતી) તંગી છે ? આએ કુનીઆને લ-
ગતી (સવાબનાં કાંમનાં) આડે આવનારી આલસાઈથી. (ભાણસ) આએ ૭
કુનીઆને લગતા સબબવાલું કેમ બનેય ? અને કોણથી (તેહને આએ
કુનીઆનાં) સલાંમતી છે ? ખુશીના સબબવાલા મીનોઈ મદદગારો
(ધઆને યજદો) થી. (આએ કુનીઆને લગતી) ફરાગત કોણ
થી છે ? જેબી મદદ કરનારા (યજદો) ની સારી બખ્શેશથી. (આએ કુ- ૮
નીઆને લગતી) બીજારી કોણથી છે ? ઘાટકી દુઃખકારક વીચારવાલા જેબી
(દેવો) થી. કોણથી (આએ કુનીઆનાં) સંકટ છે ? ઘાટકી કાંમ કરનારા
જેબી (દેવો) ના બુરા આપથી. જે કોઈ ગણેઆણી હકીમ છે, તે આવતી
કુનીઆને લગતી તથા આએ કુનીઆને લગતી નેકી અને બદીના સબ-
બને સારી રીતે પીછાંણેય. (ભાણસને બંધે જેહાંનની) નેકી સાથી છે ? લો-
કોને (ધરમ નીતીની મારફતે) સુધારવાથી. (ભાણસને બેહુ જેહાંનની) બદી
સાથી છે ? બદીને સાડ મુકરર કરેલા ઉપાએ અને ઉદીઓગ નહીં કરવાથી.
(આદમીને) આવતી કુનીઆને લગતી (નેકી), બખ્શેશ કરનારા યજદોની આ-
રાધણા કરવાએ, તથા તેઓની ખશનુદી મેલવાએ, અને દરંદાંની ખાસીઅત-
ના દેવોની ધઆદ નહીં કરવાએ તથા તેઓને દુઃખી દેવાએ છે. અને આએ કુ-
નીઆને લગતી (નેકી), અંદાંમની જાલવણીએ, દવાદારૂએ, સારી રીતનો ઉદી-
ઓગ કરવાએ અને સંતોષ રાખવાએ છે. (આએ) બેહુ તરેહની (કુનીઆને લ-
ગતાં કાંમની અંદર) પેહલવી (કુનીઆની) હયાતીને વાસ્તેનું કાંમ, બીજના વ-
સીલાને લીધે ભાણસો કરી સકેય. મારે જે ધરમશુરૂએ આએ પરખાંણે લોકોને ૯
ચલાવ્યા સાડ, મજહબને લગતું થોડું કાંમબી નહીં કરનારા હોએ, અને જે
તેઓ ધરમને લગતી કાએદાસરની સહમજ વગરના હોએતો, તેઓને (ધર-
મને લગતાં) ગણેઆણની વગર વકુફને લીધે (તેઓના ઓધાથી) દુર કરવા.

૧ (૮૩) આએ કુનીઆનાં લોકોને તરેહવાર રીતની નસીહતથી
ચલાવવા બીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ બાણુડું કે, આએ કુનીઆનાં લોકોએ (પોતાના) જોસ્સાએને, એય આપનારા (હેરેમન) ની આલાએશવાલી હાલતમાં, (પોતાના) પેદા કરનારને લગતા થેડાવથી ચલાવવા, એ તરેહવાર રીતેછે. એટલે જ (બાણુસ) હયાતીને લગતી માલમતને સાડું પોતાના જોસ્સાની મારફતે, ઉલટા જોસ્સાવાલાએની તરફ ફરેઆ વગર, ખોદાતાલાને લગતા થેડાવથી પોતાને ઘણીએક રીતે ચલાવી સકેય. તેમાં જ કોઈ (પોતાના) જોસ્સાની મારફતે (આવતી કુનીઆની) મોહટાઈને લગતું કાંમ કરનારછે, તે પોતાની દરએક સકતીને (ખેહશતની) ઉમેદ અને (દોજખની) ધારતીથી ચલાવેય; તેમજ તે કશકન્તને માટેની ઈચ્છા બદતના જોસ્સાની અંદર રાખીને ચાલવાની લોકોને સીખાંમન આપનારછે. કે (લોકો) તેહવા જોસ્સાથી પોતાને ચલાવવાથી, તથા અકલની ખરજ મુજબની હીલચાલ કરાવવાથી પોતાને અટકાવે નહી. અને સારા ખવાસથી પોતાને સીનગાર આપનારા, તથા સમારનારા થાએ. ઘણું કરીને આદમી (નેક) જોસ્સા સાથે પોતાને ચલાવનારું, દીનને લગતી દાંતાઈ અને હકુમતની મારફતે પોતાને (આએ કુનીઆનાં) ચલાવવાએ, (સવાબનાં) કાંમ કરવાએ, અને (ગુનાહથી) દુર રેહવાએ થાએય. અને તેવીજ ખીજ ઈચ્છા રાખવાએ, (આદમી) એય આપનાર (એહેરેમન) ની ઈચ્છાવાલી સકતી ધરાવનારા જોસસાની મારફતે (પોતાને) ચલાવવાનાં કાંમને પુરતી રીતે હાંણી પોહચાડનાર અને લોકોને કશકન્તને લગતા અહુડતા દરજને માટેનો સંબંધ આપનારું થાએય.

૧ (૮૪) રપેનામીનોને ઘનાહમીનોની ઊપર ચલાવવા બીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

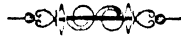

૨ બાણુડું કે, 'રપેનામીનો' નાં નામનો અસલ ખોલાસા સાથનો અર્થ 'અહુડતે દરજેની દાંતાઈ વાલો' અને 'ગનામીનો' નો અર્થ 'કાએદાને રોડનારી બુરી દાંતાઈ વાલો' હોવો થાએછે. રપેનામીનોને ઘનાહમી-

નોની ઉપર ચલાવવા વીશે આએ રીતે ખોલાસો કરેઆમાં આવેલોછે કે, કેટલીએક ઢાંનાઈ ધરાવનારી (ગેબી) સકતીઓ, (માંજુસને) ચહડતે દરજેનું બનાવવાને માટેનીછે, અને કેટલીએક બુરી સમજનો વધારો કરનારી સકતીઓ, (માંજુસને) કંગાલ બનાવવાને માટેનીછે. તેથી આદમીઓની અંદર જે કોઈ ડાહ્યાપણવાલું (ઈનસાંન) છે, તે બુરી બુદ્ધિથી (પોતાને) ચલાવનારાં (ઈનસાંન) ઉપર ઘણીએક રીતે ચહડતો દરજો ભોગવનારૂછે. અને જે (ઈનસાંન) બુરી બુદ્ધિવાલુંછે, તે પોતાને ડાહ્યાપણથી ચલાવનારૂં નથી, તે વાત દીનની સહમજથી દેખઈતીછે. માટે આએ દરીએક મીનો પોતે, જાતે હીલચાલ કરનાર, તેહની તરફ ચલાવનારાં (ઈનસાંન) થીછે. તેમાં સ્પેનામીનોની તાબેદારીને લીધે તે, (ઈઆને આદમી) વીખરાઈ જતું નથી, (ઈઆને પોતાના પેદા કરનારથી છુટું પડતું નથી.) અને તેહને સઘલી કેસમનો લોભ આપવાને માટેની ધનાહમીનોની નીશાંતી જણાતી રેહમ. (માંજુસ) સ્પેનામીનોને પોતાની અંદરથી બાહર કાહડવાએ, પોતાની અંદર ગનાહમીનોની જાતને ઘણીએક મતલબથી ચલાવનારૂંછે. તેમાં મુખ્ય કારણ તો એછે કે, (માંજુસ) ધનાહમીનોની ઘટારો કરનારી સકતીઓના સંબંધને લીધે, પોતે સ્પેનામીનોની પેદાએશને દુઃખ દેનારૂં અને નોકસાન કરનારૂં થાએમ. અને તે વીસેની બેખબરીની સહમજ ધનાહમીનોને ક્રશોકન્તને વખતે આપોઆપ મલસે. અને જેઓ પોતે ધનાહમીનોની મારફતે પોતાને ચલાવનારાછે, તે (દેવ દરજો) તે વેલા આજેજ અને કમજોર થસે.

(૧૭) (મજદીઅમ્મની) દીનની દોસ્તીના તરીકા અને તેહને ૧
માટેના હોકમ વીસે ભક્તી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંજુડું કે, ભલી દીનની દોસ્તી અગત કરીને આએ (નીચે લખી ૨ જણાવેલી) બે રીતથી થાએમ. (તેમાં એક) ભલી દીનની સહમજ મેલવવાથી, (અને બીજી) તે (દીન) ના હોકમ પરમાંજે ચાલવાથી (માંજુસ ભલી દીનનું) દોસ્ત, નેક દીઆંત વાલું, પવીત્તર, મેહશતી અને ગરોથમાંનને લગતું થાએમ. અને જે કોઈ ભલી દીનની દોસ્તીનું તથા તેહના ફરમાંન ૩ મુજબ ચાલવાનું ગણેઆંત મેલવતું નથી, તે (આદમી) બુરી દીન વાલું,

લગતાં નોકસાંનની મારફતે, (ઈચ્છાને આપ્તે ફુનીઆમાં મલતી બુરી જોમ-વાઈએ), જો પાપ કરેઆ વગર થોડો વખતબી જવા નહીં દીએતો, તેથી તે (માણુશ દોજખથી) છુટવાનું નથી. મારે જ (આદમી) ગુનાહની પરહેજ, (દો-જખનો) ડર, અને નેકીની કાલજી વગરનું હોએ, તે અગમ બુદ્ધિવાલું નથી.

(૧૪) મજદીઅસની દીનનો થોડો, મધ્યમ અને ઘણો શરસ ૧
સંબંધ અને તેહને લગતા પ્રાએદા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુપું કે, મજદીઅસની દીનને મારેનો સરવેથી નાહલો સંબંધ, દીન ૨
ઉપર એક માણુસના વીચારને એસ્તવાર (ઈચ્છાને ઈમાંદાર) કરવાએછે.
અને તેમ કરનારો શખ્સ, તે (દીન) ના દશતુરના વસીલા તરીકેછે. અને તેથી
ફાએદો એછે કે, તે આદમીના (મજદીઅસની દીન સાથના) સંબંધથી,
દરૂજ તે આદમીથી જુદો પડવાએ નબલો પડેછે, અને તેથી યજ્ઞોની ક-
ઉચ્ચતનો વધારો થાએછે. મજદીઅસની દીનને મારેનો મધ્યમ સંબંધ,
એક ટોલાના વીચારને ભલી દીન ઉપર એસ્તવાર કરવાએ, તથા તેને હ-
મેશાં અહુરમજ્દને લગતા વીચારથી રાખવાએછે. અને તેમ કરનારાએ
આપણા જરથુશતરોતુમની દશતુરીને મારેનો (વસીલા તરીકે) છે. અને
તેથી ફાએદો એ થાએચ કે, તે ટોલાના (મજદીઅસની દીન સાથના) સં-
બંધથી, તેહનીથી દરૂજ જુદો પડવાએ તે ઘણો નબલો થાએછે. અને
તેથી ઈજ્ઞોને ઘણી કઉચ્ચત મલેછે. મજદીઅસની દીનને મારેનો સરવે ૩
થી શરસ સંબંધ, ખલકતાં તમાં લોકોનો વીચાર ભલી દીન ઉપર મજ-
બુત થવાએ, તથા ફુનીઆના સરવે માણુસોનો વીચાર એક જરથુશતરો-
તુમ* ની મારફતે અહુરમજ્દની સાથે એકમલતો હોવાએછે. અને તેથી
ફાએદો એછે કે, યજ્ઞોને, દીનનો સંબંધ ધરાવનારાં સઘલાં આદમીઓ-
ની ફોજની મારફતે, દરૂજને (તેહની) વગર ફોજના સખખથી અસકત અને

* જરથુશતરોતુમ—આએ ખોલ, પેગમબર જરથુશત પછી થનારા પેગમબ-
રોના, તથા પેગમબરના જાએનશીન તરીકે આપ્ત્યા જરથોશતી ટોલાની ઉપર મુ-
કરર કરેઆમાં આવેલા સરવેથી વડા દસતુરાંનદસતુરના, એલકાબ તરીકે વપરાએલોછે.
પાક અવસ્તામાં આએ ખોલ ‘જરથુશતરોતુમ’ કરીને વપરાએલો
આપણને મલેછે. અને તે ઉપરથી ઉપલા પેહલવી ખોલની ઉત્પત્તિ થાઈછે. વી-

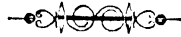
(૧૧) મનદીઝસની દીનનાં તેજને વધારનાર તથા તેહને ૧
જાંખ પોહ્યાડનાર (કોણછે) ? તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ મનદીઝસની દીનની સહમળથી, જરથુશતરો- ૨
તુમ તથા અશોરદ (ધંઆને ધરમગુરુ) નાં ફરમાન પરમાણે, પોતાની દીનના
અશો લોકોમાં સખાવત કરનારો, તથા તે (દીન) ની નીશાંન (ધંઆને શુદ્ધેહ
કુશતી લોકોમાં) આપનારો, અને તેહને લગતું ખોલનારો તથા તે ઉપર પે-
આર રાખનારો હોએ, તે મનદીઝસની દીનના તેજને વધારનારો છે. અને ૩
જે ધનાહમીનાના તરીકાની સહમળ રાખનારો, ભલી દીનને આડે આવ-
નારો અને તેવાજ વીચારનો સંબંધ (લોકોને) આપનારો હોએ, તે દીનને
જાંખ પોહ્યાડનારો ‘ ફરેહબુત ’ તથા ‘ અઈબેબુત ’ છે.

(૧૧) હયાતીની તરફ નજર રાખીને (માંણસે) સંતોષ અને ૧
હીદીઓગને ચાલુ રાખવા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે કોઈ (આદમી) બુજેરગીને લાએકનું છે, તે સંતોષ ૨
રાખવાને સક્તીવાંન છે, અને તે ઘણી હલકી દોલતને (ધંઆને આએ ફુની-
આંની વસ્તુ જે નીચ મારગે મેલવી સકાએ તેહને) વજન આપતું નથી.
પણ તે લાંમખી જીનદગીને લગતા સંતોષ* ને વધારે ચહડતે દરજેની
કહ્યત તરીકે ગણેય, અને તે બુજેરગ સંતોષ ઉપર (પોતાનું) ધેઆંન
આપેય. અને જે કોઈ હમેશની ખુશીવાલો છે, તે મીનાઈ મકાંનનો નેક
બહો મેલવા વીસેનો હીદીઓગ ચાલુ રાખવાએ છે.

* લાંખી જીનદગીને લગતો સંતોષ—તે જે કાંમથી આવતી મીનાઈ જેહાંન-
માં શુખ મેલે, તેહવાં કાંમને લગતા સંતોષને સહમળયો.

૧ (૧૦) પાક દાદારની તરફથી આદમીને સવાબનો બદલો
અને ગુનાહની સજા મલવાનાં કારણ વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, પાક દાદારની તરફથી, આદમીને સવાબનો બદલો તથા ગુનાહની સજા, એ બે બે યીજછે. તેમાં અગત કરીને (માંણસ) ગુનાહની સજા વાલું, સવાબ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને જાણીજોઈને ગુનાહ કરવાએ થાએય. અને પોતાને સાડ પસંદ કરવા જોગ તરીકા વાલું, (ધઆને પુણવન્તું), ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાએ, અને સવાબને માટેનાં કાંમ કરવાએ થાએય. (આએ ફનીઆમાં સંકટને) સેહન કરવા સાથે (પોતાના) આતમાને સાડ પવીતરાઈનું કામ કરવાનો સબબ, આદમીને પોતાની જાતની અંદર દોસ્ત તરીકે પોતાના પેદા કરનારને રાખવાથીછે. જે આદમીની અંદર અકલ તથા દીનને લગતી ઈચ્છા અને બીજા સારા ગુનોછે, તે, તેહને સવાબનો સંબંધ આપનારા વસીલાછે. માણસ પોતાના પેદા કરનારની તાબેદારી કરનારું, સવાબના વસીલાની કહ્યત તથા સહમજછે. અને તે (વસ્તુઓ), આદમીને ગુનાહથી દુર રેહવાની પુરતી રીતે સહમજ આપનારછે. સવાબનું કાંમ આદમીની પુરતી મદદ કરેય; અને તેહને લીધે (આવતી ફનીઆના) નીઆધીસો, ગુનેહગાર આદમીની સજાને માફ કરનારાછે. માટે આદમીઓની અંદર જેકોઈ શખ્સ ગુનાહનાં કાંમનો અટકાવ કરનાર તથા કોઈબી એબને નહીં ઉઠવા દેવાના વસીલા તરીકે (હોએ), તે ગુનાહનો ઉપાએ કરનારો હકીમ, તથા માંણસોને ગુનાહથી પાછાં રાખનાર અને સવાબથી દીનદાર બનાવનારછે. અને તે શખ્સ માંણસોને ગુનાહ અને સવાબને પીછાણવાનો મારગ બતાવેય તથા તેઓની અંદર (આએ ફનીઆમાં) સવાબનો બદલો અને ગુનાહની સજા કેટલી ભેલસેલ રેહય, તેહનો (વીસ્તાર) પુરતી રીતે જણાવેય.

(૧૧) (પાક ખોદાએતાલાની) સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવા વીસે, ભક્તી હીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણુ' કે, પેદાનો કરનાર (પાક ખોદાએતાલા), જે સઘલી પરકારની ૨
સ્તુતી કરવાને અને સરવે રીતનો આભાર માંણવાને ખાટેનોછે, તેહની સ્તુતી
કરવા અને આભાર માંણવાને સરવે કોઈ બંધાએલાછે. કારણ કે, જેઓ
પ્રમાંણુ અથવા હદ વાલાછે, (એટલેજે જેખી યજ્ઞ અમેશાસ્પન્દને તે સા-
હેમે પોતાની તરફથી દરએક કાંમને લગતી સકતી બખશીછે, તે હદ અને
ખાફકસરછે), તેઓની ઉપર તે સાહેબ વગર હદ અથવા પ્રમાંણુ વા-
લોછે. વગર હદ અથવા પ્રમાંણુની મતલબ એછે કે, તે સાહેબ સઘલી પેદા- ૩
એશને પેદા કરનાર તથા તેહને હયાતી આપનાર હોવાથી, તે પેદાએશના
સંબંધને ખાટે, (ઈઆને તે સઘલી પેદાએશ તેહની પોતાનીછે તે વીસે),
જાણીતોછે. અને જેઓ પ્રમાંણુ (અથવા હદ) વાલાછે, તે અમેશાસ્પન્દો, ૪
ખીનાયજ્ઞદો, મુરિય, અને બીજા રોશણુ સેતારાઓ, તથા સખી પાદશાહો
અને બીજા લોકોછે. તેથી સઘલી ખીનો અને ગેતીને લગતી દરીએક ૫
(પેદાએશ), તેહને આબાદ રાખનારાઓની સ્તુતી કરવાને બંધાએલીછે.
તેમાં આએ ફુનીઆની પેદાએશ, (તેહને) આબાદી આપનારાઓમાંના દર-
એકની, દરએક આબાદીને લગતાં પ્રમાંણુ વાલી સકતીને સાફ, આભાર
માંણવાને બંધાએલીછે. ખાટે (આપણી તરફથી) ખીનો અને ગેતીને લ-
ગતા જે યજ્ઞદોની સ્તુતી કરવા અને આભાર માંનવામાં આવેચ, તે અ-
સલ પેદાના કરનારનો સંબંધ તેહમાં હોવાને લીધેછે.*

* આપણુ જરતોશ્ત્રીઓ પાક ખોદાએતાલાની બંદગી કરતી વખતે અવસ્તા-
માં ફરમાવેલા હોકમ મુજબ અમેશાસ્પન્દો અને બીજા યજ્ઞદોની વખાંણુ કરીએચ,
તથા તેઓનો આભાર માંણીએચ, તેહની ખરી અને ખોલાસા ભરેલી મહમજ,
આએ બાબતને લગતો છેલ્લો ભાગ આપણને બતલાવેછે. અને તે ઉપરથી
આપણને જાણીએચ કે, અમેશાસ્પન્દો અને યજ્ઞદોમાં જે સકતી અને ગુણોછે,
તે અશી અહુરમજ્દે તેઓને બખશીલાંછે; ખાટે તે સકતી અને ગુણો તેઓમાં
હોવાથી તેઓ ઈનશાંતની તરફથી સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવાને લાએકના-
છે. જો અહુરમજ્દની સકતી અને ગુણ તેઓમાં નહી હોએતો, તેઓ કોઈખી પર-
કારે આદમીની તરફથી વખાંણુ કરવાને અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. તેઆ-
રે ઈજ્ઞદ અમેશાસ્પન્દોને લગતી સ્તુતી, પાક દાદારને લગતી વખાંણુ કાંએ નહી ગણીએ?
અશી અહુરમજ્દે પાક અવસ્તાની અંદર આપણુ અશી પેગમબરને ફરમાવીહો કે,

જો આપણે જરતોશ્ત્રીઓ પાક ખોદાએતાલાની બંદગી કરતી વખતે અવસ્તામાં ફરમાવેલા હોકમ મુજબ અમેશાસ્પન્દો અને બીજા યજ્ઞદોની વખાંણુ કરીએચ, તથા તેઓનો આભાર માંણીએચ, તેહની ખરી અને ખોલાસા ભરેલી મહમજ, આએ બાબતને લગતો છેલ્લો ભાગ આપણને બતલાવેછે. અને તે ઉપરથી આપણને જાણીએચ કે, અમેશાસ્પન્દો અને યજ્ઞદોમાં જે સકતી અને ગુણોછે, તે અશી અહુરમજ્દે તેઓને બખશીલાંછે; ખાટે તે સકતી અને ગુણો તેઓમાં હોવાથી તેઓ ઈનશાંતની તરફથી સ્તુતી કરવા અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. જો અહુરમજ્દની સકતી અને ગુણ તેઓમાં નહી હોએતો, તેઓ કોઈખી પરકારે આદમીની તરફથી વખાંણુ કરવાને અને આભાર માંણવાને લાએકના નથી. તેઆરે ઈજ્ઞદ અમેશાસ્પન્દોને લગતી સ્તુતી, પાક દાદારને લગતી વખાંણુ કાંએ નહી ગણીએ? અશી અહુરમજ્દે પાક અવસ્તાની અંદર આપણુ અશી પેગમબરને ફરમાવીહો કે,

૧ (૧૧) કુનીઆમાંથી નોકસાંનકારક હલાકીને દુર કરવા વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુ' કે, કુનીઆમાં જે કાંઈ નોકસાંન કરનારી હલાકી હોય, તે દરીએક હલાકીને તાંહાંથી દુર કરવા સારૂ, સદ્વ્યતના વડા પાદશાહે હકુમતને રૂએ (પોતાની તરફની) કાલજ બતલાવવી; કે તેમ કરવાથી તે (પાદશાહ) પાક દાદારની તરફ વધારે પેચાર બતલાવનારો થાય. પણ જે આએ (નોકસાંનકારક હલાકી) કહે જણાય, અને તાંહાં તેહનો અટકાવ તે એ-ખલા (પાદશાહ) થી નહીં થાઈ સકે, અથવા તે વીસેની તે કાલજ નહીં રાખે અથવા તે (તેહનો ઉપાએ કેમ કરવો તેહને તે) સહમજ નહીં સકે; તે જે (પાદશાહ) બુરાઈ ઉપર સકતીવાંન થવામાં અસકત અને નખો હોય, તથા (તેહને લગતા ઉપાએને) નહીં સહમજ સકતો હોય, તે દરી-એક તરેહનો ધનસાફ આપવાને દેખતો નાંલાએકછે; મારે હકુમત કરનારા (રાજા) આએ ધનસાફને ખાતર તેહની સાથે લડાઈ કરવી (સજાવારછે).

.....

.....

જોકોઈ અંધારાનો, અંધારી બુનીઆદના દેવોનો, ચોરો તથા વાટપા-ડાઓનો, જાદુગરો, અને પરીઓનો અને નાસકારક પીડાનો અટકાવ કરવા સારૂ, (અથા અહુરમજ્દની તરફથી પેદા કરેઆમાં આવેલો) જે નુરમંદ, ખેમરગ અને તેજ સાલનો સુરિયછે, તેહની પાદ કરેઅ, તે (ગોએઆ) અથા અહુરમજ્દની ઈ-આદ કરેઅ.

તીરપશત કરદો ૧૬ મો, ફેકરો ૫૦ મો.

.....

.....

.....

ઓ સ્પેતમાંન જરેતોશન ! જમ માહારી આરાધના, ખંદગી, ખશનુદી અને વખાંણુ કરેઆમાં આવે, તેમ આરાધના, ખંદગી, ખશનુદી અને વખાંણુ કરવા-જોગ, હુંએ તિથતર સેતારાને પેદા કીધાય.

આએ અને એને મલતી મતલખના ઘણા ફેકરાઓ પાક અવસ્તામાં આવેલા-છે, તે ઉપરથી ખોક્ષી રીતે જણાયેઅ કે, પાક દાદારે યજ્ઞ અમેશાસ્પનદાની સ્તુતી અને ઈઆદ કરવા સારૂ આપણને કરમાવીહિંઅ, તે, પોતાની કુદરતી સકતી તેઓની અંદર હોવાથીછે, અને તેજ સંખ્યને લીધે તેઓને લગતી સ્તુતી તથા ઈઆદને પો-તાની સ્તુતી તથા ઈઆદ તરીકે ગણીછે.

(૧૨) જમીનને નોકસાંન થવા વીસે ભલી દીનને

૧

લગતો ખોલારો.

જાંણુવું કે, જેમ આદમીના બદનની અંદર પવન ચાલુ છે, તેમ જમીનની અંદર જમીનના શુધારાને શાસ્ત્ર પવન હુમેશાં ફરતો રેહ્ય, અને જેમ આદમીનાં સરીરની અંદર પવનને ગુજર કરવાનો મારગ છે અને તેહમાં તે ચાલેય; તેમ જમીનની અંદરથી છે. જેમ (જાણુસનાં) સરીરની અંદર પવનને હીલચાલ કરવાનો મારગ હોવાથી તેનાં અંદાંમની હયાતી છે, અને કોઈ જગોએ પવનને મારગ નહીં મલવાથી, તે શરીર મોતમંદ થાયેય; તેજ બદનને લગતી હાલત જમીનની અંદર (પવનનો) મારગ બંધ થવાથી બનેય. જેમ બદનની અંદર ફેરફાર કરનારા આડી ચાલચલણના તરીકાએ (ઈઆને ઉલટા બનાવની ઉતપન્તી કરનારા સબખો), (બદનનો) નાસ કરેય, તેજ પરમાંણે જમીનની અંદર ઉલટી ચાલચલણવાલા તરીકાએથી પવન (ને ફરવા) નો મારગ બંધ થાયેય, તેથી જે તરફ ઉપર પવનનો મારગ બંધ થાયેય તે તરફ પવનને (પોતાનો) મારગ નહીં મલવાને લીધે (જમીનની અંદર) નોકસાંન થાયેય. જેમ પેલા જાદુગર અફરાસીઆબ તુરે, ઘણીએક ફલદરૂપ જમીનને વગર પાંણીની, માંણુશ વગરની, અને ઉજડ કરવા સાડું જાદુઈની મારફતે કરીઉં હતું. વલી ભલી દીનને લગતી સહુમજની અંદર જણાવેલું છે કે, હુમેશાં જમીનની અંદર પવન આતશથી ગરમ થાયેય, અને તેનીએથી નેશ કરીને ઉપર આવેય, તેથી (જમીનને) નોકસાંન થાયેય. અને તેહના બે દુકડા પડેય; જેમ આદમીનાં બદનની અંદર પવનનું ઉડવું આતશથી જણાવેલું છે, તેમ જમીનની અંદર (આતશથી પવનના ઉડવાએ) ધરથીકંપ અને (ખીજી) નોકસાંન થાયેય.* તેથી દરીએક મુલ (ઈઆને

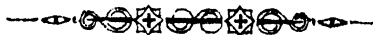
* જોરએપાસ્તાન—નાંમની ફારસી કેતાબ જે પાદશાહ નોશિરવાંન આદિલના વખતમાં આએ પાદશાહના દાંનેશમંદ વજીર અબુજરઅમેહરના એક આજરપજોહ નાંમના શાગેરદે, પેગમબર જરતોશતે હીનદુસ્થાનના રાજા ઉપર લખેલા એક પેહલવી રેસાલાનો પાદશાહ નોશિરવાંનના હોકમથી તરજુમો કરેલો છે, તેહમાં ઉપલી ખાખતને લગતું વરણુન આએ રીતે આવેલું છે:—

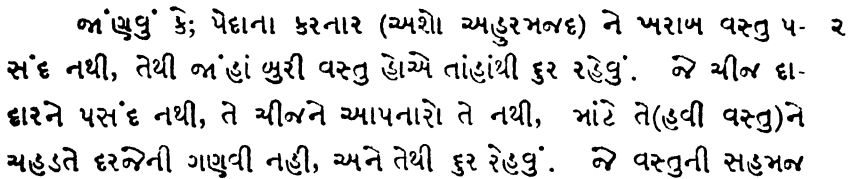
زورگ تف درد آئیزی که در کودهای زیر زمین هرگاه گردد و زوری
در او پیدا گردد و گاهی که تفهای پی در پی او را مدد دهد جای استادن

જાત) પોતે આરાસ્તગી ભરેલી તે (ધંઆને આતશ અને પવન) ને લગતા પ્રમાંણના સખબથી રેહ્ય. અને વગર પ્રમાંણના સખબથી તે જાત ખરાબ થાએય. મારે દોનની અંદર જણાવેલું છે કે, (સઘલી) ઉત્પન્તીને કાએદાસર રાખવી, એ, ભલી ગેબી સકતીના વધારે પોહ્યવાએ છે, અને વગર પ્રમાંણે રાખવી, એ, બુરી ગેબી સકતીથી છે. આતશની તલુઆત પવનથી છે, અને પવનને ચલાવનાર આતશ છે, જે તેઓ પોતાના સાંમનમાં બરોબર હોએતો, પવનથી આતશને જીનદગી તથા તલુઆત છે; અને આતશથી પવનને ચલાવવાની સકતી છે. અને તેહનીથી સુધરનારી વસ્તુઓ સલાંમતી અને આસાંતીથી રેહ્ય. અને જે વસ્તુઓ તેના સાંમાંથી પ્રમાંણ વગરની થાએય, તેનાં તનની અંદર પવનનાં કરતાં આતશને (તેના) જોસ્સાની અંદર કમજોર થવાએ તથા આતશથી પવનને ઉઠવાની સકતી ખરાબ થવાએ, તે (આતશ) અને પવનથી શુધારો મેલવનારી (વસ્તુઓ) જેવી કે, જમીન, પાણી, આડપાંણ, ગોરુપન્દ અને આદમીઓ છે તે, નોકસાંન પાંમેય.

ندارد زوری کند تا زمین بشکافد و ازان کوبد در جهاد و آن زمین گاهی که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنکستان شکافتن نف درد آمیز و بیرون آمدن از اینجا نه کار یست آسان و آن نف از مدد نخست از خود جنبشی کند و انکا برخی ازان زمین را بجنبش آرد خود این جنبش را زمین لرز می شمارد و آن نف درد آمیز بی زور که زمین را بلرزاند گوشه از زمین را بشکافد

ગરમીની ધુઆં સાથની જે કહ્યત છે, તે જેહારે જમીનની ભીતરના ભાગોની અંદર એકઠી થાએય, તેઆરે તેહમાં એક જાતની કહ્યત પેદા થાએય, અને જેઆરે તેહને ઉપરાસાપરી આતશની ગરમી પોહ્યેય, અને તે બાકને રેહવાની જગો મલતી નથી, તેઆરે તે જોર કરેય; તેથી જમીન ફાટ્યે, અને તે મારગેથી તે બોખાર બાહિર નીકલેય. અને જો કોઈ વખતે તે જમીન શુકી અને પોરસ વગરની હોએતો, તે ઉપરની પથરને લગતી જમીનને કારવાનું અને તેમાંથી બાહિર નીકલવાનું કાંમ તે ધુમાડાં સાથની આતશની ગરમીને (ધંઆને બાકને), ઘણું મુશ્કેલ થાઈ પડેય, તેથી તે આતશની ગરમી તેમાંથી બાહિર નીકલવા સારું કુદરતની મદદથી પોતાની તરફની જે કાંઈ હીલચાલ કરેય, તે વેલા પેલી જમીનને તે ફેટલેએક દરજ્જે ધુજવેય, જેહને આપણુ ધરતીકંપને નાંમે ઓલખીએય, અને જેઆરે ધુવાં સાથની આતશની ગરમી વાલી કહ્યત મંદ સકતી જમીનને ધુજવેય, તેઆરે તે, જમીનની અંદરના એક ભાગને ફાટ્ય.

[illegible]

આએ ઉપર જણાવેલી અવસ્થાની દલીલ મુજબ પેગમબર શાહે જરતોશ્ત્ર શુદ્ધતા ધરાંની મજદીઅસનાને ‘પમ્મોઘરીઓદકમેશ’ ને નાંમે ગણાતા હતા, અને જેઓ પેગમબર પછી મજદીઅસની જરતોશ્ત્રી દીન ધરાવનારા હતા તેઓને ‘નમાતજદીસ્ત’ નું નાંમ અવસ્થામાં આપેઆમાં આવેલુંછે; પણ દશગુરંન દશગુર આદરબાદ મારાસ્પંદ, જે સાસાની પાદશાહ અરદેશેર બાબકાનના નખીરા અહુરમજદ શાહપુરના વખતમાં થાઈ ગીઓવ્ય, તેહના વખતમાં પેગમબર જરતોશ્ત્રના શગેરદો અને તે શાહે પછી થોડી મુદતે થાઈ ગમેજા દશગુર મોબદોને ‘પમ્મોઘરીઓદકમેશ’ ને નાંમે બોલતા અને બોલખતા હતા. જે વીસેની સામેતી સાસાનીઆન દોરમાં લખ્યાએનાં પેહલવી પુસ્તકોનાં લખાંણમાં આપણને મળેછે. વલી તેઓની પદવીમાં દશગુર આદરબાદ મારાસ્પંદનાં ફરૈહરને તેહનાં માનને ખાતર ગણેઆમાં આવેલુંછે, અને તે વીસેની સામેતી ‘આફરીની ફરવરદગાંન’ જે પાદશાહ નોશેરવાંન આદેલના વખતમાં બનેલીછે, તેમાં નીચે જણાવેઆ મુજબ આવેલીછે. જેમકે :—

၁။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၂။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၃။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၄။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၅။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၆။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၇။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၈။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၉။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊
 ၁၀။ နေပြည်တော်၊ ၁၀-၁-၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့၊

આએ બંદીની કડિમત, સમ્રાજા બેહુશતી પચ્ચાહરીઆદકએશ, દીનના પે-
શવાઓના કુશોદરોની શાયે, આદરબાદ મારારખન્દનાં કુશોદરને પોહ્યો.

વાસ્તે ઉપલા 'પચ્ચોઈશીઓદકચ્ચેરીઓ' નો અર્થ પેગમબર સાહેબના શાગે-રહો અને તે પછીના દીનગી સહમન ધરાવનારા કાબેલ દશપુત્રોનો સહમનનો.

- ધરાવનાર દાદાર (પોતેજ) હોય્મે, તેહવી (વસ્તુની) સહમજ મેલવાથી (માં-
 ૩ ળસે) દુર રેહવું. જે બીજ વીસે (માંણસ) જાંણુકે તે બીજને લગતીછે, પણ તેહને (પોતાને) પસંદ પડતીછે, તો તેથી દુર રેહવું, અને (જે કાંમ) વધારે નોકસાંન કરનારૂં હોય્મે તે નહીં કરવું, તથા તેહને વજન આપવું નહીં. પેદાનો કરનાર સાહેબ માંણસની તરફ ઘણીએક તરેહથી લાએકી વાલોછે, માટે એક માણસને પોતાને વાસતેની કોઈ વસ્તુ તેહને પોતાને લાએકની હોય્મે, પણ (બીજાં) આદમીએને સારૂં તે ઘણીએક રીતે લડાઈ ભરેલી, અને નોકસાંનકારક ઈચ્છાવાલી હોય્મે, તો તેથી (આદમીએ) દુર રેહવું.
- ૪ દાદાર પોતે નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાવાલો નથી, માટે તેવી (બુરી ઈચ્છાથી) દુર રેહવું. અને જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારો હોય્મે, તેહની ઈચ્છાને (તે
 ૫ કાંમથી) ફેરવી; કારણ કે જે કોઈ તેહવું કાંમ કરનારને તેહની (બુરી) ઈચ્છાથી ફેરવનારો નથી, તે પેલા વગર આબરૂવાલાની ઈચ્છાને મલતોછે. દેવ, વરૂ, અને અક્ષના જોરસાએ, આદમીની સાથે લડાઈ કરવાથી, તથા અદુરમજદનાં (પેદા કીધેલાં) આદમીએને નોકસાંન કરવાથી, પાછા ફરનારા
 ૬ નથી; માટે તે (હવા જોરસાએ) થી (માંણસે પોતે) દુર રેહવું. જે ધરમ ગુરૂએ આદમીએને દેવ, વરૂ અને અક્ષની આલને લગતી બેહદ નોકસાંની કરવાથી પાછાં ફેરવનારા નથી, તેએ આદમીએને આએ કુનીઆમાં (આવતી કુનીઆની) ખુટને લગતી મદદ આપનારાછે. તેએનો મજહુબ ઘટતો અને સલાંમતી ભરેલો હોવા છતાં, (તેની અંદર રેહીને) દેવ, વરૂ અને અક્ષનાં કાંમ કરવાને લીધે તે (મજહુબ) આદમીએના બાબમાં કુશમત તરીકે તથા અપવીતરાઈ સાથેનોછે. પાપ કરનારાં આદમીની રીતભાંત તેહની નોકસાંન કરનારી ઈચ્છાને લીધે તેહનો દોષખથી છુટકારો નહીં કરી સકે; કારણ કે તે નોકસાંન કરનારની ખરાબી અને ગેરવાજબીપણાંને લગતી ઈચ્છા પાક ખોદાએતાલાને લગતી ગણાતી નથી; માટે તે (ઈચ્છા) ને પેદાએશને પેદા કરનાર આપને લગતી (ઈચ્છા) કેહવી સજાવાર નથી. અને તે કાએદાની રૂએ કેહવાએ (બો) નહીં.

(૧૭) મીના અને ગેતીની અંદર જે (જાનદાર વસ્તુ) અહીં- ૧
૨મજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંણુ ધરાવેય, તે વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, મીનાએની અંદર જેઓ ખાલેસ અને ભલા (સ્પેના ૨
મીના) ને લગતાછે, તે યજ્ઞોછે. આએ ફુનીઆંની આમેજશવાલા લોકોની
અંદર, જેઓ બુરી સહમજવાલા (અંબ્રમેનીઉશ) ની મતલબ જે બદીને લ-
ગતીછે તેહને (પોતાની અંદરથી) બાહર કાહડવા, તથા દાંનાઈવાલા (સ્પન-
મેનીઉશ) ની મતલબ જે ભલાઈને લગતીછે તે તરફ પોતાને ફેરવવા સાડ,
જેરસા ભરેલા રાખેય, તે આદમીઓ ધજ્ઞોની મદદથી ગોસ્પન્દની જાતનાં
જેવાં, અને અહુરમજદની પેદાએશ તરીકેની નીશાંતવાલાંછે. મીનાએની
અંદર જેઓ બુરા (અંબ્રમેનીઉશ) ને લગતાછે, તે દેવોછે. આએ ફુની- ૩
આંનાં લોકોમાં, જેઓ બદીને પોતાથી દુર કરવા અને ભલાઈની તરફ પો-
તાને ફેરવવા સાડ, જેરસા ભરેલા રાખતા નથી, તેઓ દેવની મદદથી વ-
રૂના જેવાછે; અને વરૂ તથા ષફ્ફની જાતની માફક તેઓ અહુરમજદની પેદા-
એશની નીશાંતવાલા નથી. માટે તેહવાં (આદમી) ને પેદાના કરનાર દા-
દારની પેદાએશ તરીકે ગણવું સજવાર નથી.

(૧૧) સારાં અને નરસાં રાજને લગતો એતેકાદ, તથા તેથી ૧
જણાતા ભલી દીનને લગતા શરૂઆતના અને સેવટના
વખત વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, સારાં રાજથી દાનાઈ, સચ્ચાઈ અને ભલાઈને લગતો ૨
(લોકોને) વીસવાસ રેહુય; તેથી તે (રાજ) નો વખત યજ્ઞોને લગતોછે. તે
(રાજ) ની મારફતે ફુનીઆંનાં લોકોમાં ધનસાફનું પંથરાવું, તથા (તેઓને)
આખાદાંની અને સારી મદદનું મલવું થાએય. તે (રાજ) માં (લો-
કોની અંદર) ગણેઆંણુ, સાચવટ અને ખુબી હોએય. અને દાંનેશ-
મંદ તથા સાચ્યા અને બીજા ખુબીવનતા લોકોને 'વાજબી મોહટાઈ
અને ચહડતો દરજ્જો તથા હલકા દરજ્જાને લાએકનાએને હલકો દરજ્જ-
જો મલેય અને તે રાજની તરફથી દાંનેશમંદને હકુમત આપેઆમાં આવેય.

- તેથી ઘણુંએક આદમીએને ફરાગત અને શુષ્ક મલેય, અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં સ્પેનામીનોને લાએકની બનેય. અને તે (રાજ) અહુર-મનદનાં આખેરશને લગતાં રાજની શરૂઆતની બખ્શોશ તરીકે ગણાએય. (કારણ કે આખેરશને લગતા વખતમાં અશો અહુરમનદ) તેવાં (રાજ) થી એબ આપનાર (એહરેમન) ને પુરતી રીતે ઘટાડનાર, તથા તેહની અસલ કહ્યતને (લોકોમાં) આમેજ થવાથી અટકાવનાર અને ફુનીઆંની અંદર
- ૩ સેવટનો શુધારો કરનારછે. બુરાં રાજથી બુરી બુદ્ધિ, જીઠાઈ, અને બદીને લગતો (લોકોને) વીસવાસ મલેય; તેથી તે (રાજ) નો વખત દેવોને લગતોછે. (કારણ કે) તે (રાજ) ની મારફતે ફુનીઆંમાં બેદાદીને લગતી આલુદગીનું, બુરી આએપતને લગતાં શુષ્કનું, અને ઉજડ હાલતનું જાહેર થવુંછે. તેવાં (રાજ) ની અંદર (લોકોમાં) બુરી બુદ્ધિ, ઠગાઈ, અને બદકારી હોએય. અને બુરી બુદ્ધિવાલાએ, ઠગારા, અને બીજા બદકારોને વધારે મોહટાઈ, અને પસ્ત દરજ્જાને લાએકનાએને પાક લોકોને લગતું માંત મલેય. અને તે જાલેમ રાજાની તરફથી જે બુરી બુદ્ધિવાલાછે, તેએને હકુમત આપેઆમાં આવેય. તેથી ઘણુંએક આદમીએ સંકટ અને સખતી ભોગવેય. અને તેહને લીધે આએ ફુનીઆં ધનાહમીનોને લાએકની થાએય. તે (રાજ) ધનાહમીનોનાં જીલમગાર રાજને લગતી શરૂઆતની બખ્શોશ તરીકેછે. અને શેવટે તેહવી શરૂઆત કરનારા દરીએક જણને આપોઆપ હાંણી
- ૪ પોહુચવાનો બદલો મલવા વીશે ભલી દીનમાં જણાવેલુંછે. માંટે જે ધરમ-ગુરૂએ, બુરાં રાજને લગતી આલચલણ તથા બુરાં રાજને લગતી હકુમત (લોકોને) સીખવનારા હોએ, તેએનો મનહુબ તે બુરાં રાજની રીતભાતને મલતોછે. અને તે બુરાં રાજને લગતી આલચલણ લોકોને નોકસાંત કરનારીછે, તેથી તે (રાજને લગતી આલચલણ) બદકારીને લગતી આલચલણ તરીકે ગણાવી જોઈએ.

- ૧ (૧૧) આદમીની કેસમો, અને તેમાંની ઘણી એત્તમ અને સરવેથી બુરી કેસમ વીસે ભલી દીનને લગતો ખાલાસો.

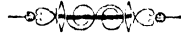

- ૨ જાણુ કે, (ફુનીઆંમાં) આએ (નીચે જણાવેલી) એઆર તરેહનાં આદમીએછે. (તેમાં એક આદમી) રવાંને આહનારૂં અને સારા તરી-

કાથી ચાલનારૂં; (બીજું) તનને લગતી ઈચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર ચાલનારૂં; (તરીજું) રવાંતને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકાવાલું; અને (ચોથું) જુરી ઈચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં. એમાંનું જે (આદમી) ૩ રવાંતને ચાહનારૂં અને સારા તરીકાવાલું છે, તે સરવેથી ઓત્તમ છે; કારણ કે તે સખખથી (તેહવાં આદમીનો દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ ખોલ્લો રેહ્ય અને તેહને લગતી ઈજનો રસ્તો બંધ થાયેય. (બીજું) તનને ૪ લગતી ઈચ્છાવાલું અને જુરા તરીકા પર ચાલનારૂં (આદમી), ઉલટી જાતવાલું અને ઘણું જ ખુરૂં છે; કારણ કે તેથી (તેવાં આદમીને સારૂં) ઈજનો રસ્તો ખોલ્લો થાયેય અને તેહનો (દોજખથી) છુટકારો મેલવાનો મારગ બંધ થાયેય. (તરીજું અને ચોથું આદમી) જે રવાંતને ચાહનારૂં, પણ જુરા તરીકા- ૫ વાલું, અને જુરી ઈચ્છાવાલું, પણ સારા તરીકાથી ચાલનારૂં છે, તે (ઉપલાં બે જાતનાં આદમીની અંદર) વચ્ચે દરજ્જેનું છે; કારણ કે રવાંતને ચાહનારૂં જુરા તરીકાવાલું (આદમી), રવાંતને ચાહવાના સખખને લીધે, તેમજ જુરી ઈચ્છાવાલું સારા તરીકાથી ચાલનારૂં આદમી, સારી ચાલચલણના સખખને લીધે, કદાચ દોજખથી છુટકારો મેલવી સકે; વલી પચ્ચોઈરીઓ- દકચ્ચેશ દસતુરોની તરફથી એ વીસેની દલીલ (આપણને) આપે પરકારે જણાવેઆમાં આવેલી છે, કે હુમેશાં ધરખથી (ઈચ્છાને નીતીને લગતી ચાલચલણથી) માંણસો અશો (ઈચ્છાને દોજખથી છુટકારો મેલવાનું) યાદ સકેય, સખખ કે સારા તરીકાવાલું લલી દીનનું (આદમી તે દીન) માં રેહીને જુરી અને ઉલટી ઈચ્છાને લગતાં કાંમો કરેય અને તે ઉલટી જુરી ઈચ્છાને લગતાં કાં- ૬ મથી તે (લલી દીનવાલા) ને (આવતી) મીનોઈ ફનીઆમાં ઈજ પોહ્યવાની બીહુક છે, તેમ જુરા તરીકાવાલો ઓદીન (પોતાનાં) રવાંતના ચાહને લગતાં કાંમ કરેતો, તે રવાંતને ચાહવાને લગતાં કાંમને લીધે, (આવતી) મીનોઈ જેહાંતમાં તેહને છુટકારો મલી સકે.

- ૧ (૧૮) જે રાજની રયતની અંદર સરવેથી સરસ રીતે
શુધારો થાએચ, અને બેહુદ શુધરેલાં આદમીઓ
પોતે રાજાને પ્રાએદો કરનારાં હોએચ, તે રાજનું
પાએતખત રોશની ભરેલું રેહચ, તે વીરો
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

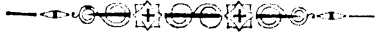
- ૨ જાણુવું કે, જે કોઈ આદમી વધારે હોનરમંદ હોએચ તે દુનીઆનાં દરએક માંણસની ઉપર એતખ સરદારી ભોગવવાને લાએકનુંછે. અને તે ચહુડતે દરજ્જેનું એટલા ઉપરથીછે કે, ઘણાંએક આદમીઓને તેહનીથી સાચ્યું ખોલવાનો અને ભલાઈને માંટેનો નેક બદલો મલેચ અને બદકારીને લગતી સજા થાએચ. જેથી કોઈબી (માંણસ) બેહુદ રીતે ભલાઈને સાડુ શોકી અને બદીથી દુર રેહવાની ખાહેશ વાલું થાએચ. અને તેથી દુનીઆં સવાબની ચાલચલણે કરી સમરેચ. અને એથી રાજનો કારોબાર ચલાવનાર (પરધાંન), માંનને લાએકનો, ઘટતા બદલાવાલો, અને પદવી મેલવનારો થાએચ. રાજને લગતા એાધેદારોમાંનો દરીએક એાધેદાર જે યજ્ઞને પસંદ પડે તેહવી સારી ઈચ્છા રાખનારો, સારી રીતે (રદખતની અંદર) સુધારો કરનારો અને રાજને ક્રાએદો થાએ તેહવા ક્રાએદાઓને અમલમાં લાવનારો હોએ તથા પોતાને દીનતાં ફરમાંન પરમાંણે ચાલનારા હાકમ તરીકે પસંદ કરનારો, અને રાજને કહ્યમત મલવાને માંટેનો દીલ-સોજીથી ઉદીઓગ કરનારો હોએ, તે (એાધેદાર) પોતાની હુમેશની ઉનચી અને ચહુડતે દરજ્જેની હીલચાલે કરી નેક આતમાવાલો (ઈઆને અશો), તથા નેકતાંમી ભરેલો (ઈઆને કીરતીવાંન)છે. અને તે, પોતાના જાતી ખોદાની તાબેદારીને માટેના નેક ખવાસથી, બીજાઓને સવાબનાં કાંમથી અને ગુનાહની પરહેજ કરવાથી સમારવાને લીધે, તથા તેઓના રવાંનને અશો બનાવ્યાએ, તથા સાડુ વીચારનાર, સાડું ખોલનાર અને સાડું કરનારા (અશો મરદ) તરીકે, તે, બીજા પરહેજગાર દીલવાલા લોકોને સાડું ચીનવદ પુલને ખોલલો કરવા* ને લીધે, પોતાની બેઆજર જાતને રોશનીમાં મેલવી નાખનારછે. (ઈઆને રોશન બેહુશતને લગતા યજ્ઞ અમેશારૂપન્દો અને અશો રવાંનોની સફમાં પોતાની જગો કરનારછે).

* ચીનવદપુલને ખોલો કરવો—તેહની મતલબ એછે કે, આપણાં મજ્જબને લગતાં પુમતકોમાં જણાવેલુંછે કે, આએ દુનીઆંથી ગુજરી જનાર આદમી જો

(૧૧) (કહું) માણસ અકલની સકતીવાલું છે ? તે વીસે ભક્તી ૧
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, દીનને લગતી સહમજ મુજબ, જે આદમી દાનાઈ ભ- ૨
રેલા સખુનવાલું, સવાબકાર, સારાં અનુકરણથી પસંદ કરવા જોગ કામ
કરનાર, અહુરમજદની પેદાએશનો કાએદો જોવાનો ઉદીઓગ કરનાર, યજ-
દાંની આરાધના કરવામાં પવીતર, માથેની ઘણી વેરદ કરનારાઓને સારી
સહમજથી ઉલટ આપનાર, અને સરદાર તથા ધરમગુરૂને લગતું કામ સારી
રીતે કરી જાંણનાર હોએ, તે આદમીને અકલની સકતી વાલું ગણવું.

(૧૦૦) જે (માણસ) સકતીવાલું, અને જે (માણસ) વગર ૧
સકવાલું છે, તે વીસે ભક્તી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, જે (આદમી) લાએક સકતી* વાલું હોએ, તે સકતીવાન ૨
(આદમી) છે. આદમીને લાએક સકતીવાલું બનવું, એ જેમ જોઈએ તેમ
અહુરમજદને લગતા સવાબનાં સાંધનની ખારફતે સવાબ કરવાએ, તથા ગુ-
નાહનાં સાંધણની ખારફતે ગુનાહ નહીં કરવાએ, અને બીજાં સઘલાં અ-
હુરમજદની તરફનાં ઘટતાં કાંમેા કરવાએ છે. આદમી વગર સકતી વાલું, ૩

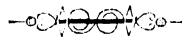
પુણ્યવતું અને સાચું હોએચ્છે તેહને મીનાઈ જોહાંનમાં ગુજર કરવાને માટેનો જે
કુદરતની તરફથી મુકરર કરેલો ચીનવદપુલને નાંમે આજપાતો એજમતી રસોછે, તે
ખોલો અને કુશાદિહ થાએચ્છે, અને તે રસતા ઉપરથી આસાંની સાચે તે અશો આદ-
મીનું રવાંન ગુજર કરીને તેહને સાચું મુકરર કરેલાં પેહલતનાં મકાનમાં જાએચ્છે.
પણ જો આએ દુનીઆથી ગુજરનાર આદમી પાપી અને સાચવટ વગરનું હોએ-
ચ્છે, તેહને મીનાઈ જોહાંનમાં ગુજર કરવાને માટેનો ઉપર કહેલો રસો છડીની ધાર
જોવો બનેચ્છે; તેથી તે રસે તેહનીથી ગુજર કરી સકાતી નથી; પણ તેહની ઉપર ફરજ
આવી પડવાથી, તે પાપી તે ઉપર ચાલવા જતાં નીચાંણમાં તુટી પડેછે અને તાંહાંથી
તેહને કેદી તરીકે દોજખનાં મંકટ ભરેલાં મકાનમાં લેઈ જવામાં આવેછે. (જુએ
પ્રોફેસર વેસ્ટર ગેઆર્ડનાં છપાવેલાં જ્વેદ અવસ્તાનાં દફતરમાં વંદીદાદની ૧૯ મી
પરગરદનો ૨૯ અને ૩૦ મો ફેકરો, 'દાદસ્તાને દીની' ની ૨૦ મી પુરચેમનો
જવાબ, અને ૬૦ મારટીન હાઉગની તપાસ ઉપરથી છપાએલાં પેહલવી વીરાફના
પાંચમા બાબનો ૧-૨ જો ફેકરો).

* લાએક સકતીની મતજબ માંણસને સવાબકારીથી મક્કતી સકતીની મહમજબી.

નાલાએક સકતી* ધરાવનારું બનવાએ છે. અને તેહને નાલાએક બનવું, એ જમ જોઈએ તેમ અહુરમજ્દની (તરફથી જણાએલા) ગુનાહના વસીલાએ કરી ગુનાહ કરવાએ, તથા સવાબના વસીલાની તારફતે સવાબ નહી કરવાએ, અને ખીજાં સઘલાં નાલાએક કાંમ અહુરમજ્દની સાંહમને કરવાએ છે. અને (તે માણુશ) ના લાએક બનવાથી, જે (લલા લોકો હાલમાં) છે, થઈ ગીઆચ અને (હવે પછી) થસે તેઓના જેવું નથી, પણ તેઓનો અંદર તે દાંનાઈની સકતી વગરનું, લલાઈ વગરનું, (આએ ફનીઆને લગતી) કાએઆ વગરનું†, અને (આવતી ફનીઆને લગતાં) લાએગ વગરનું છે.

૧ (૧૦૧) દાદાર અહુરમજ્દે માંન આપવાજોગ પ્રોહરના
જરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ ખુબી
(અથવા સારા ગુણ) હતા તેહને લીધે મજ્દી
અસની દીનની પેગમબરીને સાડું પસંદ
કીધો હતો, તે વીસે ભલી દીનને
લગતો ખાલાસો.

૨ જાણુવું કે, દાદાર અહુરમજ્દે સઘલી તનોમંદ (ઈઆને માણુસ જાતની કાએઆ વાલી) ફનીઆની અંદરથી માંન આપવા જોગ પ્રોહરના જરથુશત્ર સ્પીતમાનને તેહની અંદર જે કાંઈ સારા ગુણ હતા તેહને લીધે મજ્દીઅસની દીનની પેગમબરીને માંદે વધારે પસંદ કીધો હતો. તે (ગુણ)ને લગતી ઘણી ગણતરીમાં (મુખ્ય ગુણ એ છે કે તે સાહેબ) સંપુરણ વીચારવાલો, પુરતી અકલ ધરાવનારો, ભલી દીનને પસંદ કરવા માં સરવેથી સરસ, નેક વીચાર, નેક વચન અને નેક કાંમ કરવાની અંદર

* નાલાએક સકતીનો અર્થ આદમીને જુરાં પાપનાં કાંમ કરવાથી જે જુરી અને તેહને પોતાને હઝાક કરનારી સકતી મલેચ તેહનો સહમજ્દો.

† કાએઆ વગરનું—એટલે તે આદમી આ ફનીઆમાં શારાં કાંમો કરી પરહેજગારીથી ચાલીને આવતી ફનીઆમાં સહડતે દરજ્જાનું મુખ મેલવાને લાએકનું નહી બનવાથી, ગાએઆ તે આએ ફનીઆમાં નહી જણુમેલું હોએ તેહવું છે.

‡ લાએગ વગરનું—તેહની મોરાદ એ સહમજ્દી કે આવતી ફનીઆમાં પ્રણવનાં માણુસને તેણે આએ ફનીઆમાં કરેલાં નેક કાંમોના બદલો, બેહશતને લગતું મુખ ભોગવાના અને હમેશાં માંન અને ઇજાત ભરેલી હાલતમાં જીન્દગી ગુમરવાનો મહેલ, તે બદલો પેલાં પાપી માણુસને મળતો નથી, તેથી તે વગર લાએગનું છે.

૨ જાણવું કે, થઈ ગયેલી આલમનાં લોકોને મજદીઅસતી દીનના કામ્મેદાનું જાહેર થવું, તે (દીન) ને લગતા પેગમખર માંત આપવા જોગ ફરોહ-રના નરથુશત સ્પિતમાંતને દેવનાં કાલબુદ્ધને તોડવા સાડ વખાંણવાએ

[illegible]

અગ્રે જરતોશ્વત સ્પિતમાનનાં પાકકુદરેહરની હોમા ધમ્માદ કરીએય, કે જેણે સરવેથી સરસ સારા વીચારને વીચારીએ, સરવેથી સરસ સારા વચનો બોલિએ, અને સરવેથી સરસ સારાં કાંમો કરીયાં; જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો અધ્યોરનાં, સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો પેહલવાન † સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો ખેડુત ‡, અને સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો પેગમબર હોતો. જેણે (લોકોને) સરવેથી સરસ ગેયી સહમજ્જ આપી હતી. જેનીથી માંણુસજ્જતને આપતી દુનિઆને લગતી કહમ્મત, સચ્ચાઈ, સખ્ખુત, અને અહુરમજ્જની પેદા કરેલી સઘલી સચ્ચાઈનો સીતગાર પામેલી ભલી ચીજોની અને તે સાહેબની હકુમતને લગતા સખ્ખુતોની સહમજ્જ મલી હતી. જેણે સરવેથી સરસ અધ્યોરનાં, લડાએક, અને વરધીના કરનાર ખેડુત તરીકે ધણી રીતે દેવ અને અગણે-આંણુ માંણુસથી તેઓને લગતાં ચક્રર (ધમ્માને બીડીને લગતી હીલચાલ) ને ફેરવી હતી. જેણે આએ દુનિઆની હયાતી ધરાવનારી પેદાએશની અંદર સરવેથી સારી રીતે પવીતરાઈને વખાણી, અને અહુરમજ્જના કાએદા કાંનુતવાલી, દેવને દુર કરનારી મજ્જદિઅસની જરતોશ્વતી દીનને પસંદ કરી, તેહની મારકુતે દેવનો નાશ કરીયા; જેણે આએ દુનિઆનાં લોકોની અંદર દેવને દર્દ કરનારા અહુરમજ્જી ધરમને લગતા સખ્ખુત ધણી સારી રીતે કહેઆ; તથા દેવને દુર કરનારા અહુરમજ્જના ધરમને લગતા કત્રાંમ આએ દુનિઆનાં લોકોમાં પરસીધ કરીયા. જેણે તનોમંદ દુનિઆની અંદર સઘલા દેવાના નહી માંનવા અને નહી વખાંણવાજોગ તરીકાએને ધણી સારી રીતે કહેઆ. જે (સાહેબ) શેહરનાં લોકોની અંદર સઘલી સારી જીનદગી અને કદીમ મજ્જહમ ધરાવનારે હોવાને લીધે બજવન્ત ગણાતો હોતો. જેની મારકુતે સઘલા બોલાસો કરવાજોગ સચ્ચાઈના સખ્ખુતો (લોકોના) માંબોલેઆમાં આવેઆએ. કે જે (કલાંમો) ની અંદર તેણે દુનિઆનાં લોકોના આએ અને આપતી દુનિઆના રેહનોમા તરફે સચ્ચાઈ જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની, સરવેથી યોત્તમ અને સરવેથી નેક વસ્તુએ, તેહની વખાંણ કરીધી, અને જે દીન બીજી ચાલુ દીનનાં કરતાં ધણીજ યોત્તમ હતી તેહનો (દુનિઆમાં) ફેલાવો કરીયા. જે (સ્પિતમાંન જરતોશ્વત)ને

† આગળે જગોગે પેહુલવાંતનો અર્થ દેવોને, પુરા પવાસોને, અને પદીને તોડનારનો મહમજબો.

† ખેડૂતનો અર્થ નેકીની ઉત્પત્તિ કરી આજમના આતમાને તેથી ગુરૂત્વ
કરનારનો સહમજ્યો.

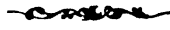
અને પેહેલો કબુલ રાખવાએ હતું. અને ખલકનાં લોકોને તેથી સુખ
 અને ફાએદો થએઓ હોતો. અને હાથાંખી ખલકનાં લોકોને તેહનીથી
 ફાએદાનું મલવું, બેહદ રીતે (આવતી દુનીઆને સારૂ પોતાને) સુધારવું, ન-
 ફાના સાથી થવું, બીજા ભલા લોકોએ પવીતરાઈ મેલવી, અહુરમજ્દના આત-
 શની જાલવની કરવી અને મીનો યજ્ઞોની યાદ કરવીછે. (હવે પછી જે) ખલ- ૩
 કનાં લોક પેદા થસે, તેઓને જરતોશતને લગતા હોશેતર*ના સંબંધ મેલવાએ
 અને તેહનીથી વરૂની મીસાલની જાતનાં કાલબુદનાં તુટવાએ તથા ફરેહબુત અ-
 ને અઈબીબુતને તે વખતે સકતીવાંત નહી રેહવાથી, ફાએદાનું મેલવુંછે. અને ૪
 જરતોશતને લગતા હોશેતરમાહુ*ના સંબંધને લીધે તથા તેહનીથી ડંખ માર-
 નારાઓના જેવી જાતનાં કાલબુદના તુટવાએ તથા તે વખતે ભુખ અને પીઆસ
 નહી રેહી સકવાએ (ખલકનાં લોકોને) ફાએદાનું મેલવુંછે. અને જરતો- ૫
 શતને લગતા સોશીઓશ*ના સંબંધને લીધે, તથા તે વખતમાં તેહનીથી આ-
 શમોગની જાતનાં કાલબુદને તુટવાના અને જઈફી તથા મરકીને અસકત
 કરવાના સબબને લીધે ફશોકન્ત (ઈઆને સેવટને લગતો સુધારો) તથા સે-
 વટની કાએઆને લગતું જે રીસ્તાખેજનું કાંમછે, તે કરવા વીસે દીનમાં
 જણાવેલુંછે.

સઘલી સારી ઇચ્છાવાલા અને સારી પસંદગીવાલા અમેશાસ્પન્દોએ દીલોજનનથી
 (દીનના) વીચારની તરફ (લોકોને) ઉત્તેજકરવાનું કાંમ ચાલુ રાખવાએ, (લોકોનાં દીનને
 લગતાં) ઈમાનનો વધારો કરનાર તરીકે, તથા લોકોના આએ અને આવતી દુની-
 આના રેહનોમા તરીકે, અને સરઆઈ જે સરવેથી ચહડતે દરજજેની, સરવેથી ઓ-
 ત્તમ અને સરવેથી નેક વસ્તુછે તેહની વખાંણુ કરનાર તરીકે, તથા બીજા ચાલુ દીનની
 અંદર જે સરવેથી મરસ (મજ્દીઅસની) દીનછે તેહનો (દુનીઆમાં) ફેલાવો કરનાર
 તરીકે, પસંદ કરેઓ હોતો. જેનાં ગણેઆણુ અને ભાષાંણુને લીધે, પાંણી અને ગ્રા-
 ડપાનો ઉલટવનતાં અને ઉધરભવવાલાં થએઆં. જેનાં ગણેઆણુ તથા ભાષાંણુને
 લીધે સઘલી રૂપેનામીનોને લગતી ચાલચલણવાલી પેદાએશે (આએ રીતે) ખુશહાલી
 ભરેલા શબ્દો કાહડેઆ, કે: આપણાં ભલાને સારું જરતોશત સ્પિતમાંન જેવો
 અથોરનાંત જણુમેઓઅ, તે જરતોશત (હોમ અને જીવાંમના) જોર અને બાંધેલી
 બરશમ સાથે આપણી યાદ કરસે, અને હવેથી સઘલાં સાતે કેશવરમાં (ઈઆને આખી
 પુરવી ઉપર) ભલી મજ્દીઅસની દીનની મારફતે આપાદી કરસે.

* હોશેતર, હોશેતરમાહુ, અને સોશીઓશ—આએ નાંમવાલા તરણ પેગમ-
 બરેને આએ દુનીઆમાં જનમવા વીસે તથા તેઓની તરફથી મજ્દીઅસની જર-
 તોશતી દીનનો દુનીઆમાં ફેલાવો થવા વીસેની અગમચેતી, આપણા પેગમબર
 અશો જરતોશતની તરફથી આપેઆમાં આવેલીછે; માટે આએ ઉપલાં નાંમવાલા
 પેગમબરો હવે પછી આએ દુનીઆમાં જનમસે અને તેઓની તરફથી ઉપર જ-
 ણાવેલાં કાંમો થસે.

**આએ પુસતક બીજાંને છપાતાં થાએલી બુલને લગતું
અનરાતી શુદ્ધી પતરક.**

સંદેશ.	સંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૭૨	૨૦	સવાખ કરી	સવાખકારી
૮૧	૧	કુનીઆં.. ..	કુનીઆંમાં,
૮૧	૨૨	સકતી ન	સકતીનાં
૮૭	૬	નથી.	નથી.)
૮૮	૧૦	સવારછે, ...	સળવારછે,
૯૧	૨૩	કુઃખી, ...	દેવાને કુઃખી,
૯૩	૩૦	અને	હઆને
૯૭	૨૫	તરાવત	તરાવત
૧૦૦	૨૭	મોહાવેર	મોહાવેર.
૧૦૩	૨૦	કુઃખી	કુઃખ
૧૦૭	૨૨	મારકૂતે	સરદારીની મારકૂતે
૧૧૨	૩૨	ગણીછે.	તેણે ગણીછે.
૧૨૧	૧૦	સકવાલું	સકલીવાલું

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

	Page.
What procures or does not procure for the people of this world	
the assistance of the Ijads in removing hardships	65
Holy thoughts are the source of high thoughts, words and deeds,	68
Regarding the different modes of passing one's life according	
as he is in a superior or inferior station	70
The superior, middling and inferior deeds pertaining to the	
good religion	72
Regarding the duty of reciting the Gáthás and doing other	
righteous acts at the request and for the benefit of a believer	
in an evil religion who should put faith in the good religion.	75
Regarding the gradations among good and bad men	76
What women are fit to be approved or disapproved of in	
accordance with the religion	77
How men should behave in obedience to their Creator ...	78
Regarding the creation within the bounds of the heavens, its	
behaviour and attributes	79
How does man acquire superior or inferior strength ? and how	
does he become improved or separated from his Creator ...	82
Regarding natural wisdom and the evil passions	83
How and from whom is the power of knowing God obtained ...	85
The Mazdiasnian religion is the law of God	87
Righteousness and sin are judged in the coming world with	
reference to the mental capacity of the person adjudged ...	89
Regarding the prohibition of marriage between a believer in	
the Mazdiasnian religion and a disbeliever; and the disad-	
vantages resulting from such marriages	90
The Pehlwi Námsétayés'né or prayer to God	102
The causes of happiness and misery in this and the next world.	105

It is through religious admonitions that man guides himself	
in this world through hopes of heaven and fear of hell	... 107
The reasons for making the Spénámíno prevail over the Ghaná-	
mino	... 108
Regarding the benefits resulting from connection with the	
Mazdasnian religion and the injuries caused by a want of such	
connection	... 109
He who does deeds of righteousness and remains aloof from	
sin is a far sighted man...	... 109
Regarding the lowest, the middling, and the highest relations	
with the Mazdiasnian religion and the advantages resulting	
therefrom	... 110
Regarding those who increase or diminish the fame of the	
Mazdiasnian religion	... 112
Regarding industry and contentment in this world with an	
eye to the happiness of the soul in the next	... 112
The reason why God rewards righteousness and punishes sin	
in man	... 113
Regarding the duty of praising God and thanking Him for	
his gifts	... 114
Regarding the duty of kings to remove hardship and harm from	
the world	... 115
The causes of earthquakes and the rending of the earth	... 116
Regarding remaining aloof from certain things in accordance	
with the precepts of the Paoiriodakés'io	... 117
Who among the living creation in the visible and the invi-	
sible world bear the mark of being the creatures of Ahúr-	
mazd	... 119
Regarding the hopes of good or bad times for the good religion	
derived from good or bad government, and the good or bad	
Beginning and the End	... 120
The best and the worst among four classes of mankind	... 121

	PAGE
The benefits derived by a ruler from a civilised people and educated officials, and the consequent increase in the glory of the kingdom	122
Who may be called a wise man ?... ..	124
Who may be called a strong man and who a weak man ? ...	124
The attributes of Zarthústra Spitmán which led to his being selected as a prophet by God	125
Regarding the benefits caused and to be caused to the present and future generations of mankind by the Mazdiasnian religion	127

ERRATA.

- Page** 69 *lines* 14, 15, 16, 18, *for* Madiasni *read* Mazdiasnian.
„ 72 *line* 10 from the bottom, *dele* the comma after highly.
„ 74 *line* 20, put a comma after corn.
„ 82 *line* 14, *dele* the comma after (which is).
„ 85 last note at foot, *for* Mazdiasni *read* Mazdiasnian.
„ 86 *line* 5, *for* offairs *read* affairs.
„ 91 *note* *, *line* 2, *for* riligion *read* religion.
„ 96 *note* * *line* 13, *dele* and Roman.
„ 96 *note* * *line* 18, *for* Canbyeses *read* Cambyeses.
„ 96 *note* * *line* 21, *for* sisters *read* daughters.
„ 99 *note* * *line* 2, *for* Mazdiasni *read* Mazdiasnian.
„ 102 *note* * *line* 5, *for* Horbad *read* Hérbad.
„ 111 *note* * *line* 3, from bottom, *for* offerring *read* offering.
„ 116 *line* 15 *dele* comma after air.

*

GLOSSARY.

- Page** 1 column 1, *line* 7 from bottom, *for* begining *read* beginning.
„ 12 column 2, *line* 16 from bottom, *dele* A presence.
„ 20 column 2, *line* 15, *for* month *read* mouth; and add, the face.
„ 22 column 2 *line* 1, *for* commence *read* commerce.

together with doing much harm to the Dévs, become the causers of much prosperity to the people. It is mostly owing to the increased success of the Ijaḍs, and the better government (of the soul) and the knowledge regarding the good religion, improvements in religion, and the relations with God, that man obtains a life such as he wishes and salvation. The coming of the Dévs is for the purpose of deceiving people as much as possible, and for originating in various ways, causes for harrassing them by advancing them in sin. For, when countless people in the world keep back from doing righteousness and advance in committing sin, then there is a great increase in the coming of the Dévs; and owing to that, not much room is left for the reaching of prosperity to the people of the world from the Ijaḍs, and owing to oppression, dissensions, religious blindness and deafness, dishonesty, evil thoughts, and immorality, people remain lean and harrassed. And men suffer much hardship, trouble and pain. Therefore, at such a time, a man should preach, among all men who advance in sin and keep back in righteousness, about turning back from sin and advancing in righteousness; and expatiate in such preachings upon no room being left for the acquirement of happiness from the Ijaḍs, owing to the road of the Ijaḍs, being shut up, in consequence of the great influx of the Dévs, by reason of advancement in sin and keeping back from righteousness; and explain that as a consequence, ample protection from God is not afforded and righteousness is not obtained. So that, owing to such preachings of that man, righteousness may reach to countless persons; and, owing to the keeping back of people from sin, and advancing in righteousness, cause may be afforded for the final triumph of God. (All)

the boundless goodness that accrues to man, consists in keeping aloof from sin and advancing in righteousness, in innumerable ways. Therefore, the man who teaches (people) to keep aloof from righteousness and to advance in sin is a dreadful man ; for, being under the government of Dēvs, he is, among countless people, an arrester of righteousness, and an increaser of sin, and a destroyer of the glory of God. And, that instructor in keeping back from righteousness and in advancing in sin, is really the cause of the risk of countless people running into hardship and ruin. As from want (of the application) of a remedy to the illness of the body of man, there is danger of the whole of his body becoming diseased, and even, the man quickly dies, by reason of the increase (of the malady), owing to the neglect of the remedy, so, (if men are not prevented from committing sin and made to walk in righteousness, their soul becomes subject to death, that is, becomes, for ever, a sufferer of the pains of hell).

-
- 1 Exposition in the Good religion regarding Holy Thoughts* being the cause of high thoughts, words and deeds in every matter. (¶v)

- 2 Be it known that, (man) becomes, through all his works and behaviour, possessed of the thoughts relating to the other world and fit for it, by reposing faith in all holy thoughts.† And being firm in religion, he is able to repent of higher sins ; but he whose faith is not firm in religion, even if he should pray much by means of his tongue and do much by means of his deeds, still (his work) will not be reckoned to be in accor-

---

* i. e. Knowledge of the Mazdiasni religion.

† i. e. The ordinances of the Mazdiasni religion.

of the tongue, so, the obtaining of good reward, by those who are deserving of good reward is (through a religious conscience). Therefore, if (man's) conduct is not linked with (religion), he does not obtain the good reward of the coming world.

1   Expositon in the good religion as to spending a life-time. (۶۸)

- 2   Be it known that, the spending well the period of life is through conducting oneself by means of the attributes of wisdom. He who is possessed of foresight knows what qualities belong to a high condition ; and, (he), filling himself full with the laws of the creator of the creation, obtains, through the qualities of the highest wisdom pertaining to those laws, a knowledge regarding each (period of) time. In superior station, man's time is spent in greatness of various kinds, to

Mobadín Mobad (with blessings) replied, May you live (long)! he who knowingly attempts to take the life of his lord, it is fitting, that person deserving of capital punishment should be cut down.

In the *Sháh-náméh* of Fir'ósí the same incident is thus alluded to :—

بفرمود تا موبد و کدخدای	بیدامد برخسرو پاک رای
ز دستور ایران پیدرسید شاه	که بدخواه را گرنشانی بگاه
شود در نوازش بدیدمکنه مست	که بیهوده یازد بجان تو دست
چو باد قوه است آن برآورد را	چه سازیم درمان خون کرده را
چذین داد پاسخ که مهتر براست	چه یازد بجان جهاندار دست
سریگداهش بیداید برید	کسی پند گوید نباید شدید

i. e. In obedience to the order of king Ardés'er, the Mobed came near him : to that Dastúr of Irán the king put the question : What is the punishment for an evil-wisher whom you have put upon the throne, and who, growing reckless because of such (your) graciousness, makes an unwise attempt to take your life ? And what remedy should be had recourse to in such case ? The Mobed replied : The crime of him who attempts to take the life of a king is very great ; therefore, as punishment for this crime his head should, without listening to the advice of any one, be cut off.

live, as good creation and to obtain happiness. And in inferior station, his time is spent in littleness of various kinds, to live as good creation and to obtain happiness. In (this) time of two kinds, there are two descriptions of qualities, which make him do deeds of right behaviour. (Among them) are those qualities which appertain to behaviour in superior station, and to deeds for spending time well, and to profitable deeds : through them man can become attentive to his good fame, to the goodness pertaining to his soul, and to (the) salvation (of his soul), in this wise. Thus, he might spend, under the guidance of reason, his better days in a good manner, in unambitious beneficence, in the unfretting adoption of means for the End, in disinterested movements, in industry unattended with evil passions, in purity unaccompanied with religious deafness, in happiness which is not perishable happiness, in obedience in which there is no disobedience, in generosity in which there is no miserliness, in truthfulness in which there is no screen, in fearlessness which does not arise in idleness, in justice without deceit, in magnanimity without pride, in good intentions, unaccompanied with evil designs, in conduct in which there is no evil desire, in activity which is without a covering, in courage unaccompanied by evil thoughts, and in other sinless qualities. Such a man is able to conduct himself well in the durable work of making himself respectable and pure, and of high and ever-renowned righteousness. (Similarly) man, in a lower condition (in life) by spending (his) time well under the guidance of reason, by keeping himself from tale-bearing and living circumspectly, by suffering pain without querulousness, by living quietly without thoughts of doing harm, by contentment without idleness, by frugality without miserliness, by pure-dispositioned-content-

ment unaccompanied with what is impure, by making acquisitions unaccompanied with disrepute or with desires (which would be disreputable), by increase without niggardliness, by gratefulness unaccompanied with ingratitude, by purity in which there is no keeping aloof from righteousness, by hospitality unaccompanied with selfpraise, by humility without meanness, by honesty unaccompanied with evil intentions, by greatness without revengefulness, by indebtedness that is without harshness, by choice that is without a touch of sin, and by other sinless qualities, qualifies himself as good creation, and becomes an abstainer from the smallest of sins.

---

1   Exposition in the good religion regarding superior, middling, and
inferior deeds. (११)

---

2   Be it known that, all the deeds, (commanded to be done) in the religion, have reference to righteousness ; and righteousness exists, that (men) should become good. Those persons, who render themselves of high station, and perform great deeds do so, through virtue. Whatever deeds get rid, in a high degree, of the Darújs, and render the world highly, purity-imparting the same are comprised in the four kinds of professions pertaining to the Mazđiasni, religion : among these, the deeds of Athornánship, consisting in approving of the worship of God, in instructing (people) in it, in explaining the the commands of the religion, in giving decisions in religious matters, and in doing other work pertaining to Athornánship, are the highest in rank.

3   In the profession of Arthéstár the deeds holding a high rank are heroism, embassy, and other political matters. In

should be purchased for its true price. For this reason, that thereby cattle and men might obtain much assistance, and, by the work of mutual support continuing among people, mankind might increase. From a good station (in life) these two benefits result : one has reference to the doing of the work pertaining to the more profitable business of the (coming) exalted world ; another to the earning of bread for one's maintenance. He who acts in accordance with the religion, is commanded by the good religion, to do the deeds commanded in the religion along with providing for his maintenance.

- 7 Again, those deeds which are of an inferior and lower rank than the above, have reference to the earning of honest bread, virtuously, by means of the business pertaining to the profession of a husbandman, and to spending life well. And thus there is a regular carrying on of the professions of
- 8 Athornán, Arthéstár and Hutokhs'. He who purchases for himself goods that have reference to evil, and manifests dissatisfaction at men living in his country and cattle being kept, and is very neglectful in growing corn in consequence of which (neglect) countless people suffer from want and starvation, and through whom all men and cattle become ill and wounded,—such a man is reckoned as an infidel. For, he, by reason of doing evil to the world through want, and by thus doing harm to human beings obedient to God, is rejected from good, and is a keeper of himself in relation with the Diminisher* (of virtue). And such a man is, notwithstanding the remedies pertaining to the good religion, a great sinner.

---

* i. e., Anghraméníús.

- 3 cable, deeds of righteousness should be done. As it is proper to give medicine to a sick person expectant of health, so it is lawful, for the sake of the soul, expectant of righteousness, of that believer in the evil religion who shows a liking for the good religion, during his lifetime, to do (righteous) works, and through their instrumentality to liberate the soul of that believer in the evil religion from hell. For, the righteousness done for the sake of the soul of that unfortunate (man) after he is dead and fallen into hell, does not help him, and no righteousness will release him from hell. As, by pouring medicine into a dead body, no help is rendered to it, and the medicine being useless to the body is wasted; so is the worship by means of the Gáthás in behalf of that Dév-worshipper.
-

- 1 Exposition in the good religion regarding the good, the better and the best among men, and the bad, the worse and the worst among those who are evil. (v 1)
-

- 2 Be it known that, whoever has a disposition and does works to cause prosperity in the world, and a disposition and does works to cause immortality in the world, resembles greatly Sosios' in disposition and work, and is the best among men and the highest in goodness. And he whose disposition and work render assistance to the work of that person (above mentioned) is of an inferior rank in goodness to that person. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of those (two) persons mentioned above is of an inferior rank in goodness.

He who is possessed of a disposition to, and is a doer of

works that, cause decrease in the world, is a doer of works of the nature of those of Johák ; and he who is possessed of a disposition and does works that bring death into the world resembles greatly the nature and work of Malkús* and is a holder of the highest rank in evil among wicked persons. And he who is a renderer of assistance to the disposition and work of that person is of an inferior rank to that person in excessive wickedness. And he whose disposition and work are not to oppose the disposition and work of the above mentioned wicked persons, is of an inferior rank in evil.

Exposition in the good religion regarding those among women 1
 who deserve to be approved and those who deserve
 to be rejected. (vr)

The (following) exposition in the good religion is 2
 made known regarding women whose conduct is fit to be
 approved or fit to be disapproved by any person of the good
 religion who is a giver of attention to this matter. Women 3
 are necessarily of these four kinds : good as well as bad ; not
 bad, and good ; not good, and bad ; and neither good nor bad.
 From among these any woman who is not bad and is good
 should be selected to manage household affairs and to give
 happiness and comfort to the master of the house. And to
 keep oneself free from unhappiness she who is good and bad
 ought not to be obtained ; and (men) should positively keep

---

* Malkús is the name of the heavy rain or deluge which destroyed the greater portion of the world and which was foretold by Ahúrmazd to King Jamshéd who built a place, called Varjamkard, with the object of protecting men, animals and trees from its disastrous effects. Vide Vendidad II. 46-60 ; and the Pázend Minokhérd, pársés 27.

aloof from choosing, from among the two descriptions of women mentioned above, her who is not good and is bad, over her who is neither good nor bad.

-
- 1   Exposition in the good religion as to how the creation of the Creator Ahu'rmasd ought to conduct itself. (vr)
-

- 2   Be it known that, the conduct of the creatures of Ahu'rmasd in this world consists in mixed thoughts through the instrumentality of two principles :* therefore, (men) should guide themselves by means of one of the two (principles),—by means of the affection of the mind fit to be approved and of
- 3   the wish fit to be approved. The guiding (of himself by man), from among the two (principles), by means of the affection of the mind fit to be approved, is brought about by means of the truthful elements† possessing the strength that has reference to life, which are in (his) body. And people, by guiding themselves by means of these elements, and smiting the Blemish-giver, obtain the relations of Fras'okant. And by guiding himself by means of wishes fit to be approved, man becomes improved in immortal and great thoughts, words and deeds ; and increases holiness by means of good thoughts, good words, and good deeds ; darkens the Darujs ; smites the Blemish-giver ; and does benefit to people. Of the two principles
- 4   which keep (men) in subjection, if any man makes

---

* i. e. Spentoméníus and Anghraméníus.

† By these truthful elements or principles are to be understood the eleven principles or affections bestowed by the Creator upon the soul as its honourable helpers. (Vide note at. p. p. 42 & 44 respectively of Vol. I. of the *Diakard*, Gujarati and English translation.)

people to act upon that principle which moves by means of the affection of the mind which is fit to be approved and makes them to hold relations with *Fras'okant*; and similarly, by making people act upon that principle which moves by means of the desire which is fit to be approved, and which has reference to immortality and greatness, makes the strength of the good religion and of good government to reach up to all people who act in accordance with the precept *húmat, hūkht* and *havras't* and fully increases holiness; and completely darkens the *Darujs*; and drives out the Blemish-giver and reduces (his powers) of causing harm; and makes people bright through goodness;—then that man is an improver (of men) for all kinds of goodness and has the forethought of the Creator. (But) those religious teachers who, to make people guilty, make them act by means of the mental affections and wishes which have reference to shortcomings at the End, thereby make themselves captive for ever and deserving of hell. Therefore, if their religion, while it makes (people) act wickedly, is spoken of as a religion of high rank, there is forethought in its not being spoken of in that manner. 5

Exposition in the good religion regarding the (creation) 1
in the heavens. (۷۴)

It is said in accordance with religion that the heavenly creation is prior to the earthly. Just as a bird is produced from an egg, so the creatures of this world and other creation have been produced. And as the egg surrounds the bird, so round about all creation are the heavens. There are three descriptions of mansions in the heavens: One of these is a mansion entirely without darkness, full of light, 2

- wholly good without evil, and joyous without any misery ; and the very highest mansion among them is named the *garothmán béhést* and in the best part of it is the residence of the Creator Ahúrmazd, the Ames'aspands and other Ijads, and the Farohars that have not (yet) taken birth (in this world), and of bright stars ; and it is without defilement from the Ble-
- 3 mish-giver. Another is a mansion lightless, dark, devoid of any goodness, wicked, devoid of any joy, miserable and black ; the meanest and uneven part of it is the residence of Anghraméniús, and of law-breakers, and of others who
- 4 come across the protection of the world. (The third mansion is that of this world, midway between paradise and hell. And it has both light and darkness, goodness and evil and happiness and misery ; and in it)* those who are possessed of the three attributes of contentment, superior rank (as regards the next world) and industry, without doubt hold relations with the Self-existent and know the Self-existent. The knowledge of the self-existent is (obtained) through wisdom ; similarly, faith in the Lord is (acquired) by means of the original unveiled eye belonging to the soul of man. Therefore, as an exemplar of the eye of wisdom, the veiled eye which regulates the body should be kept open with the original eye of the soul ; for, evil passions, ambition, envy, revenge and other destructive, hurtful and pain-giving Darujs (i. e. passions) remove the wisdom of man from his body and, by guiding (man) towards worldly good, and, through worldly good, snatch away the good (happiness) of the coming world:

---

* The portion in brackets has been supplied by the translator in accordance with the context. The original text seems to have been omitted by the transcriber of the manuscript sent to Surat from Persia, and is, consequently, not found in all the subsequent copies.

therefore, bodily attributes are (bestowed) to fight against (and) to make of no weight worldly good. For instance, to oppose evil passions (there) is the attribute of wisdom ; to oppose ambition, contentment; to oppose anger, meekness; to oppose envy, justice ; and to oppose revenge, patience. There are three superior attributes of wisdom,—contentment, magnanimity and industry. So long as these attributes remain (in man), so long the other evil attributes receive no weight. Those (persons) who are ruined in respect of the happiness of the coming world, owe it to their being attracted towards the happiness of this world. (So long as) the evil attribute of idleness is not held and kept in the body of man, (so long) the evil attributes in man, remaining dormant, hold up no screen to prevent the things pertaining to the soul from being seen. And owing to that the dominion of the eye of the soul remains free. And (thus) men secure the love of the Ijads, by looking well at (i. e. attending to) them, and knowing them ; and owing to that they hold relation with the holy Self-existent. Therefore, the religion imparted 5 by those religious teachers who put a veil before the eye of the soul, and who do the work of keeping back the Ijads* from man, is (calculated) to disappoint men in respect of knowing their Creator : hence those who command men to know the Self-existent through such a religion, certainly delude them, through such commands, towards thoughts of ruin. Therefore, such a religion ought not to be reckoned as a religion, but it must be called (a religion) for the worship of the demon of ambition.

---

* By Ijads must here be understood those principles suggestive of good thoughts, through the instrumentality of *asnidé khêrad*, which have been placed in man by God.

- 1 Exposition in the good religion regarding man's becoming possessed of superior strength through doing deeds of righteousness, and of inferior strength through doing deeds of sin ; and regarding (man's) improvement owing to righteousness and his separation (from his Creator) owing to sin. (v o)
-

- 2 Be it known that (man) obtains the most superior rank by doing righteous deeds through the strength (derived) from the righteous Principle* of the Spénámino. And (he obtains) the most inferior rank by doing deeds of sin, through the strength (derived) from the sinful Principl[†] of the Ghanámino. In the doing of the work relating to the two *minos*, the creation of a love for righteousness is owing to the reaching of the principle of righteousness, (which is), of good reward into the conscience of man ; and hence is man's improvement. Similarly, the production of a fondness for sin is owing to the reaching of the grievous principle of evil into the heart of man. It is for his (own) destruction that man embellishes himself through the Blemish-giver. The production of a fondness in man for the performance of the work relating to both the *Minos* depends upon (his) belief in the powers of each of them. (Man) is a believer in the good *Mino* of righteous principles for the purpose of acquiring righteousness ; and owing to that (the *Mino*) having the form of a beautiful young girl, be-decked in person and bearing the name of a virgin, comes forth as a helper in conducting after death

---

* By the righteous Principle must be understood Béhman, the invisible principle which originates all good thoughts.

† By the sinful Principle is meant Akoman, the invisible principle which originates all evil thoughts.

the soul of the righteous (into paradise); and the soul of the holy man is enabled, owing to righteousness preponderating over sin, to pass the road along the *Chinwad* (bridge) and to mount high towards the high, ever-to-be-chosen mansions (of paradise). Again, (man) becomes a believer in the evil *Mino* of sinful principles by doing deeds that help sinfulness; and owing to that the (*Mino*) that gives evil assistance (after death) to the unfortunate soul of that sinful (man), comes forth to meet it in the shape of a girl, be-decked in person as a courtesan, bearing the name of a married woman and possessed of a hurtful constitution. And the soul of that sinful man, owing to his sin being greater than his righteousness, having been carried along the lower pathway connected with the *Chinwad* (bridge) is imprisoned in the abodes (of hell) with that evil-bodied (courtesan).^{*} And the information which is found in the good religion about this (subject) is this that for him there is no liberation till the time of *Fras'kéréti*, but that he will have to suffer (till then) the pains and stings (of hell).

Exposition in the good religion regarding the heavenly principle of wisdom and the evil passions. (۷۶) 1

Be it known, that all good qualities exist because of the heavenly principle of wisdom. And in it are comprised 2

---

* On the morning following the third night after death, the souls of deceased persons, according as they have led a righteous or a sinful life, meet with the apparitions above mentioned, which represent actions good or evil; and in their company pass into paradise or hell, as the case may be, to enjoy the happiness of the former or suffer the pains of the latter. For a detailed account vide *Vendidad*, Fargard 19 V. 27 to 34; and Fargards 2 and 3 of *Hādokht Nusk*.

(these) six good qualities. Of these, one is the (quality) of consummate thought, which is free from (any) relation to immoral thought that has reference to faults ; another is the quality of courage, which is free from the touch of sinful discord ; the third is the quality of industry, which is free from avarice which is a fault ; the fourth is the quality of contentment, which is free from the contact of idleness ; the fifth is (the quality) of approbation of wisdom, which is free from the selfishness of faulty evil propensities ; and the sixth is (the quality) that has reference to the increase of wisdom, which is free from faulty perverse desires. Whoever has in him the above six helpful qualities, he is possessed of heavenly wisdom. And, consequently, that (man) possessed of heavenly wisdom is enabled, among all defective men, to protect

3 (himself) well and to attain superior rank. All the evil qualities that are in man are owing to the faculties of the evil passions. And they are these six law-breaking evil qualities:—Of these, one is (the evil quality of) immoral thought which is devoid of consummate thought (and) which is sinful ; the second is (the evil quality of) discord, allied to faults, (and) wanting in courage ; the third is (the evil quality of) sinful, unindustrious avarice ; the fourth is (the evil quality of) sinful, idle discontentedness ; the fifth is (the evil quality of) sinful selfishness of the evil passions, which is devoid of the approbation of wisdom ; and the sixth is (the evil quality of) sinful, perverse desires, unlearned in knowledge. He who, owing to evil passions, is possessed of these six perverse evil qualities, endures much hardship and his faith is the perverse path of evil passions. Owing to that he is,

4 among men, a bad man and fit to be despised. (Therefore)

the religion of those religious teachers who are disapprovers of the trouble (necessary) to virtuous honesty and are promulgators among men of a religion that is hurtful to them, causes hardship and injury of every kind to men by means of perverse conduct which is influenced by evil passions. (Such a religion) is, in accordance with the ways of wisdom, considered as obstructive to mankind, as also, inimical to them ; therefore, it is not proper to call such a religion a religion.

Exposition in the good religion as to how to know the
Lord Creator. (vv)

It is said in the religion that, it is through the power 2
and the assistance of the Ijads that man knows the holy Self-existent, fights with the Darújs and delivers his body and soul from them, and possesses the power of managing the other creation of this world. Under the design of the Creator, man is born, and has the power to direct himself, under the superintendence of the Ijads. The abode (in man) of the 3
evil qualities of the evil passions is for the purpose of obstructing heavenly wisdom and for contriving to plunge man into sin. The power of the Blemish-giver reaches into man through the perverse principles, and owing to that such (men) give pain to the Ijads. That which procures friendship for people of this world among beings of the highest order* is heavenly wisdom.† Through it men know their Creator and live in confidence in the Lord : and know that the Ijads are

---

* i. e. The Ijads, the Amés'áspands and the spirits of holy men.

† i. e. A knowledge of the Mazdiasni religion.

(i. e. exist) for virtue; the *Ḍévs* for vice; the Truthful for truth; the Untruthful for untruth; the Benefactor for benefit; and the Harm-doer for harm: And by means of the good religion (they) keep aloof from sin, acquire righteousness, carry on (the affairs of) the world, maintain their bodies, and save their souls (from hell). Evil passions are, owing to evil, mean and extremely hurtful, and they have reached among the people of this world from the Blemish-giver, for their destruction; owing to them men remain without the power to know their Creator and in want, and suppose that the *Ijāds* are (i. e. exist) for vice, that the *Ḍévs* are for virtue; that the Untruthful is for truth, that the Truthful is for untruth, that sin is for righteousness, that righteousness is for sin, and that benefits are for harm; and (thus) they are damned. And owing to the evil religion of the Blemish-giver they remain aloof from righteousness, run towards sin, do evil to people, and do not approve of the thoughts connected with the invisible *Ijāds*. It is owing to the superior strength and the superintendence of heavenly wisdom that man keeps aloof from the perverse path and has the life of the good path. And it is owing to the superior strength and the superintendence of the evil passions that man remains aloof from the good path and passes his life in an evil manner. Therefore, those persons who are spoken of as religions teachers ought to impart the religion of heavenly wisdom to those among the living creation of God whose conduct, being without a proportion of heavenly wisdom, is that of the evil passions, that they might repent of the deeds done through the evil passions and pluck out the roots of sin. Not only that, but (they) ought to hold in contempt those among men who are thankless to God and are sinful.

Of the way of the Mazdiasnian religion being the law of Him   1
who has the power of forbearance.* (v 1)

Be it known that, as bright light is an exemplar of light   2
of a higher kind and as true wisdom typifies all wisdom and
truthfulness ; so the law of the Mazdiasnian religion of the
Forbearer points out the way of the religion for His worship.
And so in the scheme of the good religion there are three
doctrines. One of them has reference to life in this world in
the flesh ; the second is about the invisible world which is to   3
succeed the bodily state ; and the third has reference to the   4
work of Fras'okant at the End. The scheme as regards the   5
present world consists in remaining aloof from hurtful objects
and in alleviating human misery. Therefore, he who is a
worshipper of God, acts properly according to law, keeps
aloof from causing pain or harm, and, having knowledge of
the ills and pains affecting his body, keeps himself happy ; and
he through every object that gives happiness, knows his
Creator. For man to know his Creator, is for the purpose of
knowing Him of the evil religion.† The pure, by living accord-
ing to the law (and) committing no transgression, and by not
breaking their word with others, become fit for the work of
the religion. The (second) doctrine,—(that) relating to the   6
immortality of the coming world, after the bodily state has
been ended, has reference, to the purchase of the merchandise

---

* We have cause to rejoice at the epithet of one who has got the power of forbearance applied to God. How placid, grave and large minded soever a man may be, there are times when he exhibits anger and opposition towards those who cross his will. But God, notwithstanding that he is omnipotent, extends his mercies to man, permits his existence in this world and affords him protection, though he goes against His will, and commits deeds of sin, and neither remembers nor thanks his Maker. What then must be His power of forbearance ! Surely this is an attribute befitting his Godhead.

† i. e. Ahéréman.

of righteousness for the purpose of remaining pure, as far as possible, while living in this world, by means of every wish and conception regarding the soul ; and to the removal of

7 sin. The last doctrine, about the Fars'okant, has reference to the well-meaning design of the Creator regarding the End. It contains excellent precepts regarding the purification of the good dispositioned creation, and the plucking out from among mankind and breaking the powers of the Blemish-giver which render (men) sinful as well as untruthful, and the imparting of complete purity from the pollution of sin to the souls of transgressors which have been rescued from hell, and improving their enfeebled condition into the eternal immortal nature of the souls of holy men and making them highly lustrous : (so that) no one from among the creation of the Self-existent might

8 render himself greedy through greed. Among the people of this world his work is not in accordance with the law, whose business it is to wound and to give pain. For, to do harm and to give pain is the work of perverse, (and) irreligious

9 persons and of those who are disobedient to God. Therefore, if there be religious teachers, who, being of the religion with the doctrines about the coming world and the redemption at the time of the Fras'okant, do not adopt means to deliver other persons in whom all desires and ideas have reference to the source of sin, and if, in consequence, a great many men, being eternally damned, are thrown into hell unredeemed ; their religion, although from God, is calculated to make (the men of) their race (fitted) for the evil End, owing to their not making people act according to the law, giving them evil assistance, and not imparting to them knowledge regarding the End. And as much a wolf is said

to be the destroyer of its young, owing to the influence of greed which is connected with idleness ; (so much destructive are such religious teachers).

Exposition in the good religion regarding that in respect of 1
 which the soul is finally judged. (v9)

Be it known that the final judgment of the soul bears a 2
 relation to its desires and capacities. And men in this
 respect are essentially of five kinds. One (kind) is (composed
 of men) whose desires are conscientiously (set) on (their)
 Creator and His religion, and who possess the requisite
 intelligence to make enquiries respecting them (both) with
 the object of knowing them : hence, if such a man makes
 enquiries regarding the good religion and acquires knowledge
 about it, and putting faith in it, does righteous deeds as is
 enjoined by the good religion, and keeps aloof from sin, he,
 according to the religion is a holy man. But if (he), being
 possessed of the power to make enquiries, is unable to obtain
 knowledge regarding the good religion, and, notwithstanding
 (every) possible effort, is disappointed in (his) enquiries ; he
 (yet) has hopes of delivering (his soul) from hell, by doing
 any righteous deeds in accordance with practice made current
 by conscience which is from God. Another (kind) is (com- 3
 posed of men) who love (their) Creator and His religion
 cordially but who do not possess intelligence enough to
 obtain by enquiries, as much knowledge as is necessary,
 concerning the good religion, and who so far as they know,
 keep aloof from sin, and do as much rightcouness as they
 know of : such men, owing to (their) loving (their) Creator and
 His religion and to the strength of that righteousness and of

- the keeping aloof from sin, have hopes of being delivered
 4 from hell. The third (kind) is (composed of men) who love
 the holy God and His religion with their hearts, and are
 eager to make enquiries, but have not intelligence to under-
 stand the good religion, and who are such men as are unable
 themselves to understand the design (thereof) owing to lack
 of wisdom. The salvation of such men is possible through
 the power of (directing) their hearts towards the self-existent
 5 Creator and the wisdom of His religion. The fourth (kind)
 is (composed of men) who love the Creator and His religion
 with their hearts, but have not the intelligence to understand
 the good religion by making enquiries regarding it, and who
 are such men as are unable by means of the faculty of intel-
 ligence to obtain a knowledge (through others) of what is not
 in their possession. For such men there is a means of salva-
 tion through their hearts being with the holy Self-existent
 6 and His religion. The fifth (kind) is (composed of men) who
 have not the heart to love (the) Creator and His religion:
 for such men, notwithstanding the connection with sin, there
 is a reason for their deliverance from hell, owing to the
 desire (for love) having been taken away from their hearts.

-
- 1 Answer returned by a He'rbad* from a knowledge of the Mazdi-
 asnian religion on being asked the reason why it was
 wrong for a He'rbad to marry with a
 well-loving Ya'hu'di.† (Λ•)
-

- 2 The reason is that, wounds, harm and pain having been
 caused by a defendant to a complainant, a discussion

---

* i. e. A priest.

† i. e. A Hebrew.

3:

* The following *avčšâ* from the fourth fargard of the Vendidad testify to the position that the Zoroastrian religion contains no commandment sanctioning marriage with a person of any other than the Zoroastrian religion :—

၀-၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂၁၃၁၄

i. e. (O holy Zaršōst!) if coreligionists (of the Mazdeian religion), brethren and friends, manifest a desire to obtain riches, to take a wife or to learn science, (do you) bestow riches on those who desire to obtain it, cause to be married those who are desirous of taking a wife to themselves, and impart *Máthraspént* (knowledge regarding the Zoroastrian religion) to those who wish to learn the sciences.

† *i. e.* Affinity, relationship by marriage.

the people who have been born, and will be born, owe their existence to this ancient ancestry. The creation (of man) having thus originated from the holy Self-existent, a means is (thereby) furnished of knowing Him who is the Lord of existence; that is, the people of all the *Kes'wars* have obtained knowledge regarding the holy Self-existent through the increase of creation, and thus the author of that increase is

5 known. I must (here) state that the *Dévs* are the enemies of man, (and) their wishes and movements are for destruction; therefore, it is incumbent (on men) that they should be eager in forming marriage alliances, that thus they (the *Dévs*) might be brought to an evil destiny. All men are bound fully to acknowledge their obligation to the Lord who willed the commencement of this work (*i. e.* the creation of mankind in accordance with laws), owing to which (acknowledgment) much dread, pain and harm are caused to those who are their enemies (*i. e.* the *Dévs*), and their power is diminished; and thus they find no occasion for obstructing and harming mankind. So long as there exists (among men) righteous doing like this (*i. e.* like that of *Khétioçath*), so long they are able to render the *Dévs* miserable, afflicted, terrified, and oppressed; and in this way the righteous obtain the reward

6 and recompense of righteousness. (Again) I must state that (the) children (of men) generally resemble in features, shape of body, growth, goodness, intelligence, goodness of disposition, gratefulness, affection, enterprise, constitution, and similar other matters, the original parents who give them birth. And this is considered very proper and just. Again, ideas are suggested to us on this subject by this (consideration) that, the *Athornán* class, which is pure, (always) has faith, in

the coming world, is grateful, shows magnanimity towards the weak, and keeps in fear of God. And the Arthéstár (class) is (always) a bearer of the battle-axe, a promoter of order in this world, of stalwart body, powerful, stout-hearted and brave ; and remains unsatisfied with (even) lifelong battle and daring ; and like a hunting dog or a wolf, is careless of life, and does not keep aloof (from taking the life of others). Again, meek cattle are not cruel like the wolf ; similarly, a wolf is not so noble (an animal) as a (hunting) dog ; and without the (hunting) dog, the bodies (of man and cattle) cannot be protected*. Again those horses which are foaled by fleet Aráb (sires) out of native (dams), do not run like Arab horses. Similarly native born horses do not run like Arabs. (Nor), similarly do Badávit (horses) resemble native (horses). Again, a mule, born of a horse and an ass, does not exactly resemble, in (its) nature, either the horse or the ass. In this manner, none among these (animals) resemble each other, and that being so, injury is done to the true breed and the progeny (thereof) does not increase. Therefore, there is great advantage in preserving one's race in an uncontaminated condition. Hence what I say is this, that among men four varieties of affection are recognised between children born to brothers and sister : one (where) the children of one brother love those of (another) brother ; the second, (where) the children of a brother love those of a sister ; the third, (where) the children of a sister love those of (another) sister ; (and) the fourth, (where) the children of one cousin (love) those of (another) cousin. Owing to such (love), persons of these four descriptions enter-

---

* The subject of the protection afforded by dogs to cattle and men against wolves is mentioned in the *Vendí dáí*, fargard 13, V. 39 and 40.

† The name of a variety of fleet horses.

tain love, solicitude, eagerness, and desire for the support of their children of four (corresponding) descriptions ; and thus they give birth to stainless children.

11 (QUESTION). Similarly then, it is much more necessary to love children that may be born of connections formed between father and daughter and between son and mother, and to be careful for their welfare and safety ?

12 (ANSWER). It is (well) known that among some nations sexual congress with (ones) children is considered to be highly pleasurable and in accordance with religion, but the cause of this (custom) must necessarily be some inferior descendants of some person of a different race and of a perverse religion*. And if,

* In the description of the manners, and religious customs, of the A'khs'ian sect, given in the 13th Chapter of Dabéstan it is stated that the founder of this sect was mobéd A'khs'i an inhabitant of Persia. These people disbelieved in the existence of heaven or hell or the day of judgment, and in their actions followed no rule but that which their inclinations set them. They considered it lawful to have sexual intercourse with daughters, sisters, mothers and mother's sisters, and with those born of them. The passage in the original Ms. bearing upon the last mentioned subject is the following :—

نزد این فرقه وظی دختر و خواهر و مادر و خاله و آنچه از ایشان بزیاد رواست

From the above account this was clearly an infidel and irreligious sect. With any such sect residing in Persia the believers in the Mazdæsnian Zoroastrian religion can have had nothing to do. But we find that certain Greek and Roman writers have, without proper inquiries and relying upon untrustworthy accounts, attributed the practice of unlawful marriages to Zoroastrians. Thus Philo and Diogenes Laertius write of the Parsis : “ the Parsis were in the habit of marrying with their mothers and sisters. Alexander put a stop to these incestuous marriages.” Herodotus writes : “ Canbyes was married to his sister Atossa ” : Strabo “ The Parsis are by their religion free to have intercourse with their mothers.” Plutarch in the life of Artaxerxes (i. e. Béhman) writes thus : “ This King had made his two sisters Atossa and Amestris, his wives.” These and similar statements of other writers will be repudiated by not only Parsis, but by European scholars who have studied the Zoroastrian scriptures and are conversant with the history of the race. And yet Messrs. David Shea and Anthony Troyer, the English translators of the Dabéstan, have in their notes, frequently quoted the above writers with approbation, thus attaching a weight to their opinions which they do not deserve. This is a circumstance which is as disagreeable to us as it is discreditable to the translators. Vide English translation of the Dabéstan, Vol I. pp. 191 and 209. published in 1843.

through such connubial love and joy, a son be born to a person of his daughter, he would be (her) brother while she would be considered his (the son's) mother. And of any son born of the intercourse between mother and son, he (the begetter) would be reckoned the brother as well as the father: therefore, this is an improper and incestuous marriage custom. If so, such a person has thereby no part in the prayers to the Self-existent and in the joys of heaven, but gives rise thereby to increased harm, and, while doing no benefit, is not of a pleasant aspect, and has many blemishes. If you mean to ask, what evil aspect there could be in this? then you must attend to this, that if the mother or sister or daughter of a person should happen to be wounded in her private parts, and it is indispensable that she should go to a physician and get him to put a seton in that place, what is there wrong in her father, son, and brother keeping aloof from doing the work of the physician? For it is not proper that they should touch the part rather than a stranger. 13 14

(QUESTION). If those who wish to form such a pair (of a Hebrew and a Pársi) should let their intention of being positively husband and wife be known by means of a message, and should make arrangements therefor, and should inform all the people of the city, by means of the drums and pipes used on the occasion of marriages, that they are going to marry, that is, that "such and such Pársi is going to do such and such a thing (marry) with the daughter, sister, or mother of such and such Armenian," and if, after people have been made acquainted with the matter, a (married) pair was formed of them, that ought to be proper. How can (such a pair) be evil of aspect and mutually un- 15

loving? (On the contrary' such a pair) is not ill-seeming, one towards the other and is mutually helpful, through good behaviour.

- 16 (ANSWER.) It is apparent that, difference of race cannot secure an advantageous condition to pass life in, connivance at defects, similarity of thoughts, participation in benefits or injuries occasioned to one or the other, and contentedness over what is earned; for, some women in spite of the inability of, and (owing to) lack of courage in their husbands, force them to purchase more articles for their use (than are necessary), and, failing to obtain these, from their husbands, domineer over them, to show off their superiority: just as a great many other foreign women are ready to domineer in like manner and require ornaments and beautiful dresses to wear, slave-girls, pleasant-looking colours, perfumes, and a great many other things liked by mistresses of houses, which cannot be promised. And if there is no escape but in promising them, (then) there follow quarrels (and) abuses, and bad words are uttered. And if increased pressure is put to obtain them, then the mystery remains hidden, and they (i. e. husband and wife) misbehave (towards each other) day and night, and look not at each other's face. And the bad woman goes away to the house of her parents, and drags (her) husband before the judges, and (the judges) give a decision for her to remain (with her husband) without doing harm. And if the husband should say that he did not wish to keep her as (his) wife, because of the various evil defects, harm, hardship, vice, and sin in her: But, if the judges, should not dissolve the marriage on any one of these grounds, then, how

can that pair secure an advantageous condition, a good life,—living on small means, spending (their) time with honour,—and the higher strength to live contented? If you reply 17 that such consequences result from races that are evil-thinking and mean, then, it must be borne in mind that the increase of evil and meanness does not take place of itself, but a great many children become vicious by taking a liking to the disposition of others and by loving them. (Some people assert), from thoughts connected with sexual congress, that many (children) derive beautiful forms from beautiful women; but according to the opinions of those who live under the protection of the pure Ahúrmazd such a woman is ugly, for, we consider (the practice of) having sexual congress naked, (a) bad (practice), and similarly, (other) people consider it a blemish. And we consider those to be beautiful, who have clothes on, and they (i. e. persons of the opposite view) consider them to be depraved. We consider him (or her) beautiful whose nose is uniform with his (or her) face; (but) those whose nose is higher than the face, consider him (or her) ugly, and say that that (nose) which comes out like a wall between the two eyes is fit to be preferred and is beautiful. From this it appears that beauty and ugliness are not original (ideas) but that they consist in the choice (of men). Similarly, conscientiousness consists in moving within (the sphere of) that religion which is ancient and which explains the design (of things)* He who has shaved his head appears to us to

---

* The object of the Hérbađ in requiring that faith should be reposed in the Mazdāian religion is to point out that it is not unlawful according to that religion to marry a woman of a different religion, provided she professes the former. We learn from the history of the Sassanian Kings that Behrām Gor and Nos'rwán were married to foreign women: but these marriages must be understood to have taken place after the brides had made a profession of our faith; for, otherwise no such marriages could take place according to our pure religion.

be ugly, for in our religion such people are considered *margarjân* sinners.* Those citizens therefore, with whom it is lawful to shave their heads, are prohibited on that score. There is, then, wisdom in this that she, who cannot on every side be thought badly of, should for purposes of righteousness be considered to be beautiful. In some communities the practice of acting thus (i. e. marrying) among themselves does not prevail at all ; but they have (a practice) of (marrying), if (they) should like them, wicked and irreligious persons wherever found. But we in accordance with the way of wisdom, i. e. in a way to secure from the Creator the reward of righteousness for those born thus,† are preservers of (our) offspring and protectors of (our) progeny. And it is for this reason that we are (reckoned to be) people who take means for the End, and (who) place (their) affections (on women) in such a way as to benefit (their) children, assist (their) descendants, and secure the hope (of heaven) to (their) progeny : and, similarly, he is a delightful husband who is sweet-tongued, gives much happiness, is harmless, is gain-causing in various ways, is full

---

* The epithet *margarjân* signifies "a sin or crime the wages of which is death ;" but a man who gets his head shaved cannot be said to have committed an offence deserving of death. There are two reasons for the prohibition against shaving the head contained in the Zoroastrian religion. One is that the Zoroastrian religion was first promulgated in Irân, a country the climate of which compels its inhabitants to wear warm clothing, and hair on their heads, to protect themselves from the effects of cold. Another reason is that on the head being shaved there exudes from its skin fluid matter which by the Zoroastrian religion is considered injurious. Hence the prohibition in our holy religion, and the command instead that the hair of the head should be cropped. This prohibition has not been observed by all Zoroastrians since they came to India, the Athornân class alone having obeyed it. The reason, therefore, why the offence of shaving the head is designated by the term *margarjân*, is evidently that the person doing so thereby exposes himself to injury, the term *marg*, sometimes signifying pain or injury as well as death.

† i. e. Of intermarriages in the same community.

of resources, highly skilled in the arts, beautiful, and a giver of other wellknown comforts; as also a remover of injurious and hurtful things, fearless, of himself brilliant, and a rejecter of the customs of (other) people. All our ancestors and forefathers have been (in the habit of) approving, in accordance with the provisions of the religion, such deeds (i. e. marriages) and doing them. Therefore, he who is known to the people as seeking salvation ought to be considered beautiful. Again testimony to the same effect is afforded us through the intellect that, that which is improper should not be done. If you should wish to assert that 18 although to do so (i. e. to marry in this manner) is considered mean in our religion, that is, is prohibited by the religion, yet those precepts which are founded in wisdom should be observed, (the answer is) that that precept (as to intermarriages between different races) does not appear to us to be wise and of the first rank: the reason of which is that it appears on a minute (and) real examination that, as the creation of all mankind depends on *Khétiodath*, that is on marriage, so the creation of wisdom of every kind depends upon the union of these two—*A'snékhérad** and *Gos'osarútkhérad* :† of these, *A'snékhérad* is the female and *Gos'osarútkhérad* is the male: these two are as brother and sister through God, the Creator. And to every living thing of this world there is maturity and improvement through the relative proportion of these (two). In the same manner, water is a female and fire a male: they too, in their class, should be considered as brother and sister. If their mutual relationship

---

* i. e. Natural or innate wisdom regarding paradise.

† i. e. Wisdom acquired through the arts and sciences.

he prevented, destruction would be caused thereby;* not only that, but the life giving semen itself which is generated in the brain, by the equiproportioned strength of water and fire, would be injured. For, if water was in excess it would decompose it (the semen) and if fire (i. e. heat) was in excess it would burn it (the semen).

- 1 Praises (composed) from a knowledge of the good religion for recital in the daily prayers to Da'da'r Ahúrmazd. (A1)

- 2 Be it known that, every person of the good religion ought, when reciting, at the beginning of a Gáh, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* and *Yes't*, to Dádár Ahúrmazd, positively to recite together with the Avésta this prayer. A person of the good religion who is praying, as also he, who is not qualified to pray, when he arrives at the age when he can pray, ought, at the time of reciting, (standing) opposite to the sun, *Niáés'* to Dádár Ahúrmazd, to recite, with knowledge and attention, precepts made known in writing below. And at the end of this praise, three *As'éim-*

---

* In bringing forward, in support of the doctrine that a believer in the Zoroastrian religion ought to form the marriage tie with a person of the same faith, the analogy of *As'nékhêrad* and *Gos'osarútlkhêrad*, as also of water and fire, which are considered as created in nature as brother and sister, the intention of the *Hórbađ* is to point out that as these having been created by Ahúrmazd, may be said to have sprung from a common origin, and as the union of these gives birth to excellent deeds and things partaking of the qualities of their original source Ahúrmazd, so, the marriages of Zoroastrian men and women among themselves give birth to honest and worthy offspring: and that an opposite result follows the adoption of the opposite course.

vohús* should be recited, and at the end of each As'hémvohú the head must be bent down and a bow made. This admirable praise was composed by a Dastúr of the good religion.†

(I) praise the name of that *Minoyán mino*,‡ the increaser, 3
worthy to be praised, who always was, always is, and always will be ; whose one§ name is Ahúrmazd, the God who is the greatest among all, wise, Creator, supporter, protector, endurer, the lord of righteousness, forgiver, and dispenser of excellent and pure justice. Thanks be to the exalted Lord of the world, who, of his own power and wisdom, has created, six Amés'aspands of high rank, numerous Ijads, the shining paradise, Garothmán, the surrounding heavens, the hot sun, the shining moon, the numerous stars, the wind, the atmosphere, the fire, the water, the earth, the trees, the cattle, the

---

* Instead of the three As'emvohús commanded above to be recited, two paragraphs, subsequently added to the *Námsétáyés'né* are at present recited, both in Irán and in India. The Zoroastrians of Irán recite the paragraph which begins with the words "Firújbád Khoréhavijé diné mazdiasnian," while those of India recite the one which commences with the words "Vispé sétáyés'né dádár Ahúrmazd. These paragraphs are recited thrice, and at the end of each of them an As'emvohú is also recited.

† This praise or prayer is the wellknown prayer called *Námsétáyés'né*. It was compose by a learned Dastúr thoroughly conversant with the excellencies of the Zoroastrian religion, before the Sassanian era, at the time when the knowledge of the language of the Avéstá had begun to disappear from among us and Pehlwi had become the prevalent tongue, and was based on the account given in the Avéstá of the greatness of Ahúrmazd, His might, His infinite power and mercy and of the blessings bestowed by Him on man to secure his happiness in this world and the next. It was intended to be recited after the recitation of the Avéstá, and was composed with the object of enabling our people to adore and praise their God in a language which they understood ; and every Zoroastrian is strongly enjoined to understand and recite it after reciting the *Nigés's* and *Yes's*. During the period of Sassanian rule when Pehlwi was the language of the court, *Pázénd* or what is known as the old Persian became the language of the common people. Consequently, at a subsequent date, this prayer was translated into *Pázénd*, which is the translation which is recited by our people at present.

‡ *Minoyán mino* is an epithet applied to Ahúrmazd, because the *mino* (invisible) Ijads and the Amés'aspands, whom we cannot see, are themselves unable to see Him.

§ i. e. Principal name.

metals, and mankind. Adoration and prayers to the righteous Lord who, for the purpose of rule over people and to make people walk together to fight against the Dévs, has bestowed upon man speech and the power to think, and (thus) made

4 (him) superior to each created thing of this world. (I) bow in the presence of the omniscient and caretaking Lord, who has sent, through Zartos't Spétman of the adorable *farohar*, for the purpose rendering people friendly towards Him, the wisdom of the religion, worthy of faith through natural intelligence and knowledge of science—wisdom that is the best for the guidance of all persons who are, were and will be. That is, that (through the wisdom of the religion) the soul is freed from the pains of hell, and reaches into the shining, fragrant,

5 everhappy, (and) the highest mansions of the pure. O (thou) Lord Protector! in obedience to thy command I am firm in the pure religion and I promise to think and speak and do every righteousness. Forgive me Thou (my) many sins; (may) I keep my own conduct pure, and (may) I, in accordance with Thy wishes, righteous Lord, keeping uncontaminated the six powers of the soul,—work, speech, thought, reasoning, memory, and intellect—(and) in order to obtain the riches of the next world through good thoughts, good words, and good deeds, worship Thee, that I may thus open (for myself) the path to the shining paradise: that is that the heavy punishment of hell may not be inflicted upon me and I may, passing over the Chinwad bridge, reach into the fragrant,

3 all-adorned and eternally happy mansions of paradise. (Praise be) to the Lord of gifts, who bestows upon those who obey his commandments the reward of righteous wishes and who will at the end liberate transgressors from hell and adorn the world with purity.

**Exposition in the good religion regarding the reasons
for the plan (of this and the
next world). (Ar)**

Be it known that, the reasons for the (plan of the) 2
invisible world and this world are of two kinds. Of
these, the reasons for the safety and the ease of the
invisible world are, the wishes of the Ijads, the strength
(derived) from the (invisible) bestowers of good, the
blessings of the good, the love of the pure, and the
virtuous objects of the good. And the reasons for the 3
illness and hardship (of the next world) are the oppres-
sion of the Devs, the work relating to reptiles, the evil
wishes of the diminishers, the praises of sorcerers, and
the evil objects of the bad. Safety in this world is 4
owing to virtuous (self) restraint, and ease is owing to industry.
Similarly, illness is owing to living without (self) restraint;
and hardship is owing to idleness. Whatever safety and 5
ease, and whatever illness and hardship belong to the next
world, to what causes are they to be ascribed? To the powers
that help and harm man in this world. What are the powers
that help and harm in this and the next world? Those
powers which, in this world, procure good things for man
and increase his safety and ease, and those powers
which approve of his illness and hardship. How
does (man) become qualified for the next world? And
from what is there safety (regarding the next world).
From conscientious wishes that help in this world and
from practicable efforts. From what is there ease (in the
next world?) From industry that helps in this world. From

what is there illness? From the cruel wishes of this world
 6 pertaining to Faréhbút and from enfeebling oppression. From
 what is there hardship (in the next world)? From the ob-
 7 structive idleness of this world. How does (man) become
 qualified for this world? And from whom is there
 safety (regarding this world)? From the source of joy, the
 invisible helpers (the Ijáds). From what is there ease (in this
 8 world)? From the good gifts of the invisible helpers. From
 whom is there hardship in this world? From cruel, invis-
 ible (Devs) with thoughts to cause pain. From whom is
 there hardship (in this world)? From the evilcausing
 invisible (Devs), the doers of cruel deeds. The learned
 philosopher knows well the causes of good and evil in the
 next world and in this world. In what does goodness con-
 sist? In the improvement of mankind. In what does evil
 consist? In not adopting the appointed means against evil,
 and in not being industrious. (Goodness) concerning the
 next world consists in the worship of the bountiful Ijáds,
 and in securing their good-pleasure, and in the non-remem-
 brance of reptile-dispositioned Devs, and in causing them
 distress. And (goodness) in this world consists in the preser-
 vation of the body, in medicaments, in well-directed indus-
 try, and in being contented. Of the two (worlds), men are
 enabled to perform the work of existence in the first, through
 9 the influence of the second. Therefore religious teachers,
 who do not even perform some of the work of the religion,
 to guide people in this manner, and who are without a
 regular knowledge of the religion, ought to be removed
 (from their position) for want of knowledge (of the
 religion).

**Exposition in the good religion regarding guiding
the people of this world by admonitions
of various kinds. (ʿr)**

1

Be it known that, there are various ways in which the people of this world may guide (their) emotions in accordance with the laws of the Creator in (the present) state of contamination with the Blemish-giver. That is to say, that for the merchandise of life, (man), through his emotions, is able to guide himself in various ways, by means of the law of the Self-existent, without turning towards those who have perverse passions. In particular, he who, through (his) emotions, is a doer of deeds of greatness, guides his every faculty by (the) hope (of heaven) and the fear (of hell): he is also the giver of advice to people to guide themselves by keeping among the emotions of their nature the wish for the *Fras'okant*: that (they) might not prevent themselves from guiding themselves by such emotions, and from movements in accordance with the dictates of reason: and that they might become adorners of themselves, with good qualities and embellishers (of themselves). Generally man guides himself through (the good) passions, by guiding himself (in this world) by means of the wisdom and authority of the religion, by doing (good) deeds, and by remaining aloof (from sin). And by cherishing similar other wishes, (he) becomes a thorough injurer of the work of guiding (oneself) by means of the passions possessing the power pertaining to the wishes of the Blemish-giver, and a giver, to people, of relations for the higher rank of the *Fras'okant*.

2

1. **Exposition in the good religion regarding the Spé'na'mino
being made to prevail over the
Ghana'mino. (۸۴)**

---

2. Be it known that, the original explained meaning of Spénámino, is 'one possessed of wisdom of a high order,' and of 'Ghanámino' is 'one possessed of the law-breaking evil wisdom.' As to making the Spénámino prevail over the Ghanámino, the explanation given is, that certain wise (invisible) powers are (intended) to make (man) of high rank, and certain (invisible) powers, that increase evil thoughts, are (intended) to make (him) miserable. Therefore, whoever is wise among mankind enjoys a higher rank in various ways, over those who guide (themselves) by evil-mindedness. And, that he who is evil-minded is not one to guide himself with wisdom, is apparent from a knowledge of the religion. Therefore, each of these *minos*, acts personally, through (men) who guide (others) towards them. In particular, (man), owing to obedience to the Spénámino, is not separated (from his Creator). And he perceives, indications of temptations of all kinds offered by the Ghanámino. By putting the Spénámino out of himself, (man) makes the nature of the Ghanámino to work in him for various objects. Of these, the chief object is this, that, owing to the connection with the diminishing powers of the Ghanámino, he himself is enabled to cause pain and harm to the creation of the Spénámino. And a perception of his ignorance will, of itself, be felt by the Ghanámino at the time of the Fras'okant. And those who guide themselves through the Ghanámino, will at that time be helpless and powerless.

Exposition in the good religion regarding the ways of friendliness with the religion. (A 2)

Be it known that, friendship with the good religion is, 2
in particular, formed in two ways. By acquiring a knowledge
of the good religion, (and), by obeying its commandments,
(man) becomes a friend (of the good religion), conscientious,
pure, fit for paradise and the Garothmán. And he who does 3
not acquire the friendship and the knowledge to act according
to the commands of the good religion belongs to the evil
religion, and pines for righteousness (in the next world.)*

Exposition in the good religion regarding the industry and the (self) restraint of the prudent. (८१)

Be it known that, it is the business of the prudent (man) 2
to secure good help, by being industrious in that which is

* The following description of a man, who having in this world, kept aloof from doing good, and advanced in sinfulness, repents, while undergoing punishment in the invisible world, of his non-performance of righteous deeds, and is anxious to return to this world to do good deeds, occurs in the Pehlwi work, Dadāstānē Dīnī.

[illegible]

i. e. Why did I not during the movements of this world and during (my) lifetime, secure the removal of sin and the accumulation of righteousness? that I might thus have obtained higher (and) greater reward, and averted the sin of my nature, and delivered my soul (from hell). Now, having spent my life in all the enjoyments of the visible world, I am disappointed in the higher hopes of the invisible world; and am subject to rigorous punishment and highly troublous apprehension. At this time I feel a desire to go into the bodily world.

most profitable. And the income obtained by him by so doing has reference to the goodness of his soul and to righteousness. Similarly (his business) is to remain aloof from that which causes much injury. And the help which he obtains by thus keeping aloof is for the purpose of covering up the evil of the soul. Therefore, if (a man) never remain without acquiring righteousness, through the advantages (offered) in this world, he certainly becomes worthy of higher industry. And he who, owing to the (opportunities for) harm (offered) in this world, lets not pass even a little time without committing sin, he will not be delivered (from hell). Therefore, he who is without restraint in, and fear for sin, and has no solicitude for virtue, is not (a) prudent (man).

-
- 1   Exposition in the good religion regarding (the establishment of) the lowest, the middling and the highest relations with the Mazdiasnian religion, and the advantages resulting therefrom. (Λν)

-
- 2   Be it known that, the lowest relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith in the religion of a single individual. And the person who does this mediates like the Dastúr of (the religion). And the advantage (caused) thereby is this, that through the connection of that individual (with the Mazdiasnian religion) the Daruj being separated from that individual, is enfeebled, and thereby the strength of the Ijads is increased. Middling relation with the Mazdiasnian religion is (formed) by confirming the faith of a community in the good religion and by guiding it always with thoughts relating to Ahúrmazd.

work of the Fras'okant depends upon the power of the Ijads, and it is owing to the influence of that power that all mankind will ever possess, with victorious Sosios',* the strength of an uniform army, for the purpose of diminishing the Darújs. And, in accordance with the will of the holy Dādár, reform pertaining to a knowledge of the good religion will be introduced into the worlds.

- 1 Exposition in the good religion regarding those who increase
the brilliancy of the good religion and those
who obscure it. (^^)

- 2 Be it known that, he who, from a knowledge of the
Mazḍiasnian religion, (and) in accordance with the commands
of the Zarthús'trotúm and religious teachers, is generous to
the pure men of his religion, and bestows the symbols of it
(i. e. súdréh and kústì) and speaks (in favour) of it and loves
it, is an increaser of the brilliancy of the Mazḍiasnian religion.
3 And he who is versed in the ways of the Ghanámīno, comes
across the good religion, and communicates similar thoughts
(to other people), is a Faréhbút and Aibébút, who obscures
that religion.

- 1 Exposition in the good religion regarding the continuance of
contentment and industry with an eye to
(eternal) life. (८९)

- 2 Be it known that, whoever is worthy of greatness, is capable of being contented, and he attaches no weight to wealth of an inferior kind. But he reckons the contentment

* See the account of Sosios' given at pp. 29 and 30 of the first volume of the Dinkard.

pertaining to the long life* as strength of a superior kind, and gives (his) attention to exalted contentment. And whoever is possessed of eternal joy, becomes such by continued industry for (the purpose of) obtaining the good reward of the invisible mansion.

Exposition in the good religion regarding the reasons for man's 1
obtaining from the holy Dā'dār reward for righteousness and
punishment for sin. (१०)

Be it known that, for man there are both these things 2
from the holy Dā'dār—reward for righteousness, and punishment for sin. In particular, (man) becomes (deserving) of the punishment of sin by remaining aloof from doing righteousness, and by knowingly committing sin; And he becomes (an observer) of the law, fit to be approved for his own sake, by remaining aloof from committing sin and by doing deeds of righteousness. Man is enabled to do the work of purity for (his) soul, while suffering (hardships in this world), by retaining his Creator within himself as a friend. The intelligence, and religious feelings, and other good qualities which are in man, are means to enable him to form righteous relations. Man is obedient to his Maker through the strength and knowledge of the means of righteousness; And these fully inform man to keep aloof from sin. Righteousness renders sufficing assistance to man, and through it the judges (of the next world) remit the punishment of sinful persons. Therefore, whoever among mankind prevents sinful deeds and is as a means to stop any vice from arising, he is the physician that provides remedies for

---

* By contentment pertaining to the long life, is to be understood contentment in such matters as secure the happiness of the next world.

sin and is one who keeps back mankind from sin, and renders them religious through righteousness. And that man points out to men the road to distinguish sin and righteousness and makes fully known (the extent) to which the reward of righteousness and the punishment of sin are mixed up (in this world).

---

1   **Exposition in the good religion regarding rendering praise and thanks (to God.) (91)**

---

2   Be it known that, all are bound to praise and to be
 thankful to the Creator, who is (fit) for praises and thank-
 3   fulness of all kinds. For, above those who are finite or
 proportioned, the Lord is infinite and unproportioned. By
 infinite and unproportioned is meant that the Lord being the
 Creator of the whole creation and the bestower of existence
 4   upon it, is known in that relation to the creation. And those
 who are proportioned are the Amés'aspands, the invisible
 Ijads, the Sun and other shining stars, and generous kings
 5   and other persons. Therefore, each (part of the) invisible
 and visible (creation) is bound to render praise to those who
 keep it prosperous. Among these, the creatures of this
 world are bound to be thankful to each of those who cause
 (them) to prosper, for the proportionate power pertaining to
 each (kind of) prosperity. Hence, the praises and thanks
 rendered to the Ijads pertaining to the invisible and visible
 (worlds) are (so rendered) because of their relation to the
 original Creator.*

---

* The true reason for the praise and thanks which we Zoroastrians render, while praying to the holy Self-existent, to the Amés'aspands and other Ijads, in accordance with the precepts contained in the Avéstá, is here pointed out. The powers and attributes possessed by the Amés'aspands and Ijads are bestowed upon them by the holy Ahúrmazd, and the possession of those powers and attributes entitles them to the praises and thanks of man. If they did not possess the powers and attributes of Ahúrmazd they would not be deserving of any praise

Exposition in the good religion regarding the removal from the world
of injurious hardships. (92)

Be it known that, the head of the people, the king, should, in virtue of (his) rule, manifest an anxiety to remove from the world every injurious hardship that may be found therein ; that thus he may show much love towards the holy Dádár. But if this (hardship) should appear anywhere, and he be unable, singly, to put a stop to it, or, should show no solicitude about it, or, should be unable to understand (the remedy for) it, then, that (king), who is incapable of prevailing over evil and is weak, and does not know (the remedies for) it, is manifestly unfit to administer justice of any kind : therefore, (it behoves other) rulers to war with him for the sake of justice.

or thanks, from man. Why then should the praises of the Ijads and Amés'aspands be not reckoned to be the praises of God ? The holy Ahúrmazd has, in the Avéstá declared to our holy prophet :

Այլաբարդարաւ ճշմարտութեամբ իմաստաւոր զիս
առնելու իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
առնելու իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
առնելու իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
առնելու իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր

i. e. He who, for the purpose of hindering darkness, Dévs born of darkness, robbers and highwaymen, sorcerers, and Peris, and other injurious pests, invokes the shining, immortal and swift-walking Sun, invokes the holy Ahúrmazd.

TIR YES'T, XVI, 50.

Երբեք չեմ հաշտուի իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
Երբեք չեմ հաշտուի իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
Երբեք չեմ հաշտուի իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր
Երբեք չեմ հաշտուի իմաստաւոր զիս իմաստաւոր զիս իմաստաւոր

i. e. I have created O Spétman Zaršos't the Star Tis'tar, who is as worthy of being worshipped, prayed to, gratified, and praised, as I am myself.

From these and similar other passages in the Avéstá it is apparent that God has commanded us to praise and invoke the Ijads and the Amés'aspands, because His powers are lodged in them ; and it is for this reason that He considers their praise and invocation to be His.

1   **Exposition in the good religion regarding injury
to the earth. (۹۳)**

2   Be it known that, as air moves about in the body of man, so it always moves about within the earth for its improvement; and as there is a passage in the body of man for the air to pass out and in which it moves, so is it with the earth. As, owing to the passage in the body for the movement of air, the body lives, and as, when the air finds no passage in any direction, the body perishes, so, a state of things similar to that of the body happens when the passage in the earth is stopped up. As injury is caused in the body by irregular ways of behaviour productive of change, so when the passage of air is stopped in the earth by contrary movements, injury is caused, in the direction in which the passage of air, is stopped, owing to no vent being found by it: (injury), such as was caused by that sorcerer Afrásiáb the Túr, by means of sorcery in rendering large tracts of fertile land unwatered, uninhabited and desolate. Again, it is made known in the exposition of the good religion that the air within the earth is always heated by fire and that it rushes up from below, causing injury thereby (to the earth) and splitting it into two parts. As in the body of man wind is known to be raised up by fire, so (from a similar cause operating) in the earth, earthquakes and (other) injuries are caused.* Therefore, every thing retains its ordered

---

* ▲ similar account is contained in the *Zoré-pástán*, a Persian work, containing a translation of a disquisition in the Pehlvi language addressed by Zoroaster to the king of Hindústhán. The translation was made, by the orders of Nos'erwán the Just, by A'zarpajoh, a disciple of the wise Abúzarchméhr, the minister of Nos'erwán.

زورث نف دود آمیزی که در کوه‌های زیر زمین هویدا گردد و زوری
دیو او پیدا گردد و کاهی که نفع‌های بی‌درپی او را مدد دهد جای استادن

condition, because of the (just) proportion of these, (fire and air): And it is injured by a want of proportion. Hence it is declared in the religion, that the creation is kept in order, when the good invisible power prevails; and in disorder, when the evil invisible power prevails. The birth of Fire depends upon Air, and the mover of Air is fire; if they are in their proper proportions, through Air, Fire has life and birth; and through Fire, Air has the power of motion. And owing to them, improveable things remain in safety and ease. And those things in which they are ill-proportioned,—things that are improveable by Fire and Air, such as, the earth, water, trees, cattle and men,—suffer injury, when in their constitution Fire is weaker in its force than Air, or, when the power of Fire to raise up the Air is impaired.

Exposition in the good religion regarding remaining aloof
(from certain things) in accordance with the
precepts of the *Paoiriodake's'io** (۹۴) 1

Be it known that the Creator disapproves of evil things: 2
therefore (we) ought to keep aloof from any place where evil

ندارد زوری کند تا زمین بشکافد و ازان کودبدر جهد و آن زمین گاهی
که زمین خشک بسته بود با زمین بالای سنکسندان شکافتن تف دود
آمیز و بیرون آمدن از انجا نه کار است آسان و آن تف از مدد نخست
از خود جنبشی کند و انگاه برخی ازان زمین را بجنبش آرد خرد این
جنبش را زمین لرز می شمارد و آن تف دود آمیز پروزور که زمین را بلرزاند
گوشه از زمین را بشکافد

i. e. When heat accompanied with vapour is collected within the interior of the earth, a kind of force is generated within it; and when on the continuous, application of heat, the vapour finds no room to contain itself, it exerts a power, in consequence of which the earth bursts and the hot vapour issues out through the rent. And, if at any time, the earth happens to be dry, it becomes very difficult for the vapour accompanied with the heat of fire to rend asunder the superincumbent stony ground and to issue out, and the movements which the heat of the fire makes, at the time, with the help of nature, to issue out, shake the earth to some extent: this shaking we know by the name of earthquake; and when the powerful force of the heat of fire accompanied with vapour shakes the earth, it rends some portion of the interior of the earth.

* The epithet *Paoiriodakés'io* signifies "the believers in the first religion".

is yet apt, in various ways, to raise up quarrels, and, apper-
 tains to the wish to cause harm. God Himself has no wish 4
 to cause harm; hence, (we) ought to keep aloof from such
 (wishes). And if there be any one who does such deeds
 (of harm) his wishes ought to be turned away (from them):
 for, he who does not turn, the doer of such deeds, away from 5
 his wishes, has similar wishes to those of that disreputable
 (man). The passions of the Dévs, wolves, and *Khrafastras*
 will not be turned away from warring with mankind and
 from doing harm to the people of Ahúrmazd; hence, (we)
 must keep aloof from them (*i. e.* the passions). Those 6
 religious teachers who do not turn mankind back from doing
 the immense harm appertaining to conduct like that of Dévs,
 wolves, and *Khrafastras*, help them in this world, to
 deficiency (in the next). Their religion, notwithstanding that
 it is proper and safe (in other respects) is hostile towards man,
 and impure, owing to deeds being done, like those of Dévs,
 wolves and *Khrafastras*. The ways of a sinner cannot deliver
 him from hell, owing to his harm-causing wishes; for the
 harm doer's injurious and unjust wishes are not considered to
 be the wishes of the holy Self-existent: therefore, it is not
 proper to call them (the wishes) of the Father, the Creator of
 the creation. And they cannot be so called according to law.

Exposition in the good religion regarding those in the invisible 1
 and the visible (world) who bear the mark of being
 the creatures of Ahúrmazd: (٩٥)

Be it known that among the invisibles those who belong 2
 to the Pure and the Good, are the Ijads. Among the people
 who have mixed with this world those who, keep themselves

- eager to drive out (from them) the aims of the Evil-minded, which have reference to evil, and to turn themselves in the direction of the aims of the Wise, which have reference to good, are, with the help of the Ijads, of the nature of cattle, and are marked as the creatures of Ahúrmazd. Among the invisibles
- 3 those who belong to the Bad are the Dévs. Among the people of this world those, who are not eager to keep evil at a distance from themselves and to turn themselves towards good, are, with the help of Dévs, like wolves ; and like wolves and *Khrafastars* bear no mark of being the creatures of Ahúrmazd. Therefore, it is not proper to consider such (men) as the creatures of Ahúrmazd.

- 1 Exposition in the good religion regarding the assurances resulting from good and bad government, and the indications derived therefrom as to the time of the Beginning and the End (mentioned) in the good religion. (99)

- 2 Be it known that, in good government there is assurance (to people) of wisdom, truth and goodness; therefore, the times (of such government) are the times of the Ijad's. Through it justice spreads among, and prosperity and good help is obtained by, the people of the world. In it there is intelligence, truthfulness, and excellence. And wise and truthful men and men possessing other virtues, obtain greatness and high rank ; and, those who are fitted for inferior rank, obtain inferior rank ; and the king confers authority upon wise persons. Hence, a great many men obtain ease and happiness, and thus this world becomes worthy of the Spénámino. And such (a government) is considered as the blessed beginning of the reign of Ahúrmazd at the End. (For, at the

End, the pure Ahúrmazd will) thus fully reduce the Blemish-giver, and prevent his (the Blemish-giver's) original power from being infused (into people), and accomplish the final reformation of the world. In a badly governed kingdom there is assurance 3
of evil-mindedness, untruthfulness, and vice : hence, its times are the times of the Dévs. (For), through it oppression, the happiness of an evil income, and desolation are made manifest in the world. In it there is evil-mindedness, deceit, and immorality. And evil-minded persons, deceivers and other immoral men obtain much greatness, and people of low rank obtain the honour due to holy men. And the king confers authority upon evil-minded persons. Hence, a great many persons have to suffer hardship and pain. And thus, this world becomes suited for the Ghanámino. Such (a kingdom) is considered as the beginning of the (evil) dispensation of the oppressive reign of the Ghanámino. And it is declared in the religion that at the End every one who makes such a beginning will receive spontaneously harm as a reward. Therefore the religion of those religious teachers who inculcate the practices and the (mode of) government of a bad kingdom, is akin to the ways of a bad kingdom. And as the 4
practices of a bad kingdom are hurtful to the people, they ought to be considered wicked.

Exposition in the good religion regarding the (different) descriptions of men, and the best and the worst descriptions 1
among them. (99)

Be it known that, there are men of these four descriptions: those that love the soul and behave well ; those that have wishes regarding the body and behave ill ; those that love the soul, but are evil in their ways ; and, those that have 2

- 3 evil wishes, but behave well. Of these he who loves the
soul and behaves well is the best (man); for, thus the path of
deliverance (from hell) is kept open, and the pains (of hell) are
4 shut off. (The man) whose wishes pertain to the body and
who behaves in an evil manner, is of a perverse nature and
is the worst (man); for, thus the path of harm is kept open
5 and the path of deliverance (from hell) is shut up. (The
man) who loves the soul, but is evil of ways, and (the man)
who has evil wishes, but behaves well, are of a middle rank
(between the above two); for, (the man) of evil ways that
loves the soul, owing to the love for the soul; (and similarly,
(the man) of evil wishes that behaves well, owing to good
behaviour, may perchance obtain deliverance from hell:
moreover, on this subject, it is declared by Paoiriōdakés'
Dastúrs that, men are always able to become pure, (i. e.
deserving of being delivered from hell) through religion; for,
as (a person) belonging to the good way (and) the good reli-
gion, does, while professing the religion, deeds pertaining to
evil wishes, and owing to such deeds pertaining to evil wishes
stands in danger of hardship in the invisible world, so if an
infidel person belonging to the evil way should do deeds
manifesting an affection for the soul, then, owing to such
deeds of affection towards the soul, he may obtain deliverance
in the invisible world.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the subject that the
capital of that kingdom is shining with light whose people
are being civilised in the best manner possible and
where innumerable civilised people confer
benefits on the king. (98)
-

- 2 Be it known that, he who is highly skilled in the arts is

best deserving of exercising dominion over every person in the world. And he is of superior rank, because many persons, through him, obtain the good reward of truthfulness and goodness, and are punished for wickedness. In consequence of this all (men), in boundless ways, become desirous for what is good and wish to keep aloof from wickedness. And hence, the world, owing to righteous actions, improves. And thus the ruler of the state becomes worthy of honour, (and) of fitting reward, and obtains (high) dignities. If any one of the officers of state, has such good wishes as God approves of, is a good reformer (of the people), brings into force such laws as cause benefit to the state, and approves himself as a ruler who acts in accordance with the commands of the religion, he, owing to his ever exalted and superior actions, is pure of soul and of good name. And, owing to his good attribute of obedience to God ; to his improvement of others through deeds of righteousness and abstention from sin, and rendering their souls righteous ; and his opening the Chinwad bridge* for other holy people, who think what is good, speak what is good and do what is good ; he mixes up his untainted nature with light. (*i. e.* he makes for himself a place among the Ijads, the Amés'áspands and the pure spirits in the shining paradise.)

---

* It is said in our religious books that when a person departs from this world, if he is righteous and truthful, the miraculous passage for entrance into the invisible world, known by the name of the Chinwad bridge, opens and widens, and his soul passes over it with ease into its appointed heavenly mansion : but, if he is sinful and untruthful, this passage contracts to the dimensions of the edge of a knife, and he cannot pass over it, but being compelled to do so he falls over into the abyss below and is thence carried off as a prisoner to the place of torment, hell. (Vide Westergaard's edition of the Zend Avésta, Vendidad XIX, 29 and 30 ; the answer to the 20th question in the Dádástáné Dini ; and paras 1 and 2, chapter V, of the Pehlvi Viráf náméh edited by Dr. Martin Haug).

- 1   Exposition in the good religion as to who can be said to
             be possessed of sense. (99)
-

- 2   Be it known that in accordance with what is contained
in the religion, that man ought to be considered as possessed
of sense who utters wise words, performs righteous deeds
worthy of being approved by good conscience, is industrious
in discerning what is for the benefit of the creation of
Ahúrmazd, is pure in the worship of God, encourages with
good advice those who recite the Máthré, and knows how
to perform well the functions of leader and religious teacher.
-

- 1   Exposition in the good religion regarding those
             (men) who are strong and those who
             are not strong. (100)
-

- 2   Be it known that, he is (truly) strong who is possessed
of proper strength.* Man becomes possessed of proper strength
by doing as much righteousness as possible, through the
means of righteousness pertaining to Ahúrmazd, and by not
committing sin through the means for sinfulness; and by
3 doing all other proper deeds pertaining to Ahúrmazd. Man
becomes weak when he is possessed of improper strength.†
And he becomes possessed of improper (strength) by com-
mitting as much sin as possible, through the means of sin
(made known) by Ahúrmazd, and by not doing righteousness
through the means (provided) for it, and by doing all other

---

* By proper strength is to be understood strength acquired through righteous conduct.

† By improper strength is to be understood the evil power, hurtful to himself, acquired by man through sinful conduct.

improper deeds in opposition to Ahúrmazd. And, having become unworthy, such a man does not resemble those (good men) who are, have been, and will be, but, is, among them, one without wisdom, without goodness, without a body,* and, without (good) fortune.†

Exposition in the good religion regarding the selection by Da'da'r 1
 Ahu'rmazd of Zarthu's'tra Spitma'n of the honourable farohar
 to be the prophet of the Mazdiasnian religion on
 account of his excellence. (1.1)

Be it known that, Dádár Ahúrmazd, from among the 2
 entire corporeal world, approved most, on account of his good
 qualities, Zarthús'tra Spitmán of the venerable farohar, to
 be the prophet of the Mazdiasnian religion. Among many
 (qualities), he was possessed of consummate thought, of a per-
 fect intellect, had the highest appreciation of the Mazdiasnian
 religion, (and) was superior to all in good thoughts, good
 words, and good deeds. And (he) was able to remove the
 miseries of the dumb, crippled, and necessitous good creation,
 and recommended (others) to do the same ; and (he) possessed
 the power of keeping (men) aloof from sin, of securing the
 (good) will (of Ahúrmazd), of adopting means to render

---

* i. e. Such a man may be considered to have never been born into this world, having failed to render himself worthy of the superior happiness of the next world through good deeds and piety.

† Without (good) fortune in that he is deprived of the happiness of paradise and the eternal life of honour which is the reward of the righteous in the next world.

Exposition in the good religion regarding the benefits that the
 establishment of the Mazdiasnian religion has caused
 to the past, the present, and the future
 generations of the world. (1•r) 1

Be it known that, the past (generation of) people 2
 acquired the benefits of the Mazdiasnian religion by praising

deeds ; who was the highest priest, the greatest warrior^a, the best husbandman,^b and the greatest prophet. Who imparted the best knowledge about things invisible. Through whom men obtained the strength pertaining to the coming world ; truth ; the world ; and the knowledge of all the good things, adorned with truth, created by Ahúrmazd, and, of the words pertaining to His rule. Who, as the highest priest, warrior, and increase-causing husbandman, in various ways, turned (away) from Dévs and ignorant men the wheels^c pertaining to them. Who praised purity in the best manner among the living creation of this world, and, chose the Mazdiasnian religion which contains laws and rules and drives away the Dévs, and by means of it destroyed the Dévs : who spoke in the best manner, among the people of this world, the words in the religion of Ahúrmazd for driving away the Dévs ; and published among the people of this world the words in the religion of Ahúrmazd for the removal of Dévs. Who mentioned well to the entire corporeal world all the ways of the Dévs, unworthy of belief and of praise. Who, owing to his good life and belief in the old religion, was considered to be powerful, among the people of the city. Through whom have been heard all truthful words, worthy of being explained, in which, he, as the guide of the people of the world, for this and the coming world, praised truth, which is the highest, the best, and the most excellent thing, and, promulgated that religion which was the best of all the current religions. Who was chosen, on account of his continuing the work of stirring up (people) with all his heart and soul to thoughts (of the religion), by the Amés'aspands possessed of all good wishes and good choice, as the augmentor of faith (in the religion), and the guide of people in this and the coming world, and the praiser of truth which is the highest, the best and the most excellent thing, and the promulgator of the best of all current religions (the Mazdiasnian religion). Through whose knowledge, and discourse water and vegetation became eager and growing. Owing to whose knowledge and discourse the whole creation that follows (the precepts of) the Spénámino uttered (these) joyful words :—For our good is born such a priest as Zartos't Spitmán : that Zartos't will remember us with (the) strength (of Hóm and Jivánnm), and with tied up Bars'am, and will henceforward cause, through the good Mazdiasnian religion, all the seven *kēs'wars* to flourish.

a. i. e. One who smites the Dévs, and suppresses evil passions and wickedness.

b. i. e. One who encourages virtue and thereby gives satisfaction to God the soul of the world.

c. i. e. The devices of wickedness.

its prophet Zarthus'tra Spitmán of the venerable farohar for smiting the bodies of the Dévs, and by first accepting him (as a prophet). And happiness and advantage was caused thereby to the people of the world. And even now, owing to that, there is advantage to the people of the world, improvement (as regards the next world) in various ways, companionship with gain, the securing of purity by other good people, the preservation of the fire of Ahúrmazd, and the remembrance

3 of the Ijads, by the people of the world. Future (generations of) people of the world will receive benefits by forming relations with Hos'étar* referred to by Zartost, and from the destruction by him of prototypes resembling wolves, and from

4 the powerlessness, at the time, of Faréhbút and Aibébút: And (they) will receive benefits from their relations with Hosé-tarmáh* referred to by Zartos't, and the destruction through him of prototypes resembling (animals) that sting, and the

5 disappearance, at the time, of hunger and thirst. And it is declared in the religion that owing to the connection with Sos'ios* referred to by Zartos't, and the destruction by him at the time, of the prototype of A's'moghs, and the impairment of (the power) of old age and of pestilence, the work of Fras'okant and of resurrection, that has reference to the final constitution (of man), will be accomplished.

---

* Our prophet Zartos't has predicted that three prophets bearing the respective names of Hos'étar, Hos'éarmah, and Sos'ios' will be born in the world and will spread the Mazdāsnian Zoroastrian religion over the world. These prophets, when born, will accomplish the several works mentioned in the text.

દીનકર્દ કેતાબનાં બીજાં દફતરના અગત્યોગ લોગતાની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

અભાવશ્ચયક અવ્યય; આ-
એ અવ્યય નામ તથા વિશેષણની આગલ
વારંધડીએ મેલેઆમાં આવેછે, અને તે-
હનો અર્થ વગર, સીવાએ; ઉલટું, ગેર-
વાજ્જી; નહી; હેવો થાએછે; પણ જે નાં-
મ અથવા વિશેષણનો પેહલો અપ્પશર
સ્વર હોએચ્છે તેહની આગલ ને બદલે
વપરાએછે. એને મજતો અવસ્તામાં
અથવા તથા સંસકરીતમાં અ અથવા
અન્ આવેછે, અને તેમ આપણી હાલની
આણુ યુજરાતીમાં પણ તે વપરાએછે.
Privative particle. This par-
ticle is frequently prefixed to
substantives and adjectives, and
signifies: without, except, oppo-
site, unjust, no. When prefixed
to substantives and adjectives
beginning with a vowel, the *a* is
changed to *an*. It corresponds
to the *a* and *an* of the Avésta
and to અ and અન્ in Sanskrit
and Gújrati.

અભાવશ્ચયક અવ્યય; આ-
તસદી, સપ્તી. (અવં અભાવશ્ચયક સપ્તી,

મેહનત.) *n.* Trouble, toil, pains,
labour.

ભા. નાં. ભાષણ,
અથવા ભાષાણુ, વાચન. (અવં ભાષણુ,
સં વાચ, Speech, speaking. ભાષણુ
કિ. ભાષણુ કરવું, બોધ આપવો. વિં
ભાષણુ કરનાર, બોધ આપનાર. કિ. વિ.
ભાષણુને લીધે, બોધ કરવાએ.) *n.* A
speech, a sermon, an oration.
(અવં ર. To make a speech, to
preach, to admonish. *a.* A
speaker, a preacher. *ad.* owing
to a speech; by means of a
sermon.)

નાં. એરવદ,
એટલે જે જે કોઈ જરતોશતી નાવર થાએ-
લો હોએ, હ'આ નાવર તથા મરાતેય થા-
ઈને અથોરનાંત તરીકેનો હક ધરાવતો હો-
એ તે. પારસી ઉપાધ્યો, પારસીનો ગુરુ.
(અવં પારસી ઉપાધ્યો ઉપરથી. જો કે
ધણોખરો જોલ 'ઓદાના તાપેદાર'
અને જોલ 'કુરુર' ને સાર વપરાએ-
લોછે, પણ તેહની બોલી સહમજ આપવા
સાર ગએઆં ૪૫૦ વરસ ઉપર સદહકે

નજમ નાંમની કેતાબમાં દસતુર શેહમરદ મલિકશાહે *ایر* નો અર્થ 'કુસ્તી બાંધનાર' નો અને *انیر* નો અર્થ 'નહી કુસ્તી બાંધનાર' નો કરેઆછે. જેમકે:—

افیران و ایران ندانی اگر
بگویم که یابی از یشان خبر
انیران نه‌بندند کستی ز داد
ولی بست ایران بروی کشاد

n. An *Erwad*, i. e. A Zoroastrian who has undergone the requisite ceremony for becoming a *Nāwar*, or, one who being a *Nāwar* and *Marātīb* is privileged to be an *Athornán*; a Parsi priest.

مساعدة = مساعد બા. નાં. સહૈતા, મદદ, આસરો. (અવં *مساعد* મદદ, માંના ; ને *يأيد* થાઈને; *یارى* અથવા *یارى*)
n. Help, assistance, support.

ثقة = اعتماد બા. નાં. વિશ્વાસ, ભરોસો, યકીન. (અવં *ثقة* યકીન, *ثقة* આસ્તવાર; *ثقة* અથવા *ثقة* (અસ્તા) *n.* confidence, faith, reliance.

عار = عار બા. નાં. હીનપસ્તી, નાંમોશી. *n.* disgrace, ignominy, dishonour, shame.

عرش = عرش બા. નાં. તાજ, પાચેતખત. (*عرش*) *n.* A throne.

عامة = عامة બા. નાં. લોક, આલમ, ખંડક. (જુઓ પેહલાં દફતરની શબ્દકોષની અંદર *عامة* = عامة બોલ.) *n.* The people, populace, mankind.

عنه = عنه કિ. વિ. જેમ, મીસાલે, માફક. (*عنه* انداز) *ad.* As, like, in the same manner as.

أخ = أخ બા. નાં. (Chaldy. *אח*, Targ. *אח*, Heb. *אח*, Aram. *אח*, Ar. *أخ* brother.) *n.* A brother.

أخت = أخت બા. નાં. બહેન, બહેન. (Chald. *אח*, Heb. *אח*, Aram. *אח*, Syr. *أخت*, Ar. *أخت* sister.) *n.* A sister.

أخت = أخت બા. નાં. બહેન, બહેન. (આએ શબ્દની સેવે વધેલા *أخت* પ્રત્ય, જેમ *أخت*, *أخت* બોલોમાં *أخت* પ્રત્ય, અવં *أخت*, *أخت* ના *أخت* પ્રત્ય ઉપરથી વપરાયેલો, તેમ આએ બોલમાં અવં *أخت* 'બહેન' શબ્દની સેવે વપરાયેલા *أخت* વાપરેઆમાં આવેલા હોએ એવું ધારેઆમાં આવેલું.) *n.* A sister.

عند = عند કિ. વિ. હાલતવાલું, હાલતને લગતું. કિ. વિ. અનતકરબી. (અવં *عند* existence.) *a.* Being in a condition, circumstanced, having relation to the state or condition. *ad.* conscientiously, cordially.

عند = عند કિ. વિ. અનતકરબી, દીલોખંનથી. *ad.* Cordially, heartily.

عسر = عسر બા. નાં. ખદબખતી, નેહસીઆત. (અવં *عسر* *عسر*, અને *عسر* નસીબ, ઉપરથી.) *n.* misfortune, ill-luck.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. નાપ. મંદ, નહીં પસંદ કરવાજોગ; ૨. ખરાબ, નકાર. (ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ) *a.* Not fit to be approved. 2. evil, bad.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. મુઝ, વાચા વગરનું. (ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ) *a.* Dumb.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ શ. અ. શુધી, પુલીક, લગી. ઉભ. અ. જાહેર, જાહેરપણી; તાહ-વેર, તાહલગી. (Chald. ܡܠܟܐ, Heb. ܡܠܟܐ unto, till, until, more emphatic is ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ) *prep.* up to, as far as, until. *conj.* As long as, so long as, as far as, until.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ કિ. વિ. દુર, વેગલું, એહલાએફ. કિ. દુર રહેવું, વેગલું રહેવું. (ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ) *ad.* Aloof, separate, at a distance. *v.* To keep aloof, to keep at a distance.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. કુફર, નાસ્તિક. (ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ) *n.* An infidel, atheist.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. ના. બદબક્તી, કમનસીબી, અભાગ. (ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ) *n.* Ill-luck, misfortune, evil fortune.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ અથવા ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. આદમી, માણસ, (ઓ-રત ધર્મ મરદ કોઈબી.) (Chald. ܡܠܟܐ

def. ܡܠܟܐ, ܡܠܟܐ, Aram. ܡܠܟܐ એનેન મલતા શબ્દો Syr. તથા Heb. માં મલે-એ. Ar. ܡܠܟܐ) *n.* Mankind, men and women.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. દુઃખ-કારક, દુઃખ ભરેલું, ભયંકાર. (Chald. ܡܠܟܐ to be painful, dangerous. (Part-pass. ܡܠܟܐ m. ܡܠܟܐ f.) *a.* Painful, afflictive, terrific.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ અથવા ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. ના. જાહેરપણ, જાહેરપણ, ચહેરો દરજ્જો. કિ. વિ. વધારે, જુઓ-દે, ઘણું, અધિક, વધુ. *n.* Greatness, superiority. *ad.* more, in excess, in a greater degree.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. માએ, માતા, જણવતી. (Chald. Heb. ܡܠܟܐ, Syr. ܡܠܐ, Ar. ܡܠܐ અથવા ܡܠܐ) *n.* A mother.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ના. માએ, માતા, માવતર. (ܡܠܐ=ܡܠܐ ને ܡܠܐ પ્રત્ય લાગીને.) *n.* A mother.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ન. ઉભ. અચ. મુતલક નહી, કંઈજ નહી. (અવન ܡܠܟܐ અને ܡܠܐ ઉપરથી; ܡܠܐ+ܡܠ નો કાંઈએક ફેરફાર થાઈને બનેલો ધમિલો.) *neg. conj.* Not at all, nothing.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ વિ. દુઃખ-કારક બદન, ઈજા વાલી જત, ખરાબ બદન વાલું, એબદાર કાએઆ વાલું. *a.* A body subject to pain, a constitution liable to harm, a defective constitution.

ܡܠܟܐ=ܡܠܟܐ વિ. ઉલટું, કાએદા વિરુદ્ધ, આડી ચાલનું. *a.* Illegal against rule, perverse.

અરામ = **અરામ** અથવા **અરામ**
 વિ. Aram-એરામ, અથવા અરમનીઆ
 (Aramaea ક્રી. ૧૦) નો રહેવાસી,
 એટલેજ અરમાની. આગલા વખતમાં યુના-
 નીઓ આએ દેશમાં આવીને વસેલા હતા તે
 ઉપરથી આએ નામ જેમ અરમાનીને તેમજ
 રૂમીઓને આપણા લોકોએ આપેલું છે. અને
 તે વીશેની સાથે પાદશાહ સેક-દરની ઓ-
 લખ જાળવે ઉપર નામે પેલવથી પુસ્તકો-
 માં આપી છે તે ઉપરથી આપણને મળે છે.
 α. An inhabitant of Armenia, an
 Armenian. This designation
 is applied to Armenians as well
 as to Rumis from the fact of the
 latter having settled in Armenia
 in ancient times. This is evi-
 dent from Alexander the Great
 being frequently mentioned in
 Pehlwi works under this appel-
 lation.

અરમ = **અરમ** ની. આ-
 યરથને લગતો ઉપાય, સેવનને લગતો
 એલાજ. (અ. ૧૦, Chald. ૧૩૩
 divine service. અવન હામ ઉપાયે;
 ઉપરથી.) n. A remedy for the
 End, a means calculated for use
 on the day of judgment.

અરમ = **અરમ** ની. આ-
 ભા. ની. ઉતરતી હાલત, નબલી દશા, પડતી
 દશા. (અવન અરમ + અરમ ઉપરથી.) n.
 Fallen fortunes, declining day.

અરમ = **અરમ** ની. આ-
 ઉગડ હાલત, વેરાંની, આબાદી તથા વ-
 સ્તી અથવા વનસ્પતી વગરની હાલત.
 (ક્રી. ૧૦) n. Desolate, bar-
 ren, sterile and uninhabited.

અરમ = **અરમ** ની. આ-
 વિ. માફ કરનાર, દરખુજર કરનાર, કોઈએ
 કરેલી તકસીરની તરફ મોહક દીલ બત-
 લાવનાર. (અવન અરમ + અરમ અર્થયુગ્મ;
 ૫૧૦) (અ. ૧૦, Chald. ૧૩૩) (ક્રી. ૧૦)
 α. One who pardons, one who for-
 gives, one who magnanimously
 overlooks faults committed.

અરમ = **અરમ** ની. અરમ.
 (ક્રી. ૧૦) n. A mule.

અરમ = **અરમ** ની. કાએઆ, શ-
 રીર, બદન, તન. (અવન અરમ તવ.) n.
 Body, the physical constitution.

અરમ = **અરમ** અથવા
અરમ = **અરમ** ની. આસમાન, આ-
 કાશ. (અવન અરમ, ક્રી. ૧૦) (અ. ૧૦)
 n. The heavens, the sky, the
 firmament.

અરમ = **અરમ** ક્રી. બિ-
 ધવું, કેદ કરવું. ૨. અટકાવવું; બંધ કરવું.
 (અ. ૧૦) = **અરમ** સંશ. ૩-૧;
 Chald. ૧૩૩ to bind together, fet-
 ter, make fast, with cords, chains.
 to put in prison generally, even
 if not fetters. 2. to bind, to
 put horses to, generally to yoke
 or harness. 3. to bind i.e. to put
 a binding on oneself, in the
 sense of to vow not to do a
 thing; camp. Aram. ૧૩૩, Syr.
 ૧૩૩, Heb. ૧૩૩, Ar. ૧૩૩) v. To
 bind, to imprison. 2. to put
 a stop to, to prevent.

અરમ = **અરમ** ની. સરદાર, ધરમનો
 વડો, વડો ધરમચુર, દસગુરન દસગુર.
 (અવન અરમ સાહેબ, સરદાર.) n. The
 head priest, the high priest.

૭—૭

ni. વર, ધણી, ભતાર, માંડી, આવંદ, સ્વામી, પતિ. ૨. ઘર ધણી, ઘરનો માલિક. (અવન સ્વ ઘર, કેસસ ચુદ, માલિક; ઉપરથી કાંડા) n. A husband. 2. The head of the house, a householder.

ni. વિ. ધરધણીઆણીને વારતેનું (કાંમ અથવા વસ્તુ) (ગાગા ધરધણીઆણી. + સ, કાંબાનો) ad. That which pertains to the lady of the house.

vi. જુડું, જાટું, જાટું. ૨. બનાવડી, જાટું ઉભું કીધેલું. (ભા. ની. સ્વ = સ્વ = જુડાણું, જાટાં, જાટાણું. Chald. ܐܬܬܐ def. ܐܬܬܐ, Heb. ܐܬܬܐ, Syr. ܐܬܬܐ, Ar. ܐܬܬܐ a lie, lying. Aram. ܐܬܬܐ to lie, to dissemble.) a. False, untrue. 2. Got up, manufactured as opposed to genuine.

vi. થોડું, જરા, અલ્પ. ૨. નાંહેનું, ઓછું. ૩. અધૂરું, કમી,

અપૂર્ણ. (અવન સ્વ, કાંડા) α. little, small, diminutive. 2. Small in size, small in quantity. 3. Incomplete, defective, wanting.

ni. આવાજ મારવો, પોકાર કરવો. ૨. કેહેલું. ૩. વખાણ કરવી. ૪. મોટે આવાજે વાંચવું. (Chald. ܐܬܬܐ to cry, to raise the voice loud, of animals or men, to call to, to announce, to preach, to praise; to worship; to read aloud. Heb. ܐܬܬܐ, Aram. ܐܬܬܐ, Syr. ܐܬܬܐ, Ar. ܐܬܬܐ) v. To cry aloud, to vociferate. 2. to speak. 3. to praise. 4. to read aloud.

ni. બીચાર સકતી, સમરણ સકતિ, યાદ, કાંમ. (કાંમ) n. The faculty of thinking, memory, recollection.

ni. તરફ, ગમ, આશુ. ૨. પક્ષ, તરફેન. n. Towards, on the side. 2. Attachment to a side or party.

—

ni. કારીગરી, કૃતિ, હિકમત, કસબ, હુનર. (કારીગરી) n. Skill, art, workmanship.

vi. દૈર, હિમત-વાંત, બાહેધર. (ભા. ની. ܐܬܬܐ, કાંમ) a. Brave, courageous.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ગધેડું, અર, ઇંઅકર્ણ, ધધેડું. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴, 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴, 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴, Syr. 𐤀𐤌𐤒, Heb. 𐤀𐤌𐤒, Ar. 𐤀𐤌𐤒) n. An ass, a donkey.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. જીડું પાડવું. વિભાગ કરવો. ૨. અપ-થવું, હિસ્સો આપવો, વહેંચવું. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 to separate, divide; 2. To divide into parts, to distribute; Heb. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴, Ar. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 v. To divide, to separate 2. To grant, to give a share, to distribute.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 બા.નાં. લગણને લગતી સગાઈ, યાદના

ગાંઠનું બંધારણ. ૨. સંબંધ, મેલાપ, મેથી. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴) n. Marriage, the relationship established by marriage. 2. Relationship, affinity.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ઇંડું, બેડું. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴) n. An egg.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 વિ. નીચું, હલકું, પસ્ત દરજવાણું, કમીનું. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 + 𐎠) α. Mean, low, of inferior rank.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 બા.નાં. આપમતલબ. n. Selfinterest, Selfishness.

૭—૩

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 વિ. યુરજ ઉ-ઠાવનાર, યુરજ ઉચ્ચનાર, યુરજ રાખનાર. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 bearer of the club.) α. A bearer of a club, one who carries a battleaxe.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 અથવા 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 નાં. ટેણિ, કોમ, જમાત. (𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴) n. A tribe, a sect, a community.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. હમખીસ્તર થવું, ઓરત મરદે એક ખીજ સાથે સોહ-

અત કરવી. v. To have sexual congress, to cohabit.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 = 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 કિ. અ-નાજ ઉગાડવો; અનાજ રેપવો, અનાજ વાવવો, અનાજની ખેતી કરવી. (Chald. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 to cut through, to dig through (the earth), with the plough. Whence 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 a husbandman, Heb. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 to cut through, to dig through; hence, to plough.) v. To grow corn, to sow grain, to cultivate grain.

૫-૯

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ વિ. પરદા વાલું, ઢાં-
કણ સાથનું, ખીડિલું. (Heb. *pāṣ* a
prison, enclosure. From *pāṣ* to
enclose, to shut up.) *a.* That
which has a covering, encased,
closed.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ના. ના. આ-
એપત, યાફત. (અવ૦ *m* to collect,
to gather ઉપરથી. ફાં *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*, સં
ચિ.) *n.* Income, revenue.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ફિ. વિ. કારણ કે, જમકે.
(ફાં *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*) *ad.* Because, as.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ વિ. મતલબને
શહમતલબનાર, કારણ અતલાવનાર, સંખ્ય-

ની શહમત આપનાર. (ફાં *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*, ફાં *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*)
a. One who explains, an inter-
preter, an expounder.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ના. ના.
ચીનવદ્ધુલનો રસ્તો, ચેનવદ્ધુલનો મારગ.
૨. સવાય અથવા યુનાહનો બદલો મેલ-
વ્યાને લગતો રસ્તો. (અવ૦ *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ* + *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*)
સાલવું, જવું, સીધારવું; ફાં *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*)
n. The path over the Chinwad
bridge, the bridge called the
Chinwad. 2. The path con-
nected with the obtaining of
the reward of righteousness or
the punishment for sin.

૬-૬

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ના. બદી,
દુષ્ટપણું. *n.* Evil, wickedness.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ અથવા ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ
ના. અનાજ, અંન, ધાન્ય, દાણો.

(Chald. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ* a berry, of the alive,
a grain, e.g. of wheat. a corn,
kernel. Ar. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*, Chald. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*
f. seed-corn. Syr. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ* corn.)
n. Corn, grain.

૬-૬

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ના. પુરૂષ, નર.
૨. નર જાતીનું. (Heb. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ* m. Origin.
the male-kind, (that which
penetrates); next, the male (of
man and beast), from which
denom. Niph. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ* to born a

male. Chald. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*, Syr. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*,
Ar. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*; ફિ. વિ. *ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰ*), *n.* A
male. 2. Of the male kind.

ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ = ᠠᠮᠤᠯᠤᠯᠤᠰᠤ ફિ. જનમ
આપવો, જનમનું. ૨. રાપવું, ખી વાવું.

(Chald. ܠܬܪܬܝܢ *to scatter seed, to sow*, to fructify. Nif. ܠܬܪܬܝܢ *to be impregnated* (of a woman). Syr. ܠܠܕܐ , Ar. ܠܠܕ , Heb. לָדַת)
v. To give birth to, to be born.
2. To plant, to sow.

५७ ५८ = ५९-६० ना.
 पीतराई भाई, सावको भाई. n. A
 cousin, a step-brother.

पुऽ=पुण्य अथवा **पुण्य**
 ni. धाह, धा, ज्ञानम. (ज्ञो ज्ञ, मं
 जग्नि; a sharp or offensive wea-
 pon.) n. A wound, a cut.

$\text{𐭠𐭣𐭥𐭩} = \text{𐭠𐭣𐭥𐭩}$ क्रि. अशी-
द्वुं, अशीद करवुं, वेयातुं खेवुं. २. वे-
अवुं, वेयातुं आपवुं. (Chald. 𐭠𐭣𐭥𐭩 to

purchase, to gain. Aram. 𐤀𐤓𐤕; Syr. ܥܬܝܕ; Heb. 𐤏𐤔; Chald. ܥܬܝܕ to attend to a thing) *v.* To buy, to purchase. 2. to sell.

१५=१५ नां. स्त्री, धर्मात्मा, धर्मा.
 धर्मात्मा. (कि. वि. १५=१५ धर्मा-
 धर्मात्मा तर्क; १५०) n. A woman,
 a female, a wife.

१७५=१७५५ वि. नीयुं, उं. दुं.
 क्रि. वि. मायुं नीयुं नाप्तिने, नप्तिने.
 (अव० नीयुं, ५० ५०) a. Deep,
 low down. ad. Bending down
 the head, bowing.

॥ ५ = ॥ ५ वि. शुद्धम पांमेसुं,
 शुद्धम पमेसुं. (अथ ० ॥ ५ ज्ञेयम्.)
 a. Oppressed, tyrannised over.

ۛۛ=ۛۛۛۛ वि. तेज याजनो, ज-
 ६६ याजनो, उतावली याजनो. २. मज-
 ५५, ज़ोरार. (अव० ۛۛۛۛ running.
 ६० ۛۛ, ۛ० तग to quake;) ५.
 That which moves fast, a fast
 runner. 2. Strong, powerful.

१५६ = १५७ वर्त. कि. उता-
वली यांसे आलनुं, दोडनुं. २. वि. उता-
वली यांसे आलनाइं, दोडनाइं. (॥१६३॥
अथवा ॥१५७॥ दोडपुं; पेहपुं. अथ०
१५७ to runn, ઉપરથી.) v. Walking
quickly, running. 2. That which
walks quickly, that which runs.

۱۲۹ = ۱۲۹۹۹ वि. अरबी, अ-
 रबस्तानने जगनुं. २. ताजदार, ताज
 राखतार. (تاجدار) α. Arabian.
 2. Crowned.

જિ અથવા જિન્=જિન્ ભા. નિ.
અંધાર, અંધકાર. (અવગતિ)
n. Darkness, absence of light.

અગ્રાણ = અભાગ્ય બા. નાં.
 ખેમરવતાઈ, નયુગ્માપણું, નીમખહરાંખી.
 ૨. ખરાબ દીક્ષાંત, ખદ નીશઠા. ૩.
 Ingratitude, unthankfulness. 2.
 dishonesty, wicked intention.

અન=અન ઉભ, અન્યય. તો. ક્રિ. વિ. જગી, શુધી, તલક. (ફાં ઉ) conj. If, then. prep. until, as far as, up to.

અનઅન=અનઅન-અનઅન નાં. બેદ ભરેલું બોલવું, રમજ ભરેલા ક-

લાંમ, ભરમ ભરેલું બોલાવું. n. Recondite language, language that has a hidden or deep meaning.

અનઅન=અનઅન વિ. અરામ, નકાર, માફ. (અવં અ, સંદુષ્ટ.) a. Bad, evil.

—

અનઅન=અનઅન નાં. નીચાંની, ઇલાંબી. (અવં અનઅન sign, token, mark.) n. Sign, token, signal, mark.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. કષ્ટલાતથી ફરવું, વચન ટોડવો, કોલ ટોડવો. (અવં અનઅન કોલ, વચન, કષ્ટલાત; અન to lie, to tell a lie; ઉપરથી. પાં અનઅન અન) e. To break one's promise, to go back from one's word.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. દરવેશી; ઇઆને અંતોષ ભરેલી ગરીબાઈ. (અવં અનઅનઅન લાંમબી અનઅન; ફાં અનઅન) n. contented poverty.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. અંદામસ્ત, યેડાવ. n. Arrangement, agreement, decision.

અનઅન=અનઅન નાં. ઝુહાક, અથવા ઝુહાક. (અવં અનઅનઅન અથવા અનઅન, ફાં અનઅન) n. Zúhák

અનઅન=અનઅન નાં. પેદાનો કરનાર, દાદાર, કિરતાર. (અવં અનઅન creator, ઉપરથી.) n. A creator, a giver.

અનઅનઅનઅન=અનઅનઅનઅન નાં. દીનતા ફરમાનથી અંધાએલું, મજહબનાં ફરમાન સાચનો અંધ રાખનાર. ૨. દીનદાર, ખરમી, મજહબ ધરાવનાર. a. Bound by the precepts of religion, one who regards the commands of religion. 2. Religious, pious.

અનઅન=અનઅન નાં. દવાઈ, દવા, ઔશડ. (ફાં અનઅન) n. Medicine.

અનઅનઅન=અનઅનઅન નાં. બુરી આએપત વાલું, બુરી સકતી મેલવેલું; બુરાઈથી મદદ આપનાર, બુરી સાહેતા કરનાર. a. Possessed of evil income, that which has acquired evil powers, that which assists by means of evil.

અનઅન=અનઅનઅથવા અનઅન નાં. જોડ છોકરાં, છોકરા છોકરીનું જોડ. ૨. જોડ, જોડ. (ફાં અનઅન ઉપરથી અનઅન) n. Twins. 2. A pair.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. નાં.
આહિશ, ઈરિજા, શોક. ૨. મતલબ, અર્થ,
મકસદ. (અવન 𐎧𐎶𐎵𐎶, સંઝ જાવ)
n. Desire, wish. 2. Object, aim.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. નાં.
ઠગાઈ, ફરિયા, ઠગ વદયા. n. Deceit,
treachery.

{—}

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. માદા, સ્ત્રી, બા-
એડી, ઓરતબત. (Chald. 𐎧𐎶𐎵𐎶 f.
a female. from 𐎧𐎶, like 𐎧𐎶 re-
ferring to the sexual act or the
figure of the female pudenda.
Heb. 𐎧𐎶𐎵𐎶; 𐎧𐎶 to make a hole in;
Ar. 𐎧𐎶. જેમ 'એઆલદી' તેમજ
'હીબર' બાપામાં 𐎧𐎶 ધાતુ, પોકલ અ-
થવા પોલું કરવું, એ અર્થે વપરાયેલું છે,
તેમજ એ બાપામાં 𐎧𐎶 ધાતુ, to sprout,
to grow, પીણા ફટવો, ઉગવું; એ
અર્થે વપરાયેલું છે, અને તે ઉપરથી 𐎧𐎶,
f. desendant, spring, offspring
ઓલાદ, વંશી; હેયું નાંમ બનેલું છે, માટે
પેહલવીમાં વપરાયેલા 𐎧𐎶, બાલની ઉત્પત્તી
જો 𐎧𐎶 ઉપરથી થઈ હોયતો પેહલવી : ને
𐎧𐎶ને બદલે ફરવાયેલા સહમજવો, અને
જો છેલ્લાં ધાતુ ઉપરથી 𐎧𐎶, બોલે જનમ
લીધો હોયતો તેહમાં કરસો ફરફાર થા-
યેલા દેખાતો નથી.) n. A female.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. નાં.
વિ. સગું, ઘણું નજદીકનું બેથાવંદ; બેથ.
(અવન 𐎧𐎶𐎵𐎶 relation.) n. A
kinsman, a relation, a relative.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. નાં.
બેથ, અતલગનું. (અવન 𐎧𐎶𐎵𐎶 + 𐎧𐎶)

ઉપરથી. pl. 𐎧𐎶𐎵𐎶) n. A rela-
tive, one nearly connected.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. વિ.
વીગતવાર, તફસીલવાર, નાંમ બનાંમ. ૨.
મધનાં, કુલે. (𐎧𐎶𐎵𐎶 એ 𐎧𐎶 𐎧𐎶𐎵𐎶
ને બદલે વપરાયેલા છે. 𐎧𐎶 𐎧𐎶𐎵𐎶)
a. Detailed, with particulars.
2. All, the whole.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. મત, અભિ-
પ્રાયે, વિચાર, સહમજ. ૨. બોલાસો,
સહમજણ. (Chald. 𐎧𐎶 to be mani-
fest, visible, Derive; 𐎧𐎶, 𐎧𐎶;
Syr. 𐎧𐎶, Ar. 𐎧𐎶, 𐎧𐎶 a leader.)
n. Opinion, notion, knowledge.
2. Explanation, exposition.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. દુરબલ, દુબલ,
લાગર, તવાયેલું. (𐎧𐎶𐎵𐎶) a. Weak,
lean, enfeebled.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. નાં. કેમકે, તરફ,
બત. (અવન 𐎧𐎶 direction; સંઝ
જ્ઞાતિ, ચું નાત.) n. Kind, sort,
description.

𐎧𐎶𐎵𐎶=𐎧𐎶𐎵𐎶 𐎧. ઓરત, સ્ત્રી,
બાએડી, નાર. (Chald. તથા Heb. 𐎧𐎶
to be firmly fitted together, to
be close, ઉપરથી 𐎧𐎶 વાક્યરચના અ-

clothed, armed ; (پوشیده) v.
To dress. 2. To wear.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ||

કિ. સ્પર્શ કરવો—થવો, લાગવું; લગાડવું.
(જુઓ પેહલા વાલીકિમની શબ્દકોષને સંદે
૨૭ મે ||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| બોલ.)
v. To touch to come in contact.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| અથવા

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| નાં. કાકરો, પલી-
તો, શુતર અથવા કપડાંનો વનેલો દોરો,
ઈઆ એરાગનો અથવા જામને રૂજવા
સાર મેલવાનો કાકરો. (કાંદા, અર.
فندك) n. A wick.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| વિ. પરદો
કરનાર, ઓથો કરનાર, પડદો કરનાર.
(અવં ||સપ્તસંગ|| આસપાસ, ||સપ્તસંગ|| કોટ અ-
થવા કિલ્લો કરવો; (ઈઆને ફરતી દીવાર
બાંધવી.) અવં ||સપ્તસંગ|| ઉપરથી કાંદા, ઝૂડ,
અને ||સપ્તસંગ|| ઉપરથી ||સપ્તસંગ||, કાં
કાં) a. That which screens,
that which shades.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| કિ. કા-
પવું, વેતરવું. ૨. હાંણી પેહચાડવી, નો-
કસાંન કરવું. ૩. છુટું કરવું, જુડું પા-
ડવું, એકાદેકું કરવું. (Chald. ܐܪܬ
અથવા ܐܪܬ to split, to cut in
pieces, to separate, to divide;
Aram. ܐܪܬ, or ܐܪܬ to totter, to
waver; Heb. ܐܪܬ અથવા ܐܪܬ, Ar.
فشق) v. To cut, to shear. 2. To
injure, to hurt. 3. To separate,
to sunder.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| વિ.
પ્રતિવાદી, જોની પર ફરીઆદી માંડવામાં

આવે તે, ઉત્તરપક્ષી. (કાંદા) a.
A defendant, one who is sued.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ||

||સપ્તસંગ|| નાં. આતમાને રક્ષણ કરવાનું
કાંમ, આતમાની પ્રતીપાલ કરવાનું કાંમ,
જીવનો સંબાલ કરવાનું કાંમ. n. Work
that nourishes the soul, work
that protects the soul.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| વિ. પાક, સાફ, નીર-
મત્ત. (કાંદા, સંં પાવક A
person purified by religious ab-
traction. 2. A purifier, a
purificator. પૂ to purify ઉપરથી.)
a. Pure, clean.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| વિ.
દરરોજનું, દર દીવસનું. ૨. દર દીવસનું
બાંચન, અથવા પઠાણ. (||સપ્તસંગ|| + ||સપ્તસંગ||, સંં
પાઠ, reading, or perusal in gen-
eral.) a. Every day, daily.
2. A daily lesson or task, that
which is to be read each day.

||સપ્તસંગ|| = ||સપ્તસંગ|| નાં. ધરિંનનો
રેહવાસી, ધરિંની. (આલદી ફરહંગમાં
||સપ્તસંગ|| બોલનો અર્થ ધરિંનના સુલખને લ-
ગતું અથવા ધરિંની કોમનો કરેઆમાં આ-
વેલાં છે, અને તેહને ઘણું કરીને ||સપ્તસંગ|| ઈઆને
(Asia) એશિયાના મધ્યપ્રાંત (એટલે
Media) ની સાથે ગણેઆમાં આવેલા
છે; આએ એશિયાના મધ્યપ્રાંતની હદનું
વરનાણુ ઉપલી ફરહંગમાં આ રીતે જણા-
વેલું છે કે આએ પ્રાંત Caspian Sea ની
દખલ તરફ આવેલાં છે, અને તેહની ઉગ-
મણે Hyrcania અને Parthia, દખલે
Persis અને Susiana; પશ્ચિમે Assy-

ria અને Armenia; નાં દેશો આવે-
લાછે.) *n.* A native of Irán.

—**اگرچه-ان** = **اگرچه-ان**

اگرچه નાં. ઓલાદની વરધીનું કાંમ,
અથવા નર નારીને એકત્રીય આથે હમ-
ખીસ્તર થવાનું કાંમ. (અવન **اگرچه**
છોકરો, **اگرچه** આદેશ કરવી, આહુ; તે
ઉપરથી **اگرچه**, + **اگرچه**, **اگرچه**, **اگرچه**,
સં. પુત્ર, a son, a child. અને વશ
to desire.) *n.* Procreation, co-
habitation.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** ક્રિ. કોલ-
વાડવું, સેડવું. ૨. કોલવું, મડવું. (અવન
اگرچه to rot, to putrefy. **اگرچه** pu-
tridity. **اگرچه** **اگرچه** અથવા **اگرچه**
(شدن) *v.* To cause to decay, to
cause to rot. 2. To decay, to rot.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** નાં. યુનાદની સજા,
પાપની સીક્ષા. ૨. સખતી, ઈન્ન, સંકટ.
n. Punishment for sin. 2. Hard-
ship, difficulty, harassment.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** વિ. એમ
ભરેલું, એભિયત; નાલેશી કરવાજોગ, એ-
મ કાહડવાજોગ. (**اگرچه**) *n.*
Blemishful, defective. 2. Fit to
be decried, fit to be found fault
with.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** નાં. પેગાંમ લેધ
જનાર, મંચેસો પોંદ્યાડનાર. *n.* A
messenger, a courier.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** અથવા **اگرچه-ان** નાં.
એલચી, વજીલ, રાજદુત. ૨. કામદ,
મંચેસો લેધ જનાર. (ભા. નાં. **اگرچه**, **اگرچه**
(**اگرچه**) *n.* An ambassador, an
envoy. 2. A courier, a mes-
senger.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** નાં. જેવર,
ઘરેલું, જરાઆન. (**اگرچه**) *n.*
Ornaments, jewellery.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** અથવા **اگرچه-ان** નાં. વાદી, દાદી,
ફરીઆદી. (**اگرچه**) *n.* A
plaintiff, a complainant.

૭-૯

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** ભા.નાં.
વધારો, જીઆદતી. (અવન **اگرچه** to
prosper, to succeed; ઉપરથી, **اگرچه**
(**اگرچه**) *n.* Increase, augmentation.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** વિ.
અદ્યત્ત, હીન નસીબનો. ૨. નીચ હાલતે
મરણ પાંચેલો, (ઇઆને પાપી કરમથી ઇન્ન
ભાગવાજોગ અનેલો.) *n.* Of evil des-

tiny, unlucky. 2. One who has
died meanly i. e. in sin.

اگرچه-ان = **اگرچه-ان** ક્રિ. નજ-
દીક જવું, આગલ જવું. (આએ આ-
કાર **اگرچه-ان** ઉપરથી **اگرچه-ان** નીકલી જાઇને
અનેલોછે. અવન **اگرچه-ان** નજદીક, અને **اگرچه-ان**
to carry, to lead; to bring up,

ઉપરથી; સંઃ વજ to go;) v. To go near, to go close.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. ફરજ, જરૂર;

મુકરર. (𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 ફરજ પાડવી, જરૂર પાડવી, જબરદસ્તીથી કરાવવું). Chald.

𐎠𐎡𐎴 to decide, to judge; Ar. فرض

n. Duty, obligation necessity.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. અ-
શ્વેશ કરનારાઓ (ધર્મીને યજ્ઞદા) ની ક-
ઉત્તમ. (𐎠𐎡+𐎠𐎡) The strength
of bestowers (i. e. of Ijads).

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 વિ. અઅશ્વેય ક-
રનાર, સખી, સખાવતવાલું. ૨. રેહમ-
દીલ, દયેઆલુ. ૩. ભાગ્યેગમારી, ભા-
ગ્યેગવાન. (શુઓ પેહલાં પુસતકને ૩૨ મે
મર્ ૨૨) બોલ વીસે આપેલો જાણસો.)
a. That which bestows, bounti-
ful, generous. 2. Merciful. 3.
Fortunate, lucky.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 અથવા 𐎠𐎡𐎴
નાં. યુનાહ, પાપ, પાતક, અદકારી. (Chald.
𐎠𐎡 or 𐎠𐎡 robbery, prey; 𐎠𐎡 to
plunder, rob, carry off booty.
Aram. 𐎠𐎡 or 𐎠𐎡, Syr. 𐎠𐎡; Heb.
𐎠𐎡 or 𐎠𐎡 to rob, to plunder;
to tear, to break; 𐎠𐎡 plunder,
Ar. 𐎠𐎡; Pers. 𐎠𐎡 a crime, a sin)
n. Sin, wickedness.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴-𐎠𐎡𐎴 વિ. પાપી,
યુનેહગાર, અદકાર. (𐎠𐎡 યુનાહ, અને
𐎠𐎡 કરનાર; 𐎠𐎡 કરવું; ઉપરથી.) a.
sinful, wicked.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. બાબત, ખીના,

વિષય, પ્રકરણ, બાબ. ૨. બારણું, દર-
વાજો. ૩. દરગાહ, દેવાનખાનું. ૪. રાજ
મંદીર, મરકારવાડો, કચેરી, દરબાર. ૫.
કાચેદો, બંદોબસ્ત, ધારો. (Chald. 𐎠𐎡
or 𐎠𐎡 gate, opening; 𐎠𐎡 apple
of the eye, door; 𐎠𐎡 hollow, pit;
Ar. 𐎠𐎡 canal; Aram. 𐎠𐎡 or
𐎠𐎡, Syr. 𐎠𐎡, Ar. 𐎠𐎡 the same.)
n. Subject, topic, chapter. 2.
A door, a gate. 3. A sanctuary,
a hall. 4. A court, government
offices. 5. A law, a rule.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 કર્મ. વા. પુ. ફ.
જંચાએલું, લેઈ જવામાં આવેલું; લેઈ
લેવાએલું. (𐎠𐎡𐎴 ફિ.વિ. લેઈ લેવાએઆ-
ને લીધે.) p. part. Drawn, carried
away, taken away.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 વિ. ચહડતે દરજ્જેનું,
ઉમદા, ઉત્તમું. (અવઠ 𐎠𐎡 to bring
forth; જો એ શબ્દને 𐎠𐎡 નો સંશ્લેષ
અથવા , અને 𐎠 નીકલી જાઠને બનેલો
આકાર ગણીએતો, અવઠ 𐎠𐎡 height,
loftiness; એટલેજે ઉંચાઈ, ઉંચાણ,
એ શબ્દ ઉપરથી તેહની ઉત્પત્તિ ગણવી
જોઈએ. ફાં 𐎠 બોલ ઉપલા અર્થને મ-
લતો આવેછે.) a. Superior, the best.

𐎠𐎡𐎴=𐎠𐎡𐎴 નાં. દીકરી,

છોકરી, મેરી. (Chald. Aram. ܡܪܝ, તેમજ ܡܪܝ, Syr. ܡܪܝ, Heb. ܡܪܝ, Ar. ܡܪܝ, a son ; સેમીટીક ભાષાઓમાં ઘણાં-અર્ધાં સ્ત્રિલીંગ નાંમે અથવા વીશેષણો તેહને લગતાં પુલ્લિંગનાંમે અથવા વિશેષણોની સેવો ܡ અથવા ܡ મેલવાથી બનેલાંછે, જેમકે ܡܪܝ ૨ાજા; ܡܪܝ અથવા ܡܪܝ ૨ાંણી; ܡܪܝ છોકરો; ܡܪܝ છોકરી; ܡܪܝ ધોડો; ܡܪܝ ધોડી; ܡܪܝ મરદ; ܡܪܝ ઓરત; ܡܪܝ શેક; ܡܪܝ શેકાં-ણી; ܡܪܝ ઉનચો; ܡܪܝ ઉનચી; ܡܪܝ નાંઢલો; ܡܪܝ નાંઢલી; ܡܪܝ ઉજરો; ܡܪܝ ઉજરી; તેમ ܡ અને ܡ છોકરો; તે ઉપરથી ܡܪܝ અથવા ܡܪܝ, Ar. بنت દીકરી, છોકરી.)
n. A daughter.

ܡܪܝ=ܡܪܝ (vi. નાથું, ઊઘાડું, ઢાંકણ અથવા કપડાં વગરનું. ૨. વગરનું, સેવાએનું. (કાં ܡܪܝ) a.

Naked, uncovered. 2. without, denoting privation.

ܡܪܝ=ܡܪܝ (na. નાં. માહટાઈ, અહડતો દરજો. ૨. ઉચાઈ, ઉંચાણ. n. Greatness, high rank. 2. Height, loftiness.

ܡܪܝ=ܡܪܝ (na. માએ, માતા, જણતી. (અવ ܡܪܝ) mother;) n. A mother.

ܡܪܝ=ܡܪܝ (na. મુલ, પાએઓ, ખેત, જડ. ૨. શરૂઆત, ઉત્પત્તિ. ૩. છેડા, તરીક. ૪. વિ. અમલ, આગલું. (અવ ܡܪܝ), કાં ܡܪܝ અથવા ܡܪܝ) n. The root, foundation. 2. The beginning, origin. 3. The end, the bottom. a. Ancient, old, anterior.

—૬

ܡܪܝ=ܡܪܝ (vi. કાએદો, બંદો-બસ્ત અને માપને તોડનાર. (આએ ܡܪܝ અથવા ܡܪܝ નો મં-અથેપ આકારછે. અવ ܡ, મં મા to measure, અને ܡܪܝ striking ઉપરથી; ܡܪܝ કાએદાને ઘણો તોડનાર, ܡܪܝ તુલનાકીટી.) a. One who breaks a rule or measure, one who upsets what is arranged.

ܡܪܝ=ܡܪܝ (vi. વેચવું, વેચી નાંખવું. (Chald. Heb. ܡܪܝ or ܡܪܝ to exchange, to sell; ધારવામિલે ܡܪܝ નો ઇમલો અમલમાં પેહલવી ܡܪܝ=ܡܪܝ અથવા ܡܪܝ=ܡܪܝ હોવો જો-

ઇએ પણ તેમાંના ܡ અને ܡ નો આકાર ફેરવાઈને પાછલથી ܡ થવાને લીધે તેહના ઉચ્ચારમાં ફેરફાર થએઓછે, અને એમ કેટલાએક શબ્દોમાં થએલુંછે.) v. To sell, to vend.

ܡܪܝ=ܡܪܝ=ܡܪܝ (vi. અથવા ܡܪܝ=ܡܪܝ (vi. ફી. ખરીદવું, વેચાવું લેવું. ૨. આવજોમાવજો કરવું. ૩. મેલવું, સ્વાધીનમાં લેવું. (Chald. and Heb. ܡܪܝ to gain, to obtain; ܡܪܝ to obtain something. ઉપરથી.) v. To buy, to purchase. 2. To barter, to exchange. 3. To acquire, to take possession.

મુદ્=મુદ્ નાં. (જુઓ પેલ્લાં દુષ્ટરની ચબ્દકોષને ૩૮ ને સર્ક કરેલો મુદ્=મુદ્ જોલનો અર્થ.) *n.* (vide Glossary Vol. I. p. 38.)

મુદ્=મુદ્ વિ. હદ વાલું, પ્રમાણ વાલું; એટલેજે જેલનામાં પ્રમાણ પરમાણે દાનાઈ અથવા હીકમતની કુદરતી સકતી હોય તે. (અવ૦ મુદ્ art, artifice; skill. સં૦ માય, the medium through which all things are seen, and by which they are estimated. મા, to measure, ઉપરથી.) *a.* Well-balanced, proportioned.

મુદ્=મુદ્ વિ. દુષ્ટકર્મી, બદકાર, બુરેા, અન્યાયી. (અવ૦ મુદ્ પ્રાણુધાતક; ધાતકી.) *a.* wicked, evil, vicious.

મુદ્=મુદ્ કિ. મારી નાંખવું, ઠાર કરવું. ૨. ખરાબ કરવું, નોકસાંત કરવું, નાશ કરવો, બગાડવું. (અવ૦ મુદ્ to kill, to put to death; મુદ્ વર્ત. ૩. જો પુ. અનૈક. ૧૦) *v.* To kill, to slay. 2. To destroy, to hurt.

મુદ્=મુદ્ નાં. આખર વખતમાં પડનારો નાસકારક વરસાદ, અથવા મલકુસનું જેમસ્તાં. વંદીદાદની ખીજ પરગરદમાં આયે વરસાદનું બયેઆંત આવેલુંછે, તાંહાં આયે કેઆંમતના વખતમાં પડનારા વરસાદને ‘મુદ્-ફીફી’ જૂરો જ્યાડ’ ઈઆને ‘નાસકારક જેમસ્તાં’ (એટલેજે નોકસાંત કરનાર) શીઆલાનું હિમ અથવા દવ ઈઆફાર.) હેવું નાંમ આપેલુંછે. આયે અવસ્તાના ફીફી જૂરો, અથવા મુદ્ જૂરસ, જોલને સેમીટીક ટોલાના

લોકોએ આપણાં ધરમ પુસ્તકમાંથી લેહને તેહનો જાફ મદ્કોષ, કરીને સેહજ ફેરફાર ઉચ્ચાર કરી, તેહને ઉપલીજ મતલબથી પોતાનાં ધરમ પુસ્તકમાં વાપરેલો ધારેઆમાં આવેછે. કેમકે Old Testament ની અંદર ઉપલીજ મતલબને સારું આ જાફ મદ્કોષ, જોલ વપરાયેલોછે, તેમજ હીખર અને ચેઆલકી ફરહંગમાં તેહનો અર્થ *the latter or harvest-rain*, નો કરેલો છે. તે ઉપરથી ધારેઆમાં આવેચ કે વંદીદાદના પેહલવી તરજુમામાં ‘જૂરો જ્યાડ’ નો પેહલવી તરજુમા મુદ્ નો કીવોછે અને તેહની જોલખ ઠાક થી આવેછે, તે સેમીટીક ટોલાની સાથેના આપણા મંબંધ થાયેઆ પછી તેઓએ પોતાની બાષામાં વાપરેલા ઉપલા લોગતને જાંણીતો સહમજીને ખીજ સેમીટીક લોગતોની માફક તેહને પેહલવી લખાંતમાં વાપરેલોછે. *n.* The destructive rain which is to fall at the time of the final End. The wintry snow-storm called *malkūs*. A description of this rain occurs in the second fargard of the Vendidad where it is styled ‘*mrūrō zyāō*,’ which means ‘destructive snowing.’

મુદ્=મુદ્ વિ. કાએદાને—બંદોખરતને—પ્રમાણને તોડનાર. (જુઓ ૧૬ જોલમાં કરેલો જોલાસો.) *a.* One who breaks a rule or measure. (See remarks under ૧૬.)

મુદ્=મુદ્ નાં. માએ, માતા, જનમ આપનારી. (અવ૦ મુદ્, સં૦ માતૃ, નું ૧-૧ માં મુદ્, સં૦ માતા, mother, ફા૦ માતૃ) *n.* Mother.

માપણું = માપણું અથવા
માપણું = માપણું નાં. મતલબ,
વિષય, મકસદ, અર્થ, મુદ્દો, આશય. ૨.
ખાખત, ખયાન, વહુન. (અવનું માપ to
measure, ઉપરથી.) *n.* Substance,
subject, the main or essential
part. 2. A description.

ગણું = ગણું નાં. માદા, સ્ત્રિજાત.
(ફાં ૪૭૦) *n.* Female.

મા = મા નાં. હોમ, આપણ.
(ફાં ૭૦) ૨. ઘર, મકાન. (અવનું માપ, ૬૧૦ ૭૦) *n.* We. 2. A house,
a dwelling.

માપણું = માપણું નાં. માએઆ, માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

૧૭—૩

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

to dwell; Syr. *يَتَب* Torg. *ܐܬܒ*,
Aram. *ܐܬܒ*) *v.* To dwell, to
endure, to inhabit. 2. To sit.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

માપણું = માપણું નાં. માહબ-
ત, આહ, પ્રેમ, પ્રિતિ. (અવનું માપણું, ફાં ૬૧૦
૫૫૦) *n.* Love, affection, regard.

ભાષાની રીતી મુજબ વંચાઈ સંકેત અને તેહનો અર્થ પણ એકબીજાને મલતો આવેછે; જો આપણુ આએ ધમિલાને અવન ૧૫૫૦ તથા સંં યજ to worship, ઉપરથી બનેલા ૧૫૫૫૦ મોલ ઉપરથી ઉત્પન્ન થાએલો ગણીએતો તેહનો અર્થ યજ્ઞ, કૃ-રેશનો, અથવા ‘આરાધના કરવાજોગ આત્મા’ નો થાએછે, અને તે ૧૧૦ ૭૫ ની સાથે મલેછે, એ ઉપરાંત પેહલવીમાં ૧૫૫૦ અથવા ૧૫૦ મોલ ૧૫૫૫૦ ઉપરથી બનેલો અને તે આએજ અર્થને સાર વપરાએલો કેટલેએક ઠેકાણે આપણને મલેછે; તેથી જો આએ શબ્દની ઉત્પન્ન-તી સેમીટીક ભાષાના નજ શબ્દ ઉપરથી લીજીએતો તેહનો અર્થ existence, being; નો તથા નજ ઉપરથી લીજીએતો તેનો અર્થ wonder નો કરેઆમાં આવેલોએ, તેહની મતજબ ‘આત્મા,’ અથવા ‘અસ્તિત્વ’ નો તથા ‘અચરત થવાજોગ વસ્તુ’ નો થાએછે; અને જમ Chald. ૧૫૫૦, Ar. ૧૫૦ નો અર્થ ‘જલદીથી જનાર,’ અથવા ‘સંવે-સો લેઈ જનાર’ નો થાએછે, અને તે ઉપરથી ‘યજ્ઞ’ તથા ‘કૃરેશતા’ નો અર્થ નીકલેએછે, તેમજ Chald. ૧૫૫૦, Heb.

૧૫૫૦ to com, અથવા ૧૫૫૦ to bring. ઉપરથી ૧૫૫૦=૧૫૫૫૦ નો અર્થ ‘લાવનાર’ અથવા ‘આવનાર’ થાએ અને તે જો ‘યજ્ઞ’ અથવા ‘કૃરેશતા’ ને અર્થે વપરાએલો હાએતો તે ગેરવાજબી ગણાએ નહી.) n. An Ijad, an angel. 2. God, the Self-Existent.

૧૫૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ કિ. ચાહવું, ઇચ્છવું, આદેશ કરવી; કરવા માંગવું. (Chald. ૧૫૫૦ to wish, to desire, to will. Heb. Aram. ૧૫૫૦, Torg. ૧૫, Syr. ૧૫) v. To wish, to desire, to will.

૧૫૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ કિ. લેઈ જવું. (Chald. ૧૫૫૦ to push from oneself; Ar. ૧૫૫૦) v. To carry away, to take away.

૧૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ નાં. હયાતી, જંદગી, આવરદા. (જુઓ પેહલાં ૬૫૫૫૫ની શબ્દકોષને ૪૦ મે મુદ્દે ૧૫૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ મોલ વીસે કરેલો ખાલાસો.) n. Life, period of existence.

1—1

૧૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ નાં. સરદારી, હકુમત, સાહેબી, સતા. (૧૫૫૦+૫૦, અવન ૧૫૫૦, ૧૧૦ ૭ ‘સરદાર’.) n. Chiefship, authority, rule, sway. ૧૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ વિ. કદાવર, કદાવર બદનવાસો. (Chald. ૧૫૫૦, m. ૧૫૫૦ f. great, ઉપરથી.) a. Stalwart, of great stature.

૧૫૫૦=૧૫૫૦૧૫૫૫૫૫૫૫ વિ. પેઆર, પેઆરને લગવું. ૨. પેઆરથી બંધાએલું, પેઆરને લીધે તામેદાર થાએલું. ૩. પેઆરને લીધે તાએઆમાં રાખનાર, પેઆરથી તાએમે કરનાર. ૪. તામેદાર, ગોલાંમ. (સંં રસ to love, to regard. ૧૧૦ ૭૫) a. Dear, loved. 2. Bound by love, submissive through

affection. 3. That keeps in subjection through affection, that subjugates by love. 4. A servant, a slave.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ vi. ગરીબ, ગરીબર, સાલસ, વીસી. (Chald. ܐܠܝܢ to be meek, mild, calm, peaceful. Heb. ܐܠܝܢ sluggish, Ar. ܐܠܝܢ slack.) α. Meek, humble, mild.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. ટોલું, જમાત, ટોલો, જમાવ. (n. p. ܐܠܝܢ, Aram. ܐܠܝܢ, Syr. ܐܠܝܢ a herd, a troop; ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ a crowd, a mul-

titude.) n. A tribe, a community, a multitude.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. વાટપાડાપણું, રાહમારપણું. ૨. લુટ, ચોરી. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ ચોર, રાહમાર, લુટારો.) n. The state of being a highwayman, exhibiting the qualities of a highwayman. 2. plunder, robbery.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ vi. વેકાધરી-આં વાલું, ટેકરોટકરા વાલું. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ અથવા ܐܠܝܢ) α. Uneven, rough. ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. મોહકું, મુખ, મોહો. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ, ܐܠܝܢ) n. The month.

હ—હ

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. રોડી, રોડી, નીન. ૨. ઝારાક, અન્ન. (Chald. ܐܠܝܢ to take food, to eat. ઉપરથી. ܐܠܝܢ (with suff. ܐܠܝܢ, ܐܠܝܢ) food for men or animals, bread. Heb. ܐܠܝܢ (with suff. ܐܠܝܢ), Aram. ܐܠܝܢ,

Syr. ܐܠܝܢ, Ar. ܐܠܝܢ) n. Bread. 2. Food.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. રાત, રાત્ર. (Chald. and Aram. ܐܠܝܢ, Heb. ܐܠܝܢ or ܐܠܝܢ, Syr. ܐܠܝܢ, Ar. ܐܠܝܢ night;) n. Night.

હ—

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. ઉધરભાવ, વધ, ઉછળ. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ અથવા ܐܠܝܢ growth; increase. ઉપરથી.) n. Growth, increase.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. પેગમબર, પયમબર, નબી. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ) n. A prophet.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ ni. પેગમબરી. n. The state of being a prophet, prophetship.

ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ અથવા ܐܠܝܢ = ܐܠܝܢ vi. ચુનનકું, સરસ. ૨. પસંદ કરવાનોગ, અહડતે દરજેનું. (ܐܠܝܢ ܐܠܝܢ,

ફાલકર (ફાલકર) *α*. Excellent, select. 2. Fit to be chosen, of high degree.

પસંદગી = પસંદગી *કિ*. પસંદ કરવું, ચુંટી કાઢવું. ૨. સરસ ગણવું. *ν*. To choose, to select. 2. To rank as superior.

પસંદગી = પસંદગી *બા*. નિ. પસંદગી, ચુંટણી. *n*. The act of choosing, selection.

ખરાબ = ખરાબ *બા*. નિ. ખરાબ સ્ત્રી, ખરાબ સ્ત્રી. (ફાલકર) *n*. A bad woman, a wicked woman.

ખરાબ = ખરાબ *બા*. નિ. ખરાબ માન, અનધર્મી વરતણક, ખરાબ માનવણી. (ખરાબ—ફાલકર, ખરાબ—અવગણવું way, passage. સં પથિન or પથ a rood.) *n*. Bad conduct unworthy conduct.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. ખાતરનાર, જિતનાર; પામનાર. (ખાતર, અવગણવું, સં વિન્દ, to gain; to acquire.) *α*. An acquirer, one who gains, a conqueror.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. ખાતરનાર, પાપી. (ખાતર+ખાતર અવગણવું+ખાતર અને ખાતર ઉપરથી. સં વિનાશ, destruction.) *α*. A sinner, a criminal.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. નાશકારી, ખરાબી, નાશ. *કિ*. નાશ થવો, ખરાબ થવું. *n*. Destruction, ruin, injury. *ν*. To be destroyed.

ખાતર = ખાતર *કિ*. નાશ કરવો, ખરાબ કરવું, નાશકારી કરવું. *ν*. To destroy, to injure.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. પક્ષી, પંખી, પંખી. (અવગણવું or ખાતર, સં વચસ flyer. Bird.) *n*. A bird.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. ખાતરનાર, હાસવાલું; શોકી, ધરજાવાલું. (અવગણવું to choose, સં વર to desire, ફાલકર) *α*. Hopeful, eager, fond.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. ખરાબ ધારણા, ખરાબ નીતિ, ખરાબ નીતિ. *n*. Evil intention.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. પંથરાણું, ફેલાણું. *કિ*. પંથરાણું, ફેલાણું. (અવગણવું+ખાતર, ફાલકર) *n*. Extension, the act of spreading. *ν*. To spread, to extend.

ખાતર = ખાતર *બા*. નિ. પાપી થવું, ખાતર અવગણવું, ખાતર અવગણવું. ૨. ખાતર કામ કરવું, પાપ કરવું, નીમખરામીનું કામ કરવું, વીસવાસવાત કરવો. ૩. દોષખી થવું. (Chald. *to deceive, to lie, to act faithlessly or falsely*. Aram. *שקר*, Syr. *شقر*, Heb. *שקר*, Ar. *شقر*) *n*. To be a sinner, to be false, to be faithless. 2. To do what is wrong, to sin, to be ungrateful, to betray. 3. To become fit for hell.

ખાતર = ખાતર *કિ*. થવું, હોવું,

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. નાં.
પદાંતુ, બંદગી, એવાદત. (અવન ܡܠܬܐܢܐ
caus of ܡܠܬܐ to hear.) ૨. પાલંતુ,
પોશાતુ, પ્રતિપાલંતુ, પરવરશી. (અવન
ܡܠܬܐ પાલંતુ કરવું; ܡܠܬܐ પાલંતુ, પર-
વરશી.) n. Recitation, the saying
of prayers or devotions. 2.
Maintenance, support.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ના. નાં.
નમનતાઈ, તાબેદારી, આધીની, ફરમાંબ-
રદારી. (અવન ܡܠܬܐܢܐ obedient.)
n. Obedience, subjection.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ ફિ.
ચાલવું, જવું, સીધારવું. (Chald. ܡܠܬܐ
અથવા ܡܠܬܐ to turn aside, to de-
viate, from a person or thing.
Aram. ܡܠܬܐ, Syr. ܡܠܬܐ, Heb. ܡܠܬܐ,
Ar. ܡܠܬܐ) v. To walk, to go.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ વિ. જા-
લમ, શુભમગાર, જાસ્તી ચલાવનાર, શુ-
ભમ યુગ્મરનાર. (અવન ܡܠܬܐܢܐ, ફાં
ܡܠܬܐ) α. Tyrannous, oppressive,
one who oppresses.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ નાં.
સોશીએાય. (આએ નાંમવાણો પેગમબર
રીસ્તાએજની આગમચ પેદા થસે અને તે-
નો જનમ 'કયાંસિય' નાંમની નદી આ-

ગલ વસેલાં 'સજેસ્તાન' નામનાં શહેરમાં
'હરેદત્ફેદિ' નાંમની એક સ્ત્રિને પેટે થસે.
આએ નાંમ અવસ્તામાં ܡܠܬܐܢܐ
'સઓશિયન' અથવા ܡܠܬܐܢܐ 'સઓ-
શિયાંસ' કરીને વપરાએલું છે, તે ઉપરથી
પેદલથીમાં ܡܠܬܐ તથા ܡܠܬܐ એવાં નાં-
ઓ ઉપલા પેગમબરને સારૂ વપરાએલાં
આપણને મલેછે. વિ. ૨. ફાએદેમંદ, ન-
ફાકારક, ફાએદાવાલું. n. Sosios'. α.
Profitable, advantageous, bene-
ficial.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ નાં. સરનાઈ,
વાંસલી, બનસી, પેંચી. (ફાં ܡܠܬܐ)
n. A flute, a pipe.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ નાં. વાજી,
બજંત, પડધમ, ઢોલક. (અવન ܡܠܬܐܢܐ
સંભલાવું; તે ઉપરથી. ફાં ܡܠܬܐ) n.
A drum.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ નાં. ઘોડો,
અરપ. (Chald. ܡܠܬܐ or ܡܠܬܐ a horse.
Torg. ܡܠܬܐ, Syr. ܡܠܬܐ, Heb. ܡܠܬܐ,
Ar. ܡܠܬܐ; ܡܠܬܐ f. a mare;) n.
A horse.

ܡܠܬܐܢܐ=ܡܠܬܐܢܐ વિ. ધરાનાર,
તુરપ્ત થનાર. ૨. સંતોષ રાખનાર, સ-
હુરી પકડનાર. (ફાં ܡܠܬܐ) α. One
who is satisfied. 2. A conten-
ted person, one who is patient.

—

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 ધ્યાન આપનાર, મગન પોહ્યાડનાર.
 α. One who pays attention, thoughtful.

ગણવત્ = ગણવત્ ક્રિ.
 ગણવું, સહમનવું. (અવં + ગણ + વત્, ફો ગણવ) v. To reckon, to understand.

કર્મ = કર્મ નાં. અંદામ, શરીર, અંગ. (અવં + કર્મ + ઉપરથી, ફો اندام) n. Body.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 જાતી, પુદ્ગલ લગતું, પોતામાં હોએલું.
 (કર્મ + અભિ) α. Personal, innate, inherent in one's self.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 ક્રિ. મેલવું, મુકવું. ૨. મુકર કરવું, થેડવું, નેમવું. ૩. ગોઠવું, બેસાડવું. ૪. ઉતારે અથવા મનજલ કરવી. (Chald. *inf. constr.* *to set one-self down; to put up.* *to put together.* Heb. *hiph.* *to thrust down.* Ar. *حَيَّ*) v. To put, to place. 2. To decide, to determine, to appoint. 3. To arrange, to fit. 4. To put up, to encamp.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ અ-
 થવા અભિપ્રાયવત્ નાં. સહમન, વીચાર, તમીજ. ૨. થેડાવ. (ફો ગણવ) n. Understanding, thought, idea. 2. Resolution, decision.

ગણવત્ = ગણવત્ નાં. હેસાબ, હિસાબ, ગણતરી. (અવં + ગણવ, ફો ગણવ, અં સમૃ to remember.) n. A reckoning, an account, a calculation.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. અથડાઅથડી, દુશમની, શત્રુપણું. ક્રિ. સાંમે—સાંદાંમણે—અથવા સાંમણે થવું; આડું આવું; અડચણ કરવી. (અવં + અભિપ્રાય hostile, inimical.) n. Enmity, hostility. v. To oppose, to come across, to obstruct.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. હમજાત, પોતાની કોમ. (અનેકવં + અભિપ્રાય) n. Of the same race or tribe.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ નાં. સંબંધ, મેલાપ, મજતાવીએકપણું, દોસ્તી. (અવં + અભિપ્રાય together, jointly. ફો અભિપ્રાય) n. Connection, union, intimacy, friendship.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ ક્રિ.
 એકમલવું થવું, મલવું થવું, સાથી થવું, એકમત થવું. v. To join, to agree, to be of the same opinion.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 એકબીજા સાથે મલવું, એકબીજાને લાએકવું. ૨. સમજા લોક, ગેલો, જમાત. α. Suitable, fit. 2. The whole people or tribe or community.

અભિપ્રાય = અભિપ્રાયવત્ વિ.
 શરીરમાં એકમલવું, કાએઆમાં એકસરખા

အနီ.	အနီ.	အနီ.	အနီ.
၄၆	၅၆	...	...
၅၀၀	၅၃, ၅၄	...	...
၅၀၁	၅၀	...	...
၅၀၂	၅၅	...	...
၅၀၃	၅၆	...	...
၅၀၄	၅၇	...	...
၅၀၅	၅၈	...	...
၅၀၆	၅၉	...	...
၅၀၇	၆၀	...	...
၅၀၈	၆၁	...	...
၅၀၉	၆၂	...	...
၅၁၀	၆၃	...	...
၅၁၁	၆၄	...	...
၅၁၂	၆၅	...	...
၅၁၃	၆၆	...	...
၅၁၄	၆၇	...	...
၅၁၅	၆၈	...	...
၅၁၆	၆၉	...	...
၅၁၇	၇၀	...	...
၅၁၈	၇၁	...	...
၅၁၉	၇၂	...	...
၅၂၀	၇၃	...	...
၅၂၁	၇၄	...	...
၅၂၂	၇၅	...	...
၅၂၃	၇၆	...	...
၅၂၄	၇၇	...	...
၅၂၅	၇၈	...	...
၅၂၆	၇၉	...	...
၅၂၇	၈၀	...	...
၅၂၈	၈၁	...	...
၅၂၉	၈၂	...	...
၅၃၀	၈၃	...	...
၅၃၁	၈၄	...	...
၅၃၂	၈၅	...	...
၅၃၃	၈၆	...	...
၅၃၄	၈၇	...	...
၅၃၅	၈၈	...	...
၅၃၆	၈၉	...	...
၅၃၇	၉၀	...	...
၅၃၈	၉၁	...	...
၅၃၉	၉၂	...	...
၅၄၀	၉၃	...	...
၅၄၁	၉၄	...	...
၅၄၂	၉၅	...	...
၅၄၃	၉၆	...	...
၅၄၄	၉၇	...	...
၅၄၅	၉၈	...	...
၅၄၆	၉၉	...	...
၅၄၇	၁၀၀	...	...

આએ પુસતક બીજાને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું જંદ શુદ્ધી પતરક.

સંક્રી.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૫	૫	.. .. .	.. .. .
૬૫	૧૯	.. .. .	.. .. .
૬૬	૧૩	.. .. .	.. .. .
૬૮	૧	.. .. .	.. .. .
૬૮	૯	.. .. .	.. .. .
૭૦	૧૦	.. .. .	.. .. .
૭૫	૯	.. .. .	.. .. .
૭૫	૧૯	.. .. .	.. .. .
૭૬	૨	.. .. .	.. .. .
૭૭	૧	.. .. .	.. .. .
૭૭	૧૯	.. .. .	.. .. .
૭૮	૯	.. .. .	.. .. .
૮૧	૪	.. .. .	.. .. .
૮૪	૧૮	.. .. .	.. .. .
૮૫	૧૪	.. .. .	.. .. .
૮૬	૧૭	.. .. .	.. .. .
૮૭	૧૩	.. .. .	.. .. .
૮૮	૧૫	.. .. .	.. .. .
૮૮	૧૭	.. .. .	.. .. .
૮૯	૧૬	.. .. .	.. .. .
૯૧	૨૨	.. .. .	.. .. .
૯૩	૧	.. .. .	.. .. .
૯૪	૭	.. .. .	.. .. .
૯૪	૧૬	.. .. .	.. .. .
૯૫	૨	.. .. .	.. .. .
૯૭	૨૦	.. .. .	.. .. .

၁၂၁ } အသံလွှင့်သော အသံလွှင့်သော အသံလွှင့်သော အသံလွှင့်သော (၁၃)

❁ ۱۴۹۰-۱۵۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

આએ પુરાતક બીજાને છપાતાં યાએલી ભુલને લખતું પેહેલવી શુદ્ધી પતરક.

સંદેશી.	સંતર.	આશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૧	૪	.. .. . ૧	.. .. .
૬૨	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૬૨	૧૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૬૬	૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૦	૭	.. .. . ૧૭૧	.. .. . ૧૭૧
૭૨	૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૩	૧૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૪	૯	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૫	૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૭૯	૧૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૫	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૫	૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૬	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૬	૧૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૮	૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૮	૪	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૯	૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૮૯	૨૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૦	૧૪	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૧	૮	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૧	૧૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૬	૧૩	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૭	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૯૯	૧૨	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૧	૧	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૩	૧૮	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૩	૧૯	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૬	૫	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭
૧૦૭	૫, ૬	.. .. . સ્થાન ૭	.. .. . સ્થાન ૭

[illegible]

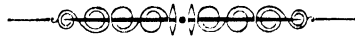
(101) דעם זון איז געווען געווען געווען
 געווען געווען געווען געווען
 געווען געווען געווען געווען

[illegible]

૩. ૧) સધલી નકલમાં ૧૧૧ મળેલ છે. ૨) સધલી નકલમાં ૧૨૦૦ મળેલ છે.
૩) સધલી નકલમાં ૧૮૧ મળેલ છે.
૧. ૧) સધલી નકલમાં ૧૮૭૪ મળેલ છે.
૨. ૧) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં ૭૧૭૪ અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૭૧૭૪ મળેલ છે. ૨) મ. મ. વાલી નકલમાં ૭૧૭૪ મળેલ છે. ૩) સધલી નકલમાં ૭૬૧૭ મળેલ છે. ૪) સધલી નકલમાં ૭૬૧૭ મળેલ છે.

જાણે એ સમયે એવું થયું કે એક દિવસે એક વાલીને એક
 બાળક મળ્યું હતું, એ બાળકને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

{ ૧ } (૧૧) એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

{ ૨ } એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

{ ૧ } (૧૦) એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

{ ૨ } એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને
 એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને એક વાલીને

* આએ આખી બાબત દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૯૯ ને બદલે
 ૧૦૦ મી બાબતની જગ્યાએ ભુલથી લખાયેલી છે.

૨. ૧) શરૂઆતથી હીઆં સુધીની એબારત મ. મ. વાલી નકલમાં બેવરાએલી છે.

[illegible]

(၄၈) ခု မှာ အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားထားသည်။
အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားထားသည်။
အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားထားသည်။
အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားထားသည်။

[illegible]

પ. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૪૬ મળે છે. ૩) અધલી નકલમાં ૭૫૭ મળે છે.

૧. ૧) સંઘલી નકલમાં ૭૯૭ મળેછે. ૨) સંઘલી નકલમાં ૭૫૭૭૫૫૫૫ મળેછે.

૨. ૧) સુઘણી નકલમાં ૫૭૧૧૫૭ મળેછે. ૨) સુઘણી નકલમાં ૧૧૭૭૭૭૭ મળેછે.

૧) } (૧૪) જીવનમાં સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
જીવનમાં સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું

- ૨) } સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
૩) } સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
૪) } સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
૫) } સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
૬) } સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું
સુખ અને દુઃખનું સંતુલન જાળવવું

૨. ૧) સુખની નકલમાં જીવન મળે છે.

૩. ૧) સુખની નકલમાં મળે છે.

૪. ૧) દ.તે. તથા દ. ર. વાલી નકલમાં જીવન મળે છે.

(૧૨) જી કમ મજાત મુવુદ પૂ દસમુ ન

$\frac{2}{1}$

વુવુદ ડસમુ જી

મજાત મુવુદ કમ મજાત મુવુદ પૂ દસમુ વુવુદ કુદ $\frac{2}{2}$
 શુ વુવુદ વુવુદ પૂ કમ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ

(૧૩) જી કમ મજાત મુવુદ પૂ દસમુ ન

$\frac{2}{1}$

મજાત મુવુદ કમ મજાત મુવુદ પૂ દસમુ વુવુદ કુદ $\frac{2}{2}$
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ
 મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ મુવુદ

[illegible]

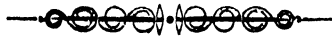
၆၁) နှစ် (၁) နှစ် အတွင်း အသုံးပြုသည့် နေရာများကို ဖော်ပြရန်
 ၆၂) နှစ် (၁) နှစ် အတွင်း အသုံးပြုသည့် နေရာများကို ဖော်ပြရန်

[illegible]

૨. ૩) સધલી નકલમાં ૨૫૫૭ મળેછે. ૪) સધલી નકલમાં ૧૧૯૯ મળેછે.
૧. ૧) દ. એ; દ. ફ. અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૭૫૭ મળેછે.
૨. ૧) સધલી નકલમાં ૪૫૭૭ મળેછે.
૪. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૭ મળેછે.

ત-પ્રતિપદા પદો દ્વારા ઉદ્ધાર-પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો દ્વારા

૧} (૧૧) ઉદ્ધાર-પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો દ્વારા (અ-પદો) ઉદ્ધાર

૨} પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો

૧} (૧૦) ઉદ્ધાર-પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો દ્વારા અને પદો અને પદો

૨} પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો
પ્રતિપદા પદો અને પદો અને પદો અને પદો

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલું.

૨. ૧) અધિક નકલમાં મળેલું. ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી
નકલમાં મળેલું અને મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલું.

[illegible]

૨. ૧) સધલી નકલમાં ૪૦૫૭૧૭ મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૧૪૪૭૧૧ મલેછે.
૩. ૧) સધલી નકલમાં ૧૬૬૧ મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૪૫૫૧૧ મલેછે.
૩) સધલી નકલમાં ૧૭૯૦ મલેછે.
૪. ૧) દ.તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં ૪૦૫૭૧૧ અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૪૦૫૭૧૧ મલેછે.
૫. ૧) સધલી નકલમાં ૪૦ મલેછે. ૨) દ.તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં એ બોલ લખાએલો નથી. ૩) સધલી નકલમાં ૪૫૭ મલેછે. ૪) સધલી નકલમાં ૪૧૦૭૧૧ મલેછે.
૬. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૪૦૫૭૧૧ મલેછે.
૭. ૧) સધલી નકલમાં ૪૫૫૧૧ ૬૧, મલેછે.

૨. ૩) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં ગામડાનું મલેછે. ૪) દ. ફ. વાલી નકલમાં છાપું મલેછે. ૫) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ફા. મલેછે અને મ. મ. વાલી નકલમાં એ ખોલ મળતો નથી. ૬) સ-ધલી નકલમાં ગામડાનું મલેછે.

૩. ૧) દ. રે. વાલી નકલમાં ૭, અને દ. તે. વાલી નકલમાં ૭, મલે છે.
 ૨) મ. મ. વાલી નકલમાં ૭, અને દ. તે. વાલી નકલમાં ૭, મલે છે.
 ૩) દ. રે. તથા દ. તે. વાલી નકલમાં ૭, મલે છે.
 ૪) દ. રે. વાલી નકલમાં આમે જોલ લખાએલો નથી. ૫) સમ્બલી
 નકલમાં ૭, મલે છે. ૬) દ. રે. વાલી નકલમાં ૭, અને
 દ. તે. તથા દ. રે. વાલી નકલમાં ૭, મલે છે.

$$\left. \begin{array}{l} 94 \\ 16 \end{array} \right\}$$

૧૫. ૧) સઘલી નકલમાં ૫૫૦ મળે છે. ૨) સઘલી નકલમાં ૫૫૦ મળે છે.
૩) સઘલી નકલમાં ૫૫૦ મળે છે. ૪) સઘલી નકલમાં ૫૫૦ મળે છે.
૫) આગળે જગ્યાએ સઘલી નકલની અંદર ૫૫૦ પાલ મળે છે, તે નકલ
કરનારની બુલધી ૫૫૦ ને બદલે લખાયાં છે. ૬) સઘલી નકલમાં
આગળે જગ્યાએ ૫૫૦ ને બદલે ૫૫૦ પાલ બુલધી લખાયાં છે મ-
ળે છે. ૭) સઘલી નકલમાં ૫૫૦ મળે છે.

૧૬. ૧) સધલી નકલમાં ગણતરી મળે છે. ૨) દ. તે; દ. એ. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ગણતરી મળે છે, અને મ. મ. વાલી નકલમાં ગણતરી મળે છે. ૩) સધલી નકલમાં ગણતરી મળે છે. ૪) સધલી નકલમાં ગણતરી મળે છે.

* આગળે વલ્લાએ આમાં આપેલી એવારત મધ્યલી નકલમાં મળેછે, પણ તે નકલ કુતારની ગૂંજતથી લખાએલી છે.

૧૧ { ૧૧
 ૧૨ { ૧૨
 ૧૩ { ૧૩
 ૧૪ { ૧૪
 ૧૫ { ૧૫

૧૨. ૧) દ. એ; દ. તે. અને દ. ર. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે અને
 મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં
 ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫૫ મળેછે.

૧૩. ૧) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.
 ૩) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.

૧૪. ૧) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૨) સંઘલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૩) દ. તે.
 તથા દ. ર. વાલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે. ૪) સંઘલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫
 મળેછે. ૫) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫૫૫ મળેછે. ૬) સંઘલી નકલ-
 માં ૫૫૫૫૫૫ મળેછે.

[illegible]

૪. ૫) મ. મ. વાલી નકલમાં ~~ખુલ્લો~~ મેલે છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલમાં
આંખે ~~ખુલ્લો~~ ની એખારત લખાએલી નથી. ૭) સંઘલી નક-
લોમાં આંખે ખોલ પછી ફકરો પુરો થવાની ૦, ૦૦ ની મેલેલ છે.

૫. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ગાળુ મળે છે. ૨) સુધલી નકલમાં મળે છે.
૬. ૧) સુધલી નકલમાં ગાળુ મળે છે.

[illegible]

૩. ૧) સંઘલી નકલમાં ગ્રામીણ મળે છે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ૬૫ મળે છે. ૩) સંઘલી નકલની અંદર એ પછે ગ્રામીણ ૬૭ ૬ એટલી એખા-રત નકલ કરનારની ગણતરી કરીને લખાએલી છે, તેહને હમોએ અસલ લખાણમાંથી કાઢી નાંખી છે. ૪) દ. એ; દ. તે. અને દ. ૩. વાલી નકલમાં ૬૬ મળે છે. ૫) દ. એ. તથા મ. મ. વાલી નકલમાં આએ ખોલ મેવરાએલી છે. ૬) સંઘલી નકલમાં ૭૫ મળે છે. ૭) સંઘલી નકલમાં ૭૬ મળે છે. ૮) આએ ખોલ દ. તે. વાલી નકલમાં લખાએલો નથી.

૪. ૧) સઘલી નકલમાં જાણ મળેછે. ૨) સઘલી નકલમાં જાણે મળેછે.
૩) દ. તો. વાલી નકલમાં જાણ મળેછે. ૪) દ. તો. વાલી નકલમાં
જાણ કરી લખાણ મળેછે.

{ ૬ } સુત્ર લેખકે એક વાક્યમાં એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

{ ૧ } (૧૦) એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

{ ૨ } સુત્ર લેખકે એક વાક્યમાં એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. એક જ શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે.

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં એક તથા મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે.
- ૨) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં આએ બાલ પછી ફરે પુરે થવાની નીચાં મેલ્યામાં આવેલી છે.
૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં એક તથા મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે.
૨. ૧) સંધલી નકલમાં એક મળે છે. ૨) મ. મ. વાલી નકલમાં એક મળે છે. અને દ. એ. વાલી નકલમાં એક મળે છે. ૩) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં એક મળે છે. ૪) સંધલી નકલમાં એક મળે છે.

[illegible]

૨. ૨) સંઘલી નકલમાં એકસરખી રીતે ૧૧૧૧૧ મળે છે. ૩) દ. એ. વાલી નકલમાં ૧૧૧૧૧૧ મળે છે. ૪) સંઘલી નકલમાં ૬૬૬૬૬૬ મળે છે.
૩. ૧) સંઘલી નકલમાં ૧૧૧૧૧૧ મળે છે. ૨) સંઘલી નકલમાં અતરે ફકરો પુરો થવાની નીચાંના મેલેલી છે.
૫. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૧૧૧૧ મળે છે. ૨) દ. એ. તથા મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૧૧૧૧૧ મળે છે. ૩) દ. એ; દ. તે. અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૧૧૧૧ મળે છે.

૧ } (૧૧) જિંદગી કોઈ જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે

જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે

૨ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૨ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૩ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૩ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૪ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૪ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૪ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે
૪ } જિંદગી જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે તે જાણે છે

૨. ૧) સઘલી નકલમાં મળે છે. ૨) સઘલી નકલમાં મળે છે.

૩) દ. એ. વાલી નકલમાં ફક્ત મળતું નથી.

૩. ૧) સઘલી નકલમાં મળે છે. ૨) સઘલી નકલમાં એકસરખી રીતે

મળે છે. ૩) સઘલી નકલની અંદરથી નીકળી ગયેલા છે.

૪) સઘલી નકલમાં મળે છે.

૪. ૧) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં મળે છે. ૨) મ. મ. વાલી

નકલમાં મળે છે. ૩) દ. એ. વાલી નકલમાં મળે છે.

૪) સઘલી નકલમાં મળે છે.

૩) ૧) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલે છે. ૨) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલે છે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલે છે. ૪) દ. એ;
 દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ૭૫૦ મલે છે. ૫) સંઘલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલે છે.

૪. ૧) આએ ફેક્ટો અસલ નકલમાં જુદા પાડેલા નથી. ૨) સંઘલી નકલમાં
 ૭૫૦ મલે છે. ૩) સંઘલી નકલમાં ૭૫૦ મલે છે.

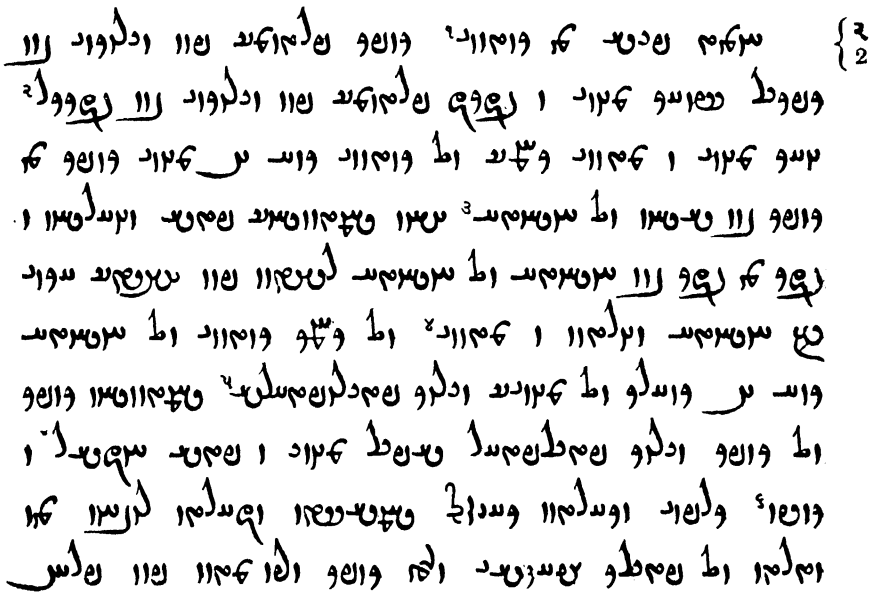
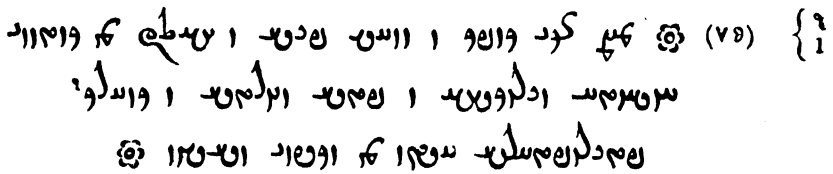
[illegible][illegible][illegible]

૨. ૭) સધલી નકલમાં ૪૦૦ મલે છે. ૮) સધલી નકલમાં ૫૦૦ મલે છે.

૯) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૧૧૫૦ મળેછે. ૧૦) દ. તે.

તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ડાંગર મળે છે.

૨. ૧) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૭૫ મળેછે. ૨) સુધવી નકલમાં ૫૫ મળેછે. ૩) સુધવી નકલમાં ૫૫ મળેછે.

૧. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૭૫૫૭, તથા દ. તે; દ. રૂ. અને મ. મ. વાલી નકલમાં ૭૫૫૭, મળે છે.
૨. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૧૧૭ મળે છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૭૭૭ મળે છે. ૩) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૬૧૭૬ મળે છે. ૪) સઘલી નકલમાં ૧૬૬ મળે છે. ૫) સઘલી નકલમાં ૧૬૬૭૭૭૭૭ મળે છે. ૬) સઘલી નકલમાં ૭૫૭૭૭૭ મળે છે.

[illegible]

૧. ૧) સધલી નકલમાં એકસરખી રીતે 11111111 મળે છે.
 ૨. ૧) દ. એ. તથા દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં 11111111 મળે છે.
 ૨) દ. તે. દ. રૂ. અને મ. મ. વાલી નકલમાં 11111111 11111111 મળે છે;
 અને દ. એ. વાલી નકલમાં 11111111 11111111 મળે છે. ૩) સધલી નકલમાં 11111111 મળે છે. ૪) સધલી નકલમાં 11111111 મળે છે. ૫) સધલી નકલમાં 11111111 મળે છે. ૬) મ. મ. તથા દ. એ. વાલી નકલમાં 11111111 મળે છે.
 ૩. ૧) સધલી નકલમાં 11111111 મળે છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં 11111111 મળે છે.

* લખ્યાણની રચણા તપાસતાં ખોલ્લી રીતે માલુમ પડેય કે નકલ કરતારની ચુકથી અતરેથી આખે દુનીઆને લગતી બાબતની થોડીએક એઆરત નીકલી ગે-
ઈછે. તેમજ આખે છૂ ફકરો પુરો થઈ શરૂ થવાની આગમચની નીશાંની પણ
નીકલી ગેઈછે, તે અતરે હોખે પોતાની તરફથી બાબત જુદી પાડવા સાઈ' નેલઈછે.

૩. ૧) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે.
 ૪. ૧) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૨) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૩) દ. તે.
 તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૪) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૫) દ. તે. તથા મ. મ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૭) મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલ છે.
 ૫. ૧) સઘલી નકલમાં મળેલ છે. ૨) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૩) દ. તે. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૪) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૫) દ. તે. તથા મ. મ. વાલી
 નકલમાં મળેલ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલ છે. ૭) મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલ છે.

{ ૧ } (૧૨) જો કે કોઈ એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો

{ ૨ } ૧. એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 { ૩ } ૨. એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો

{ ૧ } (૧૩) જો કે કોઈ એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો

{ ૨ } ૧. એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 { ૩ } ૨. એક વાક્યમાં અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો
 અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો અનેક વાક્યો

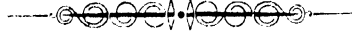
૩. ૧) સંઘલી નકલમાં આગળ મળેલું. ૨) આગળ બોલ લખનારની
 નજર સુધી આગળ ની આગળ લખાએલો મળેલો. ૩) દ. દે. વાલી
 નકલમાં આગળ મળેલું. ૪) સંઘલી નકલમાં આગળ મળેલું.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

૩. ૧) દ. તો. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલો. ૨) દ. તો. તથા દ. રૂ. વાલી નકલમાં મળેલો તથા દ. એ. વાલી નકલમાં મળેલો, અને મ. મ. વાલી નકલમાં મળેલો. ૩) સહલી નકલમાં મળેલો નથી.

મહા સમસ્ય સ્વરૂપે જ સ્વરૂપે રૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે

(૧૦) જો સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે { 1 }
આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે

સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે { 2 }
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે (૧) આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે { 3 }
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે
સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે, આ સમસ્ય સ્વરૂપે

૮. ૪) દ. એ; દ. તે. અને દ. રૂ. વાલી નકલમાં ૧૦૧ મલે છે.

૨. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી. ૨) દ. એ.
વાલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી. ૩) દ. રૂ. વાલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી. ૪) સંઘલી નકલમાં
આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી.

૩. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી. ૨) સંઘલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી. ૩) સંઘલી નકલમાં આએ મોલ મુતલક લખેલો નથી.

૬. ૧) સઘલી નકલમાં ગણાવ્યા મળેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ગણાવ્યાં છે અને ખીજી સઘલી નકલમાં ગણાવ્યાં નથી મળેછે. ૩) સઘલી નકલમાં ગણાવ્યાં નથી મળેછે.
૭. ૧) મ. મ. વાલી નકલ સેવાએ ખીજી નકલોમાં ભૂલ મળેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ગણાવ્યાં નથી મળેછે.
૮. ૧) સઘલી નકલમાં ગણાવ્યાં મળેછે. ૨) દ. એ; દ. ત. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં ગણાવ્યાં નથી મળેછે. ૩) દ. એ. વાલી નકલમાં ગણાવ્યાં નથી મળેછે.

(۶۸) ۵۴۳۰۱ لکھنؤ میں ۱۳۱۱ھ میں

$$\left\{ \begin{array}{l} 1 \\ 2 \end{array} \right\}$$

1945-46

[illegible]

૧. ૧) મ. મ. વાલી નકત્તામાં ૧૫૫૪ મલેછે. ૨) દ. તે; દ. ફ. અતે મ. મ. વાલી નકલોમાં ૧૭૧૫ મલેછે.

૨. ૧) સઘલી નકલમાં એકસરખી રીતે છે. ૨) સઘલી નકલમાં જાણ્ય મલે છે. ૩) દ. તે. તથા દ. ફ. વાલી નકલમાં જાણ્ય મલે છે. ૪) સઘલી નકલમાં ગાળ્ય મલે છે. ૫) દ. એ; દ. તે. અને દ. ફ. વાલી નકલમાં જાણ્ય મલે છે. ૬) સઘલી નકલમાં જાણ્ય મલે છે. ૭) સઘલી નકલની અંદર ગાળ્ય મલે છે. ૮) સઘલી નકલમાં જાણ્ય મલે છે. ૯) આએ બેલ સઘલી નકલમાં લખાએલો મલે છે, પણ તે નકલ કરનારની ભૂલથી લખાએલો છે.

$$\left. \begin{array}{l} 9 \\ 1 \end{array} \right\}$$

וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

$$\left. \begin{matrix} 2 \\ 2 \end{matrix} \right\}$$

૧. ૧) મ. મ. વાલી નકલમાં આએ આએ ફકરે બેવરાએલોછે.
 ૨. ૧) દ. એ. વાલી નકલમાં ૫૭ મળેછે. ૨) દ. એ. વાલી નકલમાં ૧૧૫૦૦ મળેછે. ૩) દ. એ. વાલી નકલમાં ૦ મળેછે. ૪) સંધલી નકલમાં ૫૭૩૫ મળેછે. ૫) દ. એ. વાલી નકલમાં ૬૧૬૬ મળેછે. ૬) દ. એ. તથા દ. તે. વાલી નકલમાં ૫૭૬૬ મળેછે. ૭) દ. એ. વાલી નકલમાં ૫૭૭૦ મળેછે. ૮) મ. મ. વાલી નકલમાં ૧૧૫૦૦ મળેછે.

קוד טוואוואו ווע

טעגל דלעג

ויל שפאטעט טעלעמאטעל

טו ווע שטעטלעך וועללעל

טעטע

טעטע רלע טלע טעטע טעטע טעטע

טעטע טעטע טעטע טעטע

טעטע טעטע טעטע

પેહલાં દફતરમાં છપાયા ઊપરાંત વધેલાં નાંખેલી ટીપ.

મુંબઈ ખાતે.

નકલ.	નકલ.
શેઠ અરહેસરજ મેહરવાનજ શેઠનાં.. ૧૫	શેઠ મેઝનજ પાલનજ પાલકીવાલા.. ૧
શેઠ ખેડરાંમજ નસરવાનજ સીરવધ.. ૨૦	શેઠ જમશેદજ મેહરવાનજ આરીઆ.. ૧
શેઠ દાદાભાઈ કુંવરજ સયાવાલા.. ૧	શેઠ રસતમજ જીવનજ રેડીમની.. ૧
શેઠ અરહેસરજ અરજોરજ વાઘા.. ૧	શેઠ નવરોજજ રતનજ વીકાજ.. ૧
શેઠ અરજોરજ રસતમજ મોદી.. ૧	શેઠ મેહરજીભાઈ શાપુરજ દાંતરા.. ૧

શેઠ કાવશજ પાહુલનજની કુંપનીની મારફતે ચીન ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શ્રી ચીનનાં જરતોશતી ધરમનાં પ્રાંડનાં	શેઠ મેહરવાનજ ખેરાંમજ પાલીસવાલા.. ૧
હેસામે, ધ્યાને જેટલા વાલમ	શેઠ રતનજ અરશેદજ વાંનીયા.. ૧
નીકલે તેની કાપી ૨) .. ૨	શેઠ દોરાયજ ખેડરાંમજ પ્રાકીયા.. ૧
શેઠ ધનજીભાઈ રતનજ ખીસની.. ૧	શેઠ મેઝનજ પ્રાંમજ તલાટી.. ૧
શેઠ નસરવાનજ મોદીની કુંપની.. ૧	શેઠ ખેડરાંમજ કુંવરજ પટેલ.. ૧
શેઠ પ્રાંમજ હોરમજની કુંપની.. ૧	શેઠ સોહરાયજ કાવસજ.. ૧
શેઠ કાવસજ પાલનજની કુંપની.. ૧	શેઠ એદજ નવરોજજ મેહતા.. ૧
શેઠ નવરોજજની કુંપની.. ૧	શેઠ સોહરાયજ રસતમજ પ્રાકીયા.. ૧
શેઠ હોરમજ માંજેકજ પતશા.. ૧	શેઠ હોરમજ નવરોજજ મોદી.. ૧
શેઠ રસતમજ મેઝનજ દાંતરા.. ૧	

શેઠ લીમજીભાઈ ધનજીભાઈ મુનસીની મારફતે કલકત્તા ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ રસતમજ કાવસજ.. ૧	શેઠ પેસતનજ એદજ ગજદર.. ૧
શેઠ ધનજીભાઈ ખેડરાંમજ મેહતા.. ૧	શેઠ નવરોજજ પેસતનજ ધાલા.. ૧
શેઠ મેહરવાનજ હોરમજ મેહતા.. ૧	શેઠ સોહરાયજ નવરોજજ ગજદર.. ૧
શેઠ લીમજીભાઈ ધનજીભાઈ મુનસી.. ૧	

શેઠ કાવશજ દીનશાહજની મારફતે એડન ખાતે

ભરાયલી કેતાબોનું લીસટ.

શેઠ કાવસજ દીનશાજ તથા ભાઈઆ.. ૩	શેઠ નવરોજજ રસતમજ માસતર.. ૧
પારસી લાયઅરેરી.. ૧	શેઠ મનજેરજ રસતમજ ઘાલુ.. ૧
શેઠ રસતમજ સોહરાયજ અરાસ.. ૧	શેઠ પેસતનજ રસતમજ ટૂરકા.. ૧
શેઠ માંજેકજ રતનજ પટેલ, શીગન	શેઠ સોહરાયજ પેસતનજ મેહતા.. ૧
પોરીયા.. ૧	શેઠ આ. કાવસજ હોરમજ દાદા
શેઠ દાદાભાઈની કુંપની.. ૧	ચાનજનાં.. ૧
શેઠ માંજેકજ ધનજીભાઈ સરાજ.. ૧	શેઠ એદજ દાદાભાઈ ખાતીવાલા.. ૧

THE following Review of the 1st Volume of the *Dinkard* was contributed last year to the Academy, a literary Periodical by a learned Oriental scholar, well-known in Bombay, Dr. E. W. West who published under the patronage of the Bombay Government the Pázend and Sanskrit Texts of an ancient work called the Mainyo-i-khard, together with an English Translation and Glossary of the Pazend Text in 1871, and the Pehlwi Text and Glossary of the Ardai-Viraf-Námeh in 1874.

THE DINKARD.

THE ACADEMY.

The Dinkard. The original Pehlwi Text, the same transliterated in Zend characters, Translations in Gujrati and English, a Commentary, and a Glossary of Select Terms. By Peshottun Dustoor Behramjee Sunjana. Volume I. (Bombay: Published under the patronage of the Sir Jamsedji Jijibhai Translation Fund.)

The *Dinkard* or "Acts of the Religion," is a large collection of fragments regarding the doctrines, customs, history, traditions, and literature of the Mazdayasnian religion, the "good religion" of the Parsis. It is written in the Pahlavi character, and its language is often complicated and obscure, so that no attempt has hitherto been made to translate more than a few fragments of this important book. Its existence was probably unknown to Europeans till a few extracts were published, about forty-five years ago, by Dastur Edalji Darabji and Mulla Firoz in their controversial works *Khorch-Vehijak* and *Avijeh-Din*; and it seems to have been first seen by a European when Professor Haug, during his tour in Gujrat, met with a MS. of it in the library of the Dastur-i-Dasturan at Nawsary; this and all other copies in India were taken from a MS. said to have been brought from Persia, about a century ago, by Mulla Bahman, son of Mulla Behram, and presented by him to Aspandiarshah Ratanjishah of Surat. This original MS. from Persia passed into the library of Mulla Firoz, and is now in the possession of his descendant, Dastur Sorabji Rustamji, high-priest of the Kadmi section of the Parsis in Bombay.

The legendary history of the *Dinkard*, extracted from the end of its third book (the first of those now extant), has been published by Professor Haug in his introduction to the *Zand-Pahlavi Glossary*. It attributes the compilation of the work to a disciple of Zarathushtra in the time of King Vishtasp, who ordered a copy of it to be written; this copy was burnt during Alexander's invasion of Persia, but the original fell into the hands of the Greeks, and was translated. It was re-edited by the priest Tosar, in the time of King Ardashir Papakan; again by Adarnapad Adarfroba Farukhzadan after the fall of the Sasanian monarchy; and a third time by Adarnapad Admitan at a later date; each editor collecting and re-arranging such fragments of the original work as he could find. It appears further, from the colophons appended to the last book of the work, that the latter half* of it was copied, A. Y. 369, by Mahvandad Nareman Behram Mihravan, from an original which he obtained at Khushkand, in Asuristan, and within the district of Bagdad just as it had been written by former elders of the tribe of Adarbad Marspendan. From a transcript of this MS. other copies dated A. Y. 865: 1009,† 1038† have been successively made; the last of which is the MS. originally brought from Persia, as mentioned above. About one sixth of the folios of this MS. were abstracted before further copies were taken, but most of these folios have been discovered in various Parsi libraries, so that the whole MS. can now be restored, except five folios which are still missing in different parts of the text.

The *Dinkard* is divided into eight books of very unequal length, of which the first and second are missing, and the MS. appears to begin with the third book, which is a miscellaneous collection of explanations and elucidations of difficulties and apparent contradictions in the tenets of the "good religion," extending to 166 folios of text in the original MS. from Persia; its first folio is lost, so it is assumed to be the third book merely because it immediately precedes the fourth; its next three folios are also defective, as they have their outer margin torn off, with two or

---

* Probably Books iii. to viii., or all that are now extant.

† These last two dates are no longer extant in the original MS, but they exist in several copies, and are quoted by Mulla Firoz in his *Avijeh-Din*. Some of the names must also be received with caution, on account of the ambiguity of the Pahlavi Characters.

three words from every line. The fourth and fifth books contain much miscellaneous information regarding the history and customs of the "good religion" according to the statements of Adarfrobag Farukhzadan, and occupy only ten and fifteen folios respectively. The sixth book treats of the beliefs and practices of the primeval religion, with many sayings of Adarpad Maršpendan and others, extending to fifty-one folios. The seventh contains an account of the wonders of the religion from the time of Gayomard (the first man) to the fall of the Sasanian dynasty, including a life of Zarathushtra, and a prophecy regarding the last three prophets, altogether occupying thirty-seven folios. And the eighth book gives a description of the twenty-one *nasks*, or books, which constituted the Mazdayasnian literature before the time of Alexander, with an abstract of their contents extending to 110 folios.* The original MS. concludes with a series of colophons containing the dates mentioned above, but of which only two folios remain extant.

It is a striking illustration of the interest the Parsis feel in their religious books, as well as of the progress lately made in Pahlavi studies, that a Parsi high-priest should venture to undertake the publication of a complete edition and translation of this difficult work. In his first volume Dastur Peshotan gives the text and translation of only one-seventh of the third book of the *Dinkard*, or about one-eighteenth part of the whole work as it now exists, but this fragment is so well edited, that all Pahlavi scholars must hope that the learned Dastur may receive sufficient encouragement to continue and complete the work he has so ably begun. The text is very accurately printed, and stands the test of collation with the MSS. much better than the Pahlavi text of the Vendidad printed at Vienna; but the Dastur has not always noted his corrections of the original, and he very frequently omits the final vowel-stroke after *j*, *k*, *p*, and *t*, as he evidently considers it unnecessary, though it is a marked peculiarity in the orthography of the *Dinkard*. In the transliteration in Zend letters, which follows the text, he has followed a system of his own, which, however, generally resembles that adopted by Professor

---

* From further examination of some of the scattered folios it appears that the eighth book extends only to forty-six folios, which conclude the summary of the contents of the *Nasks*. The remaining sixty-four folios are occupied by a ninth book containing a detailed account of the contents of each fargard of the first three *Nasks*.

Haug. In the glossary, which is confined to less than five hundred words, the European scholar will find more cause for difference of opinion than elsewhere; its alphabetical arrangement being that of the transliteration, and not that of the original character, prevents it from being of much use to any one who is doubtful about the reading of a word. The Gujrati translation is sometimes more of a paraphrase than a literal translation; it is by far the most difficult part of the Dastur's task as the language of the third book of the *Dinkard* is often exceedingly obscure; but although he may in some instances have misunderstood the text, yet in most cases he appears to have hit upon the correct meaning of these obscure passages. The English translation is from the Gujrati, by Mr. Ratanshah Erachshah Kohiyar; it is very literal, but being the translation of a translation it must be expected to depart sometimes more* widely from the original than if it were translated direct from the Pahlavi.

The third book of the *Dinkard* is essentially dogmatic and polemical, and is therefore the least interesting part of the work to Europeans. It begins with twelve questions of certain Ashmoghs† (infidels), suggesting difficulties which are severally explained away by the writer in his answers. Of these questions the first two are lost, but part of the second answer is extant; it refers to the duties of the four castes in the Mazdayasnian community, the priests, warriors, farmers, and artisans but it is too much mutilated to be translated, and this mutilation extends throughout the text of the next six questions and answers, which are passed over by Dastur Peshotan, who commences his translation with the ninth question. These twelve infidel questions are followed by sixteen others propounded by a disciple, and then commence the explanations regarding religious doctrines and customs, which constitute the bulk of the book. The miscellaneous character of this religious encyclopædia may be seen from the following list of some of its contents: Whether the scriptures are all inspired. Why it is sinful to put green wood on the fire, and to drink liquor to excess. The advantage of reciting the scriptures, and

---

* This is much more literal than Dastur Peshotan's version, which also differs considerably in meaning, but the language of the original text is obscure enough to admit of several interpretations.

† Dastur Peshotan attributes them to a single Ashmogh, but more are mentioned in the text.

how this advantage may be lost. To what man and woman Jamshed was ordered to teach the religion. What food can be eaten after the recital of the greater and lesser graces respectively. The annihilation of sin by renouncing it. The best actions of men. Which high-priest is to be obeyed when they differ in their teaching. The causes of greatness to religious men, rulers and sages. Why the *beresma* is held in the left hand. Why the sun shines upon half the world at a time. Whether a man becomes unclean by touching the trunk of a tree on whose top dead matter has lodged. How contradictory statements regarding Gayomard are to be reconciled. On the country of Iran and its neighbours. The contentedness of those who strive to do good, and the discontent of evil-doers. The protection of the good and desertion of the bad by the angels. The first promulgator of the good religion. The duty of rulers to remove, as much as possible, misery, want, hardship, filth, and pestilence from men. The three kinds of beings. The relation of government to religion. The power of man to choose happiness in this dreadful world. &c., &c.,

The Parsi community act wisely in obtaining trustworthy translations of their religious books, as they thus learn the weak as well as the strong points of their religion, which, like all others, is in want of progressive reformation. Its strength lies in the general excellence of its teaching, as seen from the Parsi point of view of everyone working out his own salvation; its weakness lies in various ceremonies and customs, some of which have long passed away, although defended in the portion of the *Dinkard* yet unpublished, while others will have to follow in course of time. When no reference is made to Parsi mythology, or cosmogony, the statements of the *Dinkard* might be attributed to any thoughtful religious man; whatever his faith, as witness the following remarks on the connexion of religion with the State:—

“The existence of a government of religion and of countries of religious government, is owing to the exposition of the good religion which is in those precepts in conformity with which the fulfilment of their very faith consists in their appointment of government over religion, and of religion over government; the original precepts of the faith, even for the followers of the religion of the good, are steadfastness in the service of God, stimulation of each other's religion, upholding the humility of the promoters of government through religion and the service of

God, and of the Mazdayasnian religion through government; and the greatest glory for these is advantageous union, and for the creatures (it lies) in the unity of the government of the good religion, which is true government and in the unity of the true government of the good religion, which is the good religion in like manner as government is religion, and religion is government of countries, so also anarchy is irreligion, and irreligion is also anarchy."

Dastur Peshotun, whose second volume is now in the press, has done good service to the Parsi community by his translation, although by the time he approaches the completion of his arduous task he will probably see much to revise in his earlier volumes, but, notwithstanding these imperfections (which are the inevitable consequence of hasty publication in parts), his work will be indispensable to Pahlavi students as a fairly satisfactory edition of a difficult text.

E. W. WEST.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલ્લાં દફતરની તપાસ.

દીનકરદ કેતાબનાં પેહલાં પુસ્તકની તપાસ હેઠલ પરગટ કીધીછે, તે ધી એકાહેમી ” હેવે નામનું વીદેઆને લગતું ચોપાનીઈ ઇંગલંડમાં પરશીધ એછે, તે ચોપાનીઆમાં એ તપાસ મુંબઈમાં પરખેઆત થએલા ઉગમણ પત્રની લાખાનાં એક કાબેલ વીદેઆરથી ડાકટર ઇ. ડબલીઉ. વેસટની કલમથી ગમે વરશ લખાએલીછે, કે જ ધણીએ સને ૧૮૭૧ ના શાલમાં “મેનીઓ ખેરદ” નામની કદીમ કેતાબ અસલ પાળંદ તથા સંસ્કૃત લાખામાં ઇંગરેજ તરજુમા તથા પાળંદની ફરહંગ સાથે, તથા પેહલવી અરદાએવીરાફ નામું તથા તેની ફરહંગ સને ૧૮૭૪ માં મુંબઈ સરકારના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરીછે.

(ઇંગલંડમાં છપાતાં “ધી અકેડમી” નામનાં ચોપાનીઆં ઉપરથી.)

દીનકરદ.

દીનકરદ અથવા “દીનનાં કાંમે” એ ‘લલી દીન’ વાલા પારસીઓના મજદ્યસની ધરમને લગતા કૃતવા, રેવાજો, તવારીખ, દંતકથા અને ભણતર વીસેનાં છુટાં છુટાં પ્રાકરણોના એક મોહુટો સંગ્રહછે. એ કેતાબ પેહલવી હરફે લખેલીછે, અને તેહની લાખા વારેઘડીએ ગુહવાડા ભરેલી અને બરોબર સહમજ નહી પડે તેવીછે, તેથી એ અગતનાં પુસ્તકના થોડાએક ભાગો સેવાએ એ પુસ્તકનો તરજુમો કરવાને હજુર સુધી કોઈએ કુશેશ કીધી નથી. આસરે પીસતાલીસ વરસની વાત ઉપર દસતુર એદલજ દારાબજીએ તથા મુલ્લાં ફીરોજ પોતાનાં તકરારી પુસ્તકો “ખોરેહ-વેહીજક” અને “અવીજેહ-દીન” મધે દીનકરદમાંથી કેટલાએક ફકરા ઉતારી લીધા તાંહાંસુધી એ પુસ્તકની હસતીથી યુરોપીઅનો ઘણુંકરીને અંજાણા હતા; અને જ્યારે પ્રોફેસર હાઉએ ગુજરાત પરાંતમાં મુસાફરી કરતી વખતે નવસારીના દસતુરે દસતુરાંનનાં પુસ્તકખાંનાંમાં દીનકરદ કેતાબની હાથની લખેલી એક નકલ દીડી તેઆરેજ એ પુસ્તક પેહલવેહલુ” એક યુરોપીઅનના જોવામાં આવીઈ. આસરે એક સદીની વાત ઉપર મુલ્લાં બેહમન અબને બેહરાંમ હાથની લખેલી દીનકરદ કેતાબ ધરા નથી લાવેઓ હોતા અને તેણે તે કેતાબ સુરત વાલા અસફંદીઆરશાહ રતનશાહને ભેટ આપી હતી, તે ઉપરથી એ કેતાબની મજકુર તથા બીજી નકલો કરવામાં આવી હતી. ઇરાંનથી આવેલી આએ અસલ કેતાબ હાલમાં મુલ્લાં ફીરોજનાં પુસ્તકખાંનાંમાંછે, અને તે તેવજુની આલાદના અને મુંબઈના કદમી પારસીઓના વડા દસતુર શાહરાબજી રસતમજના સવાધીનમાંછે.

દીનકરદ કેતાબનું તરીજી* દફતર (જે તેહનાં હુવડાંનાં પુસતકોમાં પેહલુ* ગણાએછે) તેના પાછલા ભાગની ઉપરથી પ્રોફેસર હાઉંગે પોતાની જાંઘ પેહલવી ફરહંગના દીખાયામાં એ કેતાબની તવારીખ પ્રગટ કીધીછે; તેમાં એવું જણાવીદેંછે કે, પાદશાહ ગુશતાસપના વખતમાં એ કેતાબ જરોતોશતના એક શાગેરદે બનાવી હતી અને એ પાદશાહે તેહની ઉપરથી બીજા એક નકલ કરવાને ફરમાવીદેં હતું; તે નકલ ઇરાંન ઉપર સીકંદરે હોમલો કીધો તે અઈઆમમાં બાલી નાંખેઆમાં આવી હતી, પણ તે અસલ કેતાબ યુનાનીઓના હાથમાં આવી હતી, તે ઉપરથી તેઓએ તેનો તરજીમો કરી લીધો હતો. અરદેશોર બાબકાંનના વખતમાં તેસરે નાંખના દસતુરે એ કેતાબને ફરીથી રચી હતી, તથા સાસાનીઅન હકુમત પડી ભાગા પછી આદરબાદ આદરફરોબા ફરોખજાદે એ પુસતક પાછું રચીદેં; અને છેલ્લું આદરબાદ આદમીતને તરીજી મરતમે પરવરતાવીદેં હતું; એ પરમાંણે ઉપલા દરએક લખનારે એ અસલ કેતાબનાં જટલા ભાગો મલી આવેઆ તેટલા એકઠા કીધા અને નવેસરથી રચેઆ.

વલી એ કેતાબનાં છેલ્લાં દફતરની પછવાડે વધારેલાં લખાણ ઉપરથી માંલમ પડેછે કે, બગદાદ જીલ્લામાં અસુરીસ્તાંન મધે ખુશખંદ નાંખનાં શેહેર ખાતેથી આદરબાદ મારાસ્પંદની ઓલાદના યુજેરગોએ લખેલી અસલ દીનકરદ ઉપરથી એ કેતાબના છેલ્લા અરધા ભાગની* માહવંદાદ નરીમાંન બેહરાંમ મેહરવાંને ઈઅબદનરદી સને ૩૬૮ માં નકલ કીધી હતી. તેઆર બાદ એ નકલ ઉપરથી ઈઅબદનરદી સને ૮૬૫ તથા ૧૧૦૦૮ તથા ૧૧૦૩૮ માં બીજા નકલો એકેક પછી કરવામાં આવી હતી, તેમાં દીનકરદ કેતાબની છેલ્લી જે નકલ થાઈ તે ઉપર લખવા મુજબ પ્રથમ ઇરાંનથી હીંદુસ્તાંન ખાતે આવી હતી. એ કેતાબની વધુ નકલો થવા આગમ્ય તેનો આસરે છઠો ભાગ કોઈ શખસે કાહડી લીધો હતો, પણ તે ઘણાખરા જીજે જીદાં જીદાં પારસી પુસતકખાંનાંઓમાંથી પાછા મલી આવેઆછે, માતરે પાંચ વરક અસલ કેતાબમાંથી ખોડાવા-એઆછે તે સીવાએ બાકીની આખી કેતાબ હવે સંખપુરણ થાઈ સકેછે.

દીનકરદ કેતાબનાં આઠ દફતરછે તેમાં કોઈ લાંબયું અને કોઈ ટુકુંછે. પેહલુ* તથા બીજી* દફતર ગુમ થાએલુંછે અને તરીજી* દફતરથી હાલની દીનકરદ કેતાબ શરૂ થાએછે. “ભલી દીન” ને લગતી જે બાબદો મુશકેલ તથા દખાઈતી રીતે એકેકથી ઉલટી લાગતી હોએ તે બાબદોની સહમજ તથા ખોલાસો એ (તરીજી) દફતરમાં સમાવેલોછે. ઇરાંનથી આવેલી અસલ કેતાબના ૧૬૬ જીજે, અને તેના પેહલુએ એક વરક ગુમ થાએલોછે અને તે પછીના તરણ

---

* એ બહુ*કરીને તરીજીથી ૮ માં દફતર સુધી અથવા અઘલાં મોજીદ દફતરો સુધી હસે.

† હાથની લખેલી અસલ દીનકરદ કેતાબમાં આએ છેલ્લા સને લખેલા નથી, પણ તે કેટલીએક નકલોમાંછે, તથા મુલ્લાં શીશાને પોતાની અબીજેહ દીનમાં એ સને ટાંખી બતાવેઆંછે. પેહલવી હરફો જે જીદી જીદી રીતે વંચાએછે તેટલા મોટા આમાંનાં કેટલાંએક નાંખો થીસે માહુગેતી રાખવી જોઈએ.

વરકબી અધુરાછે, કેમકે તે વરકોના હાંશીઆ દરએક સતરના શેવટનાં બે તરણુ શ-
બદો શુધાં ફાટી ગીઆછે. એ (દફતર) પછી ચોથું દફતર આવેલું છે, માટે એ
તરીજી દફતર હુસે હેવું ધારવામાં આવેછે. આદરફરોબગ ફરોબજદાનના કે-
હવા મુનબ “ભલી દીન” ની તવારીખ તથા રાહરસમોની ઘણીએક પરચુટણ
હકીકત ચોથાં દફતરના દશ વરક તથા પાંચમાં દફતરના પંદર વરકમાં સમા-
વેલીછે. છઠાં દફતરના એકાવન વરકછે, તેમાં અસલી ધરમ તથા એતેકાદ,
તથા રેવાજ તથા આદરબાદ મારાસ્પંદ અને બીજા ધરમગુરૂઓની ઘણીએક
નસીહતો આવેલીછે. સાતમાં દફતરના સારતીસ વરકછે, તેમાં ગઈઓમરદ
(સરવેથી પેહલેનાં આદમી) ના વખતથી તે સાસાનીઅન શેહનશાહાત પડી ભા-
ગવા સુધીની દીનને લગતી અજાએબ હકીકતો તે સાથે જરોશતના જનમા-
રાનો એહવાલ તથા છેલ્લા તરણુ પેગમબરો વીસેની અગમચેતી સમાવેલીછે.
અને આઠમાં દફતરના ૧૧૦* વરકછે તેમાં સેકંદરના જમાનાં સુધી મનદીઅ-
સની દીનના સઘલા મલીને એકવીસ નુસક અથવા કેતાબો કે જે મોજુદ હતી
તેની હકીકત તથા એ કેતાબોની મકસદનો મુખતેસર શાર આપેલોછે. આએ
અસલ કેતાબની સેવટે કેટલાએક વધારા જોડેલાછે કે જેમાં ઉપર જણાવેલી
તારીખો આપેલીછે, પણ તેના બેજ વરક મોજુદ રહેલાછે.

પારસીઓ પોતાની ધરમ સંબંધી કેતાબો વીસે કેટલી ઉચ્ચ ધરાવેછે તથા
પેહલવીના અભયાશમાં હાલ કેટલો વધારો થએઓછે, તેની આ એક જાણવા-
જોગ સાબેતીછે, કે આ મુશકેલ કેતાબની એક સંપુરણ આવરૂતી તથા તરજુમો
છપાવી પરગટ કરવાનું કાંમ પારસીઓના એક વડા દસતુરે માથે લીધું છે.
દીનકરદ કેતાબ હાલ જે હાલતમાં હઈઆતછે તેનાં તરીખ દફતરનો સાતમો
હીશશો અથવા આખી કેતાબના આસરે અઢારમા ભાગની અસલ એબારત
અને તરજુમો દસતુર પેશોતને પોતાનાં પેહલેનાં પુસતકમાં આપેઓછે, પણ એ
ભાગ એવીતો સારી રીતે રચયોછે કે એ વીદવાંન દસતુરે આવી ચાલાકીથી
શરૂ કરેલું કાંમ જારી રાખવા તથા સંપુરણ કરવાને એવણને પુરતું ઉતેજન
મલે એમ પેહલવી ભાશાના સઘલા વીદીઆરથીઓએ આરજુ રાખવી જોઈએ.
આસટરીઆના પાએતખત વીએના શેહર મધે વંદીદાદ પેહલવી (તરજુમા)
સાથે છાપી ધગટ કરવામાં આવેઓછે તેના કરતાં આ દીનકરદ કેતાબની અસલ
એબારત વધારે શુધ રીતે છપાઈછે, અને તેને હાથની લખેલી અસલ કેતાબો
સાથે વધારે સારી રીતે સરખાવી સકાએછે. પણ અસલ કેતાબની ભુલોને
દસતુરે પોતે જાહાં જાહાં શુધારીછે, તાંહાં તાંહાં તે સઘલી વખત જણાવીઈ ન-
થી, તથા તેવણે જ, ક, પ અને ત, ની સેવટે આવનારા છેલા સવરોની
નીશાંનોને વારેઘડીએ (ઉચ્ચારની અંદરથી) કાહડી નાખીછે, કારણ કે તેની
તેવણને જરૂર નજર આવી નથી, તો જો કે દીનકરદની લીપીમાં એતો એક

* કેટલાએક ધીખરાઈ ગએલા વરકોને વધારે તપાસવાથી માલમ પડેછે કે ૮ થું
દફતર ફક્ત છતાલીમમા વરક સુધીછે, કે જેની સેવટે એકવીસે નુસકનો મારકિંચ આપેલો
છે. બાકીના ચોમક વરક સુધી નવમું દફતર સમાવેલું છે, કે જેમાં પેહલાં તરણુ મુસ-
ની દરીએક પરગરદમાં આવેલી આખતોના હેવાલ આપેલોછે.

અગતની ખાસીઅત દીસેછે. અસલ પેહલવી એબારત પછી તેહના જંદ હ-
રફે જે ઉચાર આપેલાછે તેમાં દસતુરે પોતાની એક રીત વાપરીછે, પણ તે
પ્રોફેસર હાઉએ સાધારણ રીતે વાપરેલી રીતીને મલતી આવેછે. આએ કેતા-
બના બીજા કોઈ પણ ભાગ કરતાં એમાં આપેલી (પેહલવી શબ્દોની) ફરહંગ
કે જે પાંચસોથી ઓછા લોગતોનીછે તે વીસે યુરોપીઆન વીદીઆરથીઓને જી-
દી રીતનું મત આપવાનું કારણ મલસે; કેમકે એ ફરહંગના લોગતો તેના ઉ-
ચાર પરમાણેની લીધીથી આપેઆમાં આવેલાછે પણ અસલ પેહલવી હરફોના
આકાર પરમાણે આપેઆમાં આવેલા નથી, તે કારણને લીધે લોગતોનાં ઉક-
લાંણ વીસે જે શખસને શક હોએ તેને એ ફરહંગ જાહાજ ઉપીઓગી થાઈ
પડસે નહી. કેટલીએક જગોએ ગુજરાતી તરજુમો બોલેબોલનો કીધાને બદલે
વીસતારીને શરેહ સાધનો કીધેછે; પણ દસતુરે માથે લીધેલાં કાંમનો સઘથી
મુશકેલ ભાગ એછે, કેમકે તરીજાં દફતરની ભાશા ઠારેઠાર ઘણીજ અસપશટ
અને ગુચવાડા ભરેલીછે; તે છતાં કેટલેએક ઠેકાંણે અસલ એબારત બરાબર
સહમજવામાં આવી નહી હોએ, તોપણ ઘણીખરી જગોએ એ ગુચવાડા ભરેલી
એબારતની ખરેખરીજ માંએની એ દસતુરે કીધીછે. ગુજરાતી ઉપરથી મીઠ
રતનશાહ એરચશાહ કોહીઆરે ઈંગ્લેજમાં જે તરજુમો કરેઓછે તે ઘણેજ બોલે
બોલછે, પણ એતો તરજુમા ઉપરથી પાછો તરજુમો કરેલો હોવાથી અસલ પેહ-
લવી ઉપરથીજ તરજુમો કીધાથી જેટલો તફાવત આવતે તેના કરતાં કેટલેએક
ઠેકાંણે અસલ કરતાં ઘણે વધારે તફાવત ઈંગ્લેજ ભાશાણતરમાં પડવાની આ-
પણને વકી રાખવી જોઈએ.

દીનકરદ કેતાબનું આએ તરીજું દફતર અગત કરીને તકરારી તથા ફ-
તવો આપનારૂંછે, તે સખબથી યુરોપીઅન વાંચનારાઓને એ ભાગ ઘણેજ થોડો
રસીલો નજર આવસે. એ દફતરની શરૂઆતમાં કેટલાએક ખતરા વીસે આ-
શમોગ* (એટલેજે નાસતીક) લોકોએ બાર સવાલો પુછેલાછે તેના જવાબમાં એ
કેતાબ જોડનારે પોતાની તરફથી દરએક બાબદનો બોલાસો કીધોછે. આએ
સવાલોમાંના પેહલા બેએ સવાલો ગુમ થએઆછે, પણ બીજા સવાલના જવા-
બનો એક ભાગ મોજુદછે. મજદીઅસની દીનના લોકોના એઆર ફરકા ઈ-
આને અથોરનાંત, પેહલવાંત, ખેડુત અને કીસખી લોકોની ફરજને લગતા
આએ જવાબછે, પણ તે જવાબ અતીઘણો નાકેસ અને પરાગંદે થાઈ ગએલો-
છે, અને તે પછીના બીજા છ સવાલ જવાબખી એજ રીતે નાકેસ હોવાના સ-
ખબથી દસતુર પેશોતને તેનો તરજુમો કીધો નથી અને તેવણે નવમા સવાલથી
તરજુમો શરૂ કરેઓછે. આશમોગે પુછેલા બાર સવાલોની પછી, એક શાગેરદે
પુછેલા બીજા સોલ સવાલો આપેઆછે, અને તેઆર પછી ધરમને લગતા કા-
નુનો તથા શહરસમો, જે દીનકરદ કેતાબની મુખીઅ બાબતછે તેને લગતા
બોલાસા શરૂ થએછે. ધરમ સંબંધી વીદીઆના આ સંગ્રહ કોશમા કેટલી
ખરચુટણ બાબદો સમાવેલીછે તે એ કેતાબનાં સાંકલીઆં મધેની હેઠલ જણાવેલી

* દસતુર પેશોતન ફકત એકજ આશમોગ લખેછે, પણ અસલ એબારતમાં એક-
જી વધારે લખેલાછે.

દીપ ઉપરથી નજર આવસે :—દીનની સઘલી કેતાબો આકાશવાંનીછે કે નહી ? ; આતશ ઉપર લીલી કાઠી બાલવાથી અને હૃદયી જીઆદે દારૂ પીવાથી ગુનાહ લાગેછે તેનો શુ શખખ ? ; દીનના કલામો પઢવાના કાએદા અને તે કાએદા કેમ રદ જાએ ? ; કીહાં મશી અને મશીઆનેને દીનનાં ફરમાંન જાહેર કરવાનો જમશેદને હાકમ થએઓ હોતો ? ; જમવાની મોટી તથા નાધલી બાળ પઠવા પછી કેહી જાતનું ખાણું ખાણું રવાછે ? ; પતેત કરવાથી ગુનાહનું નીવારણ કેમ થાએછે ? ; આદમીનું સઉથી ચહડતે દરજનું કાંમ કીહુંછે ? ; દીનના દસતુરોમાં મતફેર પડેતો કીહા દસતુરનો હાકમ માનવો ? ; દીનદાર લોકો તથા હાકમ અને ઉસ્તાદોને મોહોટાઈ સાધીછે ? ; બરસમને ડાલા હાથમાં સા માટે રાખેછે ? ; શુરજ એક વખતે અડધી ફુનીઆં ઉપર સા માટે પ્રકાશેછે ? ; જે જાડનાં મથાલાં ઉપર નશો પડેઓ હોએ તે જાડના થડને અડકનાર આદમીને રીમની પોંહએછે કે નહી ? ; ગઈઓમરદ વીસેના એકેકથી ઉલટા ખોલાસાઓની સમજ કેમ લેવી ? ; ઇરાંન દેશ અને તે દેશની નબદીકીમાં રેહનારા લોકની હકીકત. જ્યો લણું કરવાની કુશેશ કરેછે તેઓની સબુરી અને બુરૂ કરનારાઓની નાંસબુરી વીસે. યજદો ભલા લોકોનો સંભાલ કરેછે અને બુરા લોકોને તરક કરેછે તે વીસે. ભલી દીનને પેહલવેહલી જાહેર કરનાર વીસે. કંગાલીઅત, હાજત, સંકટ, ગલીચી અને મરકીને જમ અને તેમ દુર કરવાની હાકમોની ફરજ વીસે. તરણ જાતનાં આદમીઓ વીસે. ધરમને રાજ સાથના સંબંધ વીસે. આએ ભયંકાર ફુનીઆંમાં શુખ પસંદ કરવાને આદમીની મુખતીઆરી વીસે. ઇતીઆદી, ઇતીઆદી.

પોતાની દીનની કેતાબોના લાએક તરજુમા મેલવવામાં પારસીઓ ડાહાપણુ કરેછે, કેમકે એથી તેઓ પોતાના ધરમની નબલી તેમજ સ.રી બે.રડુ જોઈ સકેછે, કે જે ધરમને બીજા ધરમોની મીસાલે ચહડતી હાલતમાં લાવવા સાડું શુધારવાની જરૂરછે. દરએક જણે પોતાનું તારણ પોતાની કરણીથી મેલવવું એ ફરમાંનની ખુબી પારસીની નજરે જોતાં એવીછે કે તેથી જરતોશતી મજહબની ઓસતવારી ગણાયેછે. તરેહવાર કીરીઆ અને રાહુરસમો કે જમાની કેટલીએક કીરીઆ તથા રસમોનો દીનકરદનાં હવે પછી છપાતા ભાગોમાં બચાવ કીધા છતાં તે રશમો હાલમાં નીકલી ગેઈછે, તથા બીજી કીરીઆ અને રસમો વખત જતાં નીકલી જસે તે કીરીઆ તથા રસમોથી જરતોશતી ધરમની નબલાઈછે. જાંહાં યજદાની હકીકત તથા પેદાએશની ઉત્પત્તીની જીકર આલેલી નથી, તાંહાં દીનકરદ કેતાબની હકીકત હેવી રીતે લખેલીછે કે કોઈબી મજહબ વાલો દાનાવ શખસ તે હકીકત લખી સકે. જેમકે રાજની સાથે ધરમના સંબંધ વીસે હેઠલ ટાંકેલા વીચારો જુવો.

“જાણવું કે શેહુરનાં લોકોની જાંદગી દીનને લગતાં રાજ અને રાજને “લગતી દીને કરીછે. અને તે વીસે ભલી દીનને લગતી સમજથી એમ ખો-
“લાસોછે કે, જ્યોનું રાજ દીનને વાસતેનું અને દીન રાજને શુધારવા માટે-
“ની હોએતો ખચીત મજહબ ધરાવનારા લોકોએ તે (રાજ) ને મલતા વીચારથી
“રેહવું; કારણ કે તે (રાજ) ને લગતો ધારો ભલી દીનને લગતી સખાવત
“ (ઈઆને કાંમ) કરનારાઓને અહોરમજની તામેદરીમાં ઓસતવાર રેહવા

“સાફ તથા (તેહની) દીનને મોહોટાઈ આપવા થકી, એક ખોલણ આધાર
 “તરીકે છે. એકે બીજાનો નાસ નહી કરવો, રાજની તાબેદારી કરવી અને તે-
 “હને મોહોટાઈ આપવી, એ અહોરમનદની દીનને તાબેદારી રેહવાથી છે. દીનને
 “ઘણીજ મોહોટાઈ રાજથી છે. યજ્ઞાંતી તરફથી ખલકનાં લોકોને ઘણી દીપક
 “તથા ક્ષાએદો દીનને લગતી ચાલચલણની અસરને લીધે છે. સાચું રાજ ભ-
 “લો દીન સાથનું રાજ હોવાને લીધે છે. ભલો દીનને લગતું રાજ (તેની સાથે)
 “ભલો દીનનો પુરેપુરો શંખંધ હોવાથી છે. અને એ ઉપરથી રાજ તે દીન
 “અને દીન તે શેહરનાં લોકોનું રાજ છે, તે મતલબ ખોલવી રીતે આપણને જ-
 “ણાએ છે. એજ પરમાંણે બુદ્ધ રાજ તેની બુરી દીનને લીધે અને બુરી દીન
 “તેને લગતાં બુરાં રાજને લીધે છે.”

દસતુર પેશોતન, જેવણનું બીજું પુસ્તક છાપનારના હાથમાં છે, તેવણે આ
 દીનકરક કેતાબના તરજુમાથી પારસી રોલાની અછી શેવા બજાવી છે. જારે
 તેવણ પોતાનું જેહમત ભરેલું કાંમ સમાપત કરવાના વખત ઉપર આપણે તારે
 તેવણ કદાચ પોતાનાં આશલાં પુસ્તકોમાં શુધારવાનું ઘણુંએક જોસે, તોપણ
 એ આખીઆ જ (હરએક પુસ્તકને છુટા ભાગોમાં ઉતાવલેથી પરગટ કરવાનાં
 કાંમનું હમેશ પરીણાંમ હોએ છે), તે છતાં એક મુશકેલ કેતાબને સારી રીતે
 છપાવેલાં દસતુર તરીકે દસતુર પેશોતનનું આ પુસ્તક પેહલવી વીદીઆરથીઆને
 બેમુલું થાઈ પડસે.

ઈ. ડબ્લ્યુ. વેશક-

